

קובץ שופר הזוהר

פרק יא

ובו שלשה ספרים נפתחים

א. זוהר תצות (ובו שלשה ספרים: זוהר התעוררות,

חצות הרשב"א' וב')

ב. זוהר תהלים

ג. גדולי ישראל והזוהר

יצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
חשוון תשע"ג

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

הַמְשִׁיחַ מַחְבֵּה שְׁנֵלְמַד זֶהֱר הַקְדוֹשׁ

"וְהַמְשִׁיחִים יִזְהִירוּ בְּזֶהֱר הַרְקִיעַ", כִּךְ אֹמֵר מֹשֶׁה בְּעֵלְיוּ הַשְּׁלוֹם לְרִשְׁבִי זִיעִ"א: "בְּהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאֵיהֵו סֵפֶר הַזֶּהֱר... וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מֵאֵילָנָא דְחַיִי, דְּאֵיהֵו סֵפֶר הַזֶּהֱר, יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". פְּרוּשׁ: מִשׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מֵאֵילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֶּהֱר, עַל יְדוּ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים (רַעֲיָא מְהֵימְנָא פִּי נִשְׂא דֶּךָ קַבֵּד: רמ"ק)

אַלְיֵהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יִרְד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כְּמַה חֲיִילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וְכְמַה מְלָאכִים סְבִיבוּ וְשִׁכְנִתָּא עַלְיָה עֵטְרָא עַל בְּלָהוּ [וְשִׁכְנֵיהָ עַלִּיזְנָה הֵיתָה עֵטְרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרִשְׁבִי: רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֵלְיֵהוּ הַנְּבִיא לְרִשְׁבִי: וְכַמָּה בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מֵהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילְךָ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְיָא בְּסוּף יוֹמֵי... פְּרוּשׁ: כְּמַה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפָּרְנְסוּן מִזֶּה חֲבוּרָא שְׁלֶךְ [שְׁיֵהִיהָ לְהֵם מְזוּן וְתַקּוּן הַנְּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזֶּהוּ"ק] פְּאֵשֶׁר יִתְגַּלֵּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוּב לְבִיאַת מְשִׁיחַ], וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזֶּהוּ"ק יִתְקַיֵּם מַה שְּׁפָתוּב "וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהָ" - פְּרוּשׁוֹ, שְׁיָבוּא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוּפָר גְּדוֹל לְחַרוּתְנוּ בְּב"א (תִּיק"ז תי' ו' - הַגְּרָא וּבִלְר). - לְשׁוֹן הַפֶּסַע מְלֶכֶךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקְּב"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשֵׁב כְּאֵלוּ פְּדָאֵנִי לִי וּבְנֵי מַהְגְּלוֹת. - וּבְמַקְדָּשׁ מְלֶכֶךְ אָמַר: כִּי כְּמַה מַעְלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מֵאֲמַרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאִין קִץ לְגִדֵּל שְׁכָרוֹ, וְאִשְׁרִינוּ וּמַה טוֹב חֲלַקְנוּ אִם נִזְכָּה לְעֵזֶר וּלְקַרְבַּי בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כִךְ גָּזַר הַבּוּרָא יִתְבַּרְךָ שְׁלֵא יִתְגַּלֵּה יִתְהִיהָ גְּנוּז סֵפֶר הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבוּזְכוּתוֹ יָבוּא הַגּוֹאֵל, כִּי סְגָלָה זֶה בּוּ דְּנָקָא וְלֵא בּוּזְלוֹתוֹ, עַכ"ל.

ספר זוהר חצות

ובו ד' ספרים נפתחים:

ספר א: זוהר ההתעוררות, דיניו ומנהגיו בנגלה ובנסתר והוא לקוט גדול ונפלא מלא מזן אל זן, דברי הפוסקים הראשונים והאחרונים גדולי המקבלים, ספרדים, חסידים וליטאים, תורת הרשב"י זוהר הקדוש עם תורת האריז"ל ותלמידי הפעל שם טוב הקדוש, זי"ע. ובו הלכות והנהגות, אשר ילכו בם כל איש ישראל מקטן ועד גדול כראוי וכיאות, ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה הזאת. ולשומעים יונגם, ותבא עליהם ברכת טוב, וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, כב"א.

בו יבאר: א. גודל החיוב לערך תיקון חצות, להשתתף בצער השכינה. ב. מעלת העוסק בתורה בלילה, ובפרט בלימוד הזוהר הקדוש. ג. מי שאינו יכול לקום בחצות, יקום על ידי יששכר וזבולון. ד. הנדיבים בעם יתנו עם הלומדים שילמדו לכל הפחות שעתים זוהר הקדוש. ה. כל העקר הגאולה תלויה בתקון זה ובלימוד תורת הסוד.

ספר ב: חצות הרשב"י, ובו ב' חלקים

חלק א: בו יבואו מאמרי הזוהר הקדוש המדברים מענין קימת חצות הלילה אמירתה, תיקוניה, וסגולתיה

חלק ב: בו יבואו מאמרי הזוהר הקדוש המדברים מענין הגדול של לימוד תורה בחצות הלילה ובאשמורת - תקונו, וסגולתו

ספר ג: חצות הצדיקים

הוא לקוט גדול ונפלא מלא מזן אל זן, מגדולי תלמידי הפעל שם טוב הקדוש, זי"ע. ובו הלכות והנהגות, אשר ילכו בם כל איש ישראל מקטן ועד גדול כראוי וכיאות, ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה הזאת. ולשומעים יונגם, ותבא עליהם ברכת טוב, וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, כב"א.

ספר ד: סדר תיקון חצות, עם דברי הזוהר על התקון

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזנות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בט"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

A decorative border of intricate, light-colored floral and scrollwork patterns surrounds the central text. The border is symmetrical and features delicate, swirling lines and small floral motifs.

ספר א'

זוהר

התעוררות

דיניו ומנהגיו בנגלה ובנסתר

מפתחות לזוהר התעוררות

- א**..... פרק א'
- א**..... גודל מעלת תיקון חצות.
- ד**..... פרק ב'
- ז**..... מה יעשה האדם שאין בכוחו לקום בחצות.....
- ז**..... כשהקב"ה מושך חוט של חסד על כנסת ישראל, נוטלים חלקם כל המתחברים עמה בלילה.....
- ה**..... "הבא להרגך השכם להרגו" - עד להרגו בעסק התורה שבחצות.....
- ו**..... פרק ג'
- ו**..... מי שאין בכוחו לקום, יחזיק ידי תלמידי חכמים הלומדים בחצות זוהר הקדוש.....
- ז**..... פרק ד'
- ז**..... מי שלא עסק בסודות התורה, פוגם בתפארת שבאצילות.....
- ז**..... בודאי מעוררים בזה זכות רחל אמנו, וקולה ברמה נשמע.....
- ח**..... ועל כולנה זכות לימוד הזוה"ק להמשיך נשמת הרשב"י אלינו.....
- ט**..... לו חכמו ישכילו זאת, להתנות תרומתם ללומדי התורה אשר לכל הפחות יתבלו לימודם בתורת הרשב"י.....
- ט**..... פרק ה'
- ט**..... החובה לבכות ולקונן על גלות השכינה.....
- ט**..... בכל עת שיעסוק בתיקונו הרי בכך ימנע את האסונות.....
- ט**..... כי לא איכפת לנו מצער השכינה שהיא האמא שממנה ישראל ניזונים.....
- י**..... והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני.....
- י**..... כי הוא יתברך מתנהג עמנו מידה כנגד מידה.....
- יא**..... צריכים לבקש רחמים על בית המקדש, ורק כך יוכלו לצאת מאפילה לאור גדול ומשעבוד לגאולה.....
- יא**..... באם אין לנו ירושלים ומלכות בית דוד למה לנו חיים?... אין להם למה לחיות.....
- יב**..... וכבר נחת רוח הוא לפניו יתברך שיהיו בניו מבקשים ומתפללים על זאת.....
- יב**..... פרק ו'
- יב**..... כל אותן אלפים שנפלו בימי דוד - לא נפלו אלא שלא תבעו בנין בית המקדש.....
- יג**..... כל המתאבל על ירושלים זכה ורואה בשמחתה.....
- יג**..... גדולי הדור צריכים להשפיע להאנשים הפשוטים, ללמדם איך צריכים לבקש על הגאולה.....
- יד**..... התפילה והדרישה לבנין בית המקדש היא מביאה רפואה והצלחה.....
- יד**..... פרק ז'
- יד**..... תיקון חצות הוא כל כך גדול עד כדי כך שהוא חשוב יותר מלימוד התורה.....
- טו**..... כל צדקותיו אשר עשה לא יזכרו לו להנטותו לתחיה, לראות בשמחת ישראל ציון וירושלים.....

- כל אחד צריך לעשות תיקון חצות..... יז
- המגיד המלאך אמר: על השכינה, שהצער שלה הוא נורא..... יח
- פרק ט' - קב הישר (פרק צ"ג)..... יח
- הכועס כאלו עובד עבודת כוכבים..... יט
- החיוב להתאבל על חרבן הבית וגלות השכינה, כביכול..... יט
- המצטער על גלות השכינה, זוכה לכתר תורה..... כא
- רבי אברהם גלגול של ירמיה הנביא..... כא
- דמות אשה בלבושים שחורים..... כא
- פרק י' (קב הישר פרק צד)..... כב
- אם רגיל להתאבל על צער השכינה, ובא עליו צער, חס ושלום, יסבל המשא בלא חשש כב
- המתאבל על חרבן בית המקדש יזכה לראות בנחמת ישראל..... כה
- פרק י"א..... כו
- חלק ההנהגה של תיקון חצות..... כו
- פרק י"ב..... כז
- סדר תיקון חצות מאדמו"ר הזקן..... כז
- פרק י"ג - הלכות תיקון חצות מהבן איש חי..... כח
- זמן תיקון חצות המוסכם על פי הקבלה האמיתית..... כח
- פרק יד..... כט
- בימי בין המצרים רבים נוהגים לומר תיקון חצות אחר חצות היום..... כט
- פרק טו..... כט
- תיקון רחל ותיקון לאה..... כט
- בכמה מקומות נוהגים לומר וידוי קודם אמירת תיקון חצות..... ל
- אם אי אפשר לו לקום בחצות, יתגבר על כל פנים לקום קודם עמוד השחר..... ל
- כל העוסק בתורה בלילה הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד ביום..... לא
- פרק טז..... לא
- ענין בין המצרים - לבכות בכייה ממש על חורבן הבית..... לא
- פרק יז..... לא
- תיקון חצות מציל מאסונות ומשמד רח"ל..... לא
- אמר את התיקון על התכריכים והיו ספוגים בדמעות של התיקון חצות שלו..... לב
- פרק י"ח..... לג
- כוח לומדי הזוהר..... לג
- בשתי שעות אלו נביא את המשיח!!!..... לג
- פרק י"ט..... לד
- כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה, כי גדול כחה לקרב הגאלה..... לד
- אם כולנו נתאחד באהבה ונלמד זוהר הקדוש יבוא העולם לתקונו השלם..... לו
- פרק כ'..... לז
- הרמח"ל ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה, ותקן בישיבה שלו שילמדו זהר בלי הפסק..... לז

כשמשיח יבוא, אברכי כולל חצות הרשב"י וכל התומכים בהם יהיו הראשונים לקבל פני משיח
לז.....צדקנו
לט....."בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!"

דיניו ומנהגיו בנגלה ובנסתר
"חצות לילה אקים להודות לך על משפטי צדקך"
התעוררות והתחזקות עם הלכות בענין קימת חצות

יקומו תיחודים ויעשו תקון חצות הלילה לעלוי שכנית עוזנו ולתקנה בתיקוניה הראויים. הנה באנו עכשו בהקדמה זו לבאר קצת ממעלת הקמים בחצות הלילה לעסוק בתורה ועבודה, לתקן התיקונים הראוי, ועל ידי זה להתדבק בה' ושכנתו, ביחודא שלום, בשם כל ישראל, למען שמו באהבה.

פרק א'

גודל מעלת תיקון חצות

הנה נודע גודל המעלה ועת רצון של קימת חצות לילה ואמירת תיקון חצות להשתתף בצער השכינה הקדושה כמבואר בזוה"ק בהפלגות נוראות, צא ולמד מה שכתב השל"ה הק' בסידורו דברים מבהילים, ומקורם בבכתבי האר"י החי, וזה לשון האר"י הק' זיע"א בשער הכוונות, "הקם בחצות לילה ליחד קוב"ה ושכינתיה אין קץ ותכלית לשכרו ואין למעלה ממנו, ויהיה מכלל אותם צדיקים הגוזרים למטה ודבריהם מתקיימים למעלה", עכל"ק. ומבואר בספרים הקדושים שהוא בדוק ומנוסה להחיש ישועה אפילו בשינוי הטבע.

ומפורש יוצא מפי רשב"י הקדוש בזוה"ק (פרשת ויקרא), מעלת הקם לעסוק בתורה בחצות הלילה וזה לשון הזוהר: (חלק ג' דף כ"ב ע"א) זְכָאָה חוֹלְקִיה מֵאֵן דְּאִתְעַר בְּהוּא זְמָנָא וְאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא... וְחוּטָא דְחֻסְדַּ

אֲתַמְשֶׁךָ עֲלֵייהוּ, דְמַהְהוּא חוּטָא אֲתַעְטֵר בְּרַ נְשׁ בַּעֲטָרָא דְמַלְכָּא, וּמְנִיָּה דְחֻלִּין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, הוּא עָאל בְּכַל תְּרַעֵי מַלְכָּא, וְלִית מָאן דְיִמְחֵי בִידוּי. וְאַפִּילוּ בְּזַמְנָא דְמַאֲרִיהוּן דְדִינָא קְיָיִמִין לְמִדְן עֲלָמָא, לָא דִיִּנִין עֲלִיהּ דִינָא. בְּגִין דְהָא אֲתַרְשִׁים בְּרִשִׁימוּ דְמַלְכָּא, דְאַשְׁתְּמוּדְעָא דְאִיהוּ מְהִיכְלָא דְמַלְכָּא, וּבְגִין דָּא לָא דִיִּנִין עֲלִיהּ דִינָא. זְכָאָה חוּלְקִיהוּן דְצַדִּיקָיָא, עכ"ל

בלשון הקודש: אֲשֶׁרִי חֻלְקוּ שֶׁל מִי שֶׁמִּתְעוֹרֵר בְּאוֹתוֹ זְמַן וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה... וְחוּט שֶׁל חֶסֶד נִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם, שֶׁמֵּאֹתוֹ חוּט מִתְעַטֵּר אָדָם בַּעֲטָרַת הַמֶּלֶךְ, וּמִמֶּנּוּ פּוֹחֲדִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. הוּא נִכְנָס לְכָל שְׁעָרֵי הַמֶּלֶךְ, וְאִין מִי שִׁימְחָה בִּידוּ. וְאַפִּילוּ בְּזַמַּן שֶׁבְּעָלֵי הַדִּין עוֹמְדִים לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם, אִין דְנִים עֲלָיו דִּין, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי נִרְשָׁם בְּרִשְׁם שֶׁל הַמֶּלֶךְ. שְׁנוּדַע שֶׁהוּא מְהִיכֵל הַמֶּלֶךְ, וְלִכֵּן לָא דְנִים עֲלָיו דִּין. אֲשֶׁרִי חֻלְקִים שֶׁל הַצַּדִּיקִים, עכ"ל.

רואים כאן כמה הזוהר משבח את מעלת הקם בחצות הלילה, שהוא נעשה בזה כמו הצדיקים הגמורים וממנו פוחדים העליונים והתחתונים ואין מי שימחה בידו, כי נרשם בחותם המלך, הקדוש ברוך הוא. - ויסוד הענין מבואר בכתבי הבעש"ט הק' זיע"א כי הלא כל הצרות והרעות שורשם הוא בצער השכינה הקדושה, ולכן כאשר מתאבלים ומבכים על שורש הענין דהיינו צער השכינה, מתקנים ממילא כל הענינים ומשתלשל השפע להיושע בכל הישועות.

אומר הנביא (ירמיה פרק י"ג י"ז) "בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי גֹהַ וְדָמַעַתְּ דָּמַעַתְּ וְתִרְדַּע עֵינַי דָּמְעָה פִּי נִשְׁפָּה עֶדְרַת ה'". ודרשו חז"ל (חגיגה דף ה' ע"ב): אמר רב שמואל בר אינאי משמיה דרב מקום יש לו להקדוש ברוך הוא ומסתרים שמו, מאי מפני גוה, אמר רב שמואל בר יצחק, מפני גאוותן של ישראל שניטלה מהם ונתנה לעובדי כוכבים, רב שמואל בר נחמני אמר מפני גאוותה של מלכות שמים שנטלה, עכ"ל. וכתוב בזוה"ק (חלק ב דף מ"ו ע"א, ובאדרא) כל הלומד אחר חצות לילה הקב"ה משקיט את המלאכים וכולם מקשיבים לקולו, וזה לשון הזוהר הקדוש: אבל בפלגות ליליא קודשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא, וכדין בעי ליה לבר נש למיקם ולמלעי באורייתא, והא אתמר דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן כלהו צייתין לקליה, הדא הוא דכתיב (שיר השירים פרק ח' י"ג)^א הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים

מְקַשְׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי. והא אוקמוה היושבת בגנים דא כנסת ישראל, דאיהי משבחת ליה לקודשא בריך הוא בשבחה דאורייתא בליליא, זכאה חולקיה מאן דאשתתף בהדה, לשבחה ליה לקודשא בריך הוא בשבחה דאורייתא.

ובכתבי האר"י מובא (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): **"היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני"**, ראשי תיבות ח'בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות, על פסוק והנה נער בוכה ותחמול עליו וגו', והבן זה. - [ושם נתבאר בזוהר הקדוש על הפסוק (שמות פרק ב' ו') **"וּתְפַתַּח וּתְרַאֲהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעֱר בְּכֹה וְתַחְמַל עָלָיו וְתֹאמַר מִלִּדְי הָעִבְרִים זֶה"**, שכאשר היהודי בוכה ושב בתשובה מיד חומלת עליו השכינה הקדושה, ומבטלת ממנו כל דינין קשין וכו', ומשפעת לו שפע טוב ורחמים, (ועיין עוד זוה"ק חלק ב' דף קס"ה ע"א²)] וכן נהגו יראי ה' בכל הדורות, וכנודע כי מרן החתם סופר זיע"א נהג בכל ליל שישי לערוך סדר תקון חצות עם כל בני ישיבתו.

יש לו לבקש רחמים לפני המלך העליון. אם כן, לא תפלה תפלה כלל, ולא יפגש בעצב כלל, שהרי לא יכול לשמח את לבו ולהפגש לפניו בשמחה. מה התקון שיש לאדם הזה? אלא ודאי הרי שנינו, כל השוערים נגעלו ונסגרו, ושערי דמעות לא נסגרו, ואין דמעה אלא מתוך צער ועצב, וכל אותם הממנים על אותם השוערים, כלם משברים חתיכות קשות ומגעולים ומכניסים אותן דמעות, ואותה תפלה נכנסת לפני המלך הקדוש. (דף קס"ה ע"ב) ואז לאותו מקום יש דחק מאותו עצב ודחק של אותו אדם, כמו שנאמר (ישעיה סג) **בְּכָל צָרְתָם לֹא (ל) צָר. תְּשׁוּקַת אוֹתוֹ הַעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן לְמִקוֹם הַזֶּה, כְּזֹכֵר שֶׁתְּשׁוּקָתוֹ תָּמִיד אֵל הַנִּקְבָּה. כְּשׁוֹכֵן הַמֶּלֶךְ לְגִבְרִיה וּמוֹצֵא אוֹתָהּ בְּעֶצֶב, אִזּוּ כָּל מַה שֶׁהִיא רוֹצֵה, נִמְסָר בְּיָדֶיהָ, וְאוֹתוֹ אָדָם וְאוֹתָהּ תִּפְלָה לֹא חוֹזֶרֶת רִיקָם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עָלָיו. אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁשׁוֹפֵר דְּמֵעוֹת לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתִפְלָתוֹ, עכ"ל.**

של אחרים ויושבת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. חברים מקשיבים לקולך - מלאכי השרת חבריך בני אלקים דוגמתך מקשיבים ובאים לשמוע קולך בבתי כנסיות. השמיעני - ואחר כך יקדישו הם שנאמר (איוב ל"ח) **בְּרִן יחד כוכבי בקר אלו ישראל, ואחר כך ויריעו כל בני אלקים.**

ב. זוהר חלק דף קס"ה ע"א וע"ב: **בלשון הקודש: ועלזו לפניו. לא כתוב מלפניו, אלא לפניו, שהרי אין מי שיידע בו כלום. אבל לפניו, מי שנוכח אצל הרקיע הזה, צריך להפגש בשמחה ולא בעצב כלל, משום שהרקיע הזה גורם, ששם לא שורה עצב ורגז כלל, שהרי שם הכל בשמחה. ועל זה, כהן גדול שעומד לפניו לא היה נכנס לבית הקדש - רק בשמחה ולהראות שמחה, שהרי המקום גורם. ועל זה כתוב (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה. שהרי צריך שלא להראות בו עצב. ואם תאמר, אם כן, מי שהוא בצער ודחק, שלא יכול לשמח את לבו, ומתוך דחקו**

פרק ב'

מה יעשה האדם שאין בכוחו לקום בחצות

והנה בחולשת הדורות נתמעטו הלבבות, ואין איש שם על לב צער השכינה הקדושה, הנה יראה להשתדל לפחות פעם בחודש או בשבוע לקום בחצות ולערוך הסדר שסידר האר"י הקדוש, ועל כל פנים יתאמץ לקום בחצות באיזה לילה שיכול, ולהיות מכלל עבדי ה' וכמו שכתוב (תהילים פרק קל"ד א') "הִנֵּה בָּרַכּוּ אֶת יְדֹנָד פֶּלַע עֲבָדֵי יְדֹד הָעַמְדִים בְּבֵית יְדֹנָד בְּלֵילוֹת" דייקא, ובאיזה לילה שאינו יכול יתאמץ על כל פנים לקום איזו שעה לפני עמוד השחר כמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהילים פרק נ"ז ט') "עֹנֶה כְּבוֹדֵי עֹנֶה הַנֶּכֶל וְכִנּוֹר אֶעֱיֶרָה שְׁחָר"^ג, וכמו שנפסק בשולחן ערוך אורח חיים (סימן א סעיף א) "יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו שיהא הוא מעורר השחר", וכתוב בכתבי האר"י כשקם קודם עלות השחר ומחבר לילה ויום בתורה אז ניצול מהקליפה שמתעוררת אז, (הנקראת עולת בהיפוך אותיות תול"ע, ומכניע אותה). וכך צו תלמידי הבעל שם טוב זי"ע, מיד כשיתעורר משנתו כדי שלא יחזור ויישן, ירגיל את עצמו להתבונן מיד לפני מי הוא שוכב לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, כמו שכתוב, "הלא את השמים ואת הארץ אני מלא" וכו', ואילו היה שוכב לפני מלך בשר ודם היה מתחייב בנפשו וכו'. וטוב להרגיל עצמו לומר מיד שניעור נוסח זה: מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתו בחמלה. רבה אמונתך: ויצייר במחשבתו אותיות שמו בשילוב אותיות נשמה – כגון אם שמו יצחק נישצמחהק – ינצשחמקה – ובזה יגביר כח נשמתו ויצליח בעבודת ה', ובזה יזכור את ה' הנצב עליו ויקום בזריזות.

כשהקב"ה מושך חוט של חסד על כנסת ישראל, נוטלים חלקם כל המתחברים עמה בלילה

ו**כתב** השל"ה הקדוש – (מסכת חולין - פרק דרך חיים תוכחת מוסר כ"ב): וכשקול רנה של תורה עולה מלמטה, מחריש הקב"ה כל צבא מעלה ומקשיב הקול ההוא, וכנסת ישראל וכל צבא המלאכים מקשיבים הקול ההוא, כענין שכתוב (שה"ש ח, יג), היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. וכשהקב"ה מושך חוט של חסד על כנסת ישראל, נוטלים חלקם כל המתחברים עמה בלילה. ולפי שהיה דוד יודע דבר זה, אמר חצות לילה אקום להודות לך וגו'.

ג. והוא סגולה נפלאה לאמר פסוק זה ז' פעמים ישר והפוך – ולאחר מכן לכוון לשעה

(תהלים קיט, סב), וכתוב (תהלים נז, ט), עורה כבודי וגו', ודרשו רז"ל אני מעיר את השחר ואין השחר מעיר אותי, לפי שלא היה ישן אלא כשינת הסוס, והוא סוד נעלם. וכשעלה עמוד השחר באה הכלה מעוטרת מכמה שירות ותושבחות וכמה מיני תודה, כלולה ממעלה וממטה, ויושבת בחיק דודה. וכשרואה אותה באותה התיקון הטוב, מְצַוָּה לכתוב בספר, כל בני ביתו העומדים בבית ה' בלילות, ומושך עליהם חוט של חסד. ומאותו החוט נכתר אותו צדיק בכתר המלך, ויראים ממנו עליונים ותחתונים, ואין בעלי הדין שולטים עליו, לפי שהוא רשום בסימן המלך וניכר שהוא מבני ביתו, ולפיכך אין דנין אותו. והנזהר בזה מעיד על עצמו שהנשמה הקדושה מאירה בו, ומאהבתו ביוצרו מתעורר לעבודתו. ובשביל שהיא שעה רצויה היה מזהיר הנביא ואומר (איכה ב, יט), קומי רוני בלילה לראש אשמורות, וכתוב (ישעיה כו, ט), נפשי אויתיך בלילה. וצריך לזוהר שלא יפסיק משיתחיל עד שיתפלל עם הנץ החמה, עכ"ל.

"הבא להרגך השכם להרגו" – עד להרגו בעסק התורה שבחצות

וכתב הרי"ח הטוב בספרו בן איש חי פרשת וישלח (שנה ראשונה), וז"ל: ויאמר לו אלהים שמך יעקב, לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך, ויקרא את שמו ישראל, נ"ל בס"ד טעם ליתרון שם ישראל אשר נתן לו, והוא, כי ישראל הוא מספר, יעקב משה דוד, דשלשה צדיקים אלו צריכין להיות בחיבור אחד, כי הם בחינת ו"ה שבשם ברוך הוא, והיינו יעקב באות וא"ו וכן משה רבנו ע"ה, אלא שיעקב מלבר ומשה מלגאו, כנזכר בזוה"ק ובדברי רבינו האר"י ז"ל, ודוד הוא בחי' ה"א אחרונה, ולכן אמר לו השי"ת "ומלכים מחלצין יצאו" רמז לו על מרע"ה דכתיב ביה ויהי בישורון מלך, ועל דוד המלך ע"ה, שהוא ראש המלכים שזכה ונטל המלכות, ונרמזו שלשתם בשם ישראל, כי צריך לחבר אותיות ו"ה תמיד ביחד שלא יתפרדו חס ושלום, ולכן ישראל שיצאו נשמותיהם מן חיבור בחינת ו"ה, ג"כ זכו לשם זה של ישראל שנקראו בו, וגם להורות כי צריכין תמיד לעסוק בתורה לחבר אותיות ו"ה, ולכן צריך לעסוק בתורה ביום ובלילה כמו שכתוב "והגית בו יומם ולילה", כי היום הוא סוד וא"ו והלילה היא סוד ה"א, ולכך צריך להשתדל ג"כ לחבר היום והלילה בעסק התורה.

על כן מלבד שצריך לקום באשמורת כדי לעסוק בתורה בלילה, עוד צריך להזהר שיחבר סוף הלילה עם תחלת היום בעסק התורה כדי לעשות בזה חיבור ו"ה בשלימות: ולכן אמרו חכמינו ז"ל, הבא להרגך השכם להרגו, וכתבו חכמי המוסר דקאי על יצה"ר, שצריך האדם לקום באשמורת להרגו בעסק התורה שבחצות הנקרא לילה, שהוא מעולה יותר מעסק התורה בחצות הראשון הנקרא ליל, ואמרת בזה, ליל"ה למפרע הוא ר"ת ה'בא ל'הרוג י'שכימו ל'הרגו, ואשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה, שיהיה נייעור באשמורת בכל לילה בחצות השני לעסוק בתורה, כי מועיל לימוד תורה בעת זה לכמה דברים, צא ולמד בזוה"ק כמה הפליג בשבח ותועלת לימוד זה (עכ"ל הטהור).

פרק ג'

מי שאין בכוחו לקום, יחזיק ידי תלמידי חכמים הלומדים בחצות זוהר הקדוש

ועוד יכול לקיים העצה שסמכו עליה כל הפוסקים בדין יששכר וזבולון (שו"ע יו"ד סימן רמ"ו) דהיינו להחזיק מכספו את הקמים בחצות, וייחשב לו לצדקה כאילו עשאה בעצמו, וכן מובא בספר כף החיים (פלאג"י - סי' ג' סעיף מ') דמי שאין בכוחו לקום, יחזיק ידי תלמידי חכמים הלומדים בחצות. - וכן הוא בספר דמשק אליעזר וז"ל, החיוב מאד לכל אדם להתאמץ בכל יכולתו לקיים תקון חצות ומי שטרוד מאד בעסקי העולם ואי אפשר לקיימה, על כל פנים יראה להחזיק איזה בר אוריין שהוא יקיימה ויהא לו חלק בו. - ויתנה עם האברך, שמחויב ללמוד לכל הפחות 2 שעות זוהר הקדוש, כידוע מספר האדרא הקדוש, שמחצות הלילה ועד שתי שעות באשמורת הלילה, הוא זמן הכי מסוגל בשמים, בפרט ללימוד תורת הסוד. (ישעיה פרק נ"ו ב') "אֲשֶׁרִי אָנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וְכֵן אֶדְם יִחְזִיק בָּהּ", ומה טוב חלקו ונעים גורלו בעולם הבא, "עין לא ראתה אלו-הים זולתך", ובכך יזכה לכל אשר הבטיחו חז"ל הקדושים.

וכל אחד שיכול לעשות עסקת יששכר וזבולון, יעשה עם אברכים הקמים ללמוד בחצות זוהר הקדוש, ואם יכולים ילכו לקבר רחל לשפוך שיח ולעורר ישועת ישראל במקום קדוש ונורא, ושמה ילמדו זוהר הקדוש, שהוא תיקוני השכינה הכי גדול, ובזה מסייעים אותה ללקט הניצוצות הקדושים, ונגאלת מבור השבי, וכבר נקבע על ידי יעקב אבינו למקום

תפלה וישועה, (כמאחז"ל מד"ר וישלח וזוה"ק ויחי, וברש"י בפרשת ויחי), וכבר נודע מה שכתוב הגה"ק מברדיטשוב זיע"א בקדושת לוי (פרשת ויצא) כי קול עצום ונורא יוצא בכל עת שבאים להתפלל בקבר רחל, עכת"ד. ומי יוכל לשער גודל זכות וסגולת התפלה בקבר רחל, אשר בכל הדורות הייתה אבן שואבת לישועת הכלל והפרט, עד אשר הגר"א מוילנא זיע"א (בביאורו לתיקון"ז תיקון ו) כתב כי עיקר השארת השכינה בזמן הגלות היא בקבר רחל.

פרק ד'

מי שלא עסק בסודות התורה, פוגם בתפארת שבאצילות

וכתב בכתבי האר"י שער הגלגולים הקדמה י"ז וז"ל: וכבר נתבאר, כי ס' רבוא פירושי התורה הם כלם כפי הפשט, וכנגדם באגדה, וכנגדם בקבלה וכו', הנרמזים בר"ת פרד"ס. לפי שאין נשמה מישראל שאינה כלולה מד' בחי' אלו. ואמנם יש נשמה שמשיגה שני מיני פירושים, ויש יותר ויותר. והנה נשמתו של מרע"ה היתה משגת כל ס' רבוא פירושים שבתורה, וכמ"ש רז"ל שידע אפילו כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש, וטעם הדבר הוא, לפי שנשמתו היתה כוללת כל ס' רבוא נשמות ישראל, ולכן גם שאר חכמי ישראל ישיגו כ"כ פירושים בתורה, כפי בחי' הנשמות הנכללות בו... גם דע, כי האדם שאינו עוסק בתורה, פוגם בספירת התפארת, שבכל עולם מד' עולמות אבי"ע, כי התורה היא בת"ת שבכל עולם. האמנם יש בה ד' מדרגות וסימנם פרד"ס, והם, פ'שט, ר'מז, ד'רש, ס'וד. ומי שזכה לירד לעומק ארבעתם זוכה לסוף כל המעלות, ועליו נאמר יעשה למחכה לו. האמנם מי שלא רצה לעסוק אפילו בפשטי התורה והמקרא, פוגם בת"ת שבעשיה. ומי שלא רצה להביא ראיה לדבר, פוגם בת"ת שביצירה. ומי שלא עסק בדרשות התורה, פוגם בת"ת שבבריאה. ומי שלא עסק בסודות התורה, פוגם בתפארת שבאצילות, עכ"ד.

בודאי מעוררים בזה זכות רחל אמנו, וקולה ברמה נשמע

ועל כן כאשר במקום סגולה כזה נאספים בני עליה מופלגי תורה ויראה לקונן על צער השכינה באמירת תקון חצות ולאחר מכן שוקדים על תלמודם בטהרה ובעמלה של תורה עד אור הבוקר, בוודאי יעסקו בלימוד זוהר הקדוש ובתיקונים, שהם הם תיקוני השכינה הקדושה, כמו שכתב החיד"א שכל זמן שאדם לא מגלה את חלק התורה ששייך לו, ומחדש

חידושים שקיבלה נשמתו, התורה נמצאת בין הקליפות, וזה צער השכינה, ועל זה נאמר "אוי לנו מעלבונה של תורה", על כן בהתאחדות חברים בני עליה בלימוד זוהר הקדוש, בודאי מעוררים בזה זכות רחל אמנו וגורמים נייחא לרוחא עילאה דילה, ובזו הזכות תקום ממקום מנוחתה וקולה ברמה נשמע רחל מבכה על בניה, לאמר, חזו בני חביבי המשליכים חשבונות רבים מהם, ומוסרים נפשם ואונם לעשות רצון קונם.

ועל כולנה זכות לימוד הזוה"ק להמשיך נשמת הרשב"י אלינו
והנה רבים עשו כן ועלתה בידם, לראות ישועות גלויות מעל לדרך הטבע, בזכות זה, כי חזי לצירופא הני זכותא רבוותא, זכות רחל אמנו וזכות סגולת חצות לילה, וזכות הצדקה הנקיה והטהורה להחזקת עמלי התורה מבני עליה שבדור, אשר כל אלו בודאי עושיין זכויות חבילות חבילות, ועל כולנה זכות לימוד הזוה"ק להמשיך נשמת הרשב"י אלינו – כי בזה עושה שעשועים גדולים למעלה, ועושה נחת רוח ליוצרו – ועליו נאמר (פרקי אבות פ"א מ"ג): אנטיגנוס איש סוכו אמר אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס אלא היו כעבדים המשמשים את הרב על מנת שלא לקבל פרס (חסד לאברהם), "וְיִבְחָנוּ דְבָרֵיכֶם הָאֵמֶת אִתְּכֶם", ולשם שמים לימודיכם.

בזה, ובתיקון מ"ג בתחילתו שם כתב, שמבטל כמה גזירות קשות מישראל ולקרב קץ הגאולה, ולכן אנשי חיל עם קדוש תחזקנה ידיכם לעשות חבורות קדושות, להרים דגל התורה להחזיק בלימוד הקדוש הזה, אשר על ידו אנו יוצאים מעבדות לחירות, משעיבוד לגאולה ומאפילה לאור גדול, והיה ה' למלך על כל הארץ, ויהיה ה' אחד ושמו אחד, ונזכה לראות בקרוב ירושלים נוא שאנו, ומקדש על מכונו וכהן בעבודתו ולוי בדוכנו, בעגלא בזמן קריב, ויקויים בנו מקרא שכתוב "כי עין בעין יראו בשוב ה' את שיבת ציון" ובנין אפיריון וימלוך עלינו במהרה מלך עליון. כה דברי החותם לכבוד התורה הקדושה... כ"ד הצב"י חיים שאול דוויק הכהן בעהח"ס איפה שלימה על ספר אוצרות חיים, וספר בנייהו בן יהודיע, והו"ב על ספר שפת אמת ועלי נהר

ד. **מכתב נורא שצריך לעשות חבורות קדושות בלימוד הזוהר הקדוש ובחכמת הקבלה לביטול גזירות קשות ולקירוב קץ הגאולה במהרה**

בכתבי האר"י שער הפסוקים בהוצאת בעל הסולם, מובא ההסכמה מהגאון הקדוש המקובל האלוקי רבי חיים שאול דוויק הכהן זצ"ל המכונה "השד"ה", וז"ל: ... ואשרי כל מחזיק בידו, להוציא לאור תעלומות, תורה יצאה בהינומא, כי שכרו גדול, עץ חיים היא למחזיקים בה, ובפרט המחזיק להגדיל חכמת האמת ולהאדירה, ולהחזיק ביד לומדיה, כי הלימוד הקדוש הזה ותפילה ככוונה מקרבים קץ הגאולה, כמו שכתוב בזוה"ק ברעיא מהימנא בפרשת נשא (דף קס"ה ע"ב) בהאי ספרא יפקון ישראל מגלותא וכו', ותיקוני זוהר הקדוש תיקון ל' בתחילתו האריך שם

לו חכמו ישכילו זאת, להתנות תרומתם ללומדי התורה אשר לכל הפחות יתבלו לימודם בתורת הרשב"י

ובספר ראש דוד מבעל החיד"א מביא (בפרשת קדושים), דההגנה והשמירה המובטחת ללומדי התורה דאגוני ומצלי, יזכו בו בסגולתו, גם מחזיקי עץ החיים אף גם בעלמא הדין, והפליג ביותר דמעלת המחזיק, גדולה על הלומד, דהלומד הרי אגוני רק בעידנא דעסיק בה, ואילו המחזיק גדולה שמירתו בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה. לו חכמו ישכילו זאת, להתנות תרומתם ללומדי התורה אשר לכל הפחות יתבלו לימודם בתורת הרשב"י זי"ע [לכל הפחות שעתיים לימוד זוהר הקדוש - כי בלימוד שעה אחת זוהר הקדוש אתה מקבל שכר של לימוד שנה שלימה תורת הנגלה, (כסא מלך על תיקון"ז)] - כי הוא העיקר לגאולה. כמו שאמר הרעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי במהרה, אכי"ר.

פרק ה'

החובה לבכות ולקונן על גלות השכינה

מורי ורבותי אחים יקרים רחמנים בני רחמנים, הצרות והגזירות (שלא תבואנה) בין על הפרט ובין על הכלל ישראל, הולכים ומתחדשים, וכמאמר חז"ל (סוטה דף מ"ט ע"א): "רבן שמעון בן גמליאל אומר משום ר' יהושע מיום שחרב בית המקדש אין וכו': אמר רבא בכל יום ויום מרובה קללתו משל חבריו שנאמר: "בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בוקר".

בכל עת שיעסוק בתיקונו הרי בכך ימנע את האסונות

והנה אנו מחפשים עצות וסגולות מה אפשר עוד לעשות כדי לבטל את הגזירות ולהביא ישועה, ומזה מוכח שהעיקר להגזירות הוא בגלל חורבן בית המקדש, אם כן בכל עת שיעסוק בתיקונו הרי בכך ימנע את האסונות. וכתוב בזוהר הקדוש שבית המקדש עתיד לירד בנוי מן השמים, ועל ידי מעשי ישראל בהאי עלמא בונים את בית המקדש.

כי לא איכפת לנו מצער השכינה שהיא האמא שממנה ישראל ניזונים

ומפורסם הסיפור על אחד מאדמורי בית טשערנוביל שנסע לאחד העיירות ובכה בלילה בעת עשיית תיקון חצות, והלך בעל

האכסניא לשאול אותו על מה הוא בוכה, והשיב על חורבן בית המקדש, ומבקש על הגאולה, ושאל אותו מה יהיה כשתהיה הגאולה, השיב לו שהמשיח יגאלנו ויקח אותנו לירושלים, שאל אותו והרי יש לי כאן צאן ובקר ומרעה, ואיך אני יעזוב את הכל, השיב לו הרי יש הרבה צרות מהגויים ושם בארץ הקודש הכל יפסק, אמר לו הרי יותר טוב שהמשיח יקח את כל הגויים לארץ ישראל, ואנחנו נשאר כאן עם הצאן ובקר... אנו מחייכים עליו אבל באמת כולנו ככה, כי לא איכפת לנו מצער השכינה שהיא האמא שממנה ישראל ניזונים, ועל זה צווח הנביא (ישעיה פרק נ' א-ב):

”וּבְפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּחַה אִמְכֶם, מִדְּוַע בְּאֵתִי וְאִין אִישׁ קָרָאתִי וְאִין עֹנְהָ.”

והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני

ובפרשת פקודי מבאר רש"י מהי שכתוב "משכן" פעמיים בפסוק: "אלה פקודי המשכן משכן העדות", לרמז למשכן - בית המקדש שנתמשכן בשני חורבנין על עוונותיהן של ישראל. והקשה ר' זלמן מוואלאזין אם ה' לקח את בית המקדש למשכון, הרי לגבי משכון כותבת התורה (שמות כב כה) "עד בא השמש תשיבנו לו", ואם כן מדוע ה' יתברך לא החזיר לנו את בית המקדש, כמו שהוא כותב בתורתו, שצריך להחזיר משכון? ותירץ, שכתוב (שם פסוק כו) אם אינו מחזיר המשכון "והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני", ולכן התורה מצוה שלא יעכב המלווה את המשכון אצלו, כי ה' יאזין לצעקותיו של בעל המשכון ויפרע מהמלווה. אבל כאשר המשכון הוא בית המקדש, ואף אחד לא צועק, לאף אחד זה לא אכפת, אם כן מדוע הקדוש ברוך הוא יחזיר את המשכון - הרי חסר את (שמות פרק כ"ב כ"ו) "וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי" - רואים כאן מדבריו, שאין הדבר תלוי אלא בנו, אם נתחזק ונצעק לה' יתברך ששייב לנו את המשכון שלקח מאתנו, ה' יהיה מוכרח לקיים את הציווי בתורתו ויחזיר לנו את המשכון שלקח מאתנו, כמו שכתוב: (שמות פרק כ"ב כ"ו) "וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חָנוּן אֲנִי" - והוסיף ר' זלמן, שגם אם אדם יחיד יתפלל ויצעק שה' יתברך ישיב לנו את בית המקדש, יעניקו לו מן השמים את השפע ואת השראת השכינה שהיה מקבל בבית המקדש, לו היה קיים, עכת"ד.

כי הוא יתברך מתנהג עמנו מידה כנגד מידה

בְּסִדּוּר הַיְעִיב־ן (הלכות ט' באב), מובא: "אֶלְמֶלֶא לֹא הָיָה אֶלָּא עֹן זֶה בְּיַדְנוּ, שְׂאִין מִתְאַבְּלִים עַל יְרוּשָׁלַיִם כְּרָאוּי, דִּי לְהֶאָרִיךְ גְּלוּתֵינוּ וְהוּא בְּעֵינֵי

הסבה הקרובה ביותר גלויה עצומה וחזקה לכל ההשמדות המפלגות הגדולות והנוראות המבהילות אשר מצאונו בגלות, בכל מקום פזרנו על צנארנו נרדפנו לא הנח לנו להרגיע בגוים וכו'... שכחנו את ירושלים ולא עלתה על לבנו (עוד בפרט אנו תושבי ירושלים באים לכתל ורואים את החרבן הנורא מול עינינו ולא מרגישים אוי לנו) על פן כמת מלב נשכחנו מדור לדור ונוסף יגון על יגוננו ומכאובינו וכל אוהב אמת יודה לדברינו עכת"ד. [ויש לבאר שהוא כעין מדה כנגד מדה]. - ואני בחדרי ה' מצאתי רמז לדבריו, מובא בספרים הקדושים שיד ימין היא היד הפועלת ישועות כמו שכתוב "ימין ה' עושה חיל ימין ה' רוממה", "ימינה ה' נאדרי בפח ימינה ה' תרעץ אויב", והנה במזמור על נהרות בכל שהוא המזמור המדבר על הגלות מובא "אם אשכח ירושלים תשכח ימיני" (ועין רמזים נפלאים בספר קהלת יעקב מפתח לחכמת הקבלה שהאריך בזה, עין שם) זאת אומרת אם אנו לא צועקים על גלות השכינה מונעים בעצמנו ישועות על ידי יד המושיע את ישראל וחס וחלילה מזמינים לעצמנו צרות וכן מובא בספר הברית (חלק א מאמר ט' כ' ט"ז) "כי הוא יתברך מתנהג עמנו מדה כנגד מדה ואומר אתם אינכם חסים כאב על עצמכם לא עלי אף אני לא אחוס עליכם".

צריכים לבקש רחמים על בית המקדש, ורק כך יוכלו לצאת מאפילה לאור גדול ומשעבוד לגאולה

איתא בספר בית שמואל (פר' מטות) וז"ל: "ה' יתברך רוצה שיזכו בני ישראל ויבקשו רחמים על חורבן בית המקדש, ואילו היה להם מנוחה לא היו מבקשים רחמים, ולכן אין להם מנוחה בגלות" עכ"ל. - כלומר שאם בני ישראל רוצים לצאת מהגלות ומהצרות, צריכים לבקש רחמים על בית המקדש, ורק כך יוכלו לצאת מאפילה לאור גדול ומשעבוד לגאולה.

באם אין לנו ירושלים ומלכות בית דוד למה לנו חיים? ... אין להם למה לחיות

איתא ביערות דבש (להגאון ר' יהונתן אייבשיץ) חלק א' דרוש א' וז"ל: אין צורך להאריך, כי צריך להוריד דמעה באין הפוגות על בנין ירושלים והחזרת קרן דוד, כי הוא תכלית שלמות האנושית, באם אין לנו ירושלים ומלכות בית דוד למה לנו חיים? פירושו שכלל ישראל ללא ירושלים, אין להם למה לחיות, ולכן כל מי שרוצה לחיות צריך לבקש רחמים על זה, עכת"ד.

וכבר נחת רוח הוא לפניו יתברך שיהיו בניו מבקשים ומתפללים על זאת

צא ולמד ממה שכתב בספר מסילת ישרים (פרק י"ט בביאור חלקי החסידות) וז"ל:
והנה החסיד כזה מלבד העבודה שהוא עובד במעשה מצותיו על הכונה
הזאת, הנה ודאי צריך שיצטער תמיד צער ממש על הגלות ועל החורבן, מצד
מה שזה גורם מיעוט כביכול לכבודו יתברך, ויתאוה לגאולה, לפי שבה יהיה
עילוי לכבוד השם יתברך, והוא מה שכתב התנא דבי אליהו שהבאנו למעלה,
ומתאוה ומיצר לכבוד ירושלים וכו', ויתפלל תמיד על גאולת בני ישראל
והשבת כבוד שמים לעילוי. ואם יאמר אדם מי אני ומה אני ספון שאתפלל
על הגלות ועל ירושלים וכו', המפני תפלתי יכנסו הגליות ותצמח הישועה?
תשובתו בצדו, כאותה ששנינו (סנהדרין ל"ח): לפיכך נברא אדם יחידי כדי שכל
אחד יאמר בשבילי נברא העולם, וכבר נחת רוח הוא לפניו יתברך שיהיו בניו
מבקשים ומתפללים על זאת, ואף שלא תעשה בקשתם מפני שלא הגיע הזמן
או מאיזה טעם שיהיה, הנה הם עשו את שלהם והקב"ה שמח בזה, עכ"ל.

פרק ו'

כל אותן אלפים שנפלו בימי דוד - לא נפלו אלא שלא תבעו בניו בית המקדש

מובא במדרש שוחר טוב (תהילים י"ז) על המגפה שהיתה בימי דוד המלך
שנהרגו בה שבעים אלף נפש !!! אחרי המגפה אומר גד הנביא לדוד
המלך "ויבא גד אל דוד וגו' ויאמר לו עלה והקם לה' מזבח". אמרו על כך
חכמינו במדרש תהילים: "משל למה הדבר דומה, לאחד שהיה מכה לבנו,
ולא היה יודע הבן למה הוא מכה אותו. לאחר שהכהו אמר לו (האב לבנו), לך
עשה דבר פלוני שצויתך היום כמה ימים ולא השגחת בו. כך, כל אותן
אלפים שנפלו בימי דוד - לא נפלו אלא שלא תבעו בניו בית המקדש. והלא
דברים קל וחומר, ומה אם אלו שלא נבנה בימיהם ולא חרב בימיהם, כך
נעשה להם, ונענשו על שלא תבעו בניו בית המקדש. אנו שחרב בימינו והיה
בימינו, ואין אנו מתאבלין ולא מבקשים רחמים, על אחת כמה וכמה. -
לפיכך, התקינו חסידים הראשונים שיהו ישראל מתפללין שלש תפלות בכל
יום ויום, אנא, השב שכינתך לציון וסדר עבודה לירושלים. ותקנו בונה
ירושלים ה', ברכה בפני עצמה, בתפלה, וברכת המזון. בצווי משה רבינו".
ומכאן לומד בעל היעב"ץ כי " כל השמדות שהיו - הסיבה הקרובה לכך הוא

מפני חסרון אבל על ירושלים". - היינו שעוד נקבל עונש על זה שלא ביקשנו רחמים על זה, וכמה הדברים האלו מחייבים אותנו לבקש רחמים בכל נפשנו ומאודנו על בנין בית המקדש ועל גלות השכינה.

כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה

הגר"ח מולאזין אמר, שאם היינו מתפללים למען הקמת השכינה הקדושה, ושיתגלה כבודו יתברך בגאולה שלמה, כבר היינו נגאלים, אלא שאנו מתפללים רק על מצבינו הגשמי, ו"על זה דוה לבנו, על אלה חשכו עינינו, על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו" (איכה פרק ה י"ז-י"ח). - ואמרו חז"ל (תענית דף ל ע"ב) שהאבל הצער והבכי על ירושלים הוא זה שמביא את בנין ירושלים. "מכאן אמרו, כל המתאבל על ירושלים - זוכה ורואה בשמחתה, ושאנו מתאבל על ירושלים - אינו רואה בשמחתה".

גדולי הדור צריכים להשפיע להאנשים הפשוטים, ללמדם האריך צריכים לבקש על הגאולה

תנא משום רבי שמעון בן יוחאי, בג' דברים מאסו בני ישראל בימי רחבעם: במלכות שמים, במלכות בית דוד ובבית המקדש וכו'. אמר רבי שמעון בן מנסיא: אין מראין סימן טוב לישראל [נ.א. אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם], עד שיחזרו ויבקשו שלשלתם שנאמר (הושע פרק ג ד-ה) "כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים. אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ידוד אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ידוד ואל טובו באחרית הימים". "אחר ישבו בני ישראל ויבקשו את ה' אלוקיהם" זה מלכות שמים "ואת דוד מלכם" זו "מלכות בית דוד", ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש שנאמר: "ההר הטוב הזה", (ילקוט שמעוני שמואל א' פרק ח' ק"ו). ולתיקון קילקול זה כתב החיד"א בנוסח שאנו אומרים בתחנון של תפילות יום כיפור: "מרדנו במלכות שמים, מרדנו במלכות בית דוד, מאסנו בבית המקדש - ושלשתם אנחנו מבקשים". רואים מדברי הנביא, שבני ישראל יהיו צריכים קודם כל לבקש על בית המקדש, ועל מלכות שמים, ועל מלכות בית דוד (משיח), ובזה תלוי הגאולה. ומובא באור החיים הקדוש (פרשת בהר), וזה לשונו: והגאולה תהיה בהעיר ליבות בני אדם ויאמר להם, הטוב לכם כי תשבו בחוץ, גולים מעל שולחן אביכם? ! וכו' עתידים ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' את עלבון הבית העלוב, עיין שם. - ומכאן רואים יותר את החלק שהגדולים

צריכים להזהיר את הקטנים, גדולי הדור צריכים להשפיע להאנשים הפשוטים, לבקש רחמים גדולים, וללמדם האיך צריכים לבקש על הגאולה, וכך ורק כך תהיה הגאולה במהרה.

התפילה והדרישה לבנין בית המקדש היא מביאה רפואה והצלחה

ובדברי הנביאים כתוב (ירמיה ל ז'): "כִּי אֶעֱלֶה אֲרָכָה לָךְ וּמִמְכוֹתֶיךָ אֲרַפְּאֶךָ, נָאם ה'." כִּי נִדְחָה קְרָאוּ לָךְ, צִיּוֹן הִיא - דַּרְשׁ אִין לָהּ". מהפסוק הזה לומדים, כי חוסר הדרישה לציון גורם לצרות רבות אחרות. ומאיך התפילה והדרישה לבנין בית המקדש היא מביאה רפואה והצלחה. "אֶעֱלֶה אֲרָכָה לָךְ וּמִמְכוֹתֶיךָ אֲרַפְּאֶךָ".

פרק ז'

תיקון חצות הוא כל כף גדול עד כדי כף שהוא חשוב יותר מלימוד התורה

אִתָּא בְּשַׁעַר הַכּוֹנְנוֹת וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְהִנֵּה אִם הוּא בְּלִילֵי הַקִּיץ הַקְּצָרִים, אָךְ כְּשִׁיקוֹם מְשַׁנְתוֹ יִהְיֶה קְרוֹב לְעִמּוּד הַשַּׁחַר, אֶל תְּחוּשׁ לְעִסוֹק בַּתּוֹרָה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, רַק תַּעֲשֶׂה סֵדֵר הַבְּכִיָּה, וְאַחַר כֵּף אִם יִשָּׂאֵר זְמַן תַּעֲסֹק בַּתּוֹרָה, וְתִזְהַר מְאֹד שְׁלֹא תִתְבַּטֵּל מִזֶּה אֲפִילוּ לִילָה אֶחָד, כִּי הוּא עֲנִיָן רַב הַתּוֹעֵלֶת. וְעוֹד אָמַר עַל זֶה הָאֵר"י ז"ל, "עוֹשֶׂה תּוֹעֵלֶת גְּדוֹלָה בְּנַפְשׁ הָאָדָם". רואים כאן שתקון חצות הוא כל כף גדול עד כדי כף שהוא חשוב יותר מלימוד התורה, וכן פסקו כל הפוסקים שאמירת תיקון חצות עדיף אפילו מסליחות.

וְכֵן כָּתַב רַבֵּי מִשֶּׁה זְכוּתָא, גְּדוֹל שְׂכַר הַתְּקוּנִים הַנַּעֲשִׂים אַחַר חֲצוֹת עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה וְעַל חֲרַבְּן הַבַּיִת, וְהוּא עוֹלָה עַל כָּל שְׂאָר תְּפִלוֹת וְסְלִיחוֹת בְּזְמַן הַהוּא, וְאִין לְבַטְלוֹ בְּשׁוּם אַפֵּן, עַכְתָּ"ד. וְכֵן כָּתַב הַנּוֹדֵעַ בִּיהוּדָה (דְּרוֹשִׁים דְּרוֹשׁ ד' אוֹת כ"א): בֵּין הַלּוֹמְדִים בֵּין דְּלַת הָעַם, קִדְּם כָּל דְּבַר, יִסְדְּרוּ תְּקוּן חֲצוֹת לְהוֹרִיד דְּמַעָּה עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה, וּבִפְרָט בְּזֶה הַזְּמַן בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מִתְּגַבְּרִים הַרְשָׁעִים וְנוֹתְנִים כַּח לְקַלְפָּה, וְזֶהוּ אַרְךְ גְּלוּתֵינוּ, וְרְאוּי לַעֲשׂוֹת מְלַחְמָה בְּתַחְבּוּלוֹת נֶגֶד הַקְּלָפוֹת, וְלַהֲתִישׁ כַּחֵן עַל יְדֵי תְּקוּן חֲצוֹת, וְרְאוּי לְזַהֵר בְּזֶה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הָיוּ הַדּוֹרוֹת הָרְאוּשׁוֹנִים. עֵיין שָׁם. - וּבְמַעֲשֶׂה רַב לְהַגְרָ"א (ס"א), פֶּסֶק: "שִׁישׁ לְקוֹם בְּחֲצוֹת וְלַעֲשׂוֹת תְּקוּן חֲצוֹת" עיי"ש.

**כל צדקותיו אשר עשה לא יזכרו לו להנטותו לתחיה, לראות
בשמחת ישראל ציון וירושלים**

ועיין בספר קדשת הלוי השלם (פרקי אבות פ"ב מ"ו פרשת מטות) דבור המתחיל "לא הביישן למד" ומביא שם שתי מסקנות לגבי מי שלא מצטער על גלות השכינה.

א. ולכן היה אפשר (לפרש) המאמר, דכל מי שאינו מתאבל על ירושלים שיש בה כמה מיני בחינות אבילות הנזכר למעלה, ובחוד האבילות על חלול שמו הגדול בין הגויים. שאחרי שאינו מתאבל על חלול שמו יתברך, לכן כל צדקותיו אשר עשה לא יזכרו לו להנטותו לתחיה, לראות בשמחת ישראל ציון וירושלים. כי בלי ספק כל מעשיו היו מצוות אנשים מלמדה. ולא לעשות נחת רוח לשמו הגדול יתברך. כי אם היה משיג איזה בחינת אהבה ודבקות לשמו יתברך, איככה יוכל וראה חלולו בעוונותינו הרבים ויתאפק לשים יד לפה מלהתאבל על זה אבילות תכופה.

ב. ומעתה נבוא אל באור המאמר כל המתאבל על ירושלים רצה לומר שמתאבל בפעל בלב ודברים, ואז הוא מזכיר לעצמו ולשכלו תמיד גדל הנעימות והשלמות והתענוג הנעדר ממנו, ובזה אינו מניח לשכלו להתעבות ולהתגשם כל פך עד שלא ישיג נעימות התענוגים האמתיים שנעדרו... אבל באבילות הזו הוא מלטש ומזכך תמיד שכלו ובינתו כנ"ל הכל באר היטב, וזה שאמר זוכה, רצה לומר שהוא מזכך שכלו שזה עקר האדם, ואמרו זוכה, רצה לומר נעשה זך ובהיר, ולכן רואה בנחמתה ושמחתה, רצה לומר, שמשגי גדל היקר ונעימות הטוב המעטד, ושש ושמח ומתנחם ומתענג בו, וכל שאינו מתאבל רצה לומר וכו', אז הוא מניח שכלו להתגשם ולהתעבות אחר ההרגל התלאות צרות הגלות החיל הזה, ולכן אם יעזוב האבל יום, יומים יעזבהו השכל, ומדי יום ליום יתעבה ויתגשם השכל ולא ישיג הנעימות והיקר הנעים ולא יתאבל עליו כלל. ומזה יתגשם עוד, עד שאפלו שתבוא הטובה לא ישיגה לשמח בשמחתה ולהתענג בנעימותה, וזה שאמר אינו זוכה, רצה לומר, שאינו מזכך שכלו, ולכן אינו רואה בנחמתה, רצה לומר אף שהוא רואה אינו משיג התענוג כנ"ל, ולשון ראייה הנזכרת כאן הוא ראית עין השכל כנודע, רצה לומר שאינו משיג כנ"ל, והמתאבל ישיג". (אלו דברי אחד המיוחד מגדולי מלמדי זכות

על ישראל, ודי למבין בהערה זו).

ועתה שמא יבוא לחשב הפחור בישיבה אולי רצוי שישאר ער עד אחר חצות כדי להשתתף בהתקון הגדול שנעשה על ידי תקון חצות,

ודאי שאם על ידי כך ישבש סדרי הישיבה, וגם למחרת מחמת עיפות אינו יכול ללמד כראוי, לא נכון לבחור לעשות כך, אבל אינו סבה לבחור ישיבה לחשב, שתקון חצות וצעקה על גלות השכינה אינו ענין שלו, כמו שכבר קבלתי תשובה מבחורים שענו לי שלא נהגו בישיבות להגיד תקון חצות, וזוהי טעות ושיבוש גדול, ופונה אני השפל ומתחנן לכל מי שיש לו השפעה על בחורי ישיבה, להבהיר ולהסביר שאם מכל סבה שהיא, הוא ער בשעה הראויה לתקון חצות (לדגמא בא משמחה משפחתית, או משמרת ג'ים ששי וכדו') ידע גדל החשיבות ויקדיש כמה דקות לתקון חצות, ואם לא יעשה כן גם כשהיה אברך, ימשיך במחשבתו זו, שלא שיך אליו מצוה חשובה ונשגבה זו, כמו שרואים לצערינו הרב בפעל, וכבר הבאתי לעיל מהאור החיים הקדוש שכל מי שיש בכחו להשפיע על הענין היקר הזה ולא עושה כן, יתן את הדין. – והחי יתן אל לבו !!!

ובש"ע או"ח (ס' תק"פ ס"ג) מובא: יש מי שאומר שגזרו שיהיו מתענים בכל יום ב' וה' על חרבן הבית ועל התורה שנשרפה, ועל חילול ה'. ולעתיד לבוא "הפוף ה' לששון ולשמחה..." ועיין במשנה ברורה וכן החיים שהביאו בשם המ"א "ומי שאינו יכול להתענות על כל פנים יתפלל על הדברים הללו" ועיין שו"ע (ס"א ס"ק ב, ג).

כתב הגר"א על מי שאינו מתאבל על חילול שמו יתברך, וזה לשונו: לכן כל צדקותיו אשר עשה, לא יזכרו לו להנטותו לתחיה, לראות בשמחת ישראל ציון וירושלים. כי בלי ספק כל מעשיו היו מצוות אנשים מלומדה, ולא לעשות נחת רוח לשמו הגדול יתברך, כי אם היה משיג איזה בחינת אהבה ודביקות לשמו יתברך, איככה יוכל וראה חילולו בעוונותינו הרבים, ויתאפק לשים יד לפה מלהתאבל על זה אבילות תכופה? עוד כתב, כי מי שמתאבל הוא זוכה לראות בשמחתה מפני שהוא לא נפל כל כך בגשמיות, ויבין אז כשיהיה טוב את הטוב, אבל מי שאינו מתאבל ונשאר מגושם, לא יוכל כלל להבין את הטוב שיהיה אחרי כן, ע"כ. עוררו והתעוררו ישראל עם קדוש למען בנין בית אלוקינו להחיש גאולת ישראל, וכפי שנפסק בשו"ע או"ח סי' א' ס"ג "ראוי לכל ירא שמים להיות מיצר ודואג על חורבן בית המקדש". – ובפרט בימי ירא המצרים אשר מדורות עולם נהגו להתאבל על חורבן בית המקדש. וכבר מוזכר בפוסקים אודות חשיבות מנהג אמירת תקון חצות בימים אלו.

כל אחד צריך לעשות תיקון חצות

יש אנשים שחושבים שתיקון חצות הוא דבר גבוה מעל גבוה שאי אפשר לאנשים פשוטים לעשות, כי מה הם יועילו וזה עוד לא מדרגתם לומר ולעשות התיקונים הקדושים הללו, ושמעתי את זה בפירוש מפי כמה אברכים ששומעים כן מפי משפיעים שלכאורה בדו כן מליבם, כיון שלא ראו את אבותיהם עושים תיקון חצות, או משום שלא עשו או משום שעשו כשהם כבר ישנו... לכן לאור כל מה שראינו לעיל אין צריך כלל לבאר הדברים ודבר פשוט הוא לכל בר דעת, שדעת כל הגאונים שהבאנו למעלה הוא, שכל אחד צריך לעשות תיקון חצות, ועל כל פנים לא אומרים על זה שזה לא שייך לאנשים פשוטים אלא להיפך, וכמו שהבאנו מבעל אור החיים הקדוש, שגדולי עולם עתידים ליתן את הדין על זה שלא עוררו את ישראל על זה, וכל אחד יעשה חשבון הנפש לעצמו ויזרו עצמו להתעורר ולעסוק בתיקון קדוש זה, ועל כל פנים אם הוא ער בחצות וודאי שיעשה את התיקון כי כמה זמן זה לוקח, והדברים פשוטים ומבוררים ואין כלל חולקים על זה.

ובגמרא ברכות (דף ג' ע"א): אָמַר רַב יִצְחָק בַּר שְׁמוּאֵל אָמַר רַב, שְׁלֹשׁ מִשְׁמֵרוֹת הָיִי הַלַּיְלָה, וְעַל כֹּל מִשְׁמֵר וּמִשְׁמֵר יוֹשֵׁב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׂוֹאֵג כְּאָרִי, וְאוֹמֵר, אוֹי (שֶׁחֲרַבְתִּי) [לְבָנִים שֶׁבְּעוֹנוֹתֵיהֶם] הַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי וְשִׁרְפְתִי אֶת הַיְכָלִי וְהַגְלִיתִי אֶת בְּנֵי לְבִין אֲמוֹת הָעוֹלָם... תִּנְיָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, פֶּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ וְנִכְנַסְתִּי לְחֶרֶבָה אַחַת מִחֲרֻבוֹת יְרוּשָׁלַיִם לְהִתְפַּלֵּל, וּבָא אֵלַיהוּ זְכוּר לְטוֹב, וְשָׁמַר לִי עַל הַפֶּתַח וְהִמְתִּין לִי עַד שְׁסִימְתִי תְּפִלְתִּי. לְאַחַר שְׁסִימְתִי תְּפִלְתִּי, אָמַר לִי, שְׁלוֹם עָלֶיךָ רַבִּי, וְאַמְרָתִי לוֹ, שְׁלוֹם עָלֶיךָ רַבִּי וּמוֹרִי... וְאָמַר לִי, בְּנֵי, מַה קוֹל שְׁמַעְתָּ בְּחֶרֶבָה זוֹ? וְאַמְרָתִי לוֹ, שְׁמַעְתִּי בַת - קוֹל שְׁמִנְהֶמֶת פִּינָה וְאוֹמְרָת, אוֹי (שֶׁחֲרַבְתִּי) [לְבָנִים שֶׁבְּעוֹנוֹתֵיהֶם הַחֲרַבְתִּי] אֶת בֵּיתִי וְשִׁרְפְתִי אֶת הַיְכָלִי וְהַגְלִיתִי אֶת בְּנֵי לְבִין הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים. אָמַר לִי, בְּנֵי, חֲיִיךָ, וְחֲיִי רֵאשֶׁךָ, לֹא שָׁעָה זו בְּלִבְדֵי אוֹמְרָת כָּךְ, אֲלֵא בְּכָל יוֹם וְיוֹם שֶׁלֹשׁ פְּעָמִים אוֹמְרָת כָּךְ. וְלֹא (עוֹד) [זו בְּלִבְדֵי], אֲלֵא (בְּשָׁעָה) [שִׁישְׂרָאֵל נִכְנָסִין לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת וְעוֹנִין, (אִמּוֹן) "יְהֵא שְׁמִיָּה (רְבֵא מְבֻרָךְ) [הַגְּדוֹל מְבָרָךְ]" הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (כְּבִיכּוֹל) מְנַעֵנֵעַ רֵאשׁוֹ וְאוֹמֵר, אֲשֶׁרִי הַמְּלָךְ שֶׁמְקַלְסִין אוֹתוֹ בְּבֵיתוֹ כָּךְ. וְמֵה לוֹ לְאָב שֶׁהַגְּלָה אֶת בְּנָיו לְבִין הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים. וְאוֹי לָהֶם לְבָנִים שֶׁגָּלוּ מֵעַל שְׁלַחַן אֲבִיהֶם.

המגיד המלאך אמר: על השכינה, שהצער שלה הוא נורא

ובעת תיקון ליל שבועות שלמד מרן ר' יוסף קארו צוק"ל, המגיד המלאך אמר לו על השכינה שהצער שלה הוא נורא, ואי אפשר לתארו כלל, בזה הלשון: "ואלו הייתם משערים אחד מאלף אלפים ורוב ריבי רבבות מהצער אשר אני שרויה בו, לא הייתה נכנסת שמחה בלבכם ולא שחוק בפיכם בזוכרכם כי בסיבתכם אני מושלכת בעפר". (עדות המקובל האלוקי

רבי שלמה הלוי אלקבץ צוק"ל - בעל "לכה דודי", ועוד).

צרפנו תפלה נוראה מהאור החיים הקדוש, אשרי מי שיוכל לארגן מנין ככולל, בית הכנסת וכו' אם יש מנין יגידו ג' פעמים י"ג מדות (וביחיד יאמר בטעמים): ה' - ה' א-ל רחום וחנון ארך אפים ורב - חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה.

יהי רצון מלפניך אבינו מלכנו אלקינו ידידות אור נפשונו רוחנו ונשמתנו למען בריתך אשר כרת לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות לעולם מלפניך, זכר אהבתנו ורחבתנו, והשב שכינתך לבית קדשנו והחזר להשתעשע בנו כימי קדם, כי קשה פרידתך ממנו כפרידת נפשונו מגופנו, המו מעינו, וכלתה נפשונו אל גאלת שכינתך, ואל מעון קדשך, ולרצונך יי נכספנו, הננו מתחננים (ובוכים) לפניך יי אב הרחמן על גלות השכינה, הושיעה יי שכינתך ודבק נפשונו באהבתך הנעימה והערכה על נפשונו רוחנו ונשמתנו, וייעול מלכנו בהיכלה אמן כן יהי רצון (העמק מסדור ברדיטשוב).

פרק ט' - קב הישר (פרק צ"ג)

א. אמר רבי יוחנן (ברכות דף לא עמוד א): אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר (תהלים קכו ב): "אז ימלא שחוק פיניו", אמרו עליו על רבי שמעון בן לקיש, שלא מלא שחוק פיו מכי שמע מרבי יוחנן רביה.

ב. והענין הוא כי השם יתברך ברא באדם לב וכבוד וטחול, הלב הוא למעלה באמצע, והכבוד - מתחתיו מצד ימין, והטחול מתחתיו מצד שמאל. הכבוד הוא מרמז על שרש של עשו הנקרא "אדום", לפי שהכבוד כלו דם, ולכן נקרא עשו "אדום", ותבשילו אדם, והשר שלו הוא אדם, וכלו דין. והטחול הוא מרמז על לילי"ת הרשעה. והלב מרמז על ישראל, עם קדוש, כי קדושים הם לאלהיהם. ועל כן לא נטל כל כך דמים כי אם הברור והזך, דם טהור, מבחין בין דם לדם - בין דם נדה לדם טהור. מה

שָׁאִין כֵּן הַכְּבֵד - שׁוֹאֵב לְגַבִּיהַ [פְּרוּשׁ: אֶצְלוֹ] כֹּל דָּם טָמֵא, וְאִינוּ מִבְּחִין
בֵּין דָּם לְדָם, וְהַכְּבֵד הוּא תְּמִיד בְּכַעַס.

הכועס כאלו עובד עבודת כוכבים

ג. וְעַל כֵּן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (זוהר חלק א דף כז עמוד ב. ובחלק ג' דף קעט עמוד א): "כֹּל הַכּוֹעֵס כְּאִלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה", כִּי כָּבֵד כְּתַבְתִּי, כִּי הַכַּעַס הוּא מַצַּד הַכְּבֵד, כִּי הוּא כַחַשׁ שֶׁל סַמָּא"ל שֶׁנִּקְרָא "אֱלֹהִים אַחֲרִים", וְהִטְחוּל הוּא מַצַּד לִילִי"ת, שֶׁדִּרְכָּה לְהִתְרַאֵוֹת לְבַנְי אָדָם בְּלִילָה בְּחִלוּם וּבְהִקִּיץ כְּדַמוֹת אִשָּׁה, עַד שֶׁגּוֹרַמֶת שׁוֹיֵצָא מִמֶּנּוּ זֶרַע לְבִטְלָה, וְלִכֵּן הִטְחוּל שׁוֹחֵק (בְּרִכּוֹת סא עמוד ב). וּבְהֵיּוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, אָזִי הָיָה מֵאִיר לְיִשְׂרָאֵל שְׁנֵי אִוּרוֹת מְשֻׁנֵּי עוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, שֶׁעֲלִיהֶם נֶאֱמַר (בְּרַאשִׁית א ג): "וְהָיָה אִוֶּר וְיָהִי אִוֶּר" וּמִשְׁרַשׁ הָעוֹלָמוֹת הָאֵלוֹ הֵן נִשְׁמוֹת הָאֲמֵהוֹת רַחֵל וְלֵאָה, אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶן בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְהֵם הָיוּ מְכַנְיַעִים אֶת הַסַּמָּא"ל וְזוֹנְגָתוֹ לִילִי"ת, שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה לַעֲשׂוֹת רְעָה לְיִשְׂרָאֵל, וּשְׁנֵי פַעְמִים "אִוֶּר" גִּימְטְרִיא "שְׁחוֹק", מֵה שְׁאִין כֵּן כְּאֲשֶׁר נַחֲרַב הַבַּיִת, גְּרַמּוֹ הָעוֹנוֹנוֹת שֶׁהָאוֹרוֹת שֶׁל מַעֲלָה נִסְתַּלְּקוּ, וְאָז גָּבְרוּ שְׁתֵּי הַקְּלָפוֹת הַנְּזַכְרוֹת, אָזִי הָיָה שׁוֹחֵקת בָּנוּ, בְּעוֹנוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיּוֹת, וְלִכֵּן אֵין שְׁמִחָה וּשְׁחוֹ"ק בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְשִׁיבּוֹא מְשִׁיחֵנוּ - "אָז יִמְלֵא שְׁחוֹ"ק פִּינוּ". וּמִכַּאֵן צָרִיךְ הָאָדָם לְדַעַת אֵיךְ לְרַצּוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ, שֶׁלֹּא לְהִרְאוֹת שׁוֹם פְּנִים שׁוֹחֵקוֹת עֲכָשׁוּ בְשַׁעַת הַחֲרָבָן, כִּי אֶסּוּר לָנוּ לְשַׁחֵק, וְאִם הָאָדָם אִינוּ נֹזֶהֶר בְּזֶה, אָזִי הוּא נוֹתֵן כַּחַשׁ לְטְחוּל לְשַׁחֵק, וּמִתְגַּבְּרִין הַב' קְלָפוֹת הַנְּזַכְרוֹת לַעֲלֵל.

החייב להתאבל על חרבן הבית וגלות השכינה, כביכול

ד. וְלֹא מְלוֹי שְׁחוֹק לְבַד אֶסּוּר, אֲלֵא גַם שְׁאֵר שְׁמֵחוֹת שְׁאִין שֶׁל מַצָּה אֶסּוּר, וְאֶפְלוֹ שְׁמִחָה שֶׁל מַצָּה אֵין לְהִרְבּוֹת בָּהֶם כָּלָל. וְכַמְבָּאֵר בְּדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, רָאָה מֵה שֶׁכְּתִבַּת הַזֶּהֶר פְּרִשְׁתַּת תְּזַרִיעַ (דף מה עמוד ב): "רַבִּי חִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֲזִלִּי בְּאוֹרְחָא, כִּד מְטוֹ חַד חַקְל, חָמוּ חַד דְּפִטְרָא דְקִיטְפָא (פְּרוּשׁ: עַץ שֶׁל אֶפְרָסְמוֹ) שֶׁהָיָה בְּדֶרֶךְ לְצַד יָמִין, אָמַר רַבִּי יוֹסִי: עֲטִיפָא עֲטִיפָא דְקִטְרָא בְּעֵינֵי שְׂכִיחַ (פְּרוּשׁ: כְּסוּי עֵשׂוֹן שֶׁל שְׂרַפְתַּת אֶשׁ חֲרַבּוֹ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׂכִיחַ לְפָנֵי עֵינֵי צְדִיקִים הַזּוֹכְרִים תְּמִיד אֶת חֲרַבּוֹ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ)".

ה. פְּרוּשׁ הַזֶּהֶר בְּלִשׁוֹן קֹדֶשׁ: רַבִּי חִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי חִיָּא הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְשַׁדָּה אַחַד, רָאוּ עֲטִיפָה עֲטִיפָה שֶׁל עֵשׂוֹן מְצוּי בְּעֵינֵינוּ...

וְלָבֵן אֵין רְשׁוּת לְהִסְתַּפֵּל בְּשׁוּם שְׁמֻחָה מִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, רָאָה כַּמָּה גְדֹל הַחִיּוּב לְהִתְאַבֵּל עַל חֲרַבְנֵי הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ וְעַל שְׁפִיכַת דָּמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְצָרִיךְ אָדָם לֹמַר (תהלים קלז): "עַל נְהָרוֹת בָּבֶל", וְלִשְׁפֹּךְ דַּמְעוֹת עַל חֲרַבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְ"שִׁיר מְזֻמּוֹר לְאַסָּף" - סִימָן פ"ג בְּתַהֲלִים - עַל הַרִיגַת הַצַּדִּיקִים, כִּי שְׁעָרֵי דַמְעוֹת לֹא נִנְעָלוּ (בְּרֻכּוֹת ל"ב עמוד ב) וְאֵין נִמְחָקִים לְעוֹלָם, וְיֵשׁ בְּרַקִּיעַ מַמְנָה אַחַד, שֶׁמִּקְבֵּל אוֹתָן דַּמְעוֹת, וְהוּא גַם כֵּן מַמְנָה עַל הַתַּפְלוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵן בְּדַמְעוֹת, וְהוּא מְלַאֵךְ מִן שְׁרֵי הָאוֹפָנִים, וְשִׁמוֹ יִרְחֵמֵא"ל (זוהר חלק ב דף רמה עמוד ב), וְהוּא שׁוֹלֵט עַל שֵׁשׁ מֵאוֹת חִיּוֹת, וְאֵנּוֹן דַּמְעִין אַחֲרֵינֵין וְהוּא אוֹתָן דַּמְעוֹת "הֵן אֲרָאֵלִם צָעֲקוּ חֲצָה מְלֵאכֵי שְׁלוֹם מֵר יִבְכְּיוּן" (ישעיה לג ז), וְאֵנּוֹן דַּמְעִין דִּישְׁדוּן עַל זְכָאֵין כַּד מְסַתְּלֵקִין מְעַלְמִין - כְּלַהוֹן נְטִילֵי לֹון רְתִיכִין עֲלָאֵין וְעָרְבֵי לֹון בְּאֵנּוֹן דַּמְעִין דְּאוֹשְׁדֵן עַל חֲרַבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל דָּא כְּתִיב (שם כה ח): "וּמִחָה ה' אֱלֹקִים דַּמְעָה מֵעַל כָּל פְּנִים", מֵאֵן אֵנּוֹן "פְּנִים"? אֵנּוֹן אֵלִין רְתִיכִין קְדִישִׁין עֲלָאֵין, וּבְתֵר כֵּן (שם): "וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי פִי ה' דִּבֶּר".

הַבְּלָל כִּי תְדִיר צָרִיךְ הָאָדָם לְהִתְעוֹרֵר בְּלֵב מֵר עַל גְּלוּת הַשְּׁכִינָה וְלְהִתְאַנַּח עַל אַרְיֻכוֹת הַגְּלוּת הַמֵּר, וְלִשִׁים אֵל לְבוֹ, כִּי בְהִיוֹתֵנוּ עַל אֲדַמְתָּנוּ, וְהַשְּׁכִינָה הִיתָה שׁוֹרָה בֵּין הַכְּרוּבִים - הֵיִינוּ מְקַבְּלִים הָאָרָה בְּכָל יוֹם, וְהָיוּ יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים (דְּבָרִים כו יט): "עַם קְדוֹשׁ לַה'", וְהֵיִינוּ קְרוּבִים אֵל הַשְּׁכִינָה וְאֵל הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּלוּפוֹת הָיוּ נִחְבָּאִים וְדַחְפוּפִים בְּעַמְקֵי תְהוֹם, מֵה שְׂאִין כֵּן עֲכָשׁוּ, יִשְׂרָאֵל הֵן נִדְחָפִים וְנִסְחָפִים, מְפָזְרִים בְּכָל פְּנוֹת וְקִצּוֹת הָאָרֶץ, וּמְכַנְיַעִים עֲצָמָם בְּגִלוּת בְּהַכְנָעָה גְדוֹלָה נֶגֶד כָּל אִמָּה וְלִשׁוֹן וְחוֹלְקִין לָהֶם כָּל הַכְּבוֹד. ה. וְהַלִּילִית הִיא מְחִיכַת וְשׁוֹחֶקֶת וְיֵשׁ לָהּ הַנְּאָה גְדוֹלָה בְּרֵאוּתָהּ שִׁישְׂרָאֵל הֵן מְכַנְיַעִין עֲצָמָן נֶגֶד הָאֱמוּנוֹת, אֲשֶׁר מִמֶּשׁ מְקִים בְּנוֹ (תהלים מד כו): "כִּי שָׁחָה לְעַפְרֹן נַפְשׁוֹ", וּמִמֶּשׁ אֲנַחְנוּ לְמִרְמַס תַּחַת כְּפוֹת רִגְלֵיהֶם, וְאֲנַחְנוּ לָהֶם לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת, וְכָל טְרַחַם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְיָגִיעַ כְּפֵן נוֹשָׂאִים עֵין קִצַּת מִן אֱמוּנוֹת הָעוֹלָם בְּיִשְׂרָאֵל וְלוֹקְחִים בְּיַד חֲזָקָה מִיָּדָם, וְאֲנַחְנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מְכִים וְנִהַרְגִים וְנִשְׁחָטִים וְנִשְׂרָפִים עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְהִיאךְ לֹא יִשִׁים אָדָם אֵל לְבוֹ כָּל מִי שִׁירָאֵת אֱלֹהִים נוֹגַע בְּלְבוֹ, לְכֹון בְּתַפְלוּתוֹ בְּמִקְוֵמוֹת הַשְּׁיָכִים לְגֵאלַת יִשְׂרָאֵל, שִׁיגְאֵלְנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיַּדֵי אֱמוּנוֹת הָעוֹלָם לְמַעַן שְׁכִינַת כְּבוֹדוֹ.

הָעוֹלָם, אֵת כָּל הַדַּמְעוֹת לֹוקְחוֹת הַמְּרַכְּבוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וּמְעַרְכְּבוֹת אוֹתָן בְּאוֹתָן דַּמְעוֹת שֶׁנִּשְׁפְּכוּ עַל חֲרַבְנֵי הַבַּיִת, וְעַל זֶה כְּתוּב: "וּמִחָה ה' אֱלֹקִים דַּמְעָה מֵעַל כָּל פְּנִים" - מִי הֵם

ו. פְּרוּשׁ הַזֶּהר בְּלִשׁוֹן קִדְשׁ: וְאֵלוֹ דַּמְעוֹת אַחֲרוֹת, וְהוּא אוֹתָן דַּמְעוֹת "הֵן אֲרָאֵלִם צָעֲקוּ חֲצָה מְלֵאכֵי שְׁלוֹם מֵר יִבְכְּיוּן", וְאֵלוֹ דַּמְעוֹת הַנִּשְׁפָּכוֹת עַל הַצַּדִּיקִים כְּשֶׁמְסַתְּלֵקִים מִן

המצטער על גלות השכינה, זוכה לכתר תורה

ו. וְקִבְלָה אֲמִתִּית הִיא בְיָדֵי, "כָּל מִי שֶׁבִלְבוֹ תְדִיר צֶעַר עַל גְּלוֹת הַשְּׁכִינָה - זֹכֶה לְכֶתֶר תּוֹרָה", וְדַע מַה שֶּׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל (אור צדיקים עמוד העבודה פרק יז), עַל מוֹרְנוּ הַרְבֵּי רַבִּי אַבְרָהָם הַלּוֹי שֶׁחֵבֵר ה"תְּקוּנֵי שֶׁבֶת", שֶׁהִיְתָה דִּירְתוֹ בְּצַפֶּת, תִּבְנָה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וּבְכָל חֲצוֹת לַיְלָה הִיָּה קֵם וְסוֹבֵב כָּל הָרְחוּבוֹת שֶׁל יְהוּדִים, וְנִתֵּן קוֹלוֹ בְּקוֹל מֵר וְאָמַר: אַחֲיָנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל, הֲלֹא יָדוּעַ לָכֶם, שֶׁהַשְּׁכִינָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים בְּגְלוֹת, וּבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ הִיָּה לְשִׁרְפֶת אֵשׁ, וְיִשְׂרָאֵל הֵם בְּגְלוֹת הַמֵּר וְסוֹבְלִים יְסוּרִים, עֲנוּיִים קָשִׁים וּמְרִים, וְנִהְרְגוּ כַּמָּה חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת, בַּחוּרִים וּבַתּוֹלוֹת, זְקֵנִים עִם נְעָרִים בְּאַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין, וְנִתְלִין וְנִדוּנִין בְּמֵיתוֹת קָשׁוֹת וּמְשֻׁנוֹת, וְאַתֶּם שׁוֹכְכִין עַל מִטּוֹתֵיכֶם בְּהַשְׁקָט וּבְטַח.

רבי אברהם גלגול של ירמיה הנביא

ז. קוֹמוּ וּנְצַעֲקוּ אֵל ה' אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהוּא מְלַךְ רַחוּם וְחַנוּן, אוֹלֵי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ, וִירַחֵם עַל עַמּוֹ, שְׂאֵרֵיט פְּלִטַת יִשְׂרָאֵל, וְהִיָּה הַחֲסִיד צוֹעֵק, וְלֹא נִתֵּן מְנוּחָה לְכָל בְּנֵי הָעִיר, וְהָיוּ קָמִים כָּלֵם בְּשַׁעַר חֲדָא לְבַתֵּי מְדַרְשׁוֹת, וְהָיוּ אוֹמְרִים הַתְּקוּן חֲצוֹת, וְאַחַר כֵּךְ הָיוּ לוֹמְדִין אִישׁ אִישׁ כְּפִי הַשְּׁגָתוֹ, וַיֵּשׁ מֵהֵן הָיוּ עוֹסְקִין בְּדַבְרֵי קִבְלָה וּבְזִהָרָה, וַיֵּשׁ מֵהֵן הָיוּ עוֹסְקִים בְּגִמְרָא וּבְמִשְׁנֵיּוֹת, וַיֵּשׁ מֵהֵן הָיוּ עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְנִבְיָאִים וּכְתוּבִים, וְאַחַר כֵּךְ הָיוּ אוֹמְרִים פְּזוּמוֹנִים וּבִקְשׁוֹת עַד אוֹר הַיּוֹם וְהָיוּ מְעוֹרְרִים רַחֲמִים". וְהָרַב הָאֲר"י ז"ל הִיָּה מְפִלֵּג בְּחֲסִידוֹתוֹ וְאָמַר עַל הַחֲסִיד רַבִּי אַבְרָהָם הַלּוֹי ז"ל, שֶׁהוּא הִיָּה גִלְגוּל שֶׁל יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא.

דמוות אשה בלבושים שחורים

ח. וּפְעַם אַחַת אָמַר לוֹ הָאֲר"י ז"ל: דַּע כִּי שְׁלֹמוֹ יִמְיָךְ, וְהִגִּיעוּ יְמֵיךְ לְמוֹת, אִם לֹא שֶׁתַּעֲשֶׂה תִקְנָה אַחַת שְׂאֵל מְדָךְ, וְאִם תַּעֲשֶׂה תִקְנָה זוֹ, אֲזִי תַחֲיֶה עוֹד כ"ב שָׁנִים, וְזוֹ הִיא הַתִּקְנָה שְׁלֵךְ, שֶׁתִּלְךָ לִירוּשָׁלַיִם, וְשֵׁם תִּלְךָ לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֵי הַכֶּתֶל הַמְּעַרְבִי וְתִשְׁפָּךְ תַּחֲנֻתְךָ, וְתִזְכֶּה לְרֵאוֹת הַשְּׁכִינָה, וְאֲזִי תִלְךָ הַחֲסִיד לְבֵיתוֹ וְסָגַר עֲצָמוֹ ג' יָמִים וְג' לַיְלוֹת בְּתַעֲנִית שֶׁק וְאָפֵר, וְאַחַר כֵּךְ תִּלְךָ הַחֲסִיד לִירוּשָׁלַיִם וּבָא לְפָנֵי כֶּתֶל הַמְּעַרְבִי בַתְּפִלָּה וּבַתְּחִנּוּנִים וּבְכִבְיָה גְדוּלָה, וְאַחַר כֵּךְ רָאָה עַל גְּבֵי הַכֶּתֶל צוּרָה דְּגָמַת אִשָּׁה מְלַבֶּשֶׁת שַׁחוּרִים, וְתַכֶּף מֵרֵב פַּחַדוֹ נָפַל עַל פָּנָיו אֶרְצָה וְהִיָּה צוֹעֵק וּבוֹכָה בְּכִי גְדוּל וְאָמַר:

"פְּנִים"? הֵן אוֹתָן מְרַכְבוֹת קְדוּשׁוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְאַחַר כֵּךְ: "וְחִרְפַת עַמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי

אוי לי! וְשָׂרְאִיתִיךָ בְּכַף אוֹי! אֵהָה עַל נַפְשִׁי! וְהָיָה מֵאֲרִיךְ בְּכִיָּה וּזְעָקוֹת,
וְהָיָה מִמָּרֵט שְׁעֵרוֹת רֵאשׁוֹ עַד שְׁנַתְעֲלֶיךָ וַיִּרְדָּם.

ט. וְאִז רָאָה בְּחֵלוֹם שְׁבָאָה אֶלִּיו הַשְּׂכִינָה בְּבָגְדִים נְאִים וְאָמְרָה: הַתְּנַחֵם,
בְּנֵי אֲבָרְהָם, כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיתֶךָ, וַיִּשׁוּבוּ הַבְּנִים לְגִבּוֹלָם, כִּי אָשִׁיב
אֶת שְׁבוֹתֶם וְרַחֲמַתִּי אוֹתְם. וַיִּיקֶץ וַיִּשָּׂא אֶת רַגְלָיו וַחֲזַר לְצַפֵּת וּבָא אֶל
הָאָרִ"י ז"ל, וַתִּכְּף אָמַר הָאָרִ"י ז"ל: אֲנִי רוֹאֶה בְּךָ שְׂזֻכִּית לְרֵאוֹת פְּנֵי
הַשְּׂכִינָה, וּמַעֲתָה תִהְיֶה בְּטוֹחַ, שְׂתַחֲיָה עוֹד כ"ב שָׁנִים. וְכֵן הָיָה, שֶׁהַחֲסִיד
הָיָה חַי אַחַר זֶה הַמַּעֲשֶׂה כ"ב שָׁנִים.

וּמִהַחֲסִיד הַנּוֹזֵכַר לְעֵיל, יִרְאֶה כָּל אָדָם לְעֹשׂוֹת כֵּן, לְקוֹם בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה אוֹ
קֶדֶם אוֹר הַבִּקְרָה לְהִתְאַבֵּל עַל חֲרַבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעַל הַרְיָגַת
הַקְּדוּשִׁים, וְאַחַד הַמַּרְבֵּה, וְאַחַד הַמַּמְעִיט - וּבִלְבַד שְׂיִכְנוֹן לְבוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם,
וְלֹא יַעֲשֶׂה זֹאת שְׂיִתְפָּאֵר בְּפְנֵי הַבְּרִיּוֹת, כְּדִי שְׂיִשְׁבְּחוּ אוֹתוֹ הַבְּרִיּוֹת, שֶׁלֹּא
דִּי שֶׁהוּא לֹא מְקַבֵּל שְׂכָר עַל זֶה, אֲלֵא גַם מְקַבֵּל עֲנֵשׁ גְּדוֹל, וּמִי שֶׁהוּא מְכוּוֹן
לְשֵׁם שָׁמַיִם, אֲזִי עֲלָיו הַכְּתוּב הוּא אוֹמֵר (קִהְלֵת ח. ה): "שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יִדַּע
דְּבַר רָע", וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּבִנְיָן צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, אָמֵן. מוֹרֵי וְרַבֵּי מוֹרְנוֹ הָרַב רַבִּי
יוֹסֵף ז"ל.

פָּרָק י' (קב הישר פרק צד)

א. כְּתִיב (שְׁעִיָּה מִג ד'): "כֹּה אָמַר ה' לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי בְּכֹלָה וְהוֹרְדְתִי בְּרִיחִים",
בְּפִסּוֹק זֶה נִתְבָּאֵר גְּדֹל אֱהָבַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנֹשְׁתַּתְּפָךָ בְּצַרְתָּן
וַיִּרְדַּע עִמָּהֶם לְגָלוֹת. וּכְמוֹ שֶׁהָיָה בְּמִצְרַיִם, דְּכְתִיב (שְׁמוֹת א א): "הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה
אֶת יַעֲקֹב", "אֵת" - לְרַבּוֹת הַשְּׂכִינָה, וּבִסּוּד שֶׁאָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיַעֲקֹב
(בְּרֵאשִׁית מו ד): "אֲנֹכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶיךָ וְגו', וּבְגָלוֹת בְּכָל כְּתִיב
(שְׁעִיָּה מִג ד'): "לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי בְּכֹלָה", וְ"בְכָל צַרְתֶּם לוֹ צָר" (שִׁם סג ט), שְׂבָכָל
גָלוֹת הוּא קֶשֶׁה יוֹתֵר מִגָּלוֹת מִצְרַיִם.

אם רגיל להתאבל על צער השכינה, ובא עליו צער, חס ושלום, יסבל
הַמִּשָּׂא בְּלֹא חֶשֶׁשׁ

ב. וּבִזְהַר (חֻלְק ב דף ב עמוד ב) אֵיתָא' "אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: מֵאֵן דְּמַרְגִּיל
עֲצָמוֹ בְּצַעְרָא דְשְׂכִינְתָא אַף עַל גַּב דְּבָא עֲלָיו צַעַר, יִסְבֵּל מִשְׂאוֹי הַזֶּה

ז. פְּרוּשׁ הַזֶּהר בְּלִשׁוֹן קַדְשׁ: אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן

פִּי ה' דְּבַר".

וְלֹא חַיִּישׁ, אֲבָל מֵאֵן דְּלֹא מְרַגֵּיל עֲצָמוּ בְּצַעֲרָא דְשִׁכְיִנְתָּא וְצַעֲרָא דְיִשְׂרָאֵל, רק כָּל יוֹמִין הוּא בְּתַפְנוּקִין וְעִדּוּנִין שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה - כִּיּוֹן דְּאִתֵּיא עֲלֵיו אִיזְהָ צַעַר, דָּא אִיהוּ צַעַר שְׁלִים. וְעַל דָּא אֲצִטְרִיךְ כָּל אֶחָד לְמַבְכֵי כַּד יִשְׂרָאֵל הֵן בְּצַעֲרָא בְּגִלוּתָא.

ג. "וְהִנֵּה בְּגִלוּת בְּכָל הוּי צַעֲרָא שְׁלִים, דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּתַפְנוּקִין, כְּדַכְתִּיב (אִיכָה ד ב): "בְּנֵי צִיּוֹן הִיקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז" וְגו', וְהִשְׁתָּא הוּוּ נַחְתִּין בְּגִלוּתָא וְרַחֲמִים עַל צוּאֲרִיהוֹן וְיִדְיִהוֹן מְהִדְקִין לְאַחֲרִיהֶן, וְכַד הוּוּ אָזְלִין בְּגִלוּתָא, קָרָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכָל פְּמִלְיָא דִּילֵיהּ וְאָמַר: לְמָה בְּנֵי בְּגִלוּתָא וְאִתּוֹן הֶכָא?! קוֹמוּ חוּתוּ כְּלִכּוֹן, וְאִנָּא עִמְכוֹן, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (ישעיה מג יד): "כֹּה אָמַר ה' לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי בְּבִלְהָ וְהוֹרְדְתִי בְּרִיחִים כָּלֶם", מֵאֵן "בְּרִיחִים"? אֲלִין כָּל רְתִיכִין וּמְשַׁרְיָן עֲלֵאִין, וְכַד נַחְתוּ, אֲתַפְתְּחוּ וּשְׂרִיאת רוח הקדש על יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא, אָמַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל: הָא מְאֲרִיכוֹן הֶכָא, וְכָל חֵילָא דְשְׂמִיא וּרְתִיכוּי, דְּאִתּוּ לְדוֹר עִמְכוֹן. וְלֹא הִימְנוּהוּ יִשְׂרָאֵל, עַד דְּאָמַר לְהוּ יְחֻזְקָאֵל כָּל מַה דְּחִמֵי בְּנִבּוּאָה, שְׁנֹאֲמַר (יְחֻזְקָאֵל א ד): "וְאִרְאָ וְהִנֵּה רוּחַ" וְגו', אָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי: בְּהַאי שַׁעְתָּא חֲדוּ יִשְׂרָאֵל חֲדוּתָא שְׁלָמָה, שְׂרָאוּ דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּא עִמְהוֹן. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוּ, עֵינֵן שְׁם פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית.

וְהִנֵּה בְּכָל דוֹר יֵשׁ צְדִיקִים שְׁמֻקְבָּלִים עֲלֵיהֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה לְמַסַּר נַפְשָׁם עַל קִדְשַׁת הַשָּׁם, אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה (זוהר שם דף ה עמוד ב): סֵאלְמֵלֵי יוֹדְעִים

כְּלָכֶם לְבָבְלָא, וְאִנֵּי עִמְכֶם!" זְהוּ שְׁכַתוּב: "כֹּה אָמַר ה' לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי בְּבִלְהָ וְהוֹרְדְתִי בְּרִיחִים כָּלֶם", מִי הֵם "בְּרִיחִים"? אֵלוּ כָּל הַמְּרַקְבוֹת וְהַמְּחַנּוֹת הָעֵלְיוֹנוֹת, וּבְשַׁעָה שְׁיַרְדוּ לְבָבְלָא, נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְרוּחַ הַקִּדְשׁ שָׂרְתָה עַל יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא, וְאָמַר יְחֻזְקָאֵל לְיִשְׂרָאֵל: "הֲרִי אֲדוֹנְכֶם כָּאֵן, וְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם וּמְרַקְבוֹתֵינוּ, שְׁהִגִּיעוּ לְדוֹר עִמְכֶם". וְלֹא הֶאֱמִינוּ לוֹ יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁסִּפֵּר לָהֶם יְחֻזְקָאֵל כָּל מַה שְׂרָאָה בְּנִבּוּאָהּ, שְׁכַתוּב: "וְאִרְאָ וְהִנֵּה רוּחַ" וְגו', אָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי: "בְּאוֹתָהּ שַׁעָה שְׁמַחוּ יִשְׂרָאֵל שְׁמַחָה שְׁלָמָה, כִּיּוֹן שְׂרָאוּ שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא עִמְהֶם".

ט. פְּרוּשׁ הַזֶּהר בְּלִשׁוֹן קִדְשׁ: אֵלוּ עִם יִשְׂרָאֵל הִיָּה יוֹדֵעַ עַד כַּמָּה חֲבִיבִים הֵם לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַד כַּמָּה אֶהְבְּתוּ עֲלֵיהֶם - הֵיוּ

כֵּן יוֹחָאי: מִי שְׁמַרְגִיל אֶת עֲצָמוּ לְהִצְטַעַר בְּצַעַר הַשְּׂכִינָה - אֵף עַל פִּי שְׂבָא עֲלֵיו צַעַר, יִסְבַּל הַמְּשֹׂא הַזֶּה וְאִינוּ צְרִיךְ לְדָאָג. אֲבָל מִי שְׂאִינוּ רְגִיל לְהִצְטַעַר בְּצַעַר הַשְּׂכִינָה וְצַעֲרָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, רַק כָּל יָמָיו הֵם בְּתַעֲנוּגִים וּמַעֲדָנִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּיּוֹן שְׁמַגִּיעַ אֵלָיו אִיזְהָ צַעַר, זֶה הוּא צַעַר הַשְּׁלָם, וְעַל זֶה צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְכַכּוֹת פְּשִׁישְׂרָאֵל הֵם בְּצַעַר הַגְּלוּת.

ח. פְּרוּשׁ הַזֶּהר בְּלִשׁוֹן קִדְשׁ: וְהִנֵּה בְּגִלוּת בְּכָל הַנְּה צַעַר שְׁלָם, שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַגְּלוּת מְתַעֲדָנִים בְּתַעֲנוּגִים, כְּדַכְתִּיב: "בְּנֵי צִיּוֹן הִיקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז" וְגו', וְעַכְשָׁו הֵם יוֹרְדִים לְגִלוּת וְרַחֲמִים עַל צוּאֲרִיהֶם וְיִדְיִהֶם מְהִדְקִים לְאַחֲרִיהֶם. וּכְשִׁהֵיו הוֹלְכִים בְּגִלוּת, קָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכָל פְּמִלְיָא שְׁלוּ וְאָמַר: "לְמָה בְּנֵי בְּגִלוּת וְאִתְּם כָּאֵן?! קוֹמוּ רְדוּ

ישראל חביבותא דישׂראל, דרחים הקדוש ברוך הוא יתהון, הוי שואגים ככפירים לרדף אחריו.

על כן צריך כל בר ישראל לקבל עליו על הגלות באהבה ובחבה, ובפרט בגלות המר הזה אשר כמה נפשות היו יושבים בכיתם ואינם יודעים דבר מה, ופתאום בא עליהם עלילות שקרים מה שמעלילין עליהם עלילות שקר, ונלקח האיש מאשתו ומבניו ובנותיו ומבית אביו, ונשלך למקום אפל בין נחשים ועקרבים, והאמה הרשעה מעמידן עדות שקרים להעיד, ויושבי משפט מצוים לדון את היהודים בענויים קשים ומרים, ואשתו ובניו כשהן שומעין את הצער, אזי בוכים וצוּעקים אל ה' ואל הקהל, אולי יוכלו בהשתדלות לפטר את התפוסים, ובני ישראל, עם קדוש הם, זרע רחמנים - פושטין את מלבושיהם ונותנים מעות לפדות נפשות האביונים ממיטה קשה וחרמורה, ולפעמים כל הון לא יועיל, וכל העם בוכים למשפחותם בשמעם משפט החמור והענויים הקשים, בשרפת גפרית ואש על לבם של קדושים, וקדם המיתה מענין אותן במסמרות תקועים תחת הצפרנים ומנעלים של ברזל. אוי! מי יוכל לספר גדל הענויים! ולפעמים חותכין הלשון מאחורי הצואר וחותכין הברית קדש בעודנו בחיים, ואחר כך חותכין הבטן ולוקחין הלב והכבד והראה, ואחר כך חותכין אותו לד' חלקים, ואף על פי כן הקדושים סובלין יסורים כאלו, ואף על פי כן אינם רוצים להמיר דתם. והקדוש ברוך הוא נוטל הצורה מן הקדושים ונותן בתוך הפורפירא שלו, כדי שינגקם לעתיד נקמת דם עבדיו השפוף בחנם, שנוטלין האמות הנשמות מן הקדושים בעלילות שקרים.

ועל כל הצער הזה ידוו כל הדוים, וכל בר ישראל מחיב לקבל עליו באהבה, באם שיזדמן לו, חס ושלום, סבה כזו, ועל צער כזה השכינה מיללת, וכל העולמות של מעלה מלאים בכיות ואנחות על נפשות הקדושים, שהן דגמת קרבן לה' וריח ניחות, באשר שהן מיחדים את לבם לאביהם שבשמים ומוסרים עצמם על קדשת שמו הגדול ליחוד הקדוש ברוך הוא ושכינתיה.

ותדע, דאיתא בזוהר, פרשת בראשית (דף לח עמוד ב), כי בהיכל הרביעי משבעה היכלות דלמעלה, שם יושבין אבלי ציון וירושלים וכל ההרוגים שמסרו נפשם על קדשת השם, ובהיכל השני יש מחיצה להקדוש

בְּרוּךְ הוּא וְלִמְשִׁיחַ, וְשֵׁם יֵשׁ בְּכִיָּה גְדוּלָה עַל חֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וִירוּשָׁלַיִם וְהַרִיגַת הַצַּדִּיקִים, וּמְשִׁיחַ צָדְקָנוּ נַחֲתָ [פְּרוּשׁ: יוֹרֵד] לְהִכָּל הַרְבִּיעִי, וְשֵׁם מִתְחִיל לְהַזְכִּיר בְּפִירוּטוֹ כָּל הַקְּדוּשִׁים שֶׁמְסָרוּ נַפְשָׁם לְמוֹת עַל קְדֻשַׁת הַשֵּׁם, וּמִתְחִיל מְשִׁיחַ לְבַכּוֹת בְּכִיָּה גְדוּלָה, וּמִתְקַבֵּץ שָׁם כָּל נְשִׂאִים מְזַרְעֵ בֵּית דָּוִד וְאוֹחֲזִין אוֹתוֹ וּמְנַחֲמִין אוֹתוֹ, וְהוּא מִתְחִיל לְבַכּוֹת עוֹד פַּעַם שְׁנִית בְּקוֹל גְּדוּל. יְיָ הוּא קָלָא סְלִיק לְמַעְלָה לְמַעְלָה וּמִתְעַכֵּב שָׁם עַד רֹאשׁ חֹדֶשׁ, וְאָז נַחֲתָ הֵהוּא קָלָא, וְנַחֲתִין עִמֵּיהּ כַּמָּה נְהוּרִין דְּמְאִירִין לְכָל הַהִיכָלוֹת, וְהַרְבֵּה מִיְנֵי רְפוּאוֹת יוֹרְדִים עִם הַקּוֹל לְהַנִּי קְטוּלִין וּבְנֵי מְרַעִין וּמְכַאוּבִין דְּסַבְלֵי יְסוּרִים. וְכִדִּין לְבִישׁ מְשִׁיחַ הָאִי פּוֹרְפִירָא, דְּחֻקִּיקִין וְרִשְׁמִין תַּמָּן כָּל אֲלִין קְטוּלִין, וְסְלִיק עִם הָאִי פּוֹרְפִירָא לְמִידָן יַת הַרְצָחָנִים וְהַגְזָלָנִים, וְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְמַלְבֵּשׁ הֵהוּא לְבוּשָׁא דְפּוֹרְפִירָא לְעֵתִיד, דְּכְתִיב (תְּהִלִּים ק"ו): "יָדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גִּוִּיּוֹת". עַד דִּי אַתָּא וְנַחֲמִים לֹוֹן וְנַחֲתִין עִמֵּיהּ נְהוּרִין וְעַדוּנִים, וְכַמָּה מְלֵאכִים וְרִתִּיכִין עִמֵּיהּ, וְכָל מְלֵאךְ עֵתִיד לְלַבֵּשׁ כְּמוֹ הָאִי פּוֹרְפִירָא, דְּאִיתָ בְּהוֹן דִּיּוֹקְנָא דְהַרְוֵגִין, וְאַחַר כֵּךְ הוֹלֵךְ מְשִׁיחַ עִם רַבֵּי עֲקִיבָא וְחַבְרִיו לְאַתֵּר דְּאִין עֵין יוֹכֵל לְרֹאוֹת זוּלַת אֱלֹהִים, וְתַמָּן מְרַאֶה לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְדָל הַשְּׂכָר שֶׁל הַקְּדוּשִׁים שֶׁמְסָרוּ נַפְשָׁם - וּמְשִׁיחַ מְקַבֵּל תְּנַחֲמוּמִין. עַל כֵּן רְאוּי לְכָל אִישׁ מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל לְהִתְאוּנָן וּלְבַכּוֹת עַל גְּדָל הַחֶרֶבֶן וְעַל גְּדָל עַל הַגְלוֹת.

הַמִּתְאַבֵּל עַל חֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִזְכֶּה לְרֹאוֹת בְּנַחֲמַת יִשְׂרָאֵל

ד. וְמָה מְאֹד יָפָה לְכָל אִישׁ לְהִתְאַבֵּל וְלְהִתְפַּלֵּל עַל הָאָרֶץ בְּעַפְרָא וְאַפְרָא, וּבְפָרֻט מִיּוֹם י"ז בְּתַמּוּז וְאֵילָךְ, שֶׁהֵן יְמֵי הָאֲבֵלוֹת, שְׁצָרִיכִים אָנוּ לְהִתְאַבֵּל וּמְכַל שֶׁכֵּן בִּיּוֹם שֶׁל תְּשׁוּעָה בְּאָב, שֶׁהוּא יוֹם מְבוּכָה וְיוֹם צַעַר. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, רְאִיתִי מְכַשׁוֹל גְּדוּל בְּרַב מְדִינּוֹת, שְׂבָאִים אֲנָשִׁים לְבֵית

כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "יָדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גִּוִּיּוֹת". עַד שֶׁהִמְשִׁיחַ בָּא וּמְנַחֵם אֶת נְשִׁמוֹת הַהַרְוֵגִים, וְיוֹרְדִים עִמּוֹ אוֹרוֹת וְתַעֲנוּגִים, וְכַמָּה מְלֵאכִים וּמְרַכְבוֹת עִמּוֹ, וְכָל מְלֵאךְ עֵתִיד לְלַבֵּשׁ כְּמוֹ הַבְּגָד הַזֶּה, שֶׁיֵּשׁ עֲלָיו צוּרוֹת הַהַרְוֵגִים, וְאַחַר כֵּךְ הוֹלֵךְ מְשִׁיחַ עִם רַבֵּי עֲקִיבָא וְחַבְרִיו לְמְקוֹם שֶׁהָעֵין אֵינָה יְכוּלָה לְרֹאוֹת רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשֵׁם מְרַאֶה לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְדָל הַשְּׂכָר שֶׁל הַקְּדוּשִׁים שֶׁמְסָרוּ נַפְשָׁם - וּמְשִׁיחַ מְקַבֵּל תְּנַחֲמוּמִים.

י. פְּרוּשׁ הַזֶּה בְּלִשׁוֹן קְדָשׁ: וְאוֹתוֹ הַקּוֹל עוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה וּמִתְעַכֵּב שָׁם עַד רֹאשׁ חֹדֶשׁ, וְאָז יוֹרֵד הַקּוֹל, וְיוֹרְדִים עִמּוֹ כַּמָּה אוֹרוֹת שְׂמֵאִירִים לְכָל הַהִיכָלוֹת, וְהַרְבֵּה מִיְנֵי רְפוּאוֹת יוֹרְדִים עִם הַקּוֹל לְהַרְוֵגִים עַל קְדֻשַׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל הַחוֹלִים וְעַל בְּעָלֵי הַיְסוּרִים. אָז לּוֹבֵשׁ הַמְשִׁיחַ אֶת הַבְּגָד, שֶׁחֻקִּיקִים וְרִשְׁמוּמִים עֲלָיו הַהַרְוֵגִים עַל קְדֻשַׁת הַשֵּׁם, וְעוֹלָה עִם הַבְּגָד לְדוֹן אֶת הַרוּצְחִים וְהַגְזָלָנִים, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֵתִיד לְלַבֵּשׁ הַבְּגָד לְעֵתִיד לְבוּא.

הַכְּנֻסָּת, וְלֹא דֵי שְׂאִין אוֹמְרִים קִינּוֹת בְּכִי וּבְקוֹל מֶר, אֲלֹא עוֹסְקִים בְּשִׁחוּק וְקִלּוֹת רֹאשׁ וּשְׂמֵחִים וְשׁוֹחֲקִים בְּפֶה מְלֹא, כְּאִלוּ הֵם שְׂמֵחִים בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה, וְאִין זוֹכְרִים אַחֲרֵיתֶם שִׁיְהִי מְרָה, וְעַנְשָׁם גְּדוֹל, וְכֹל אוֹתָן הָאֲנָשִׁים לֹא יִזְכּוּ לִרְאוֹת בְּנִחְמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּשִׁיבּוֹא מְשִׁיחֲנוּ. וְעַל הָרַבָּנִים וּפְרָנְסֵי הַדּוֹר וְדִינֵי יִשְׂרָאֵל מְטֵל עֲלֵיהֶם לְמַחֹת בְּיַדִּי פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, הַשְּׂמֵחִים אֶל גֵּיל בְּיוֹם צָרָה וּמְבוֹכָה, וְצָרִיכִין לְקַנֵּס אוֹתָם בְּקִנְסוֹת וְרִאוּיִין לְהַחֲרִים אוֹתָם. אֲבָל מִי שְׂמֵחַ אֶבֶל תְּמִיד עַל הַחֲרָבִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְאֲרִיכוֹת הַגְּלוּת וּמְצַעֵר עֲצָמוֹ בְּצַעֲרָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל - יִזְכֶּה לִרְאוֹת הַנִּחְמָה בְּבִיאַת מְשִׁיחֲנוּ וְלִרְאוֹת קִנְאָתָהּ צְבָאוֹת וְלִשְׂמַחַת בְּבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר הַקִּדְשׁ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַכֶּתוּב (ישעיהו סו ז'): "שִׁישׁוּ אֶתְּהָ מְשׁוֹשׁ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עֲלֵיהָ", אֲמֵן, מוֹרֵי וְרַבֵּי מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי יוֹסֵף ז"ל.

פרק י"א

חלק ההנהגה של תיקון חצות

תיקון חצות הוא מנהג לקום בחצות הלילה להתאבל על חורבן בית המקדש. השם ניתן לו על שם הזמן שיש לאמרו על פי ההלכה בחצות הלילה.

חז"ל אמרו שראוי לכל יהודי להיצר תמיד על חורבן בית המקדש אולם ישנה חובה מינימלית על כל אדם להזכיר החורבן בכל מיני מקומות על פי הפסוקים "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי", מכאן למדו למצא זמן מיוחד להזכיר החורבן דוגמת תיקון חצות, וכן חיוב בכל שמחה להזכיר חורבן ירושלים דוגמת ששוכרים כוס בחתונות. - זה לפי פשט הדברים, אך לפי סודם של דברים בוודאי בעת זו, זה הזמן להשתתף עם צער הקב"ה באותה עת ששואג על נווהו.

איתא בטור אורח חיים סימן א' ישכים קודם אור הבוקר לקום להתחנן לפני בוראו... וטוב למי שמקדים, שיכוין לשעות שמשנתות המשמרות, שהן בשליש הלילה, ולסוף שני שלישי הלילה, ולסוף הלילה, שבאלו הזמנים הקב"ה נזכר לחורבן הבית ופיזור ישראל בין אומות העולם, והתפילה שיתפלל אדם באותה שעה על החורבן והפיזור רצוייה וקרובה להתקבל. ויפיל תחינתו לפני המקום, אחד המרבה ואחד הממעט

ובלבד שיכוין לבו בתחנוניו, כי טוב מעט בכוונה מהרבות בהם שלא בכוונה. - תיקון חצות ניתן לעשותו יחיד, ללא מנין, בשעת חצות, מתיישים על הארץ, (ופורסים בד או שמיכה לחצוץ בינו לרצפה) חולצים מנעלים, וקוראים מספר פרקי תהילים תפילות וקנינות: קודם אומרים את הוידוי לאחר מכן קוראים את מזמור קל"ז "על נהרות בבל" ומזמור ע"ט "מזמור לאסף" ואומרים את פרק ה' במגילת איכה, "זכור ה' מה היה לנו". אחרי כן אומרים קינות, עדה עדה כפי מנהגה, ולסיום אומרים את פסוק "התנערי מעפר קומי" וגו'. התיקון כולל את תיקון רחל שזה בכי וצער על החורבן ואת תיקון לאה - תהילים לשם בניית הבית.

רבי נחמן מברסלב חידש שדווקא ככל שהדורות נמוכים יותר (דורותנו אנו) כך ערך הקימה בחצות ותיקון חצות גדל, וגדול פעולו בשמים לעין ערוך, כי דוקא אדם השפל הוא זה שיכול להיכנס למקום הנמוך ולגאול משם את ניצוצי הקדושה.

פֶּרֶק י"ב

סדר תיקון חצות מאדמו"ר הזקן

ואחר הדברים והאמת האלה, כל החיל אשר נגע יראת ה' בלבם, יסירו מסוה הבושה, ויתאספו אגודות אגודות, עשרה או פחות, או אפילו ביחידות, ויעשו כסדר תיקון חצות הנדפס בסידורים. והנה הגם שהזמן המובחר הוא בחצות האמיתי דוקא (דלא כמגן אברהם), אף על פי כן אין זה לעכב, אלא תחלת זמנה היא מתחלת האשמורה התיכונה, כמ"ש בזוהר פ' ויקהל, שהן שתי שעות לפני חצות האמיתי, בקיץ ובחורף, וסוף זמנה נמשך עד אור היום, למי שלא היה יכול להקדים, כמ"ש בפרי עץ חיים, ולשומעים יונעם, ותבא עליהם ברכת חז"ל, שכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה לעתיד, דכתיב: (ישעיה פרק סו י-יא) "שִׁמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כָּל אֲהַבְיָהּ שִׁישׁוּ אֶתְהָ מְשׁוּשׁ כָּל הַמְתְּאֲבָלִים עָלֶיהָ. לְמַעַן תִּינְקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשֵּׁד תִּנְחַמְיָהּ לְמַעַן תִּמְצְוּ וְהִתְעַנְּתֶם מִזֵּיו כְּבוֹדָהּ", אמן כן יהי רצון.

וכה יעשה: ישב על הארץ אצל המזוזה שבפתח ורגליו יחפים ממנעל ויתן אפר מקלה על מצחו במקום הנחת תפילין ובשמו האפר יאמר: (ישעיה פרק סא ג) "לְשׁוֹם לְאַבְלֵי צִיּוֹן לְתַת לָהֶם פָּאֵר תַּחַת אֶפְרַשְׁמֵן שְׁשׁוֹן תַּחַת אֶבֶל מַעֲטָה תְהִלָּה תַּחַת רוּחַ כְּהָה וְקָרָא לָהֶם אֵילֵי הַצֶּדֶק מִטַּע יְדוּד לְהִתְפָּאֵר".

פָּרָק י"ג - הלכות תיקון חצות מהבן איש חי

בספר בן איש חי פרשת וישלח שנה ראשונה (אות ב-ד) וז"ל: הקם בחצות לילה ולמד תורה ולא היה יכול ללמוד עד אור הבוקר דמוכרח לישן, מכל מקום ישתדל לקום אחר שינתו, מעט קודם עמוד השחר לעסוק בתורה, כדי לחבר הלילה עם היום בעסק התורה, וכאשר מפורש בדברי רבינו האר"י ז"ל בשער הכונות, שצריך האדם להיות ניעור בחצות לילה, ויקרא תיקון חצות ויעסוק בתורה, ואם אינו יכול להיות ניעור כל חצות אחרונה של הלילה, אין הכי נמי יחזור לקום כמו חצי שעה קודם עלות השחר לעסוק בתורה, וזה שנאמר "אעירה שחר" אני מעורר השחר, דהעיקר הוא שיהא נעור בעת עמוד השחר, וחבור זה של לילה ויום יזהר בו גם בערב בסוף היום עם הלילה בעסק התורה.

ירא שמים יהא זריז ונשכר, שיקדים לבדוק נקביו קודם עלות השחר, באופן שלא יחבר לילה ויום בהיותו בבית הכסא, וצריך שישים עין השגחתו בדבר זה להזהר בו, ומי שהוא ניעור כל הלילה שעשה תיקון כרת או ליל שבועות והושענא רבא, שכתבנו שיברך ברכות השחר אחר חצות לילה, ורק ברכת התורה יברך אחר עלות השחר, ואם הוא מסופק בעליית השחר שאינו יודע אם עלה או לאו, יזהר באותם רגעים שהוא מסתפק בהם, לומר בהם פיוטים שירות ותשבחות ולא יהיה יושב ושותק:

זמן תיקון חצות המוסכם על פי הקבלה האמיתית

זמן תיקון חצות המוסכם על פי הקבלה האמיתית, הוא אחר י"ב שעות מחצות היום כשהחמה בראש כל אדם שאז הוא חצות היום בודאי, וכמ"ש רבינו הרש"ש ז"ל בנהר שלום, והנה נודע מ"ש הרב בית דוד ז"ל בסי' ל"ו, דהנץ החמה דארז"ל בכמה דברים של מצות ק"ש ותפלה אינו כשנראה לנו, זריחת חמה בארץ, אלא הוא שעה אחת קודם שתעלה השמש על הארץ ותראה לנו, והביא ראיות על זה יע"ש... אמנם עם כל זה בענין תיקון חצות אין הולכים כאשר תראה לנו זריחתה בארץ, והמדקדק על עצמו להיות ניעור בנקודת חצות, יזהר גם לפי סברת בית דוד ז"ל, וכך המדקדק בעונה אחר חצות, די לנו ללכת אחר סברת בית דוד ז"ל, ושמעתי שגם החסידים בעה"ק ירושלים תוב"ב אין הולכים בתיקון חצות אחר סברת בית דוד, אלא חושבין מזריחת השמש על הארץ, עכל"ק.

פרק יד

בימי בין המצרים רבים נוהגים לומר תיקון חצות אחר חצות היום

בימי בין המצרים רבים נוהגים לומר תיקון חצות אחר חצות היום. ואומרים את סדר תיקון רחל, שתוכנו קינות וצער על חורבן ביהמ"ק. ויתן אל לבו הגלות, ובפרט גלות השכינה אשר היא שוכנת בעפר, וכמו שאמרה השכינה הקדושה למרן השו"ע: זה כמה שנים נפלה עטרת ראשי, ואין מנחם לי, ואני מושלכת בעפר חובקת אשפתות וכו'. ואילו הייתם משערים אחד מאלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות מהצער אשר אני שרויה בו, לא היתה נכנסת שמחה בלבבכם ולא שחוק בפיכם, בזכרכם כי בסיבתכם אני מושלכת בעפר. ע"כ. ואמנם המנהג לומר תיקון חצות אחר חצות היום רק בבין המצרים, אבל בשאר ימות השנה לא נהגו לומר תיקון חצות אלא אחר חצות לילה. – לכתחלה טוב לומר תיקון לאה קודם עמוד השחר, ומכל מקום מותר לומר תיקון לאה גם אחר עמוד השחר, שאינם אלא מזמורים. אבל תיקון רחל אין לומר אחר שעלה עמוד

השחר. (שו"ע ופוסקים - שו"ת אשיב מבשן)

פרק טו

תיקון רחל ותיקון לאה

תיקון חצות נחלק לב' חלקים, הראשון נקרא תיקון רחל, והשני נקרא תיקון לאה. תיקון רחל מדבר על עניני החורבן, ותיקון לאה הוא בעיקר פרקי שבח בקשה והודאה להשי"ת. ברוב לילות השנה אומרים תיקון רחל, ולאחר מכן אומרים תיקון לאה. אולם יש זמנים שבהם אומרים רק תיקון לאה, ואין אומרים תיקון רחל, שאין להזכיר בהם צער [ועוד טעמים על פי הסוד]. ואלו הם הימים שאין אומרים בהם תיקון רחל: ראש חודש [ובער"ח אחר המולד, אף שמתוודים באותו יום], ומראש השנה עד שמיני עצרת, ימי החנוכה, ימי הפורים, כל חודש ניסן, וכל ימי העומר. [אף שמתוודים בימי העומר]. ויש זמנים שאין אומרים בהם לא תיקון רחל ולא תיקון לאה, ואלו הם: ליל שבת, ליל יום טוב, פסח, שבועות, סוכות, שמחת תורה, חול המועד פסח, לילי ראש השנה, לילי יום הכפורים. אבל בחול המועד סוכות אומרים תיקון לאה.

בליל תשעה באב אומרים בו רק תיקון רחל, ואין אומרים בו תיקון לאה, לפי שאסור לקרוא בתורה ביום זה. אבל תיקון רחל אומרים, מפני שעוסק בעניני החרבן. [ואמנם יש חיוב ללמוד תורה ביום תשעה באב, או בימי אבלות, ודלא כמי שאומר שאין חיוב ללמוד בימי האבל, או בתשעה באב, ורק אם ירצה ללמוד ילמד דברים הרעים, שמדברי הפוסקים משמע שגם בימים אלה יש חיוב ללמוד תורה] (שו"ע ופוסקים - שו"ת אשיב מבשן).

בכמה מקומות נוהגים לומר וידוי קודם אמירת תיקון חצות בכמה מקומות נוהגים לומר וידוי קודם אמירת תיקון חצות, וכן מנהגינו. אמנם אם אומרים את התיקון חצות סמוך לתפלת מנחה, אין ראוי לומר וידוי קודם התיקון, אחר שאומרים וידוי במנחה. וכן אם אומר את התיקון חצות סמוך לוידוי שאמר בקריאת שמע שעל המטה, לא יאמר עוד הפעם וידוי. וכן בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה שאומרים בהם סליחות, ואומרים וידוי בתוך הסליחות, לא יאמרו הוידוי קודם תיקון חצות. [כשאומרים התיקון חצות סמוך לסליחות]. (שו"ע ופוסקים - שו"ת אשיב מבשן).

אם אי אפשר לו לקום בחצות, יתגבר על כל פנים לקום קודם עמוד השחר

אם אפשר לו להשכים ולקום בחצות הלילה לעשות אז תיקון חצות, מה טוב, כמו שנאמר: "קומי רוני בלילה לראש אשמורות" וגו' (איכה ב יט) וכמו שהקב"ה מקונן בעת ההיא, שנאמר: "ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאוג ישאג על נוהו" (ירמיהו כה ל), ואומר: "אוי לבנים שבעוונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין האומות" (ברכות ג א) ואם אי אפשר לו לקום בחצות, יתגבר על כל פנים לקום קודם עמוד השחר, וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום: "אעירה שחר" (תהלים מט קח ג) אני מעורר את השחר ואין השחר מעורר אותי. וגם לאחר חצות הלילה יכול לעשות תיקון חצות. ונהגו ישראל הקדושים תיכף לאחר תיקון חצות לומר פתח אליהו הנביא זכור לטוב (שהוא מתיקוני זוהר), כי הזמן מסוגל לכך ושערי שמים פתוחים (ועיין ספר סגולת פתח אליהו), ואחר כך יעסוק בתורה, איש איש כפי יכולתו. במשניות ובזוהר ועל ידי זה זוכה לנשמה. (שו"ע ופוסקים - שו"ת אשיב מבשן).

כל העוסק בתורה בלילה הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד ביום

תנא רבי חייא: כל העוסק בתורה בלילה, שכינה כנגדו, שנאמר: "קומי רוני בלילה לראש אשמורות שפכי כמים לבך נכח פני ה'" (איכה ב יט). פירוש, שהשכינה היא אז כנגדך. ואמרו חז"ל (חגיגה דף יב ע"ב): אמר ריש לקיש כל העוסק בתורה בלילה הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד ביום, שנאמר: "יוםם יצוה ה' חסדו", ומה טעם יומם יצוה ה' חסדו, משום "ובלילה שירה עמי", ואיכא דאמרי אמר ריש לקיש כל העוסק בתורה בעולם הזה שהוא דומה ללילה הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד לעולם הבא שהוא דומה ליום שנאמר יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי. (שור"ע ופוסקים - שו"ת אשיב מבשן).

פרק טז

ענין בין המְצָרִים - לבכות בכייה ממש על חורבן הבית

כתב האר"י ז"ל ב"שער הכוונות" "ענין בין המְצָרִים והם עשרים ואחת ימים שבין י"ז לתמוז עד תשעה באב. מנהג טוב וכשר הוא מאד לכל בעל נפש לשבת באבלות אחר חצי היום בכל אלו הימים ולבכות בכייה ממש על חורבן הבית. וטעם היות זה אחר חצות היום הוא כי אז הוא התעוררות הדינין בסוד "כי ינטו צללי ערב" אשר לסבה זו נשרף ההיכל אחר חצי היום, ודבר זה עושה תועלת גדולה בנפש האדם. - וענין (תיקון חצות של) חצות הלילה אין צורך להזכירו כי אפילו בכל שאר הלילות צריך להתאבל על החורבן, ומכל שכן בלילות בין המצרים שצריך להוסיף בבכייה. ועליו נאמר (ישעיה סו י) "שִׁמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כָּל אֲהֻבֶיהָ, שִׁישׁוּ אֶתְהָ מְשׁוֹשׁ כָּל הַמְתְּאֲבָלִים עֲלֶיהָ", עכ"ל.

פרק יז

תיקון חצות מציל מאסונות ומשמד רח"ל

תיקון חצות של ח"ר יהודה פתיה ע"ה: מו"ר הרב שליט"א מספר שבתקופה שהגרמנים הארורים ניסו להיכנס לארץ ישראל דרך מצרים, כבר נודעו ברבים המעשים הנוראיים שלהם במחנות ההשמדה.

יצא פעם האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זצוק"ל לרחובות ירושלים בלילה, מרוב צער על הצרות התוכפות את עם ישראל. זימן לו הקב"ה לשמוע בכיות נוראות מבית הכנסת עזרא הסופר בירושלים. נכנס לשם וראה את חכם רבי יהודה פתיה זצוק"ל יושב על הרצפה בתיקון חצות ובוכה בדמעות שלישי על חורבן הבית, על הריגת הצדיקים ועל גלות השכינה כמו שמתוקן בתיקון חצות. - התבונן האדמו"ר וראה שמתחת מקום מושבו של הרה"ג פתיה זצוק"ל הניחו תלמידיו שתי כוסות שיאספו את כל הדמעות שנוטפות מעיניו מרוב בכי נורא והיו הכוסות מלאות דמעות. עמד שם האדמו"ר זצוק"ל והשתומם כשעה חדא. אחר כך עמד ואמר, אילו היו בישראל עוד כמה צדיקים שבוכים כך על חורבן בית המקדש - לא הייתה יכולה להתרחש השואה באירופה. [בנוסף אחר אילו היו עושים כן התלמידי חכמים באירופא לא היתה קוראת השואה !].

אמר את התיקון על התכריכים והיו ספוגים בדמעות של התיקון חצות שלו

תיקון חצות של הרה"ג סלמאן מוצאפי זצוק"ל: חשיבות מיוחדת יש לאמירת תיקון חצות בימים אלו גם בלילה וגם ביום. בלילה גם תיקון רחל וגם תיקון לאה. וביום רק תיקון רחל. וחשוב מאוד לומר את התיקון בבכיה מעומק הלב, כשמבינים את עומק הצער של השכינה בחורבן הבית ובגלות- והיה חכם אחד. חסידא קדישא ופרישא. ח"ר יעקב מוצפי ע"ה שהיה צדיק וחסיד ולא היה עובר עליו לילה בלי תיקון חצות בבכי גדול בדמעות שלישי. וכשהיה אומר את התיקון היה אומר אותו על התכריכים שקנה לעצמו לאחרי מאה ועשרים, והיו התכריכים של הרב ז"ל ספוגים בדמעות של התיקון חצות שלו. - כשנפטר לבית עולמו באו אנשי החברה קדישא שלא הכירו את מעלתו וראו את התכריכים שלו ולא הבינו את מעלתם וערכם. אמרו לי: לא נקבור אותו עם התכריכים הללו שהם לא של פשתן. אמרתי להם: אפילו הם של כותנה הם חשובים ביותר, כי אין ערך למעלת הדמעות של הצדיק הגדול הזה. בכל אופן תבדקו אותם, בודאי הרב ז"ל לא היה מקמץ במצוות לקנות תכריכים שאינם מהודרים. שלחו אותם לבדיקה ומצאו שהם באמת של פשתן, רק שמרוב דמעות השתנה צבעם ונראו כמו סוג אחר של אריג. - אחרי שאנשי החברה קדישה טיפלו בו, התחילו לעכל לאט לאט את המשמעות של התכריכים הקדושים הללו שהם זלזלו בהם בתחילה. הם נפגשו עם הצער

והבכי של הצדיק המיוחד הזה על השכינה הקדושה, ונרעדו. כשסיימו את המלאכה נגש אלי ראש החברה קדישא ובידו מטר אחד של פשתן ממה שהכין הרב לעצמו שנשאר להם מיותר. הוא ביקש רשות לקחת אותו לעצמו להקבר בו אחרי מאה ועשרים, אמרתי לו: עם כל החשיבות, יש הלכה. על פי שולחן ערוך זה שייך לבן שלו שהוא היורש ולא לי. שאל אותו אם יתן לך. כמובן שהבן לא ויתר על דבר כל כך מיוחד של צדיק כל כך עליון.

פרק י"ח

כוח לומדי הזוהר

צָרִיכִים לְדַעַת שְׁכָל דְּבָר טוֹב, וּבִפְרָט דְּבָר כְּזֶה שְׁכָל הָעוֹלָם וְכָל הַגְּאוּלָּה תְּלוּיָה בְּזֶה, יִשְׁנֶן הַרְבֵּה מְנִיעוֹת, אֲבָל עִם רְצוֹן חֲזָק יְכוּלִים לְעַבֵּר עַל הַכֹּל, וְיְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְכָל מֵה שְׁרוּצִים בְּאַמֶּת עִם סִייעָתָא דְשִׁמְיָא, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ "כִּד בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַתְדַכְיָא כְּמָה אֲנוּן דְּמִזְמַנִּין לִיָּה", וְהַפְרוּשׁ, כְּאֲשֶׁר בֶּן אָדָם רוּצָה לְהִטְהַר כְּמָה מְלֹאכִים עוֹזְרִים לוֹ, שְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹלַח לוֹ מְלֹאכִים קְדוּשִׁים לְלוֹוֹת אוֹתוֹ וּלְסִיעַ בְּעֵדוֹ. - וְלוֹמְדֵי הַזּוּהַר נִקְרָאִים מְזַכֵּי הַרְבִּים הֵכִי גְדוּלִים בְּעוֹלָם שְׁהֵם מְטַהְרִים נִשְׁמָתָם וְנִשְׁמַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּמְצִילִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּנוֹדָאֵי כַּחֵם רַב וְעֲצוּם וּבְרַכְתָּם עוֹשֶׂה פְרוֹת וּתְפִלָּתָם נִשְׁמַעַת.

מִזְרֵי וּרְבוּתֵי קֹהֵל קְדוּשׁ! עַד מִתִּי תֵהָא שְׁכִינְתָא בְּגִלוּתָא? הֵיאֵךְ לֹא נַחוּס עַל אַבִּינוֹ שְׁבַשְׁמִים? - מֶלֶךְ הַמְשִׁיחַ מִתְּגוּלָּל בִּיסוּרִים וּמִתְחַנֵּן אֲלֵינוּ, הוּא רוּצָה לְבוֹא, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוּצָה לְגַאֲלָנוּ, וְכֹל זֶה תְּלוּי רַק בְּנוּ!!! - וּמָה הַעֲצָה? מִשֶּׁה רַבִּינוֹ אֲלִיהוֹ הַנְּבִיא וְהַרְשֵׁב"י זִיע"א נִתְּנוּ לָנוּ עֲצָה טוֹבָה קְלָה וּמוֹעִילָה מֵה לַעֲשׂוֹת לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה, וְכִיצַד נִזְכָּה שִׁיבּוֹא תִיכַף וּמִיד. - אַחִים יְקָרִים! כּוֹלְנוּ בִיחַד יְכוּלִים לְהַבִּיא אוֹתוֹ, תִיכַף וּמִיד בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם. א. בְּאַחַדוֹת וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל. ב. עֲלֵינוּ לְהַרְבוֹת מִלִּיוֹנֵי שְׁעוֹת תּוֹרָה. ג. וּלְזָכוֹת לְכָל זֶה, יְכוּלִים רַק בְּלִימוּד זּוּהַר הַקְּדוּשׁ.

בשתי שעות אלו נביא את המשיח!!!

רְבוּתֵי יֵשׁ לָנוּ כַּאֵן ב"ה קִידוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוּל וְנוֹרָא! כּוֹלֵם מִתְּאַסְפִּים לְמַעַן הַרְבוֹת כְּבוֹד שְׁמִים!!! כְּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד בְּכָל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ יִתְרַמוּ

להאברכים וכשיהיה לנו די כסף ניקח 50 אברכים ונעשה סיום מידי יום ביומו, בעזהי"ת עד שכל אחינו בני ישראל יהיה שותפים למעל הסיום הזוהר העולמי בציון הרשב"י הקדוש במירון עתה מובן איך בזיכוי הרבים לא יבואו לידי חיסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאולה האחרונה תבוא רק בזכות ובכוח התורה הקדושה, וכתבו המקובלים שהעצה היחידה להינצל ממלחמת גוג ומגוג^א היא, ללמוד תורת הסוד ולימוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותיכף ומיד מגיע המשיח.

ביאת המשיח בזכות הזוהר בגימטריא (1434) כמנין לקראת בואו של משיח - [שזוהי ההכנה הטובה ביותר לבואו של המשיח - לימוד הזוהר].

פרק י"ט

**כְּמִן גְּדוֹל חֵיבוֹב עַל תְּלָמִיד חָכֵם לְלַמֵּד קַבָּלָה, כִּי גְּדוֹל כְּחֵה
לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה**

רְבוּתֵינוּ הַפְּלִיגוּ בְּשִׁבְחָהּ וְעִרְפָּהּ שֶׁל תּוֹרַת הַנְּלֻמָּדָת בְּשִׁבְתוֹת עַל פְּנֵי זו
הַנְּלֻמָּדָת בִּימֹת הַחַל, כְּלִשׁוֹן הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ סוּף פְּרֻשֵׁת
"שְׁלַח לָךְ" - זַכָּאָה חוֹלְקִיהוּן דְּכָל אֵינֻן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִיתָא, יוֹמָא
דְּשִׁבְתָּא מִשְׁאָר יוֹמִין".

**מְרָנָא הַרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֵּן אִישׁ חַי" פְּרֻשֵׁת שְׁמוֹת שְׁנָה שְׁנִיָּה, כְּתִב
זֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתִבוּ הַמְּקַבְּלִים ז"ל: דְּגְּדוֹל פַּעַל הַנְּעֻשָׂה מֵעַסֵּק הַתּוֹרָה**

את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק].
למוד הזוהר הקדוש צילא דמהימנותא
פְּסָפָה: כְּתוּב בְּתַהֲלִים (פְּרָק ק"מ ח) "ה' אָד-נִי
עַז יִשׁוּעָתִי סָפְתָה לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נָשָׁק".
ובירושלמי (בְּמֹת דָּף עח) אָמְרוּ: דְּכָר אַחַר
"בְּיוֹם נָשָׁק" זֶה נָשָׁקוּ שֶׁל גּוֹג. וְכָתְבוּ הַמְּקַבְּלִים
דְּהַסְכֵּךְ שֶׁל הַסְּפָה בְּבַחֲיִנַת בִּינָה, הַנְּקָרָא אֵם
הַחוּפְּפָת עַל הַבְּנִים בְּצִלָּא דְּמַהֲיִמְנוּתָא, וְכָמוֹ
כֵּן הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ שְׁלֻמוֹדוֹ בְּבַחֲיִנַת בִּינָה, נִחְשָׁב
לְסָפָר וְצִלָּא דְּמַהֲיִמְנוּתָא, וְמִסְפָּר וּמִגּוּן בְּיוֹם
נָשָׁק שְׁמִצִּיל מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג. (בְּדִי עֲרֻבוֹת).

א. ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש
בגימטריא (1679) כמנין בסוכות תשבו שבעה
ימים. [וענן ה' עליהם יומם", שהשכינה
הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה
לראשי ביום נשק", [עיין ירושלמי יבמות ע"ח,
וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי כלה
מרון בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על
סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל
בלימוד הזוהר הקדוש, נינצל ממלחמת גוג
ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוותה עלינו
בסוכות תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמוד

ביום שבת, אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחוּל. עַכְלָ"ק. וּבְאִוְרוֹ: עַל פִּי מֵאֲמַר חַז"ל, דִּיּוֹמוֹ שֶׁל הַקְּבָ"ה אֶלֶף שָׁנִים, שְׁנֵי אֲמַר כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֵיךָ כִּיּוֹם אֲתִמּוּל וְגו' – וְשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא – זֹאת אוֹמְרֵת, כִּיּוֹמוֹ שֶׁל הַקְּבָ"ה. אִם בֵּן בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הַכֹּל בְּעֶרְךָ שֶׁל יוֹמוֹ שֶׁל הַשֵּׁי"ת וְיִתְעַלֶּה, אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, עוֹלָה אֶלֶף יְדוֹת, לְעֶרְךָ יָמֵי הַחוּל. (מִצָּא חֵן בַּמְדַּבֵּר). – רַבְּנּוּ מְרַדְּכֵי שְׂרַעֲבֵי זִי"ע הַתְּבַטָּא פַּעַם בְּאֲזֵנֵי מְקַרְבָּיו וְאָמַר: "שַׁעֲהָ שֶׁל לְמוֹד תּוֹרָה עַל דְּרָךְ הַפְּשֻׁט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שָׁוֶה לְלְמוֹד שָׁנָה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשַׁעֲהָ אַחַת שֶׁל לְמוֹד זֹהר וְקַבְלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שָׁנָה שֶׁל לְמוֹד פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל. וּפְסָק הַגַּה"ק הַכֹּף הַחַיִּים (קַנ"ה סִק"ב), דְּלְמוֹד הַזּוֹהַר יִחְשַׁב לְלְמוֹד הַקְּבָלָה. – וּכְכַר דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מְהֵרָ"שׁ בּוֹזְגָלוֹ זִי"ע מֵאוֹר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַפְּסָא מְלֵךְ" דְּלְמוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ עוֹלָה שַׁעֲהָ אַחַת לְעֶרְךָ שָׁנָה שֶׁל לְמוֹד הַפְּשֻׁט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכֹף הַחַיִּים (סִימּוֹן קַנ"ה סִק"ב), וּז"ל: "הַפְּסָא מְלֵךְ" (תְּקוּן מ"ג): כִּי לְמוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת, וְכָל שְׁכָן אִם יִזְכֶּה לְלָמַד וְלִהְבִּין אֶפְלוּ פְּרוּשׁ מֵאֲמַר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעֲהָ אַחַת מֵהַ שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלְמוֹד הַפְּשֻׁט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֵּן עוֹלָם הַבָּא מְבַנֵּי הֵיכְלָא דְּמַלְכָּא, וְיִהְיֶה מֵרוּאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא.

גַּם בְּתְקוּן ל' כְּתַב (הַפְּסָא מְלֵךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּמָה גְדוֹל חֵיבוֹב עַל תְּלָמִיד חָכֵם לְלָמַד קַבְלָה. וְעַנְשָׁם כְּמָה גְדוֹל אִם אֵינָם לוֹמְדִים קַבְלָה וְגוֹרָם אֲרָךְ גְּלוּתָא כִּי הֵם מְעַכְּבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעֲהָ אַחַת בְּלְמוֹד הַקְּבָלָה מֵהַ שְׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלְמוֹד חֲדָשׁ יָמִים בְּפְשֻׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוֹל כַּחַה לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה.

הַעוֹלָה מְדַבְּרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַפְּסָא מְלֵךְ וְהַרִי"ח הַטּוֹב זִי"ע, דְּהַלּוֹמַד שַׁעֲהָ זֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, כְּלוֹמַד אֶלֶף שָׁנָה פְּשֻׁט בְּיוֹם חוּל. וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלָמַד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, הֵרִי שְׁזָכָה לְתַקֵּן כָּל הַשִּׁית אֲלֵפִין יָמֵי הַבְּרִיאָה. וּבְנוֹסָף עַל כֵּךְ חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בַּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים (שַׁעַר הַשְּׂמִיחָה) הַמְּבָאָר דְּלְמוֹד (וְכָל מִצְוָה) הַנְּעֻשָׁה בְּשְׂמִיחָה עֲרֻכּוֹ כְּפּוֹל אֶלֶף, יוֹצֵא שְׁכָאֲשֶׁר יְהוּדֵי לוֹמַד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ וּבְשְׂמִיחָה תּוֹרַת הַרְשָׁב"י – "הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ" עוֹלָה בְּשַׁעֲהָ אַחַת לְעֶרְךָ שֶׁל מְלִיוֹן שָׁנָה (לְמוֹד פְּשֻׁט בִּימֵי הַחוּל). וּבִיּוֹסְרוֹים כְּפּוֹל מֵאָה, סֵךְ הַכֹּל לְיְמוֹד זֹהַר הַקְּדוּשׁ שַׁעֲהָ בְּשַׁבַּת שְׁוֹנָה מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה!!!! וְשִׁנְיָה אַחַת כֹּף-28.000 שָׁנָה תּוֹרָה. צָא וְחֲשַׁב בְּלִימוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת, בְּכָל שְׁנֵי אֲתָה מְשַׂמַּח אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק "וַעֲתָה יִגְדַל נָא כ"ח ה'".

אם כולנו נתאחד באהבה ונלמד זוהר הקדוש יבוא העולם לתקונו השלם

צא ולמד: שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קדש, יותר מאלף שנים פשוט ביום חל. "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון". - הבה ונתבונן: כאשר לומדים זהר הקדוש שש שעות בשבת קדש, מתקן את כל ששת אלפים השנים של העולם. אם כולנו נתאחד באהבה ונלמד זוהר הקדוש יבוא העולם לתקונו השלם. - על ידי למוד שעה אחת זהר בשבת קדש אפשר להביא הגאולה שלמה: בספר ישעיה (פרק ס' פסוק כ"ב) נאמר: "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה". - וצריך באור, מה כוננת הפסוק שהקטן יהיה לאלף, איך יכול להיות שכן אדם קטן יזכה להיות לאלף והצעיר לגוי עצום? - ונפרש בהקדם את פסוק כ"א, שאמר: "ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", דהנה איך יכול להיות ועמך כלם צדיקים וכו', הלא הקדוש ברוך הוא נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל אתו מלחמה כבדה, וקשה מאד לנצח אותו, ומי יימר דהוי צדיק? - ולבאר זאת נקדים דברי המפרשים: בתרגום יונתן על ישעיה (פרק ס פסוק כב): "דזעיר בהון יהי לאלפא ודחלש לעם תקיף אנא ה' בזמנה איתנה". ובמלבי"ם שם: "הקטן יהיה לאלף" - ברבוי הכמות, "והצעיר" - בכח "יהיה לגוי עצום" - ברבוי האיכות בכח ועצמה, והגם שאני מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה אני ה' בעתה אחישנה - בבא העת המיעד אעשה הדבר בזריזות (פי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתי, עכ"ל.

והבאור הוא, על פי דברי הבן איש חי והכסא מלך זי"ע בענין למוד בשבת קודש, שעל ידי שילמד בשבת קודש שעה אחת זהר, זה כמו שלמד אלף שנים, ואם לומד שש שעות בשבת, נחשב כמו שלמד ששת אלפים שנה כנגד ימי בריאת העולם. ועל ידי כך נזכה לאני ה' בעתה אחישנה - בבא העת המיעד אעשה הדבר בזריזות כמו שכתב המלבי"ם. ובזה יבארו הפסוקים "ועמך כלם צדיקים", שאם כלנו נתאחד ונלמד וגם לגרס בזהר הקדוש, נזכה להיות צדיקים, "לעולם יירשו ארץ" ונזכה לירשת הארץ, "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", שהקב"ה יוכל להתפאר אתנו במה שזכינו בלמוד של שש שעות לקים את כל הבריאה ששת אלפים שנה, ועל ידי כך נזכה למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה", ושאלנו איך יכול להיות שהקטן, אפלו ילד קטן, פשוטו כמשמעו, יהיה לאלף, והצעיר לגוי עצום?

ועתה מתבאר: שעל ידי שילמד שעה אחת בזהר הקדוש בשבת קדש, שנחשב כפול אלה – וכך כל אחד יחשב לאלף.

פרק כ'

הרמח"ל ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה, ותקן בישיבה שלו שילמדו זהר בלי הפסק

עוד מצאנו ענין למוד הזוהר הקדוש במשך שש שעות וסגלתו, (בספר אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתב יד אחד מפלמדין), וז"ל, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה. ועוד מצאנו ענין למוד שש שעות זוהר הקדוש (באגרת הרמח"ל): ... והגאון ר"י באסאן רבו של רבינו שא"ל את רבינו לבאר לו סוד הענין שיהיה כח כזה להסטרך אחרך נגד התורה, ורבינו השיב לו בבאור מספיק סוד כל הענין, וכן כותב לו רבינו, כי הוא ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה, ותקן בישיבה שלו שילמדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים. ועוד הוסיפו בלמוד התמידי של הזוהר הקדוש ללמד כל היום כלו ועוד שש שעות בלילה, חוץ מן הלילות ממוצאי יום כפור וכו', וכן הוסיפו שלא לפסק מן הלמוד של הזוהר אפלו בזמן הלמוד הפללי של כבוד מורנו הרב רבי משה חיים (זללה"ה).

(ירם משה משפט הבה"ת אות יד)

פלאי פלאות: מכאן יכולים להבין את גדל הכח של יהודי פשוט הלוקח על עצמו ללמד זהר הקדוש בשבת קדש שש שעות, שבכך הוא מחזיק את כל הבריאה כלה, מיום בריאת העולם עד ביאת המשיח שיתגלה בב"א. מכאן יכולים להבין איזה כח גדול יש בזהר הקדוש שמתקן את כל העולם כלו. האם נוכל לשער גדל העצמה של למוד כזה? האם נוכל לאמדם את כחו הרב? האם נוכל לדמין מה קורה ברכיע בעת למוד הזוהר הקדוש? הרי זה אש להבת שלהבת שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם כלו, ומביא אותו לדרגות עליונות וסיעתא דשמיא בכל. – ובגלל זה כתב החפץ חיים שעל למוד הזוהר אין שום הגבלות... (החפץ חיים)

כשמושיח יבוא, אברכי כולל חצות הרשב"י וכל התומכים בהם יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו

ב"ה שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכנזים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש,

וחשבו שזה ענין רק למקובלים ונסתרים, ועכשיו כמעט יום יום מטלפנים אלי יהודים מירושלים בני ברק, ובתוכם גם אברכים מופלגים, שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לזכות להכניס הבושם הזה אל ביתם וללמוד ולסיים, ושוב ללמוד בזוהר הקדוש.

ורק אלו שלומדים זוהר הקדוש נקראו בשם חכם, ואילו במקומות אחרים נקראו רק בשם רבי? כל זה בא מדבקתם בלימוד הזוהר הקדוש!!! וכתוב בספרים הקדושים שרק מי שלומד תורת הסוד נקרא בשם חכם^י, וב"ה שראים היום שפשוטי העם סיימו כבר כמה פעמים את הזוהר הקדוש ולא הולכים לישון כל לילה לפני שלומדים זוהר הקדוש, וכל זה מכוח אמונתם התמימה והטהורה. וכל הברכות^י והישועות ניסים

זוהר, שהעוסק בתורת מ"י - לימוד הזוהר בבחינת בינה - הוא הנקרא חכם, וישמר אל"ה ראשי תיבות: לימוד אמרות הזוהר, הוא יזכה לזכותו מלשון "יסובבנהו יבונהו" כמו שביאר התרגום: "נטרינון כבבת עיניהון" מלשון שמירה, חסדי ה' שחסדי ה' ישמר והו כבבת העין ויזכה שיהא עליו תמיד עינא פקיחא ההוא עינא דלא נאים כנאמר "הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל" (כדאיתא באידרא רבא קכ"ט ע"ב). עיניו דרישא חוורא, משתננין משאר עינין, לית פסותא על עינא. ולית גבינין על עינא. מאי טעמא. דכתיב הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל. ישראל דלעילא. (תהלים קכ"א) וכתוב אשר עיניך (ירמיה לב) וכתוב פקוחות. ונתנא, כל מה דאתי ברחמי, לית פסותא על עינא, ולית גבינין על עינא. כל שכן רישא חוורא, דלא בעא מידי. (ס"א נטירו).

יג. כתוב בתורה (דברים כ"ח ב'): "ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך" האל"ה ראשי תיבות: א'נו ל'ומדי הזוהר הקדוש, ביאור: כאשר נידבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י זי"ע בלימוד הזוהר הקדוש, ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזוהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הכתובות בתורה ולגאולה שלימה בב"א.

יב. הדוחה חלק הנסתר של התורה, דוחה פלה, ונענש: כל התורה פלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחדות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה פלה ונענש, פי הדוחה חלק מן האחדות פאלו דוחה פלו. ומפל שפן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בקמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישכילו זאת, פי הלומד כל התורה פלה לא נקרא חכם רק למדו, פי אם הלומד פדי להשפיע למדה הנקראת זאת וכי. וזה שכתוב הנעור בליה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פידוע, ואינו חפץ באור התורה, פי אור גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה פאלו דוחה את האחדות פלו ומתחייב בנפשו, מה שאין פן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר פי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיה, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, פי התופס חלק מן האחדות פאלו תופס פלו כו'. (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו פתנת פסים פרשת קדושים).

כתוב בתהלים (פרק ק"ז מ"ג) "מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה'" יש לרמז מ"י בבחינת חמישים שערי בינה, כמבואר בתיקוני

ונפלאות בזכות הלימוד הקדוש הזה, כי הרשב"י זי"ע כוחו רב ועצום עד כדי שאמרו עליו בזוהר הקדוש, אילו לא ניתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דיינו, שממנו תתגלה ותאיר לעולם התורה.

(זוהר פרשת פנחס דף רמ"א).

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות", שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בכוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו. - ובוודאי כשמשיח יבוא, אלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים, לקבל פניו, ומשיח יאמר להם יישר כוחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תיקונו השלם. - הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

יד. כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות בכל עניינו.

שְׁלֵשׁ יָמֵי תְּשׁוּבָה מִפִּי זָרְעוּ

סֵפֶר הַזְּהָר לְשֵׁשׁ יָמֵי הַיּוֹמִי

וְהוּא זֶהָר עִם לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, מִנְקֵד וּמְחַוֵּלֵק
לְשֵׁבַע שָׁנִים, לְלַמּוֹד דֵּף זֶהָר הַיּוֹמִי עִם דֵּף גְּמֵרָא הַיּוֹמִי

מִסְכַּת בְּרָכוֹת

שְׁחָבֵר הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי
כִּרְדָּ רְאֵשׁוֹן - לְמִסְכַּת בְּרָכוֹת
זֶהָר סֵפֶר בְּרָאשִׁית חֵלֵק א מִדֵּף א. עַד דֵּף כ"ב
לְפִי סֵפֶר הַזְּהָר 10 כְּרָכִים מְעֻמּוֹד א' עַד עֻמּוֹד קכ"ז
לְלַמּוֹד זֶהָר בְּשֵׁבַע שָׁנִים

כ"ק אדמו"ר מהאלמין
הגה"צ ר' שלום יהודה גרוס
נשיא מפעל הזוהר העולמי
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

אדמו"ר המקובל האלוקי
רבי יהודה לייב הלוי אשלג זיע"א
מחבר פירוש הסולם על הזוה"ק
נשמת האריז"ל בדורינו, שידוע
שהוא אמר שרק הזוהר יציל אותנו

לְהַאִיר אֶת הַשֵּׁשׁ בְּאוֹר הַזְּהָר

טל: 0548436784

ספר
חצות הַרְּשֵׁב"י
חֵלֶק ב'
מִסְפֵּר זוהר חצות

בו יבואו מאמרי הזוהר הקדוש,

תיקוני זוהר, וזוהר חדש

בו יבוא התעוררות עצומה על קימת חצות הלילה

ואמירת התקון,

ומעלת תיקוניה, אמירתיה וסגולתיה

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי בית שמש

חודש מנחם אב שנת תשע"ב

תורתו מוגן לנו

דגל הזוהר
054-7112492

אנחנו מוגן
לומד זוהר!

שנ"י מועצת גדולי ישראל
למען תורת הרשב"י

חֲצוֹת הַרְשָׁב"י

חֵלֶק א'

**בו יבואו מאמרי הזוהר הקדוש
המדברים מענין קימת חצות הלילה אמירתה, תיקוניה, וסגולתיה**

פָּרָק א'

ענין תיקון חצות - בכיה על חרבן המקדש

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה, מִכָּאן דְּעַד חֲצֵי הַלַּיְלָה לֹא יָדַע. דְּאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְגִן עֵדֶן עִם הַצְּדִיקִים, אֲלֵא עַד אַחַר חֲצֵי הַלַּיְלָה. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה, מִכָּאן דְּעַד חֲצֵי הַלַּיְלָה לֹא יָדַע. דְּאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְגִן עֵדֶן עִם הַצְּדִיקִים, אֲלֵא עַד אַחַר חֲצֵי הַלַּיְלָה.

זוהר חדש
מגילת
רות

בחצות ה' עם הצדיקים בגן עדן

דְּהָא בְּרֵאשִׁיתָא דְּלַיְלָא, כָּל נִשְׁמָתִין סְלָקוּ, וְעֵרִימַת חַטְיִין מִתְּתַקְנָא בְּהוּן. כִּד אַתְּפְּלִיג לַיְלָא, כְּדִין קָלָא אִיתְעַר וְקָרִי, וְהָהוּא קָלָא אִיתְעַר מִסְטָרָא דְצַפּוֹן. וְהָהוּא שְׁלֵהוּבֵי מְטִי עַד לְהָהוּא אַתְר דְּאִיקָרִי גְבַר, כְּדִין קָרִי בַחֲלָא. וְאִיקָרִי קָרִיאַת הַגְּבַר. וּמֵאֵן אִיהוּ. גְּבַרִיא"ל. כְּטַשׁ הָהוּא שְׁלֵהוּבָא בְּגַדְפוּי דְתַרְנַגּוּלָא דְלַתְתָּא, וְקָרָא. וְשָׁחֲרִי בְּרֵאשִׁית הַלַּיְלָה כָּל הַנְּשָׁמוֹת עוֹלוֹת, וְעֵרַמַת הַחַטִּים מִתְּתַקְנַת בְּהֵם. כְּשִׁנְחָלֵק הַלַּיְלָה, אֲזֵ קוֹל מִתְעוֹרֵר וְקוֹרָא, וְאוֹתוֹ הַקּוֹל מִתְעוֹרֵר מִצַּד הַצַּפּוֹן. וְאוֹתָם הַשְּׁלֵהָבוֹת מְגִיעוֹת עַד אוֹתוֹ הַמְּקוֹם שֶׁנִּקְרָא גְבַר, וְאֲזֵ קוֹרָא בַחֲלָל, וְנִקְרָאֵת קָרִיאַת הַגְּבַר. וּמֵיְהוּ? גְּבַרִיא"ל. מִכָּה אוֹתָהּ הַשְּׁלֵהָבַת בְּכַנְפֵי הַתְּרַנְגּוּל שְׁלַמְטָה, וְקוֹרָא.

וְאֲזֵ מַעְלָה וּמְטָה בְּקִיּוּם הַדִּין שֶׁל הַשְּׁמַאל עוֹמְדִים. וְאֲזֵ כְּתוּב (רות ג) וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיִּחַרְד הָאִישׁ כְּדִין עֵילָא וְתַתָּא בְּקִיּוּמָא דְדִינָא, דְשְׁמַאלָא קִיּוּמָא. וְכְדִין כְּתִיב, (רות ג) וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיִּחַרְד הָאִישׁ

וילפת והנה אשה שוכבת מרגלותיו. האישה וילפת והנה אשה שוכבת מרגלותיו.

ויהי בחצי הלילה. תנו, תלת משמרות הוי הלילה, ועל כל משמר ומשמר יושב הקדוש ברוך הוא ושואג בארי. ובכל משמרה ומשמרה מלאכין ידעין, ממנן בליליא באילין תלת משמרות.

במשמרה הראשונה, אינן מלאכין דאמרין שירתא בריש יליליא. ומאי קאמרי. (תהלים כד) לדוד מזמור לה' הארץ וגו', (שם) מי יעלה בהר ה'. (שם) נקי כפים ובר לבב וגו'.

בגין דכל נשמתי דבני נשא, נפקו ובעאן לסלקא. כד סלקין לדוכתא דאילין ממנן דמשמרה ראשונה קיימין, אית תמן תלת מאה ושיתין וחמש היכלין, פחושבן יומי שתא, וממנן תריסין עליהו.

אי זכאין אינן נשמתי, פתחין להון פתחין עילאין. ואי לאו, דחייין לון לבר, ואזלין ומשטמי בכל עלמא, ופגעי באינון רוחין בישין, ואודעין להון מילין, מנהון פדיבין, ומנהון קשוט. אי זכאן לאעלא, פתחין להון פתחא, ועאלין וסלקין לדוכתא דאינון אוחרנייתא.

אותן האחרות.

מִשְׁמֶרֶת שְׁנִיָּה, תָּמַן אֵינּוֹן מִמֶּנִּין
 אַחֲרָיִךְ, אֵיךְרוֹן אֲבִלִי
 מִשְׁמֶרֶת שְׁנִיָּה, שָׁם הֵם הַמִּמְנִים
 הָאֲחֵרִים, שְׁנִקְרָאִים
 אֲבִלִי צִיּוֹן, שְׁמֵתֶאֱבִלִים עַל חוֹרְבָן
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.
 הַמִּקְדָּשׁ.

בְּכִיָּה עַל הַחֲרָבָן

וּבְהִתְהוּא שְׁעָתָא דְקָרִיאַת הַגְּבֵר,
 דְאִיתְעַר הֵהוּא שְׁלֵהוּבָא
 וּבְאִתְהָהּ הַשְׁעָה שֶׁל קְרִיאַת הַגְּבֵר,
 שְׁמֵתֶעוֹרְרַת אוֹתָהּ
 דְסֵטֶר צְפוֹן, מֵהֵהוּא אֲתַעְרוּ דֵּהֵהוּא
 שְׁלֵהוּבָא, כִּד נַחְתָּא לְהֵאִי עֲלֵמָא,
 עַד גְּדַפִּי תִרְנַגּוּלָא דֵּהֵאִי עֲלֵמָא,
 קָרִי בְחִיל, וְאָמַר, אֲתַעְרוּ לְבְכִיָּא
 דְבִי מִקְדָּשָׁא, כֹּל אֵינּוֹן מְאָרִיִּהוֹן
 דְשָׁלוֹם דְכְתִיב, (ישעיה לג) מִלְּאֲבִי
 שָׁלוֹם מֵר יִבְכְּיוּן.
 שְׁלוֹם מֵר יִבְכְּיוּן.

מֵאֵן דְחָמָא בְּכִיָּא, וּמֵאֵן דְלָא חָמָא
 בְּכִיָּא, כּוֹלְהוּ מִתְפַּנְשִׁין לְבְכִיָּה
 דְבִי מִקְדָּשָׁא. מֵאֵן חָמָא עֲרֻבּוּבִיָּא
 דְכָל חִילֵי שְׁמַיָּא, וְכָל רְתִיבִין קִדִּישִׁין
 גָּעוּ וּבְכוּ.
 מִי שְׁרוּאָה בְּכִי, וּמִי שְׁלֵא רֹאָה
 בְּכִי, כֹּלָם מִתְפַּנְסִים לְבְכִי שֶׁל
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. מִי רָאָה הָעֲרֻבּוּבִיָּה
 שֶׁל כָּל צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם, וְכָל
 הַמְּרַכְבוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שְׁגוּעוֹת
 וּבֹכוֹת?

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹעָה וּבֹכָה,
 וּבוֹעֵט בְּשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת
 וְשִׁבְעִים (וּחֲשֵׁים) רְקִיעִים. וְאָז,
 בְּאוֹתָהּ הַשְׁעָה כְּתוּב, (רות ג) וַיְהִי
 בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה וַיִּחַרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת.
 הָאִישׁ - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שְׁשׂוֹאֵג וְנוֹתֵן קוֹל עַל חֲרָבָן בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ירמיה כה) ה' מְמָרוֹם
 יִשְׂאָג וּמִמְעוֹן קִדְּשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ. שְׁאֹג יִשְׂאָג
 וְהָיָה הוּא גָעִי וּבְכִי,
 וּבוֹעֵט בְּתֵלַת מְאָה
 וְחֲשֵׁין רְקִיעִין. וּכְדִין, בְּהֵיָא שְׁעָתָא
 כְּתִיב, (רות ב) וַיְהִי בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה
 וַיִּחַרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת. הָאִישׁ, דָּא
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְשָׂאֵג וַיְהִיב קוֹלָא
 עַל חוֹרְבָן דְבִי מִקְדָּשָׁא. הָדָא הוּא
 דְכְתִיב, (ירמיה כה) ה' מְמָרוֹם יִשְׂאָג
 וּמִמְעוֹן קִדְּשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ. שְׁאֹג יִשְׂאָג

על נוהו, דא שכינתא. וילפת, בדבר אחר (איוב ו) ילפתו ארחות דרפם. קולו. שאג ישאג על נוהו - זו השכינה. וילפת - כמו שנאמר (איוב ו) ילפתו ארחות דרפם.

כדין איהו בעט ברקיעין כולהו, וכל חיילין, וכל רתיבין, בכאן ומתאבלן בהוא שעטא. מאי קאמרי, (תהלים עט) אלהים באו גוים בנחלתך וגו'. נתנו את נבלת עבדיך וגו'. (שם קלו) על נהרות בכל וגו'. ואז הוא בועט בכל הרקיעים, וכל הצבאות וכל המרכבות בוכים ומתאבלים באותה השעה. מה הם אומרים? (תהלים עט) אלהים באו גוים בנחלתך וגו'. נתנו את נבלת עבדיך וגו'. (שם קלט) על נהרות בכל וגו'.

פרק ב'

בעת החרבן כל מלאכי מעלה יחד עם השכינה בעת לילה, בוכים ובושמים ברקיע מחמת גודל צער השכינה

דבר אחר, דא איהו (דף רלא ע"א) צדיק דמיניה נפקין ברכאן לכלהו תתאי, וכל (אינון) חיוון קדישן, כלהו אתברכאן, מן ההוא נגידו דנגיד לתתאי, ובגין כך כתיב, כרתי ברית לבחירי. (תהלים פט) נשבעתי לדוד עבדי, דא רזא דמהימנותא, דאיהו קיימא תדיר בצדיק דא. קיימא דעלמא, דלא יתבדרון לעלמין, בר בזמנא דגלותא, דנגידו דברכאן אתמנעו. ורזא דמהימנותא לא אשתלים, וכל חדוון אתמנעו. וכד עייל ליליא, מההוא זמנא, חדוון לא עאלו קמי מלכא.

דבר אחר, זהו צדיק שממנו יוצאות ברכות לכל התחתונים, וכל [אותן] החיות הקדושות, כלן מתברכות מאותו השפע ששופע לתחתונים, ולכן כתוב כרתי ברית לבחירי. נשבעתי לדוד עבדי - זה סוד האמונה שהוא עומד תמיד בצדיק הזה, קיום העולם, שלא יתפזרו לעולמים חוץ מזמן הגלות שנמנע שפע הברכות, וסוד האמונה לא השלם, וכל החדוות נמנעו. וכשנכנס הלילה, מאותו הזמן החדוות לא נכנסו לפני המלך.

זה"ק
פרשת
ויחי דף
רלא ע"א

ואף על גב דחדוון לא אתערו, אבל לבר קיימי ומזמרי התעוררו, אבל בחוץ

עוֹמְדִים וּמְזַמְרִים שִׁירָה, וּכְשֶׁנֶּחֱלַק הַלֵּילָה וְהִתְעוֹרְרוֹת עוֹלָה מִלְמָטָה לְמַעְלָה, אָז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעוֹרֵר כָּל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם לְבִכְיָה, וּבֹעֵט בְּרַקִּיעַ, וּמְזַדְעָזְעִים עֲלֵיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.

וְאִין מְנוּחָה לְפָנָיו, פָּרַט לְזִמְן שְׁמַתְעוֹרְרִים לְמָטָה בַּתּוֹרָה, אָז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל אוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים [שַׁעֲמוֹ], כָּלֶם מְקַשִּׁיבִים וּשְׂמֵחִים לְאוֹתוֹ קוֹל, וְאָז מְנוּחָה. [לְפָנָיו, וּבֵאֵה מְנוּחָה לְכָל נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שַׁעֲמוֹ] [לְפָנָיו נִמְצָאת]. מִשׁוֹם שְׁמִיּוֹם שְׁנַחֲרַב הַמְּקַדָּשׁ לְמָטָה, נִשְׁבַּע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא יִכְנַס לְתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה עַד שִׁיִּכְנַסוּ יִשְׂרָאֵל לְיְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מָטָה, שְׁכַתוֹב (הוֹשַׁע יא) בְּקַרְבֶּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אָבּוֹא בְּעִיר, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבָרִים.

וְכָל אוֹתָם מְזַמְרִים עוֹמְדִים בַּחוּץ וְאוֹמְרִים שִׁירָה בְּשִׁלְשֶׁת חֲלָקֵי הַלֵּילָה, וְכָלֶם מְשַׁבְּחִים בְּתִשְׁבָּחוֹת יְדוּעוֹת, וְכָל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם, כָּלֶם מְתַעוֹרְרִים בְּלֵילָה, וְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם, וְקִדְשָׁה לֹא מְקַדְשִׁים לְמַעְלָה עַד שִׁיִּשְׂרָאֵל מְקַדְשִׁים לְמָטָה, וְאָז כָּל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם מְקַדְשִׁים אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּאֶחָד. וְעַל זֶה יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים מְתַקְדְּשִׁים מְעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים [מִשׁוֹם שֶׁהַקְּדוֹשָׁה שֶׁל

שִׁירְתָּא. וְכֵן אֶתְפְּלִיג לֵילֵיא, וְאֶתְעוֹרֹתָ סֻלְקָא מִתְתָּא לְעֵילָא, כְּדִין קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְעַר כָּל חֵילֵי שְׁמַיָּא לְבִכְיָה, וּבֹעֵט בְּרַקִּיעָא, וְאוֹדְעוּעֵן עֲלָאי וְתַתָּאי.

וְלִית גְּיִיחָא קַמִּיה, בַּר בּוֹמְנָא דְמַתְעָרִי לְתַתָּא בְּאוֹרֵיִתָּא. כְּדִין, קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין דְּצְדִיקָא (דַּעֲמִיָּה), כְּלָהּוּ צִיִּיתִין וְחֲדַיִין לְהַהוּא קָלָא וְכְדִין גְּיִיחָא. (ס"א קַמִּיה וְאִתִּי גְּיִיחָא לְכָלְהוּ נִשְׁמַתִּין דְּצְדִיקָא עֲמִיָּה) (קַמִּיה אֶשְׁתַּכַּח). בְּגִין דְּמִיּוֹמָא דְּאֶתְחַרִּיב מְקַדְּשָׁא לְתַתָּא, אוֹמֵי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֹא יִיעוּל בְּגוֹ יְרוּשָׁלַם דְּלַעֲיִלָּא, עַד דִּיעֲלוֹן יִשְׂרָאֵל לְיְרוּשָׁלַם דְּלַתְתָּא. דְּכַתִּיב, (הוֹשַׁע יא) בְּקַרְבֶּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אָבּוֹא בְּעִיר, וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא (תַּעֲנִית ה.).

וְכָל אֵינּוֹן מְזַמְרִי, קִיּוּמֵי לְבַר, וְאֶמְרֵי שִׁירְתָּא, בְּתַלְת פְּלַגֵי לֵילֵיא וְכָלְהוּ מְשַׁבְּחִין בְּתוֹשְׁבַּחְתָּן יְדִיעָאן, וְכָלְהוּ חֵילֵי שְׁמַיָּא, כְּלָהּוּ מַתְעָרִי בְּלֵילֵיא, וְיִשְׂרָאֵל בִּימְמָא. וְקְדוּשָׁה לֹא מְקַדְּשִׁי לְעֵילָא, עַד דְּמְקַדְּשִׁי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וְכְדִין כָּל חֵילֵי שְׁמַיָּא מְקַדְּשִׁי שְׁמָא קְדִישָׁא כְּחֲדָא. וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין, מְתַקְדְּשִׁין מְעֲלָאי וְתַתָּאי (ס"א בְּגִין דְּקְדוּשָׁא דְּשִׁמְא דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא סֻלְקָא אֵלָּא מְעִילָא וּמִתְתָּא) כְּחֲדָא. הָדָא

הוא דכתיב, (ויקרא יט) קדושים תהיו שמו של הקדוש ברוך הוא לא
 פי קדוש אני ה' אלהיכם. עולה אלא מלמעלה ומלמטה]
 כְּאֶחָד. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ויקרא יט)
 קדשים תהיו כי קדוש אני ה'
 אלהיכם.

בכית צער הגלות וגדל צער החפרון כשאינן מקדש

מה לך איפה פי עלית בלך לגנות,
 שהרי כשנחרב המקדש,
 השכינה באה ועלתה לכל אותם
 המקומות שהיה בהם מדורה
 בראשונה, והיתה בוכה על בית
 מדורה, ועל ישראל שהלכו לגלות,
 ועל כל אותם החסידים והצדיקים
 שהיו שם ונאבדו. ומנין לנו?
 שכתוב (ירמיה לא) כה אמר ה' קול
 ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל
 מבכה על בניה, והרי נתבאר. ואז
 הקדוש ברוך הוא שואל את
 השכינה ואומר לה: מה לך אפוא
 פי עלית בלך לגנות.

מה זה בלך, שהרי פי עלית זה
 מספיק. מה זה בלך? להכליל
 עמה כל הצבאות והמרקבות
 האחרים שכלם בכו עמה על חרבן
 בית המקדש.

ומשום כך מה לך אפוא. אמרה
 לפניו: וכי בני בגלות,
 והמקדש נשרף, ואני מה לי כאן?
 התחילה ואמרת, (ישעיה כב)
 תשאות מלאה עיר הומיה קריה
 עליזה חלליך לא חללי חרב ולא

מה לך איפה פי עלית בלך לגנות,
 דהא כד אתחרב מקדשא,
 שכינתא אתאת, וסליקת בכל אינון
 אתרין, דהנה מדורה בהו בקדמיתא.
 והות בכת על בית מדורה, ועל
 ישראל דאזלו בגלותא, ועל כל אינון
 צדיקי וחסידי דהוו תמן ואתאבדו.
 ומנלן, דכתיב, (ירמיה לא) כה אמר יי
 קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים
 רחל מבכה על בניה, והא אתמר.
 וכדין קודשא בריך הוא שאיל לה
 לשכינתא, ואמר לה. מה לך איפה פי
 עלית בלך לגנות.

מהו בלך, דהא פי עלית סגיא, מהו
 בלך. לאכללא בהדה כל חילין
 וכל רתיבין אחרנין, דכלהו בכו עמה
 על חרבן פי מקדשא.

ובגין כך, מה לך איפה. אמרה
 קמיה, וכי בני בגלותא,
 ומקדשא אתוקדא, ואנא מה לי
 הכא. שריאת ואמרת, (ישעיה כב)
 תשאות מלאה עיר הומיה קריה
 עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי

מִתִּי מִלְחָמָה. עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ
מִנִּי אָמַרְר בְּבָכִי וְגו'. וְהִנֵּה בְּאֲרֹנוֹ,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לָהּ (ירמיה
שם) כֹּה אָמַר ה' מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי
וְגו'.

וְבֵא וּרְאֵה, מִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, לֹא הָיָה יוֹם שֶׁלֹּא
נִמְצְאוּ בוֹ קְלָלוֹת, מִשּׁוֹם שֶׁכָּאֲשֶׁר
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם, הָיוּ יִשְׂרָאֵל
עוֹבְדִים עֲבוֹדוֹת וּמִקְרִיבִים עוֹלוֹת
וְקֹרְבָנוֹת, וְהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ עֲלֵיהֶם כְּמוֹ אִם שְׂרוֹבְצָת
עַל בְּנֵיהָ, וְהָיוּ כָּל הַפְּנִים מְאִירוֹת,
עַד שֶׁנִּמְצְאוּ בְּרָכוֹת לְמַעַלָּה
וּלְמַטָּה, וְלֹא הָיָה יוֹם שֶׁלֹּא נִמְצְאוּ
בוֹ בְּרָכוֹת וּשְׂמֵחוֹת, וְהָיוּ יִשְׂרָאֵל
שְׂרוּיִים לְכַטַּח בְּאֲרָץ, וְכָל הָעוֹלָם
הָיָה נֹזֵן בְּגִלְגָּלָם.

מִלְחָמָה עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי
אָמַרְר בְּבָכִי וְגו'. וְהָא אֹקִימָנָא,
דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לָהּ, (ירמיה
לא) כֹּה אָמַר יי' מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְגו'.

וְהָא חֲזוּ, מִיּוֹמָא דְאַתְחַרְיב בֵּי
מִקְדָּשָׁא, לֹא הָוּה יוֹמָא דְלֹא
אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ לְוֹטִין. בְּגִין דְּכַד בֵּי
מִקְדָּשָׁא הָוּה קַיָּם, הָוּוּ יִשְׂרָאֵל פְּלַחִין
פּוֹלְחִין וְקֹרְבִין עֲלוּן וְקֹרְבָנִין,
וּשְׂכִינְתָא שְׂרִיא בְּבֵי מִקְדָּשָׁא עֲלֵיהֶו,
כְּאִמָּא דְרַבִּיעָא עַל בְּנֵיִיא. וְהָוּוּ כָּל
אֲנָפִין נְהִירוּן, עַד דְּאֲשַׁתְּכַחוּ בְּרַכְּאֵן
לְעִילָא וְתַתָּא. וְלֹא הָוּה יוֹמָא, דְלֹא
אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ בְּרַכְּאֵן וְחֲדוּן. וְהָוּוּ
יִשְׂרָאֵל שְׂרָאֵן לְרַחֲצֵן בְּאַרְעָא, וְכָל
עֲלָמָא הָוּה אַתָּן בְּגִינְיֵיהוּ.

פְּרָק ג'

בַּעַת בְּכִיַת הַקְּב"ה עַל הַחֲרָבָן מְעוֹרָר רַחֲמִים עַל בְּנָיו

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ יוֹשְׁבִים
לִילָא אֶחָד וּמְתַעֲסָקִים בְּתוֹרָה
טְרָם שֶׁנִּחְלַק הַלִּילָה. בֵּין כֶּף קָרָא
הַגָּבֵר. בְּרָכוּ בְּרָכָה. (אמר לו רבי
אלעזר, כעת הוא הזמן שהקדוש ברוך הוא
נכנס בגן עדן להשתעשע עם הצדיקים. אמר
לו רבי יוסי, למה משתעשע הקדוש ברוך
הוא) בְּכָה רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, בֹּא
וּרְאֵה, עַד כָּאֵן זְעַנְע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים רְקִיעִים

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ יוֹשְׁבִים
לִילָא חֵד, וְקָא מְתַעֲסָקִין
בְּאוּרֵיִתָא, עַד לֹא אַתְּפְּלִיג לִילָיא.
אֲדַהְכִי קָרָא גַבְרָא, בְּרִיכוּ בְּרַכְּתָא,
(אמר ליה רבי אלעזר, השתא הוא זמנא
דקודשא בריך הוא עאל בנגתא דעדן
לאשתעשעא עם צדיקיא, אמר ליה רבי יוסי,
אמאי משתעשע קודשא בהך הוא) בְּכָה רַבִּי
אֶלְעָזָר וְאָמַר, תָּא חֲזוּ, עַד הַשְׁתָּא
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִדְעֵנָע, תִּלְתַּת

זוהר
שמות
פרשת
ויקהל דף
קצה: -
קצו.

והפה בָּהֶם, ובכה על חֲרַפְּן בֵּית
הַמֶּקֶדֶשׁ, וְהוֹרִיד שְׁתֵּי דְמָעוֹת לְתוֹךְ
הַיָּם הַגָּדוֹל וְנִזְכָּר בְּבָנָיו מִתּוֹךְ
בְּכִיָּה.

משום שְׁהִלִּילָה נַחֲלֵק לְשִׁלְשָׁה
צְדָדִים בְּשִׁתִּים עֲשָׂרָה
שְׁעוֹת שְׁהִיו רְשׁוּמִים בוֹ, וְאִם
נוֹסְפוֹת שְׁעוֹת הִלִּילָה, אוֹתָן שְׁעוֹת
שְׁנוֹסְפוֹ הֵן שֶׁל הַיּוֹם, וְלֹא נַחֲשָׁבוֹת
מֵהִלִּילָה, פָּרַט לְשִׁתִּים עֲשָׂרָה שֶׁהֵן
שְׁלוֹ. וְאוֹתָן שִׁתִּים עֲשָׂרָה נַחֲלָקוֹת
לְשִׁלְשָׁה צְדָדִים, וְשִׁלְשָׁה מַחְנוֹת
שֶׁל מְלָאכִים קְדוֹשִׁים נַחֲלָקוּ (הַתּמּוּגוֹ)
בְּאוֹתָם שְׁלֹשָׁה צְדָדִים.

מחנה ראשון מְמַנָּה בְּאַרְבַּע שְׁעוֹת
ראשונות שֶׁל ראשית
הִלִּילָה לְשִׁבַּח אֶת אֲדוֹנָם. וְמָה הֵם
אוֹמְרִים? (תהלים כד) לֵה' הָאָרֶץ
וּמְלֹאָהּ וְגו', כִּי הוּא עַל יַמִּים יִסְדָּהּ
וְגו', מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה' וְגו', נָקִי
כַפַּיִם וְכַר לִבָּב וְגו'. מָה הִטַּעַם שֶׁל
זֶה? מִשׁוּם שְׁכָאֶשֶׁר הִלִּילָה פּוֹרֵשׁ
כְּנַפְיוֹ עַל הָעוֹלָם, אִז כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם
טוֹעֲמִים טַעַם הַמּוֹת וְיוֹצֵאת
נִשְׁמָתָם לְעֵלּוֹת לְמַעְלָה, וְאוֹתָם
מְלָאכִים עוֹמְדִים וְאוֹמְרִים, מִי
יַעֲלֶה בְּהַר ה'. הַר ה' - זֶה הַר הַבַּיִת.
מְקוֹם קְדָשׁוֹ - זֶה עִזְרַת יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ
שֶׁלְמַעְלָה, כִּךָּ גַם לְמַטָּה.

משום שֶׁבְּכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ כְּמָה
מְמַנִּים וְכְמָה שְׂרִים

מָאָה וְתִשְׁעֵין רְקִיעֵין, וּבְטַש בְּהוּ,
וּבְכָה עַל חֲרַפְּן בֵּי מִקְדָּשָׁא, וְאוֹרִיד
תְּרִין (י"ט ע"ב) דְמָעִין לְגוּ יַמָּא רַבָּא,
וְאַדְרַב לְבָנוּהֵי מִגּוּ בְכִיָּה.

בגין דְלִתְלַת סְטָרִין אֲתַפְּלַג לִילְיָא,
בְּתַרִּיסַר שְׁעֵתֵי דְהוּו רְשִׁימִין
בֵּיה, וְאִי אֲתוֹסְפִין שְׁעֵתֵי בְלִילְיָא,
אִינּוּן שְׁעֵתֵי דְמִתּוֹסְפָאן, דִּימְמָא
אִינּוּן, וְלֹא אֲתַחֲשִׁיבוּ מְלִילְיָא, בְּר
תְרִיסַר דְאִינּוּן דִּילֵה. וְאִינּוּן תְרִיסַר,
אֲתַפְּלַגוּ לְתַלַּת סְטָרִין, (וְהַר רות כ"ו
ע"א) וְתַלַּת מִשְׁרִיִין דְמְלָאכִין
קְדִישִׁין, אֲתַפְּלַגוּ (ס"א אַתְמַנּוּ) בְּאִינּוּן
תַּלַּת סְטָרִין.

משרייא קְדָמָאָה, אֲתַמְנָא בְד'
שְׁעֵתֵי קַמִּיִתָא,
דְשִׁירוֹתָא דְלִילְיָא, לְשִׁבְחָא
לְמֵאֲרִיִהוֹן, וְמָה קְאָמְרִי. (תהלים כד)
לִיִּי הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ וְגו', כִּי הוּא עַל
יַמִּים יִסְדָּהּ וְגו', מִי יַעֲלֶה בְּהַר יי'
וְגו', נָקִי כַפַּיִם וְכַר לִבָּב וְגו'. מֵאִי
טַעֲמָא דָא. בְּגִין דְכַד לִילְיָא פְרִישׁ
גְּדַפּוּי עַל עֲלָמָא, כְּדִין, כָּל בְּנֵי עֲלָמָא
טַעֲמִין טַעֲמָא דְמוֹתָא, וְנַפְקִי
נִשְׁמָתֵיהוּ לְסַלְקָא לְעֵילָא, וְאִינּוּן
מְלָאכִין קְיִימִין וְקָא אִמְרִי, מִי יַעֲלֶה
בְּהַר יי'. הַר יי', דָּא הַר הַבַּיִת. מְקוֹם
קְדָשׁוֹ, דָּא עִזְרַת יִשְׂרָאֵל. כְּגוֹוֹנָא
דְלְעֵילָא, הָכִי נְמִי לְתַתָּא.

בגין דְבְכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ, כְּמָה
מְמַנֵּן, וְכְמָה סְרַכִּין קְיִימִין

עוֹמְדִים שָׁם, וּכְשֶׁהִנְשָׁמוֹת יוֹצְאוֹת,
רוֹצוֹת לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, וְאִם אֵינָן
זוֹכוֹת דוֹחִים אוֹתָן הַחוּצָה,
וְהוֹלְכוֹת וּמְשׁוֹטְטוֹת בְּעוֹלָם,
וְלוֹקְחִים אוֹתָן כַּמָּה קְבוּצוֹת שֶׁל
רוּחוֹת וּמוֹדִיעִים לָהֶם דְּבָרִים
כּוֹזְבִים, וְלִפְעָמִים דְּבָרֵי אֱמֶת מִמֶּה
שֶׁעֲתִיד לְבֹא בְּזִמְנֵי הַקְּרוֹב, כְּמוֹ
שֶׁבְּאֵרוֹהָ.

וְאוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים הוֹלְכוֹת
וּמְשׁוֹטְטוֹת לְמַעְלָה,
וּפּוֹתְחִים לָהֶם פְּתָחִים, וּמַעֲלִים
אוֹתָן לְתוֹךְ אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא הַר
ה', כְּמוֹ הַסּוּד שֶׁל הַר הַבַּיִת לְמַטֵּה,
וּמִשָּׁם נִכְנָסִים לְתוֹךְ אוֹתוֹ מְקוֹם
שֶׁנִּקְרָא מְקוֹם קִדְשׁוֹ, שֶׁשָּׁם נִרְאוֹת
כָּל הַנִּשְׁמוֹת לִפְנֵי אֲדוֹנָם. כְּמוֹ כֵן
אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּרְאוֹ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַמְּקוֹם שֶׁנִּקְרָא
עֲזֵרַת יִשְׂרָאֵל. בְּשָׁעָה שֶׁהִנְשָׁמוֹת
עוֹמְדוֹת שָׁם, אֲזִי שְׂמַחַת רְבוֹנָם
הִיא, לְתַקֵּן בָּהֶם הַמְּקוֹם שֶׁנִּקְרָא
קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְשֵׁם רוּשְׁמֵים אֶת
כָּל מַעֲשֵׂיהֶם וּזְכוּיָתֵיהֶם.

מִחֲנֻנָּה שְׁנֵי מְמָנָה בְּאַרְבַּע שָׁעוֹת
אַחֲרוֹת, וְאֵינָם אוֹמְרִים
שִׁירָה, פָּרַט לְשַׁעֲתִים, עַד שֶׁנִּחְלַק
הַלֵּילָה וְנִכְנָס הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגַן
עֵדֶן.

תָּמָן. וְכֵן נִשְׁמָתֵין נִפְקִין, בְּעָאן
לְסַלְקָא לְעֵילָא, וְאִי לֹא זְכוּיִן אֵינּוֹן
דְּחִיִּין לוֹן לְבַר, וְאוֹלִין וְשֹׁאֲטִין
בְּעֵלְמָא, וְנִטְלִין לוֹן כַּמָּה חֲבִילֵי
מְהִירִין, וְאוֹדְעִין לוֹן מְלִין בְּדִיבּוֹ,
וְלוֹמְנִין מְלִין דְּקִשׁוּט, מִמֶּה דְּאֵתֵי
לְזִמְנֵי (רנ"ב ע"ב) קְרִיב, כַּמָּה דְּאוֹקְמוּהָ.

וְאֵינּוֹן נִשְׁמָתֵין דְּצְדִיקָיָא, אֲזִלִּין
וְשֹׁאֲטִין לְעֵילָא, וּפְתַחִין לוֹן
פְּתַחִין, וְסַלְקִין לוֹן לְגוֹ הַהוּא אֶתְרֵי
דְּאֶקְרִי הַר יי', בְּגוֹנָא דְּרִזָּא דְּהַר
הַבַּיִת לְתַתָּא. וּמִתָּמָן עֲאִלִּין לְגוֹ
הַהוּא אֶתְרֵי דְּאֶקְרִי מְקוֹם קִדְשׁוֹ.
דְּתָמָן אֶתְחַזְוִין כָּל נִשְׁמָתֵין לְקַמֵּי
מְאֲרִיהוֹן. בְּגוֹנָא דָּא הַהוּא אֶתְרֵי,
דְּאֶתְחַזְוִין יִשְׂרָאֵל קַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא, אֶתְרֵי דְּאֶקְרִי עֲזֵרַת יִשְׂרָאֵל.
בְּשַׁעֲתָא דְּנִשְׁמָתֵין קִיִּימִין תָּמָן, בְּדִין
חֲדוּהָ דְּמְאֲרִיהוֹן, לְאֶתְתַקְנָא בְּהוּ
אֶתְרֵי, דְּאֶקְרִי קִדְשׁ (רנ"ח ע"ב)
הַקְּדוּשִׁים. וְתָמָן רְשִׁימִין כָּל עוֹבְדֵיהוֹן
וְזְכוּוֹן דְּלַהוֹן.

מִשְׁרִיָּא תְּנִינָא, אֶתְמַנָּא בְּאַרְבַּע
שַׁעֲתֵי אַחֲרֵינִי, וְלֹא אֶמְרִי
שִׁירָתָא, בְּרֵי שַׁעֲתֵי, עַד דְּאֶתְפְּלַג
לֵילָיָא, וְעָאֵל קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא
בְּגוֹנָתָא דְּעֵדֶן.

פרק ד'

הן אראלם צעקו חצה, כלם לוו את השכינה עד בכל, ושם הם בכו עם ישראל

ואלין אינון אבלי ציון, ואינון דבכו על חרבן בי מקדשא. ובשירותא דארבע שעתא אמצעין, פתחי ואמרי, (תהלים קלז) על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו וגו', ואלין אינון דבכו על נהרות בכל, עמהון דישראל, (דף קצ"ו ע"א) ממשמע דכתיב גם בכינו. ומנלן דבכו תמן. דכתיב, (ישעיה לג) הן אראלם צעקו חצה. מהו חצה. דא בכל, בגין דכלהו אוזופה לשכינה עד בכל. ותמן בכו עמהון דישראל. ועל דא פתחי בהאי, ומסיימי זכור יי' לבני אדום וגו'.

ואלה הם אבלי ציון ואותם שבוכים על חרבן בית המקדש. ובתחלת ארבע השעות האמצעיות פותחים ואמרים, (תהלים קלז) על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו וגו', ואלה הם שבוכים על נהרות בכל עם ישראל, ממשמע שכתוב גם בכינו. ומנין לנו שבוכים שם? שכתוב הן אראלם צעקו חצה. מה זה חצה? זו בכל, משום שכלם לוו את השכינה עד בכל, ושם הם בכו עם ישראל. ועל זה פותחים בזה, ומסיימים: זכור ה' לבני אדום וגו'.

דף קצ"ו ע"א

כדין אתער קודשא בריך הוא בדרגוי, ובטש ברקיעין כדאמרן, ואודעזעו תריסר אלפי עלמין, ונעי ובבי, דכתיב, (ירמיה כה) יי' ממרום ישאגממעון קדשו יתן קולו שאוג ישאג על נוהו, ואדפר לון לישראל, ואחית תרין דמעין לגו ימא רבא. וכדין אתער שלהוביתא חד דבסטר צפון, ובטש רוחא חד דבסטר צפון בהוא שלהוביתא, ואזלא ושאמא בעלמא, וההיא שעתא אתפלג ליליא, ושלהוביתא אזלא ובטש בגדפוי דתרנגולא,

ואז מתעורר הקדוש ברוך הוא במעלותיו ומכה ברקיעים, כמו שאמרנו, ומודעזעים שנים עשר אלפי עולמות וגועים ובוכים, שכתוב (ירמיה כה) ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו. ונזכר בישראל, ומוריד שתי דמעות לתוך היים הגדול, ואז מתעוררת שלהבת אחת שבצד צפון, ומכה רוח אחד שבצד צפון באותה השלהבת, והולך ומשוטט בעולם. ובאותה שעה נחלק הלילה, והשלהבת הולכת ומכה

בְּכַנְפֵי הַתְּרַנְגוּל וְקוֹרָא, אָז הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְגַן עֵדֶן.

וְלַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין מְנוּחָה עַד
שְׁנַכְנֵס לְגַן עֵדֶן
לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים.
וְהִסִּימֵן - כִּי נִמְכְּרָנוּ אֲנִי וְעַמִּי וְגו'.
(אסתר ז) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי הוּא זֶה וְגו',
וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל
גֶּנֶת הַבַּיִת וְגו'.

בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא עָאֵל
לְגַן עֵדֶן, אָז כָּל אוֹתָם עֲצִי
הֲגֵן וְכָל אוֹתָן נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים
פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים, (תהלים כד) שָׂאוּ
שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְגו'. מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד וְגו'. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם
גו'. וּבְשַׁעֲתָא שְׁנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
שְׁבָאָרְץ חוֹזְרוֹת לְגוֹפֵן, אָז מַחְזִיקִים
בְּהֶם כָּל אוֹתָם מְלֹאכִים, וְאוֹמְרִים
(שם קלד) הִנֵּה בָּרַכּוּ אֶת ה' כָּל עַבְדֵי
ה'. וְלִמְדָנוּ שֶׁזֶה הַמַּחְנָה הַשְּׁלִישִׁי
שְׂאוּמֵר אֶת זֶה בְּאַרְבַּע הַשָּׁעוֹת
הַאֲחֵרוֹנוֹת.

וְאוֹמְרִים שִׁירָה עַד שְׁעוּלָה אֹר
הַבְּקָר, וְאָז מְשַׁבְּחִים
אֶת אֲדוֹנָם כָּל אוֹתָם כּוֹכְבִים
וּמְזֻלוֹת, וְכָל אוֹתָם הַמְּלֹאכִים
הָעֲלִיוֹנִים שְׁשֻׁלְטוֹנִם בַּיּוֹם, כָּלֵם
מְשַׁבְּחִים אֶת אֲדוֹנָם וְאוֹמְרִים
שִׁירָה. זֶהוּ שְׁכַתוּב (איוב לח) בְּרֵן
יַחַד כְּכַבִּי בְּקָר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי
אֱלֹהִים.

וְקֹאֲרִי, כְּדִין קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא עָאֵל
בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן.

וְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא לִית לִיה נִיחָא
עַד דְעָאֵל לְגִנְתָּא דְעֵדֶן
לְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּנִשְׁמַתְהוֹן דְּצְדִיקֵיִיא.
וְסִימֵן (אסתר ז) כִּי נִמְכְּרָנוּ אֲנִי וְעַמִּי
וְגו'. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי הוּא זֶה וְגו',
וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל
גֶּנֶת הַבַּיִת וְגו'.

בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא עָאֵל
בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן, כְּדִין כָּל
אֵינּוֹן אֵילָנִין דְּגִנְתָּא, וְכָל אֵינּוֹן
נְשָׁמַתִּין דְּצְדִיקֵיִיא, פְּתַחִי וְאִמְרִי,
(תהלים כד) שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְגו'.
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְגו'. שָׂאוּ שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם וְגו'. וּבְשַׁעֲתָא דְנִשְׁמַתְהוֹן
דְּצְדִיקֵיִיא דִּי בְּאַרְעָא אֶהְדְּרוּ
לְגוֹפֵיִיהוּ, כְּדִין אַתְקִיפוּ בְּהוּ כָּל אֵינּוֹן
מְלֹאכִין, וְאִמְרִי (תהלים קלד) הִנֵּה
בָּרַכּוּ אֶת ה' כָּל עַבְדֵי יי'. וְאוֹלִיפְנָא
דְּדָא מְשַׁרְיָא תְּלִיתָאָה קָא אִמְרִי דָא,
בְּאַרְבַּע שַׁעֲתֵי בַתְרִיָּתָא.

וְקֹאֲמְרִי שִׁירָתָא, עַד דְסָלִיק נְהוֹרָא
דְצַפְרָא, דְכְּדִין מְשַׁבְּחִין
לְמַרְיָהוֹן כָּל אֵינּוֹן כְּכַבִּיא וּמְזֻלִי, וְכָל
אֵינּוֹן מְלֹאכִין עֲלֵאִין דִּי שְׁלִטְנִיָּהוֹן
בִּימְמָא, כְּלָהוּ מְשַׁבְּחִין לְמַאֲרִיָּהוֹן,
וְאִמְרִי שִׁירָתָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב,
(איוב לח) בְּרֵן יַחַד כְּכַבִּי בְּקָר וַיִּרְעוּ כָּל
בְּנֵי אֱלֹהִים.

הצדיקים בחצי הלילה בגן עדן

קול קורא התנודדו (מההשמטות) קול קורא: התנודדו מחנות צדיקים קדושים, אשריכם שזכיתם לכך. מי שמע כזאת, מי ראה כאלה, בהיות כל נגון הרקיע בנסעו על ידי האיש לבוש הבדים, והוא מסתלק והרקיע עומד. והעמוד מנגן, עולה ויורד, עד שנמשך אור זהר, אור נועם מלמעלה באותו העמוד. והצדיקים עומדים לנגד האור והוא ונהנים ממנו עד חצות הלילה. (מההשמטות)

קול קורא התנודדו מחנות צדיקים קדושים, אשריכם שזכיתם לכך. מי שמע כזאת, מי ראה כאלה, בהיות כל נגון הרקיע בנסעו על ידי האיש לבוש הבדים, והוא והרקיע עומד. והעמוד מנגן, עולה ויורד, עד שנמשך אור זהר, אור נועם מלמעלה באותו העמוד. והצדיקים עומדים לנגד האור והוא ונהנים ממנו עד חצות הלילה. (מההשמטות)

זוהר שמות ויקהל דף טו:

בחצי הלילה כשבא הקדוש ברוך הוא לכנס עם הצדיקים, שומעים קול סבוב הרקיע והעמוד מנגן, וקרקע הגן מתנשא, והצדיקים עולים מחפותיהם לקראת בוראם, וכל הגן מתמלא מכבודו. באותה שעה מזדווגות הרוחות זכרים ונקבות כפי שהיו קדם שנבראו, ומאותו נעים תאונתם לחזות בנעים ה' בולם עושים פרי, דהיינו רוחות לגרים: (עד כאן מההשמטות)

בחצי הלילה כשבא הקדוש ברוך הוא ליכנס עם הצדיקים, שומעים קול סבוב הרקיע והעמוד מנגן, וקרקע הגן מתנשא, והצדיקים עולים מחופותיהם לקראת בוראם, וכל הגן מתמלא מכבודו. באותה שעה מזדווגות הרוחות זכרים ונקבות כפי שהיו קודם שנבראו, ומאותו נעים תאונתם לחזות בנעים ה' בולם עושים פרי, דהיינו רוחות לגרים: (עד כאן מההשמטות)

פרק ה'

האילנות מזמרות בחצות

בא ראה, בפעה שמתעורר חצות הלילה והקדוש ברוך הוא

תא חזי, בשעתא דאתער פלגות ליליא וקודשא ברוך הוא עאל

בראשית כד עז.

לְגַנְתָּא דְעָדָן לְאַשְׁתַּעֲשְׂעָא עִם
 צְדִיקָא, כְּלֵהוּ אֵילָנִין דְּגַנְתָּא דְעָדָן
 מְזַמְרֵן וּמְשַׁבְּחֵן קַמִּיהּ. דְּכֵתִיב, (דְּבִרֵי
 הַיָּמִים א טו) אִזְ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנֵי
 יְיָ וְגו'.

נְכַנְס לְגַן הָעֵדָן לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם
 הַצְּדִיקִים, כָּל הָאֵילָנוֹת שֶׁל גַּן הָעֵדָן
 מְזַמְרִים מְשַׁבְּחִים לְפָנָיו, שְׂכָתוֹב
 (דְּבִרֵי הַיָּמִים א טז) אִזְ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר
 מִלְּפָנֵי ה' וְגו'.

רְבִי אַבָּא קָם בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ

רְבִי אַבָּא הוּוּ אֲתִי מִטְּבֵרְיָה לְבִי
 טְרוּנָא דְחַמּוּי, וְרַבִּי יַעֲקֹב
 בְּרִיה הוּוּ עַמּוּיָה, אַעֲרַעוּ בְּכַפֵּר
 טְרָשָׁא. כַּד בַּעוּ לְמִשְׁכַּב, אָמַר רַבִּי
 אַבָּא לְמַרְיָה דְּבֵיתָא אִית הַכָּא
 תְּרַנְגוּלָא. אָמַר לִיה מֵאַרְא דְּבֵיתָא,
 אַמַּאי. אָמַר לִיה בְּגִין דְּקַאִמְנָא
 בְּפִלְגוֹת לַיְלִיא מִמֶּשׁ.

רְבִי אַבָּא הָיָה בָּא מִטְּבֵרְיָה לְבֵית
 טְרוּנָא שְׁלַחְמִיו, וְרַבִּי יַעֲקֹב
 בְּנוֹ הָיָה עַמּוּי. נִפְגְּשׁוּ בְּכַפֵּר טְרָשָׁא.
 כְּשֶׁרָצוּ לִשְׁכַּב, אָמַר רַבִּי אַבָּא לְבַעַל
 הַבַּיִת: יֵשׁ כָּאן תְּרַנְגוּל? אָמַר לוֹ
 בַּעַל הַבַּיִת: לְמָה? אָמַר לוֹ: מִשׁוּם
 שְׂאֵנִי קָם בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ.

בראשית
 לד לד
 צב:

בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נְכַנְס לְגַן הָעֵדָן לְהַשְׁתַּעֲשַׁע
 עִם הַצְּדִיקִים.

אָמַר לִיה לֹא אַצְטְרִיךְ, דְּהָא סִימְנָא
 לִי בְּבֵיתָא דְהַדִּין טַקְלָא דְקַמִּי
 עַרְסָאי מְלִינָא לִיה מִיָּא וְנִטְיָף טִיף
 טִיף, בְּפִלְגוֹת לַיְלִיא מִמֶּשׁ אַתְרָקוּ
 כְּלֵהוּ מִיָּא, וְאַתְגְּלָגַל הָאִי קִיטְפָא
 וְנַהִים, וְאַשְׁתַּמַּע קְלִיָּה בְּכָל בֵּיתָא,
 וְכַדִּין הוּא פְּלָגוֹת לַיְלִיא מִמֶּשׁ, וְחַד
 סְבָא הוּוּ לִי דְהוּוּ קָם בְּכָל פְּלָגוֹת
 לַיְלִיא וְאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא, וּבְגִינֵי כְּךָ
 עָבַד הָאִי, אָמַר רַבִּי אַבָּא בְּרִיךְ
 רַחֲמָנָא דְשִׁדְרֵנִי הַכָּא, בְּפִלְגוֹת לַיְלִיא
 נְהִים הֵהוּא גְּלָגְלָא דְקִיטְפָא, קָמוּ רַבִּי
 אַבָּא וְרַבִּי יַעֲקֹב. שָׁמְעוּ לְהֵהוּא גַבְרָא

אָמַר לוֹ: לֹא צְרִיךְ, שֶׁהֲרִי סִימֵן יֵשׁ
 לִי בְּבֵית - שֶׁהִמְשַׁקֵּל הַזֶּה
 שֶׁלפָּנַי מִטְּתִי, אֲנִי מְמַלֵּא אוֹתוֹ
 בְּמִים, וּמְטַפֵּטֵף טֶפֶה טֶפֶה. וּבְחֲצוֹת
 הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ מִתְרוֹקְנִים כָּל הַמִּים,
 וּמִתְגַּלְגֵּל הַגְּלָגַל [הַדְּבוּק] הַזֶּה
 וְנַהֵם, וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּכָל הַבַּיִת. וְאִז
 הוּא חֲצוֹת הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ. וְזָקֵן אַחַד
 הָיָה לִי שֶׁהָיָה קָם בְּכָל חֲצוֹת לַיְלָה
 וּמִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה, וּמִשׁוּם כְּךָ עָשָׂה
 אֵת זֶה. אָמַר רַבִּי אַבָּא: בְּרוּךְ
 הַרְחֵמֵן שֶׁשְׁלַחְנִי לְכָאן. בְּחֲצוֹת
 הַלַּיְלָה נַהֵם אוֹתוֹ הַגְּלָגַל [הַדְּבוּק].

קמו רבי אבא ורבי יעקב, ושמעו את אותו האיש שהיה יושב בירכתי הבית ושני בניו עמו, והיה אומר, כתוב (תהלים קיט) חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקה. מה ראה דוד שהוא אומר חצות לילה ולא בחצות הלילה? אלא חצות לילה - ודאי לקדוש-ברוך-הוא אומר כן. וכי כך נקרא הקדוש ברוך הוא? כן, שהרי חצות לילה ממש הקדוש ברוך הוא נמצא וסיעתו, ואז היא השעה שנכנס לגן העדן להשתעשע עם הצדיקים.

אמר רבי אבא לרבי יעקב, ודאי נשתתף עם השכינה ונתחבר יחד. קרבו וישבו עמו. אמרו לו, אמר דבר פיד, שיפה אמרת, מנין לך זה? אמר להם, דבר זה למדתי מסבי. ועוד היה אומר, שששל [שתחלת] השעות הראשונות של הלילה, כל הדינים שלמטה מתעוררים והולכים ומשוטטים בעולם.

דהוה יתיב בשפולי ביתא ותרין בנוי עמיה, והוה אמר כתיב (תהלים קיט סב) חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקה, מאי קא חמא דוד דאיהו אמר חצות לילה ולא בחצות לילה. אלא חצות לילה ודאי, לקודשא בריך הוא אמר הכי. וכי קודשא בריך הוא הכי אקרי. אין דהא חצות לילה ממש קודשא בריך הוא אשתכח וסיעתא דיליה וכדין היא שעתא דעייל בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא.

אמר רבי אבא לרבי יעקב ודאי נשתתף בשכינתא ונתחבר כחדא, קריבו ויתיבו עמיה, אמרו ליה אימא מלה דפומך דשפיר קאמרת. מנא לך האי. אמר לון מלה דא אוליפנא מסבאי. ותו הוה אמר דתלת (ג"א דתחלת) שעתיה קמיותא דליליא כל דינין דלתתא מתערין ואזלין ושאטין בעלמא.

מחצות הלילה מאירה המלכות מצד החסד

ובחצות הלילה ממש הקדוש ברוך הוא מתעורר בגן עדן, והדינים שלמטה אין נמצאים. וכל המנהגים שלמעלה בלילה, אין נמצאים אלא בחצות הלילה ממש. מנין לנו? מאברהם, שכתוב

בפלגות ליליא ממש קודשא בריך הוא אתער בגנתא דעדן ודינין דלתתא לא משתכחון. וכל נימוסין דלעילא בליליא לא אשתכחו אלא בפלגות ליליא ממש. מנלן מאברהם דכתיב ויחלק עליהם לילה.

בְּמִצְרַיִם (שְׁמוֹת יב כט) וַיְהִי בַחֲצֵי
הַלַּיְלָה, וּבִאֲתָרֵינּוּ סְגִיאֵינּוּ בְּאוֹרֵייתָא
הָכִי אֲשֶׁתְּכַח. וְדוֹד הָוָה יָדַע. וּמָנָא
הָוָה יָדַע. אֲלָא הָכִי אָמַר סָבָא.
דְּמַלְכוּתָא דִּילֵיהּ בְּהָאֵי (לִילֵיא) תְּלֵיא.
וְעַל דָּא קָאִים בְּהָהִיא שְׁעָתָא וְאָמַר
שִׁירְתָּא, וְלֵהֲכִי קְרִייה לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא חֲצוֹת לַיְלָה מְמִשׁ, אָקוּם
לְהוֹדוֹת לָךְ וְגו' דְּהָא כָּל דֵּינִין תְּלֵינ
מְהָבָא, וְדֵינִין דְּמַלְכוּתָא מְהָבָא
מִשְׁתַּכְּחִין, וְהָיָא שְׁעָתָא אֲתַקְטִיר
בְּהָ דוֹד וְקָם וְאָמַר שִׁירְתָּא. אֲתָא רַבִּי
אָבָא וּנְשָׁקִיה, אָמַר לֵיהּ וְדָאֵי הָכִי
הוּא בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא דְּשַׁדְּרֵנִי הָכָא.

בְּמִצְרַיִם (שְׁמוֹת יב כט) וַיְהִי בַחֲצֵי
הַלַּיְלָה, וּבִאֲתָרֵינּוּ סְגִיאֵינּוּ בְּאוֹרֵייתָא
הָכִי אֲשֶׁתְּכַח. וְדוֹד הָוָה יָדַע. וּמָנָא
הָוָה יָדַע. אֲלָא הָכִי אָמַר סָבָא.
דְּמַלְכוּתָא דִּילֵיהּ בְּהָאֵי (לִילֵיא) תְּלֵיא.
וְעַל דָּא קָאִים בְּהָהִיא שְׁעָתָא וְאָמַר
שִׁירְתָּא, וְלֵהֲכִי קְרִייה לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא חֲצוֹת לַיְלָה מְמִשׁ, אָקוּם
לְהוֹדוֹת לָךְ וְגו' דְּהָא כָּל דֵּינִין תְּלֵינ
מְהָבָא, וְדֵינִין דְּמַלְכוּתָא מְהָבָא
מִשְׁתַּכְּחִין, וְהָיָא שְׁעָתָא אֲתַקְטִיר
בְּהָ דוֹד וְקָם וְאָמַר שִׁירְתָּא. אֲתָא רַבִּי
אָבָא וּנְשָׁקִיה, אָמַר לֵיהּ וְדָאֵי הָכִי
הוּא בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא דְּשַׁדְּרֵנִי הָכָא.

תָּא חֲזוּ, לַיְלָה דִּינָא בְּכָל אֲתַר וְהָא
אוֹקִימָנָא מִלֵּי, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי,
וְהָא אֲתַעַר קָמִי דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר
הָהוּא יְנוֹקָא בְּרִיהּ דְּהָהוּא גְּבָרָא אִי
הָכִי אֲמַאי כְּתוּב חֲצוֹת לַיְלָה. אָמַר
לֵיהּ הָא אֲתַמַּר בְּפִלְגוּת לִילֵיא
מַלְכוּתָא דְּשְׁמִיא אֲתַעַרְתָּ.

תָּא חֲזוּ, לַיְלָה דִּינָא בְּכָל אֲתַר וְהָא
אוֹקִימָנָא מִלֵּי, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי,
וְהָא אֲתַעַר קָמִי דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר
הָהוּא יְנוֹקָא בְּרִיהּ דְּהָהוּא גְּבָרָא אִי
הָכִי אֲמַאי כְּתוּב חֲצוֹת לַיְלָה. אָמַר
לֵיהּ הָא אֲתַמַּר בְּפִלְגוּת לִילֵיא
מַלְכוּתָא דְּשְׁמִיא אֲתַעַרְתָּ.

בְּמַחֲצִית הָאֲחֵרֶת מְאִירָה פְּנִיָּה בְּצַד הַחֶסֶד

אָמַר, אֲנִי שְׁמַעְתִּי דְּבַר. אָמַר לוֹ
רַבִּי אָבָא, אָמַר בְּנֵי טוֹב,
שְׁהָרִי דְּבַר פִּיךָ יִהְיֶה קוֹל הַמְּאֹר.
אָמַר, אֲנִי שְׁמַעְתִּי, שְׁהָרִי הַלַּיְלָה

אָמַר אֲנָא שְׁמַעְנָא מְלָה. אָמַר לֵיהּ
רַבִּי אָבָא, אִימָא בְּרִי טַב דְּהָא
מְלָה דְּפּוּמָךְ קָלָא דְּבוֹצִינָא לְהוּי.
אָמַר אֲנָא שְׁמַעְנָא דְּהָא לַיְלָה דִּינָא

הוא דין המלכות, ובכל מקום הוא דין. וזה שאמר חצות, משום שיונקת בשני גונים [חצות] - בדין וחסד. ונדאי שהמחצית הראשונה היא דין, שהרי במחצית האחרת היא מאירה פניה בצד החסד, ועל כן חצות לילה כתוב ונדאי.

דמלכותא איהו ובכל אתר דינא הוא, והאי דקאמר חצות, בגין דינקא בתרי גווני (חצות) בדינא וחסד, ונדאי פלגותא קדמיתא דינא הוא, דהא פלגותא אחרא נהירו אנפיהא בסטרא דחסד. ועל דא חצות לילה בתיב ונדאי.

פרק ו'

הקם בחצות אינו טועם טעם מיתה בשנה

רבי יהודה ורבי יוסי נפגשו לכפר חנן. בעודם יושבים בבית מלונם, בא איש אחד, ומשא של חמור לפניו, ונכנס לבית. בין כך אמר רבי יהודה לרבי יוסי, הנה שנינו שדוד המלך היה מתנמנם כמו סוס ושנתו מועטת, איך היה קם בחצות הלילה, השעור הזה הוא קטן, ולא היה מתעורר אפלו בשליש הלילה?

רבי יהודה ורבי יוסי אערעו בכפר חנן. עד דהוו יתבי בי אושפזייהו, אתא חד בר נש וחד מטולא דחמרא קמיה ועאל בביתא. אדהכי, אמר רבי יהודה לרבי יוסי, הא תנינן, דדוד מלכא הוה מתנמנם כסוס, ושינתיה זעיר, היך הוה קם בפלגות ליליא. האי שעורא זעיר איהו ולא הוה אתער אפילו בתלתות ליליא.

בראשית
ויגש ר"ז
ע"ב -
ר"ז ע"א

דוד המלך קם בחצות הלילה ומתעורר, ומשתדל בעבודת רבונו בשירים ותשבחות

אמר לו, בשעה שנכנס הלילה, היה יושב עם כל גדולי ביתו ודן את הדין ועוסק בדברי תורה, ואחר כך היה ישן שנתו עד חצות הלילה, וקם בחצות הלילה ומתעורר, ומשתדל בעבודת רבונו בשירים ותשבחות.

אמר ליה, בשעתא דעאל ליליא, הוה יתיב עם כל רבירבי ביתיה ודאין דינא, ועסיק במלי דאורייתא. ולבתר הוה נאים שינתיה עד פלגות ליליא, וקם בפלגות ליליא ואתער, ומשתדל בפולחנא דמאריה, בשירין ותושבחות.

דוד המלך היה שומר כל ימיו שלא יטעם טעם מיתה

בִּינְתָיִם אָמַר הָאִישׁ הַהוּא, וְכִי
הַדְּבָר הַזֶּה שְׁאַתֶּם אוֹמְרִים הוּא כִּדָּ?
סוּד הַדְּבָר יֵשׁ כָּאֵן, שְׁהֵנָּה דָּוִד
הַמֶּלֶךְ חִי וְקַיָּים לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים, וְדוּד הַמֶּלֶךְ הֵיךְ שׁוֹמֵר כָּל
יָמָיו שְׁלֹא יטַעֵם טַעַם מִיְתָה, מִשׁוּם
שְׁהַשְׁנָה אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּמִיְתָה הִיא,
וְדוּד, מִשׁוּם מְקוּמוֹ שֶׁהוּא חִי, לֹא
הֵיךְ יִשֶׁן אֲלֵא שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת, שְׁעַד
שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת חֶסֶר אַחַת הוּא חִי,
מִשֶׁם וְהִלָּאָה טוֹעֵם אָדָם טַעַם מִיְתָה
וְשׁוֹלֵט בּוֹ הַצַּד שֶׁל רוּחַ הַטְּמָאָה.

וְזֶה הֵיךְ שׁוֹמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שְׁלֹא
יטַעֵם טַעַם שֶׁל מִיְתָה, וְשׁוֹלֵט
(שְׁלֹא יִשְׁלַט) בּוֹ צַד שֶׁל רוּחַ אַחֲרָת,
מִשׁוּם שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת חֶסֶר אַחַת
הוּא הַסּוּד שֶׁל הַחַיִּים שְׁלִמְעָלָה, עַד
שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת שֶׁהֵם שְׁשִׁים [חֶסֶר
נְשִׁימָה אַחַת] נְשִׁימוֹת עֲלִיוֹנוֹת,
וְאֵלּוֹ הַסּוּד שְׁלֵהֵן, שֶׁהַחַיִּים תְּלוּיִים
בָּהֶם, וּמִכָּאֵן וּמָטָה הוּא סוּד הַמּוֹתָ.
וְעַל כֵּן דָּוִד הֵיךְ מִשְׁעֵר אֶת שְׁעוֹר
הַלִּילָה כְּדֵי שְׁיִתְקַיֵּם בְּחַיִּים,
שְׁלֹא יִשְׁלַט בּוֹ טַעַם הַמּוֹתָ,
וּכְשֶׁנֶּחֱלַק הַלִּילָה הֵיךְ דָּוִד עוֹמֵד
בְּמְקוּמוֹ, מִשׁוּם שְׁכַאֲשֶׁר מִתְעוֹרֵר
חֲצוֹת הַלִּילָה וְהַכֶּתֶר הַקְּדוּשׁ
מִתְעוֹרֵר, צָרִיךְ שְׁלֹא יִמְצֵא אֶת דָּוִד
קָשׁוּר בְּמְקוּם אַחֵר, בְּמְקוּם הַמּוֹתָ.

דָּרָה כִּי אָמַר (דָּר הוּ ע"א) הַהוּא בְּרִ
נֶשׁ, וְכִי הִיא מְלָה
דְּקִאֲמְרִיתָ, הִכִּי הוּא. רָזָא דְּמְלָה
הִכָּא, דְּהָא דָּוִד מְלָכָא חִי וְקַיָּים
לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עֲלָמִין. וְדוּד מְלָכָא
הוּוֹ נְטִיר כָּל יוֹמוֹי דְּלֹא יטַעֵם טַעַם
מִיְתָה. בְּגִין דְּשִׁינְתָא חַד מִשְׁתִּין
בְּמִיְתָה אִיהוּ. וְדוּד בְּגִין דּוּכְתִּיה
דְּאִיהוּ חִי, לֹא הוּוֹ נְאִים אֲלֵא שִׁתִּין
נְשָׁמִי. דְּעַד שְׁתִּין נְשָׁמִי חֶסֶר חַד,
אִיהוּ חִי. מִתְכּוֹן וְלִהְלָאָה, טַעֵם בְּרִ
נֶשׁ טַעֲמָא דְּמוֹתָא, וְשְׁלִיט בִּיהַ סְטְרָא
דְּרוּחַ מְסֻאָבָא.

וְדָא הוּוֹ נְטִיר דָּוִד מְלָכָא, דְּלֹא
יטַעֵם טַעֲמָא דְּמוֹתָא, וְשְׁלִיט
(ס"א דֵּלֵא יִשְׁלִיט) בִּיהַ סְטְרָא דְּרוּחָא
אַחֲרָא, בְּגִין דְּשִׁתִּין נְשָׁמִי חֶסֶר חַד,
אִיהוּ רָזָא דְּחַיִּים דְּלַעֲלֵא. עַד שְׁתִּין
נְשָׁמִי, דְּאִינוּן שְׁתִּין (ד"א ל"ג חֶסֶר חַד
נְשָׁמִי) נְשָׁמִי עֲלָאִין, וְאִילִין רָזָא דְּלֵהוֹן,
דְּתִלְיִין בְּהוֹן חִי. וּמִכָּאֵן וְלִתְתָא, רָזָא
דְּמוֹתָא הוּא.

וְעַל דָּא, דָּוִד מְלָכָא הוּוֹ מִשְׁעֵר
שְׁעוֹרָא דְּלִילָא, בְּגִין דִּיתְקַיֵּים
בְּחַיִּים, דְּלֹא יִשְׁלוּט בִּיהַ טַעֲמָא
דְּמוֹתָא. וְכֵד אֲתַפְּלִיג לִילָא, הוּוֹ דָּוִד
מִתְקַיֵּים בְּאַתְרִיהַ. בְּגִין דְּכֵד אֲתַעֵר
פְּלָגוֹ לִילָא וְכִתְרָא קְדִישָׁא אֲתַעֵר,
בְּעָא דְּלֹא לֹאֲשַׁכְּחָא לִיהַ לְדוּד
מִתְקַשֵּׁר בְּאַתֵּר אַחֲרָא, בְּאַתֵּר דְּמוֹתָא.

דוד המלך היה עומד להשגיח בכבוד רבונו תמיד, חי אצל חי

משום שפאשר נחלק הלילה והקדשה מתעוררת, ואדם שישן במטתו ולא מתעורר להשגיח בכבוד רבונו, הנה הוא נקשר בסוד המות, ונדבק למקום אחר, ועל פן דוד המלך היה עומד להשגיח בכבוד רבונו תמיד, חי אצל חי, ולא נרדם בשנה לטעם טעם המות, ומשום כך היה מתנמנם כמו סוס, ששים נשימות, ולא בשלמות.

בגין דכד אתפליג ליליא וקדושה עלאה אתער, ובר נש דנאים בערסיה ולא אתער לאשנחא ביקרא דמאריה. הא איהו אתקשר ברזא דמותא ומתדבק באתר אחרא, ועל דא דוד מלכא הוה קאים לאשנחא ביקרא דמאריה תדיר. חי לגבי חי, ולא נאים בשינתא למעמא מעמא דמותא. ובגין כך, הוה מתנמנם בסוס, שתין נשמי, ולא בשלימו.

באו רבי יהודה ורבי יוסי ונשקוהו. אמרו לו, מה שמך? אמר להם, חזקיה. אמרו לו, יישר כחך ותתחזק תורתך. ישבו. אמר רבי יהודה, הואיל והתחלת, אמר לנו מעתה סודות עליונים שאמרת.

אתו רבי יהודה ורבי יוסי ונשקוהו, אמרו ליה, מה שמך. אמר להון, חזקיה. אמרו ליה, יתיישר חילך ויתתקף אורייתך. יתיבו. אמר רבי יהודה, הואיל ושרית, אימא לן מהני רזין עלאין דקאמרת.

פרק ז'

על ידי קימה בפילה ולמוד התורה בעת חצות לילה מבטלים כל הדינים הקשים

אמרו רבי חייא ורבי יוסי, ודאי שהדרך תקינה לפנינו. נכנסו למערה וישנו. בחצות הלילה שמעו את קול חיות המדבר שנוהמות. התעוררו. אמר רבי חייא, הרי עת היא לסייע לכנסת

אמרו רבי חייא ורבי יוסי, ודאי אורחא תקינא קמן, עאלו למערתא ודמכו. בפלגו ליליא, שמעו קל חיותא במדברא דנהמי. אתערו. אמר רבי חייא, הא עידן הוא לסייעא לכנסת ישראל, דהיא משבחת

ויקרא כא
ע"ב - כב
ע"א

יִשְׂרָאֵל שְׁמִשְׁבַּחַת אֶת הַמֶּלֶךְ. אָמְרוּ,
כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֹאמֶר דְּבַר מִמֶּה
שָׁשְׁמַע וַיִּדַע בַּתּוֹרָה. יֵשְׁבוּ כֻלָּם...

בֹּא רֵאֵה, בְּשַׁעַת שְׁיֹרֵד הַלֵּילָה,
פְּתָחִים הַסְּתוּמִים שֶׁל עֲלִיּוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים נִמְצָאִים (שׁוֹכְכִים), וְכֹל
אוֹתָם רְחוּקִים מִתְּעוֹרְרִים וְהוֹלְכִים
וְשׁוֹטִים בְּכֹל הָעוֹלָם, וּמְחַזְרִים עַל
גּוֹפּוֹת בְּנֵי אָדָם וְסוֹבְבִים
לְמִקוּמוֹתֵיהֶם וּלְמִטּוֹתֵיהֶם, וְרוֹאִים
אֶת דְּיוֹקָן הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ וּפּוֹחֲדִים,
שֶׁהָרִי הַתְּחִזְקוּ בְּמִטּוֹתֵיהֶם בְּדַבְרֵי
הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. וּבְנֵי אָדָם,
נִשְׁמוֹתֵיהֶם עוֹלוֹת כָּל אַחַת וְאַחַת
כְּרְאוּי לָהּ, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ. אֲשֶׁרִי
חִלַּקְסָם שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁנִּשְׁמוֹתֵיהֶם
עוֹלוֹת לְמַעְלָה וְלֹא מִתְּעַכְּבוֹת
בְּמָקוֹם אַחֵר שֶׁלֹּא צָרִיךְ.

לְמַלְכָּא. אָמְרוּ, כָּל חַד וְחַד לִימָא
מְלָה מִמֶּה דְשָׁמַע וַיִּדַע בְּאוֹרֵייתָא,
יְתָבוּ בְּלָהּוּ.

תָּא חַזִּי, בְּשַׁעְתָּא דְרַמְשׁ לִילְיָא,
פְּתַחִין סְתִימִין דְּעֵלְאִי וְתַתְּאִי
מִשְׁתַּכְּחִי (ס"א מִשְׁתַּכְּחִי). וְכֹל אֲיוֹנִין
רְחִיקִין, מִתְּעַרְוִין וְאֲזִלִּין וְשָׁטְאִין כָּל
עֲלָמָא, וּמִהַדְרִין עַל גּוּפֵי בְנֵי נִשְׂאָ,
וְסַחְרֵי לְאַתְרֵיהוּ וּלְעַרְסֵיהוּ. וְחַמְאִין
דְּיוֹקְנָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא, וּמִסְתַּפִּי.
דְּהָא אֲתַקְפוּ בְּעַרְסֵיהוּ בְּמַלְי דְשָׁמָא
קְדִישָׁא. וּבְנֵי נִשְׂאָ, נִשְׁמַתְהוֹן סְלָקִין
כָּל חַד וְחַד כְּדַחֲזִי לֵיהּ, וְהָא אוֹקְמוּהָ.
וּכְפָּאָה חוּלְקִיהוֹן דְּצְדִיקֵינָא,
דְּנִשְׁמַתְהוֹן סְלָקִין לְעֵילָא, וְלֹא
מִתְּעַכְּבִי בְּאַתְרַּא אַחְרָא דְלֹא אֲצַטְרִיךְ.

רוּחַ אַחַת מִקִּישָׁה בְּכַנּוֹר דְדוּד, וּמִנְגֵן מֵאֲלִיו, וּמִשְׁבַּחַת אֶת הַמֶּלֶךְ

בְּשִׁנְחַלְקָא הַלֵּילָה, הַכְּרוּז עוֹמֵד
וּמְכַרִּיז, וְנִפְתָּחִים
הַפְּתָחִים. אַז רוּחַ אַחַת שֶׁל צְפוֹן
מִתְּעוֹרֶרֶת וּמִקִּישָׁה בְּכַנּוֹר דְדוּד,
וּמִנְגֵן מֵאֲלִיו, וּמִשְׁבַּחַת אֶת הַמֶּלֶךְ,
וְהַקְּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּעֲשַׁע עִם
הַצְּדִיקִים בְּגַן עֵדֶן.

אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מִי שֶׁמִּתְּעוֹרֵר
בְּאוֹתוֹ זְמַן וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה,
וְכֹל מִי שֶׁעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ זְמַן וְעוֹסֵק

כַּד אֲתַפְּלַג לִילְיָא, כְּרוּזָא קָאִים
וּכְרוּז, וּפְתַחִין פְּתִיחוּ. כְּדִין
רוּחָא חַד דְסַטְר צְפוֹן אֲתַעַר, וְאֲקִישׁ
(דף כ"ב ע"א) בְּכַנּוֹר דְדוּד, וּמִנְגֵן
מֵאֲלִיו. וּשְׁבַחַת לְמַלְכָּא, וְקוּדְשָׁא
כְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּצְדִיקֵינָא
בְּגַנְתָּא דְעֵדֶן.

וּכְפָּאָה חוּלְקִיהּ מֵאֵן דְאַתְעַר בְּהוּא
זְמָנָא וְאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא,
וְכֹל מֵאֵן דְקָאִים בְּהוּא זְמָנָא

בתורה, נקרא חברו של הקדוש
ברוך הוא ונגסת ישראל, ולא עוד,
אלא שאלו נקראים אחים ורעים
שלו, שפתיב (תהלים קכב) למען אחי
ורעי אדברה נא שלום בך. ונקראים
חברים של המלאכים העליונים
והמחנות העליונים, שפתיב (שיר ח)
חברים מקשיבים לקולך.

ואשתדל באורייתא, אקרי חבריה
דקודשא בריך הוא ונגסת ישראל.
ולא עוד, אלא דאלין אקרון אחים
ורעים ליה. דכתיב, (תהלים קכב) למען
אחי ורעי אדברה נא שלום בך.
ואקרון חברים בהדי מלאכין עלאין,
ומשריין עלאין, דכתיב, (שיר השירים ח)
חברים מקשיבים לקולך.

פתחי הרחמים נפתחים

בַּשְּׁבָא היום, הפרוז עומד ומכריז,
ופתחים של צד דרום
נפתחים, ומתעוררים כוכבים
ומזלות, ופתחי הרחמים נפתחים,
והמלך יושב ומקבל תשבחות. אזי
נגסת ישראל נוטלת את אותם
דברים ועולה, וכל אותם חברים
אחוזים בכנפיה, ודבריהם באים
ושורים בחיק המלך. אז מצוה
המלך לכתב את כל אותם הדברים.

ובספר כתובים כל אותם בני
היכלו, וחוט של חסד
נמשך עליהם, שמאותו חוט
מתעטר אדם בעטרת המלך, וממנו
פוחדים עליונים ותחתונים. הוא
נגנס לכל שערי המלך, ואין מי
שימחה בידו. ואפלו בזמן שבעלי
הדין עומדים לדון את העולם, אין
דנים עליו דין, משום שהרי נרשם
ברשם של המלך, שנודע שהוא

כד אתי יממא, פרוזא קאים וכריז,
ופתחין דסטר דרומא אתפתחו.
ומתערין ככבים ומזלות, ופתחין
דרחמין אתפתחו. ומלכא יתיב וקביל
תושבחו. כדון כנסת ישראל נמלא
לאינון מלין וסלקא. וכל אינון חברים
אחידן בגדפהא, ומלייהו אתיין
ושריין בחיקא דמלכא. כדון פקיד
מלכא, למכתב כל אינון מלין.

ובספרא כתיבו כל אינון בני
היכליה, וחוטא דחסד
אתמשך עליהו, דמההוא חוטא
אתעטר בר נש בעטרא דמלכא,
ומניה דחלין עלאין ותתאין, הוא
עאל בכל תרעי מלכא, ולית מאן
דימחי בידוי. ואפילו בזמנא
דמאריהו דדינא קיימין למידן
עלמא, לא דינין עליה דינא. בגין
דהא אתרשים ברשימו דמלכא,

מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְלִכְן לֹא דָנִים עָלָיו
 דִּין. אֲשֶׁרִי חֲלָקִים שֶׁל הַצַּדִּיקִים
 שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה, וְכָל שָׂכֵן בְּזִמְנָה
 שֶׁהֶמְלֵךְ תָּאֵב לְדַבְּרֵי תוֹרָה.

דְּאִשְׁתַּמּוּדְעָא דְאִיהוּ מֵהֵיכַל
 דְּמִלְכָא, וּבְגִין דָּא לֹא דִיִּינִין
 עָלֶיהָ דִּינָא. וּפְאָה חוֹלְקִיהוֹן
 דְּצִדִּיקֵינָא דְמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרֵינָא,
 וְכָל שָׂכֵן בְּזִמְנָא דְמִלְכָא תָּאֵיב עַל
 מְלֵי דְאוּרֵינָא.

פָּרָק ח'

עִם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים קָמִים בְּחֲצוֹת וּמְקַדְּמִים לְבִתֵּי בְּנֵי־סוּת

כְּשֶׁנֶּחֱלַק הַלֵּילָה, אוֹתָם שֶׁתְּשׁוּקְתָם
 לְהַזְכִּיר תָּמִיד אֶת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא נוֹתְנִים שָׁנָה
 לֵלֵב, וְעוֹמְדִים לְהַזְכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. כְּשֶׁעוֹלָה הַבֶּקֶר,
 מְקַדְּמִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּמִשְׁבָּחִים
 אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן אַחַר
 חֲצוֹת הַיּוֹם, וְכֵן בְּלֵילָה כְּשֶׁנֶּחֱשַׁף
 וְנִדְבַק הַלֵּילָה בַּחֲשָׁךְ וְלֵן הַשֶּׁמֶשׁ,
 וְעַל אֵלֶּה כְּתוּב הַמְּזֻכָּרִים אֶת ה'
 אֵל דְּמֵי לְכֶם. וְזֶה עִם יִשְׂרָאֵל
 הַקְּדוֹשׁ.

כִּד אֶתְפְּלִיג לֵילֵיא, אֵינּוּן דְּתִיאֻבְחָא
 דִּילְהוֹן לְאִדְכְּרָא תְדִיר לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, לֹא יִהְיֵי שְׂכִיבוּ לְלִפְא,
 וְקִיִּימִין לְאִדְכְּרָא לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא. כִּד סְלִיק צַפְרָא מְקַדְּמִין לְבֵי
 כְּנִישְׁתָּא, וּמִשְׁבָּחָן לִיה לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. וְכֵן בְּתַר פְּלַגּוֹת יוֹמָא. וְכֵן
 בְּלֵילֵיא, כִּד אֶתְחַשֵּׁף וְאֶתְדַבֵּק לֵילֵיא
 בַּחֲשׂוֹכָא, וּבֵת שְׁמֶשׁא. עַל אֵלִין
 כְּתִיב הַמְּזֻכָּרִים אֶת יי' אֵל דְּמֵי לְכֶם.
 וְדָא עִמָּא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל.

זוהר
 שמות
 ו'ארא דף
 5

כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִתְיַחֲדַת עִם הַצַּדִּיקִים בְּגַן עֵדֵן

בְּא וּרְאָה, כְּשֶׁמִּתְעוֹרֶרֶת רוּחַ צְפוֹן,
 אִזּוּ מִתְקַבֵּלֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 בְּשֶׁמְאֵל, (וּמִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד) וְשׁוֹרָה
 בְּזִרְעָה בְּמִקוּמָהּ. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בָּא לְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ עִם הַצַּדִּיקִים שֶׁבְּגֵן
 עֵדֵן, וְאִזּוּ כָּל מִי שֶׁמִּתְעוֹרֵר לְעֶסֶק

תָּא חַוִּי, כִּד אֶתְעַר רוּחַ צְפוֹן, כְּדִין
 אֶתְקַבֵּלֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 בְּשֶׁמְאֵלָא, וְאֶתְחַבְּרוּ כְּחָדָא וְשִׁרְיָא
 בְּזִרְעָא בְּאֶתְרָהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אֶתִּי לְאֶשְׁתַּעֲשֵׁעַ עִם צַדִּיקֵינָא
 דְּכְנַגְתָּא דְעֵדֵן, וּכְדִין כָּל מָאן דִּיתְעַר

זוהר
 במדבר
 שלח דף
 קנ"ו

בתורה באותה שעה משתתף יחד
אתה, משום שהיא (יושבת) וכל
אוכלוסייה משבחים למלך העליון,
וכל אלו שנמצאים (שהשתתפו אתה)
בתשבחות התורה, כלם פתובים
בבני ההיכל ונקראים בשמותם,
ואלה רשומים ביום.

למלעי באורייתא בהווא שעתא. הא
אשתתף בהדה, בגין דהיא (יתבת)
וכל אכלוסין דילה, משבחון למלכא
עלאה, וכל אינון דאשתכחו (נ"א
דאשתתפו בהדה) בתושבתתא
דאורייתא, בלהו פתיבין בבני
היכלא, ואקרון בשמהון, ואלין
רשימין ביממא.

במה מלאכים מלנים ליה ומכריזין עליו לעילא

אמר רבי שמעון, בשעה שהאדם
מקדים בחצות הלילה וקם
ומשתדל בתורה עד שמאיר הבקר,
בבקר מניח תפלין בראשו ותפלין
ברשם קדוש בזרועו ומתעטף
בעטוף של מצוה וכו' לצאת משער
ביתו, פוגש את המזוזה, רשם
הקדוש בשער ביתו, ארבעה
מלאכים קדושים מזדווגים עמו
ויוצאים עמו משער ביתו ומלנים
אותו לבית הכנסת, ומכריזים
לפניו: תנו כבוד לדמות המלך
הקדוש! תנו כבוד לבן המלך,
לפרצוף היקר של המלך הקדוש!
רוח קדושה שורה עליו, מכריזה
ואומרת: (ישעיה מט) ישאל אל אשר
בך אתפאר.

אמר רבי שמעון, בשעתא דבר נש
אקדים בפלגות ליליא, וקם
ואשתדל באורייתא, עד דנהיר
צפרא. בצפרא אנח תפלין ברישיה,
ותפלין ברשימא קדישא בדרועיה,
ואתעטף בעטופא דמצוה, ואתי
לנפקא מתרעא דביתיה. אערע
במזוזה, רשימא דשמא קדישא
בתרעא דביתיה. ארבע מלאכין
קדישין מזדווגין עמיה ונפקין עמיה
מתרעא דביתיה, ואזופי ליה לבי
בנישתא. ומכריזי קמיה, הבו יקרא
לדיוקנא דמלכא קדישא, הבו יקרא
לבריה דמלכא, לפרצופא יקרא
דמלכא. רוחא קדישא שריא עליה,
אכריזי ואמר (ישעיה מט ד) ישאל אל אשר
בך אתפאר.

זה"ק
פרשת
ואתחננו
דף רסה.

ולא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא
משתבח בו ומכריז עליו בכל
העולמות: ראו איזו ברירה בראתי
בעולמי!

ולא עוד (קאי על הנ"ל המשכים) אלא
דקודשא בריך הוא משתבח
ביה, ומכריז עליה בכלהו עלמין, חמו
מה ברירה עבדית בעולמי

בַּעַת חֲצוֹת זְמַן הַתְּקַבְּלוֹת הַתְּפִלוֹת וְנִכְתָּב בְּסֵפֶר הַזְכָּרוֹן

זוהר
ויקרא
פרשת
ויקרא דף
י"א ע"א

רַבִּי אֲבָא פָּתַח, (שיר ד) עוֹרֵי צְפוֹן
וּבָאֵי תִימָן הִפִּיחֵי גְנֵי יִזְלוּ
בְּשִׁמּוֹ יֵבֵא דוּדֵי לְגַנּוּ וַיֹּאכַל פְּרֵי
מִגְדֵּיּוֹ. עוֹרֵי צְפוֹן, אֱלוֹ עוֹלוֹת
שְׁנִשְׁחָטוֹת בְּצְפוֹן, מְשׁוּם שֶׁהֵן
מִחֻשְׁבוֹת בְּצְפוֹנוֹת הַלֵּב וּבִמְקוֹם
הַדִּין. מְשׁוּם שֶׁמִּחֻשְׁבָּה נִמְצְאָת
בְּלִילָה, בְּזִמְנֵי שֶׁהִדִּין נִמְצָא. רוּחַ
צְפוֹן נוֹשֶׁבֶת בְּחֲצוֹת הַלִּילָה
כְּשֶׁמִּתְעוֹרְרִים אָנָּשִׁים, וְכִנּוֹר דָּוִד
מִגֵּן מֵאֱלֹוֹ, וּמִחֻשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם
מִתְעוֹרְרוֹת.

הַבִּזְק הַזֶּה עוֹמֵד לְמִנּוֹת אֶת כָּל
אוֹתָן הַתְּפִלוֹת שְׁעוֹלוֹת,
וְכָל אוֹתָם דְּבָרֵי תוֹרָה שֶׁמִּתְעַטְרִים
בְּלִילָה, כְּשֶׁרוּחַ צְפוֹן מִתְעוֹרְרָת
וְהַלִּילָה נִחְלָק, וְכָל מִי שֶׁעוֹמֵד
בְּאוֹתָהּ שְׁעָה וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה, כָּל
אוֹתָם הַדְּבָרִים עוֹלִים, וְנוֹטֵל אוֹתָם
הַבִּזְק, וּמְנִיחַ אוֹתָם בְּרִקִיעַ הַזֶּה,
עַד שֶׁעוֹלָה הַיּוֹם.

וְאַחֵר שֶׁעוֹלָה הַיּוֹם, עוֹלִים אוֹתָם
דְּבָרִים וְשׁוֹרִים בְּמְקוֹם שֶׁל
הַרְקִיעַ שְׁבוּ תְלוּיִים כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת,
שֶׁמֶשׁ וּלְבָנָה, וְזֶה נִקְרָא סֵפֶר הַזְכָּרוֹן,
שֶׁכְּתוּב (מְלָאכִי ג) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן
לְפָנָיו. לְפָנָיו, מְשׁוּם שֶׁסֵּפֶר וְזְכָרוֹן
כְּתָב בְּקֶשֶׁר אֶחָד.

רַבִּי אֲבָא פָּתַח, (שיר השירים ד) עוֹרֵי
צְפוֹן וּבָאֵי תִימָן הִפִּיחֵי גְנֵי יִזְלוּ
בְּשִׁמּוֹ יֵבֵא דוּדֵי לְגַנּוּ וַיֹּאכַל פְּרֵי
מִגְדֵּיּוֹ. עוֹרֵי צְפוֹן, אֱלִין עוֹלוֹת
דְּנִשְׁחָטוֹת בְּצְפוֹן, בְּגֵין דְּאִינוּן
מִחֻשְׁבוֹת בְּצְפוֹנֵי לְבָא, וּבְאַתְרַ
דְּדִינָא. בְּגֵין דְּמִחֻשְׁבָּה אֲשַׁתְּכַח
בְּלִילָא, בְּזִמְנָא דְּדִינָא אֲשַׁתְּכַח. רוּחַ
צְפוֹן מְנִשְׁבָּא בְּפְלוּגְתָא דְּלִילָא, כִּד
מִתְעָרִי אָנָּשִׁי, וְכִנּוֹר דְּדוּד מְנַגֵּן
מֵאֱלֹוֹ, וּמִחֻשְׁבְּתָן דְּבְנֵי נְשָׂא
מִתְעָרִי.

הַאִי בְּזֶק, קָאִים לְמַמְנֵי כָּל אִינוּן
צְלוֹתֵין דְּסִלְקוּן, וְכָל אִינוּן מְלִי
דְּאוּרִייתָא דְּמִתְעַטְרָן בְּלִילָא, כִּד
רוּחָא דְּצְפוֹן אֲתַעַר, וְלִילָא אֲתַפְּלַג
כָּל מָאן דְּקָאִים בְּהַיָּא שְׁעַתָּא,
וְאֲתַעְסַק בְּאוּרִייתָא, כָּל אִינוּן מְלִין
סִלְקִין, וְנִטִּיל לִין הַאִי בְּזֶק, וְאֲנַח לִין
בְּהַאִי רְקִיעָא, עַד דְּסִלְקָא יְמָמָא.

וְלְבַתֵּר דְּסִלְקִי יְמָמָא, סִלְקֵן אִינוּן
מְלִין, וְשִׂאֲרֵן בְּאַתְרַ
דְּרִקִיעָא, דְּבִיָּה (כְּרַאשִׁית ל"א ע"א) תְּלִין
כְּכַבְּיָא וּמְזֻלֵי שְׁמִשָּׁא וְסִיְהָרָא. וְהַאִי
אֲקָרִי (ע' ע"א) סֵפֶר הַזְכָּרוֹן, דְּכְתִיב,
(מְלָאכִי ג) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו.
לְפָנָיו, בְּגֵין דְּסֵפֶר וְזְכָרוֹן כְּתָב
בְּקֶשֶׁר אֶחָד.

פרק ט'

בזמן חצות יש התעוררות לקום לעבודת השם

בשעה שיורד הלילה והשערים נסגרים, מתעורר נקב תהום רבה, וכמה קבוצות של מחבלים נמצאים בעולם. אז מפיל הקדוש ברוך הוא שנה על כל בני העולם, ואפלו על כל שפיהם התעוררות של חיים, והם משוטטים בעולם ומודיעים לבני אדם דברים, מהם כוזבים ומהם אמת, ובני אדם קשורים בשנה.

בשמתעוררת רוח צפון ונחלק הלילה, השלהבת יוצאת ומכה תחת כנפי התרנגול, והוא קורא, והקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן להשתעשע עם הצדיקים. ואז הכרוז יוצא וקורא, וכל בני העולם מתעוררים במטותיהם. אותם שיש בהם התעוררות של חיים, עומדים לעבודת רבונם ועוסקים בתורה ובשבחו של הקדוש ברוך הוא עד שבא הבקר.

בשעתא דרמש ליליא, ותרעין סתימין, אתער נוקבא דתהומא רבא, וכמה חבילי טריקון משתכחי בעלמא. כדון אפיל קודשא בריך הוא שינתא על כל בני עלמא, ואפילו על כל די בהון אתערותא דחיי, ואינון שאטון בעלמא, ומודעין להו לבני נשא, מלין, מנהון כדביקו, ומנהון קשוט, ובני נשא אתקטרו בשינתא.

כד אתער רוחא דצפון, ואתפליג ליליא, שלהובא נפקא ובטש תחות גדפוי דתרנגולא, וקרי, וקודשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא. וכדון כרוזא נפיק וקרי, וכל בני עלמא מתערי בערסיהו, אינון די בהון אתערותא דחיי, קיימין לפולחנא דמאריהון, ועסקי באורייתא ובשבחה דקודשא בריך הוא עד דאתי צפרא.

זוהר ויקרא מצורע דף נב:

השכינה הקדושה משבחת למלך

והרי נתבאר. בחצות הלילה ממש מתעורר השמאל כמקדם, ושושנה הקדושה מעלה ריחות

אתמר. בפלגות ליליא ממש, אתער שמאלא במלקדמין, וורדא קדישא סלקא ריחין, והיא

זוה"ק פרשת ויקרא קכ"א:

וּמְשַׁבַּחַת וְאֲרִימַת קוֹל, וְאִז עוֹלָה
וְשׁוּרָה הֲרֹאשׁ לְמַעְלָה בְּשִׁמְאֵל,
וְהַשִּׁמְאֵל אִז מְקַבֵּלָהּ.

אִז הַכְּרוֹז קוֹרֵא בְּעוֹלָם, שֶׁהָרִי זְמַן
הוּא לְהִתְעוֹרֵר לְשִׁבְחַת לְמַלְךְ.
וְאִז תְּשַׁבְּחוֹת מִתְעוֹרְרוֹת, וְנִמְצָאֵת
הַתְּבַשְׁמוֹת הַכֹּל. אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שֶׁל מִי
שֶׁמִּתְעוֹרֵר לְזוּג זְווג זֶה כְּשֶׁבֶא
הַבְּקָר, וְהִימִין מִתְעוֹרֵר וּמִחֻבְקָהּ,
וְאִז זְווג הַכֹּל נִמְצָא כְּאֶחָד. (למֶלֶךְ,
כְּשֶׁבֶא הַבְּקָר וְהִימִין מִתְעוֹרֵר וּמִחֻבֵּק אוֹתָהּ,
אִז נִמְצָא זְווג הַכֹּל כְּאֶחָד, וְאִז הַתְּשַׁבְּחוֹת
מִתְעוֹרְרוֹת וְנִמְצָאֵת הַתְּבַשְׁמוֹת הַכֹּל. אֲשֶׁרִי
חִלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁמִּתְעוֹרֵר לְזוּג זְווג זֶה).

מְשַׁבַּחַת וְאֲרִימַת קוֹל, וְכִדִּין סִלְקָא
וְשׁוּרָא רִישָׁא לְעֵילָא בְּשִׁמְאֵלָא, (דף
קכ"א ע"ב) וְשִׁמְאֵלָא מְקַבֵּל לָהּ.

כִּדִּין כְּרוֹזָא קֶאֱרִי בְּעֵלְמָא, דְּהָא
עֵידֵן הוּא לְאַתְעָרָא לְשִׁבְחָא
לִיה לְמַלְכָא. וְכִדִּין תּוֹשְׁבַחְתָּן מִתְעָרִין,
וְאַתְבְּסְמוֹתָא דְכֵלָא אֲשַׁתְּכַח. זְכָאָה
חוֹלְקִיה מֵאֵן דְּאַתְעָר לְזוּגָא וְזוּגָא
דָּא. כִּד אֲתִי צְפָרָא, וְיִמִּינָא אֲתְעָר
וּמִחֻבְקָא לָהּ, כִּדִּין זְווגָא דְכֵלָא
אֲשַׁתְּכַח בְּחָדָא. (ס"א לְמַלְכָא, כִּד אֲתִי
צְפָרָא וְיִמִּינָא אֲתְעָר וּמִחֻבֵּק לָהּ כִּדִּין זְווגָא דְכֵלָא
אֲשַׁתְּכַח כְּחָדָא וְכִדִּין תּוֹשְׁבַחְתָּן מִתְעָרִין
וְאַתְבְּסְמוֹתָא דְכֵלָא אֲשַׁתְּכַח זְכָאָה חוֹלְקִיה מֵאֵן
דְּאַתְעָר לְזוּגָא וְזוּגָא דָּא)

דְּהַצְדִּיק מְקַבֵּל מִהַמְּלִיךְ חוּט שֶׁל חֶסֶד

וּכְשֶׁמִּתְעוֹרְרַת הָאֵילַת הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּחַ צְפוֹן,
יִוֹרְדַת, וְעוֹמֵד אוֹתוֹ צְדִיק שֶׁקִּנְהָ
אוֹתָהּ, וּמִתְגַּבֵּר כְּמוֹ אֲרִיָּה חֲזָק
בַּתּוֹרָה, עַד שֶׁבֶא הַבְּקָר וְהוֹלֵךְ עִם
אוֹתָהּ הָאֵילַת הַקְּדוּשָׁה לְהֲרֹאוֹת
לְפָנֵי הַמְּלִיךְ, לְקַבֵּל חוּט אֶחָד שֶׁל
חֶסֶד. וּמִיָּהוּ זֶה? חוּט שֶׁל אֲבֵרָהֶם,
שֶׁהוּא קִנְהָ אוֹתוֹ, שֶׁכָּתוּב (כְּרַאשִׁית
י"ד) אִם מִחוּט וְעַד שְׁרוּף נֶעַל. הוּא
לֹא נִהְיֶה מֵאַחַר כְּלוּם, וְאָמַר אִם
מִחוּט, זְכָה לְחוּט הַזֶּה, וְזֶה נִקְרָא
הַחוּט שֶׁל אֲבֵרָהֶם.

וְכִד אֲתְעָר אִיילָתָא קְדִישָׁא, בְּרוּחַ
צְפוֹן, נְחָתָא, וְקָם הֵהוּא זְכָאָה
דְּקִנְיָ לָהּ, וְאַתְגַּבֵּר כְּאַרְיָה תְּקִיפָא
בְּאוּרִייתָא, עַד דְּאַתִּי צְפָרָא, וְאִזִּיל
בְּהֵיָא אִיילָתָא קְדִישָׁא לְאַתְחַזָּאָה
קָמִי מַלְכָא, לְקַבֵּלָא חֵד חוּטָא דְחֶסֶד,
וּמֵאִי (דף כ"ה ע"ב) אִיהוּ דָּא חוּטָא
דְּאַבְרָהֶם, דְּהוּא קִנְיָ לִיה, דְּכָתִיב,
(כְּרַאשִׁית י"ד) אִם מִחוּט וְעַד שְׁרוּף נֶעַל,
הוּא לֹא אֲתִהְיִי מֵאַחַרָא כְּלוּם, וְאָמַר
אִם מִחוּט, זְכָה לְהָא חוּטָא, וְדָא
אַקְרִי חוּטָא דְּאַבְרָהֶם.

זוהר
פרשת
ויקרא דף
כ"ה:

בְּחֻצוֹת לַיְלָה הַקְּבֵ"ה מִסְתַּכֵּל בְּגַן עֵדֶן עַל נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂנֵסֶתֶלְקוּ

זוה"ק
ח"ב
פרשת בא
דף לו:

עַד דְּהוּוּ אֲזָלֵי רַמְשׁ לַיְלִיא, אָמְרוּ, מַה נַּעֲבִיד, אִי נִזְוִיל חֲשַׁף לַיְלִיא, אִי גִיתִיב דְּחָלָא הוּא. סְטוּ מֵאוּרְחָא, יִתְבוּ תַחַת אֵילָנָא חַד. וַיִּתְבוּ וְהוּוּ אָמְרֵי מְלֵי דְאוּרֵייתָא, וְלֹא דְמִיכוּ. וְלֹא יִשְׁנוּ.

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, יָרַד הַלַּיְלָה. אָמְרוּ, מַה נַּעֲשֶׂה? אִם גִּלְף - חֲשַׁף הַלַּיְלָה. אִם נָשַׁב - פָּחַד הוּא. סְטוּ מֵהַדְרָף וַיִּשְׁכּוּ תַחַת אֵילָן אֶחָד. וַיִּשְׁכּוּ וְהָיוּ אוֹמְרִים דְּבָרֵי תוֹרָה, וְלֹא יִשְׁנוּ.

בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה רָאוּ אֵילָה אַחַת שְׁעֵבְרָה לַפְּנִיָּה, וְהִיתָה צוֹחַת וּמְרִימָה קוֹלוֹת. שְׁמַעוּ. קָמוּ רַבֵּי חֲזִיא וְרַבֵּי יוֹסִי וְהִזְדַּעְזְעוּ. שְׁמַעוּ קוֹל אֶחָד שְׁמַכְרִיז וְאוֹמֵר: מְתַעוֹרְרִים קוּמוּ! יִשְׁנִים הַתַּעוֹרְרוּ! עוֹלָמוֹת הַזְּדַמְנוּ לַפְּנֵי אֲדוֹנֵכֶם! (שְׁהָרֵי קוֹל יוֹצֵא שְׁכוּאֵבַת הָאֵילָה שֶׁל מַעֲלָה וְשֶׁל מַטָּה, שְׁכַתוּב (תַּהֲלִים כ"ט) קוֹל ה' יַחֲלַל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת) שְׁהָרֵי אֲדוֹנֵכֶם יוֹצֵא לְגַן עֵדֶן, שֶׁהוּא הַיְכָלוֹ, לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצְּדִיקִים, שְׁכַתוּב וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אוֹמֵר כְּבוֹד.

בְּפִלְגוֹת לַיְלִיא, חָמוּ חַד אֵילְתָא דְעֵבְרָא קַמְיֵיהוּ, וְהוֹת צוֹחַת וּמְרִימַת קָלִין שְׁמַעוּ, קָמוּ ר' חֲזִיא וְר' יוֹסִי וְאוֹדְעוּעוּ. שְׁמַעוּ חַד קָלָא דְמַכְרִיזָא וְאוֹמֵר, מְתַעְרִין קוּמוּ. גִּימִין אַתְעָרוּ. עֲלִמִין, אֲוֹדְמְנוּ לְקַדְמַת מְרִיכוֹן. (דְּהָא קָלָא נִפְק דְכְּאִיב אֵילְתָא דְלַעֲיָלָא וְתַתָּא. דְכַתִּיב (תַּהֲלִים כ"ט) קוֹל י' יַחֲלַל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרוֹת) דְּהָא מְרִיכוֹן מִפִּיק לְגַן עֵדֶן, דְּאִיהוּ הַיְכָלֵיהּ, לְאַשְׁתַּעֲשַׁעָא עִם צְדִיקָיא, דְכַתִּיב וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אוֹמֵר כְּבוֹד.

אָמַר רַבֵּי חֲזִיא, עַכְשָׁו חֻצוֹת הַלַּיְלָה מְמַשׁ, וְקוֹל זֶה הוּא הַקּוֹל שֶׁיִּצָּא, וְכוּאֲבַת הָאֵילָה שֶׁל מַעֲלָה וּמַטָּה, שְׁכַתוּב (תַּהֲלִים כ"ט) קוֹל ה' יַחֲלַל אֵילוֹת. אֲשֶׁרֵי חֲלַקְנוּ שְׂזַכִּינוּ לְשִׁמְעָא אֶת זֶה!

אָמַר רַבֵּי חֲזִיא, הַשְׁתָּא פְּלָגוּ דְלַיְלִיא מְמַשׁ. וְקָלָא דָּא, הוּא קָלָא דְנִפְק, וְכְּאִיב אֵילְתָא דְלַעֲיָלָא וְתַתָּא, דְכַתִּיב קוֹל י' יַחֲלַל אֵילוֹת. וְכֹאֵה חוֹלְקָנָא, דְּזַכִּינָא לְמִשְׁמַע דָּא.

וְתָא חֲזִי רְוָא דְמַלְּהָ, בְּשַׁעְתָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְחֲזִי עַל (וַיֵּצֵא קַע"ו) גְּנָתָא, כָּל גְּנָתָא אַתְכַּנְשׁ, וְלֹא מִתְפָּרֵשׁ מֵעֵדֶן. וּמַהֲאֵי

וְבָא רָאָה סוּד הַדְּבַר. בְּשַׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִרְאָה עַל הַגֶּן, כָּל הַגֶּן מִתְכַּנֵּס וְלֹא נִפְרָד מֵעֵדֶן, וּמִהָעֵדֶן הַזֶּה יוֹצְאִים מַעֲיָנוֹת

לְכַמָּה דְרָכִים וּשְׁבִילִים, וְהִגֵּן הַזֶּה נִקְרָא צְרוּר הַחַיִּים, שֶׁשָּׁם מִתְעַדְנִים הַצְדִּיקִים מֵאוּר שֶׁל הָעוֹלָם הַבֶּא, וּבְשָׁעָה זֹאת מִתְגַּלֶּה עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְשִׁנְיָנוּ, בְּשָׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעוֹרֵר בְּגֵן עֵדֵן לְהִשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצְדִּיקִים, כְּרוֹז יוֹצֵא וְקוֹרֵא: עוֹרֵי צָפוֹן וּבוֹאֵי תִימָן הַפִּיחֵי גְנֵי יָזְלוּ בְּשָׁמְיֹו יָבֵא דוֹדֵי לְגִנּוּ וַיֹּאכְלֵם פְּרֵי מִגְדֵיֹו. מֵהוּ וַיֹּאכְלֵם פְּרֵי מִגְדֵיֹו? אֵלֹו קָרְבָנוֹת שֶׁנִּקְרְבוּ לְפָנָיו מִנְשָׁמוֹת הַצְדִּיקִים, זֶה בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה. בְּזִמְנָן אַחֵר שֶׁאֵר קָרְבָנוֹת מִמֶּשׁ.

עֵדֵן מִבּוֹעֵי נֶפְקִין, לְכַמָּה אוֹרְחֵין וּשְׁבִילֵין, וְהֵאֵי גִנְתָא, אֲתִקְרֵי צְרוּרָא (קע"ג) דְחַיִּי, דְתַמְנָן מִתְעַדְנִין צְדִיקָיָא, מִנְהִירוּ דְעֵלְמָא דְאֲתֵי. וּבִהֵאֵי שְׁעֵתָא, קוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַגְלֵי עֲלֵיהוּ. וְתַנְיָנָן בְּשְׁעֵתָא דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַעַר בְּגִנְתָא דְעֵדֵן לְאִשְׁתַּעֲשַׁע עִם צְדִיקָיָא כְּרוֹזָא נְפִיק וְקָרֵי עוֹרֵי צָפוֹן וּבֹאֵי תִימָן הַפִּיחֵי גְנֵי יָזְלוּ בְּשָׁמְיֹו יָבֵא דוֹדֵי לְגִנּוּ וַיֹּאכְלֵם פְּרֵי מִגְדֵיֹו מֵאֵי וַיֹּאכְלֵם פְּרֵי מִגְדֵיֹו אֵלֵין קָרְבָנוֹן דְאֲתִקְרְבוּ קַמֵיהּ מִנְשָׁמְתֵיהוֹן דְצְדִיקָיָא הֵאֵי בְּפִלְגוֹת לִילְיָא בְּשְׁעֵתָא אַחֲרָא שֶׁאֵר קָרְבָנוֹן מִמֶּשׁ.

פָּרָק י'

כָּף כּוֹחוֹת הָרַע מִתְבַּטְּלִים בְּאוֹתוֹ זְמַן נַעֲלָה

בְּפִלְגוֹ לִילְיָא, כִּד רוּחַ צָפוֹן אֲתַעַר, בְּמִשׁ בְּכָל אֵינוֹן מְדוֹרֵין דְרוּחֵין בִּישׁוּן, וְתַבְר (חד מנרא תקיפא) (צ"ו ע"א) סְטְרָא אַחֲרָא, וְעָאֵל וְשָׂאֵט לְעֵילָא וְתַתָּא, וְכָל אֵינוֹן (דף ק"ל ע"ב) חֲבִילֵי טְהִירֵין עֵיילִין לְדוּכְתֵיהוּ, וְאֲתַבְר חִילֵיהוּ וְלֹא שְׁלָטִין. וּכְדִין קוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא עָאֵל לְאִשְׁתַּעֲשַׁע עִם צְדִיקָיָא בְּגִנְתָא דְעֵדֵן, וְהֵאֵי אֲתַמַּר.

בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, כְּשֶׁמִתְעוֹרֶרֶת רוּחַ צָפוֹן, מִכָּה בְּכָל אוֹתָם מְדוֹרֵי הָרוּחוֹת הָרָעוֹת, וְשׁוֹבֵר אֶחָד (סלע חזק) אֶת הַצֵּד הָאֲחֵר, וְנִכְנָס וּמְשׁוֹטֵט לְמַעְלָה וּמַטָּה, וְכָל אוֹתָן קְבוּצוֹת שֶׁל מַחְבָּלִים נִכְנָסוֹת לְמִקְוָמָן, וְנִשְׁבֵּר כְּחֵן וְלֹא שׁוֹלְטוֹת. וְאֵז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְהִשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצְדִּיקִים בְּגֵן עֵדֵן, וְהֵרִי נִתְבָּאֵר.

זוהר
שמות
פרשת
תרומה
קל:

בעת חצות לילה הקב"ה מתעורר באהבה לעמו ישראל

זה"ק
פרשת
תרומה
דף קע"ג

שָׁלַשׁ אֲשֵׁמוּרוֹת הֵן בְּלֵילָה כְּנֶגֶד
שָׁלֹשׁ מַחֲנוֹת שְׁנַחֲלָקִים
לְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ
שֶׁנִּתְבָּאָר. וְעַל זֶה זֶה הַרְבוּן שֶׁל
כָּלֶם, הוּא נֵר (כגור) דָּוִד שֶׁלֹּא שׁוֹכֵף
לְעוֹלָמִים, אֲלֵא תַמִּיד מוֹדֵה וּמְשַׁבַּח
אֶת הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, וְעַל זֶה (איוב לה)
נִתֵּן זְמֵרוֹת בְּלֵילָה.

דָּבָר אַחֵר, וְלֹא אָמַר אֵיזֶה אֱלוֹהֵי
עוֹשֵׂי - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, מִשׁוֹם
שֶׁהָרִי הָאָדָם נִכְלָל מִמַּעַלָּה וּמִמַּטָּה,
וְנַעֲשֶׂה כְּמוֹ שֶׁהוּא גּוֹף מְשֻׁנֵּי
צְדָדִים, מִתּוֹךְ זָכָר וְנִקְבָּה. אִף כִּי
הָרוּחַ, הָרוּחַ כְּלוּלָה מִתּוֹךְ זָכָר
וְנִקְבָּה, וְעַל הַסּוּד הַזֶּה מִתְתַקֵּן אָדָם
בְּחֻקֵּי קוֹתָיו בְּגוֹף וּבְרוּחַ, וּמִשׁוֹם
שֶׁהוּא כְּלוּל בְּסוּד זֶה וּבְמַעֲשֵׂה זֶה
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר, לְכֵן (ודאי) כְּתוּב
(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה
אָדָם בְּצַלְמֵנוּ וְהָא אֱתֵמַר, וְהָרִי
נִתְבָּאָר.

בְּלֵילָה הָרִי אֲמַרְתָּ, שֶׁהָרִי בְּרֵאשִׁית
הַלֵּילָה כֹּל אוֹתָם מֵיָנִים
וְרוּחוֹת רְעוֹת מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם,
אִיךָ הוּא יְכוּל לִהְיוֹת? שְׂאָם כִּי,
הָרִי שְׁנִינוּ שֶׁמֶצֶד הַצָּפוֹן יוֹצְאִים כֹּל
אוֹתָם מֵיָנִים רְעִים, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ
(ונתבאר) שֶׁכֹּאֲשֶׁר מִתְעוֹרְרַת רוּחַ
צָפוֹן בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה, שֶׁהָרִי אֵז כֹּל
אוֹתָן רוּחוֹת רְעוֹת וְצָדִים רְעִים

תֵּלֶת אֲשֵׁמוּרוֹת אֵינּוֹן בְּלֵילָיָא,
לְקַבְּלֵיהוֹן תֵּלֶת מִשְׁרַיִין,
דְּקָא מִתְפַּלְגִי לְשַׁבְּחָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, כְּמָה דְאַתְמַר. וְעַל דָּא הָאִי רְבוּן
דְכֻלְהוּ, אִיהוּ נֵר (נ"א כגור) דְדָוִד דְלֵא
שְׁכִיךְ לְעֹלָמִין, אֲלֵא תְדִיר אוּדִי
וּמְשַׁבַּח לִיָּה לְמַלְכָּא עֲלָאָה, וְעַל דָּא
(איוב לה) נִתֵּן זְמֵרוֹת בְּלֵילָה.

דָּבָר אַחֵר, וְלֹא אָמַר אֵיזֶה אֱלוֹהֵי
עוֹשֵׂי, כְּמָה דְאַתְמַר, בְּגִין
דְּהָא מַעֲיָלָא וּמִתְתָּא אֶתְכֻלִּיל בְּרֵשׁ
וְאַתְעֵבִיד, כְּמָה דְאִיהוּ גּוֹפָא מִתְרִין
סְטְרִין, מִגּוֹ דְכֵר וְנִקְבָּא, אוּף הָכִי
רוּחָא. רוּחַ אִיהוּ כְּלוּל, מִגּוֹ דְכֵר
וְנִקְבָּא. וְעַל רְזָא דְנָא אֶתְתַקֵּן בְּרֵשׁ
בְּנִלְפוּי, בְּגוֹפָא וְרוּחָא. וּבְגִין דְאִיהוּ
כְּלוּל בְּרְזָא דָּא, וּבְעוֹבְדָא דָּא, כְּמָה
דְאַתְמַר, עַל דָּא (ודאי) כְּתִיב, (בראשית
א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדִמוֹתֵנוּ וְהָא אֱתֵמַר.

בְּלֵילָיָא הָא אֲמַרְתָּ, דְּהָא
בְּרֵאשִׁיתָא דְלֵילָיָא, כֹּל
אֵינּוֹן זֵינִין וְרוּחִין בִּישׁוּן מִתְעָרִי
בְּעֹלָמָא, הִיךְ אִיהוּ יְכִיל לְמַהוּי, דְּאִי
הָכִי, הָא תְּנִינָן, דְּמִסְטְרָא דְצָפוֹן נִפְקִי
כֹּל הֵנִי זֵינִין בִּישׁוּן, וְאַתְאֲמַרְתָּ (ס"א
ואתמר) דְכֵד אֶתְעַר רוּחַ צָפוֹן בְּפִלְגוֹת
לֵילָיָא, דְּהָא כְּדִין כֹּל אֵינּוֹן רוּחִין
בִּישׁוּן, וְסְטְרִין בִּישׁוּן, אֶתְכַנְשׁוּ

מִתְכַּנְּסִים מֵהָעוֹלָם וְנִכְנָסִים לְתוֹךְ
נֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה, אִם כֵּן, הֲרִי בְּצַד
הַדְּרוֹם, שֶׁהִיא יָמִין, לָמָּה הֵם
מְשׁוֹטְטִים אוֹתָם הַמִּינִים הַרְעִים
בְּרֹאשִׁית הַלַּיְלָה, שֶׁהֲרִי שׁוֹלְטֵת רוּחַ
דְּרוֹם?

אָלָּא וְדַאי, אֲלֵמְלָא אוֹתוֹ צַד
הַדְּרוֹם שְׁמַעְכֵּב וְדוּחָה צַד
הַרְע, הִיָּה מְטִשְׁטֵשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם,
וְלֹא יְכוּל הָעוֹלָם לְסַבֵּל. אָבֵל
כְּשֶׁמְתַעוֹרֵר אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, לֹא
מְתַעוֹרֵר אֲלָּא בְּצַד רוּחַ מְעַרֵב,
שֶׁשׁוֹלֵט בְּרֹאשִׁית הַלַּיְלָה, וְהָעוֹלָם
כּוֹנֵס אֶת הַכֹּל. וְלִכֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְקַדֵּים רְפוּאָה לְעוֹלָם בְּגוֹן זֶה,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְרַצֶּה בָּהֶם מְכֹל שְׂאֵר
עַמֵּי הָעוֹלָם.

מֵעֲלָמָא, וְעַאלִין גּוֹ נּוֹקְבָא דְתֵהוּמָא
רַבָּא, אִי הֲכִי הָא בְּסִטְרָא דְדְרוֹם
דְּאִיהוּ יְמִינָא, אֲמַאי מְשִׁמְטִי אִינוּן
זִינִין בִּישִׁין בְּרִישׁ לִילְיָא, דְקָא שְׁלֵמָא
רוּחַ דְרוֹם.

אָלָּא וְדַאי, אֲלֵמְלָא הֵהוּא סִטְרָא
הַדְּרוֹם, דְקָא מְעַכֵּב וְדוּחִיא
לְהֵהוּא סִטְרָא בִישָׂא, הִוָּה מְטִשְׁטִשׁ
כּוּלֵי עֲלָמָא, וְלֹא יְכוּל עֲלָמָא לְמַסְבֵּל.
אָבֵל כִּד אֲתַעֵר הֵהוּא סִטְרָא אֲחֵרָא,
לֹא אֲתַעֵר אֲלָּא בְּסִטְרַת רוּחַ מְעַרֵב,
דְקָא שְׁלֵמָא בְּרִישׁ לִילְיָא, וְעֲלָמָא
אִיהוּ כְּלָא כְּנִישׁ. וְעַל דָּא קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֲקַדִּים אֲסוּוֹתָא לְעֲלָמָא,
בְּגוּוּנָא דָּא כְּמָה דְאֲתַמַּר. זְכַאִין אִינוּן
יִשְׂרָאֵל בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי
דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעִי בְּהוּ מְכֹל
שְׂאֵר עַמִּין דְעֲלָמָא.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה בְּאוֹתוֹ זְמַן

נִכְנָסוּ לְבֵית רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי
אָבָא. כְּשֶׁנִּחְלַק הַלַּיְלָה
בְּחֲצוֹת, קָמוּ לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה. אָמַר
רַבִּי אָבָא, עֲכָשׁוּ וְדַאי הִיא עֵת רְצוֹן
לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֲרִי פְעָמִים
רַבּוֹת הֵעֲרַנּוּ אֶת זֶה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּשַׁעֲהַ שְׁנַחֲלַק הַלַּיְלָה, נִכְנָס
לְתוֹךְ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים בְּגוֹן עֵדָן
וּמִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם. אֲשֶׁרֵי מִי

עָאֵלוּ לְבֵיתָא רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אָבָא.
כִּד אֲתַפְּלַג לִילְיָא, קָמוּ לְמַלְעֵי
בְּאוּרֵייתָא. אָמַר רַבִּי אָבָא, הֲשִׁתָּא
וְדַאי אִיהוּ עֵידָן רְעוּתָא לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְהָא זְמַנִּין סְגִיאִין
אֲתַעֲרָנָא הַאי, דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּשַׁעֲתָא דְאֲתַפְּלַג לִילְיָא, עָאֵל גּוֹ
אִינוּן צַדִּיקִיא בְּגַנְתָּא דְעֵדָן,
וְאֲשַׁתְעֲשַׁע בְּהוּ. זְכַאָּה אִיהוּ מֵאֵן

דאשְׁתַּדַּל באורֵייתָא, בְּהֵימָא זְמָנָא.
אָמַר רבי אֶלְעָזָר, הָא דאשְׁתַּעֲשַׁע קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא גו צְדִיקָיָא בְּגַנְתָּא דְעַדָּן, הִיד אשְׁתַּעֲשַׁע. אֵלָא בְּהֵימָא זְמָנָא דַּאתְּפִלְג לִילֵיָא, קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא אֲתַעַר בְּרַחֲמֵי דְשְׂמַאלָא, לְגַבֵּי כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל, דְּהָא לִית רַחֲמֵי אֵלָא מִסְטְרָא דְשְׂמַאלָא. וּכְנַסַּת יִשְׂרָאֵל לִיה לָה דוֹרוּנָא לְמַקְרַב לְגַבֵּי מַלְכָּא, אוּ חֲשִׁיבוּ מַעְלֵיָא, אֵלָא בְּאִינוּן רוּחִין דְּצְדִיקָיָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא חֲמֵי לֹון מִתְּעַטְרָן, בְּכַמְהָ עוּבְדִין טְבִין, וּבְכַמְהָ זְכִיין דְּעַבְדוּ בְּהֵימָא יוֹמָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא נִיחָא לִיה מִכָּל קַרְבָּנִין וְעִלּוּן, דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא אֲרַח בְּהוּ רִיח נִיחַח, דְּקָא עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂמִשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה בְּאוּתוּ זְמַן.
אָמַר רבי אֶלְעָזָר, זֶה שְׂמִשְׁתַּעֲשַׁע הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹךְ הַצְּדִיקִים בְּגַן עֵדֶן, אִיד מִשְׁתַּעֲשַׁע? אֵלָא בְּאוּתוּ זְמַן שְׁנַחֲלַק הַלֵּילָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעוֹרֵר בְּאַהֲבָה שֶׁל הַשְּׂמַאל אֶל כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל, שְׁהָרֵי אֵין אַהֲבָה אֵלָא מִצַּד הַשְּׂמַאל. וְלְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל אֵין דוֹרוּן לְקַרְב אֶל הַמֶּלֶךְ אוּ חֲשִׁיבוֹת מַעְלָה אֵלָא בְּאוּתָן רוּחוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה אוּתָן מִעַטְרוֹת בְּכַמְהָ מַעֲשִׂים טוֹבִים וּבְכַמְהָ זְכוִיּוֹת שֶׁעָשׂוּ בְּאוּתוּ יוֹם, וְלְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹחַ מִכָּל הַקְּרָבָנוֹת וְהַעוֹלוֹת, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרִיח בָּהֶם רִיח נִיחַח שְׁעוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל.

בְּרִין נְהִירוּ אַתְנַהִיר, וְכַל אִילָנִין דְּגַנְתָּא דְעַדָּן אָמְרוּ שִׁירְתָּא, וְצְדִיקָיָא מִתְּעַטְרָן תַּמּוּן בְּאִינוּן עֲדוּנִין דְּעֵלְמָא דְאַתִּי. כַּד אֲתַעַר בַּר נֶשׁ בְּהֵימָא שְׁעָתָא לְמַלְעֵי בְּאוּרֵייתָא, נְטִיל חוּלְקִיָּה עִמָּהוּן דְּצְדִיקָיָא דִּי בְּגוּ גַנְתָּא, חַד שְׂמַא גְּלִיפָא דַּתְּלָתִין וְתִרִין אַתּוּן, (ס"א אַתַּר) אַתְּעַטְר בְּהוּ תַּמּוּן, וְאִיהוּ גו רִזִין דְּצְדִיקָיָא.

אָז מאִיר אוּר, וְכַל עֲצֵי הַגֵּן עֵדֶן אוּמְרִים שִׁירָה, וְהַצְּדִיקִים מִתְּעַדְנִים שֶׁם בְּאוּתָם עֲדוּנִים שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא. כְּשֶׁמִּתְּעוֹרֵר אָדָם בְּאוּתָהּ שְׁעָה לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, נוֹטֵל חֲלָקוֹ עִם הַצְּדִיקִים שְׁבָגַן עֵדֶן. שֶׁם אַחַד שֶׁל שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם אוּתִיּוֹת חֲקוּק (מִתְּעוֹרֵר) מִתְּעַטֵּר בָּהֶם שֶׁם, וְהוּא בַּתּוֹךְ סוּדוֹת הַצְּדִיקִים.

כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל מִשְׁבַּחַת אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

וְעַל דָּא זְוּגָא דְבְּנֵי נֶשָׁא הוּא בּוֹמְנִין **וְעַל** כֵּן זְוּגָם שֶׁל בְּנֵי אָדָם הוּא

זוהר
 יקרא
 פרשת
 תזריע
 מט:

בְּזִמְנֵים יְדוּעִים, לְכוּן הַרְצוֹן לְהַדְבֵּק
בְּקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְהָרִי הַעִירוּ,
בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
נִכְנָס לְגַן עֵדֶן לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ עִם
הַצְּדִיקִים, וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל מִשְׁבַּחַת
אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִיא עֵת
רְצוֹן לְדַבֵּק בָּהֶם.

יְדִיעוּ, לְכוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְּקָא בִּיה
בְּקֹדֶשׁא בְּרוּךְ הוּא. וְהָא אַתְעָרוּ,
בְּפַלְגוֹת לַיְלָא קֹדֶשׁא בְּרוּךְ הוּא
עָאֵל בְּנִגְתָא דְעֵדֶן, לְאַשְׁתַּעֲשֵׂא עִם
צְדִיקֵינָא, וּפְנֻסַת יִשְׂרָאֵל מִשְׁבַּחַת לִיה
לְקֹדֶשׁא בְּרוּךְ הוּא, וְהִיא שְׁעָתָא
דְרְעוּתָא לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוּ.

הַפְּסוּקִים שֵׁשׁ לֹמֵר בְּחֲצוֹת לַיְלָה בְּכוּוֹנָה

וְלִמְדֵנוּ, זֶה מִי שְׁמַתְעוֹרֵר בְּלַיְלָה,
בְּשַׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא נִכְנָס לְגַן לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ עִם
הַצְּדִיקִים, צָרִיךְ לֹמֵר פְּסוּק זֶה
בְּרְצוֹן הַלֵּב, וְלִכְוֹן בּוֹ בְּרְצוֹן: ה'
אֱלֹהֵי אֲתָה אֲרוּמְמָךְ אוֹדָה שְׁמֶךְ כִּי
עָשִׂיתָ פְּלֵא עֲצוֹת מְרַחֵק אֲמוּנָה
אֲמֵן. וְאַחַר כֵּן יֹאמֵר, (תְּהִלִּים קִלְט)
אוֹדֶךָ עַל כִּי נוֹרְאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלְאִים
מִעֲשִׂיךָ וְנִפְשִׁי יִדְעַת מְאֹד. אַחַר כֵּן,
וְנִהְרֵ יִצְא מִעֵדֶן וְגו'. וְהִינּוּ הַשֵּׁבַח
שֶׁל הַחֲסִידִים הַקְּדוֹשִׁים
כְּשֶׁמַּתְעוֹרְרִים בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, וְאַחַר
כֵּן מְסַדְרִים שְׁבַחֵיהֶם וְעוֹסְקִים
בַּתּוֹרָה.

וְאוֹלִיפְנָא, הָאֵי מֵאֵן דְּאִיתְעָר
בְּלַיְלָא, בְּשַׁעָתָא
דְּקֹדֶשׁא בְּרוּךְ הוּא עָאֵל בְּנִגְתָא,
לְאַשְׁתַּעֲשֵׂא בְּצְדִיקֵינָא, בְּעֵי לְמִימֵר
פְּסוּקָא דָא, בְּרְעוּתָא דְלִבָא, וְלְכוּנָא
רְעוּתָא בִּיה. (ישעיה כה יא) ה' אֱלֹהֵי
אֲתָה אֲרוּמְמָךְ אוֹדָה שְׁמֶךְ כִּי עָשִׂיתָ
פְּלֵא עֲצוֹת מְרַחֵק אֲמוּנָה אֲמֵן. וְכַתֵּר
כֵּן יֹאמֵר, (תְּהִלִּים קִלְט יד) אוֹדֶךָ עַל כִּי
נוֹרְאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלְאִים מִעֲשִׂיךָ
וְנִפְשִׁי יִדְעַת מְאֹד. לְכַתֵּר (כְּרֹאשִׁית ב -
י), וְנִהְרֵ יִצְא מִעֵדֶן וְגו'. וְהִינּוּ שְׁבַחָא
דְּחֲסִידֵי קְדְמָאֵי, כַּד מַתְעָרוּ בְּפַלְגוֹת
לַיְלָא. וְלְכַתֵּר מְסַדְרֵי שְׁבַחֵיהוּ,
וְלַעָאן בְּאוֹרֵינָא.

זוהר חדש
פרשת
בלק דף
סה:

אַתָּא כֹּל הַצְּדִיקִים עוֹמְדִים בְּדְיוּקְנֵיהֶם, וּמַתְלַבְּשִׁים בְּגוֹן עֵדֶן

מַה הוּא שְׁעִשׂוּעוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא? אֵלָּא כֹּל הַצְּדִיקִים
עוֹמְדִים בְּדְיוּקְנֵיהֶם, וּמַתְלַבְּשִׁים

שְׁעִשׂוּעָא דְּקֹדֶשׁא בְּרוּךְ הוּא
מֵאֵי הִיא. אֵלָּא, כֹּל
צְדִיקֵינָא קְיָיִמִין בְּדְיוּקְנֵיהוּ,

בגן עדן, בכל יום ויום, ורוחצים בטל שבו עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, וכלם נכנסים אל המשיח, ושואלים מה ששואלים, והרי העירו החברים.

אחר כך מתכנסים, ומתעסקים כלם בדעת העליונה, בכל הישיבות של שם. ועליהם כמה ממנים. ומתחדשים שם כמה חדושים בתורה. אחר כך יוצאים כלם, ורואים כשבא אליהו אל האבות. הוא יוצא - והם נכנסים ועומדים לפני האבות, ושמים בהם בכמה בנים קדושים שסביבם, וכלם שמחים.

כשנכנס הקדוש ברוך הוא בחצות הלילה, כלם עומדים מתקנים כראוי, וכל ההשתדלות שהשתדלו באותו היום בחדושי תורה. ותשוקתו של הקדוש ברוך הוא באותם הצדיקים, שחדשו בה דברים. והשתעשעו בהם, והשתעשעו באותם דברים. וכן בכל צדיק וצדיק.

ומתלבשין בגנתא דעדן, בכל יומא ויומא, ואתסחן בטלא, דזמין קודשא ברוך הוא לאחיא מיתניא. ועאלין פלהו לגבי משיח, ושאלין מה דשאלין, והא איתערו חבריאי.

לבתר מתכנשין, ומשתדלין פלהו בדעתא עילאה, בכלהו מתיבתי דתמן. ועליהו כמה ממנן. ומתחדשין תמן כמה חידושין באורייתא. לבתר נפקי פלהו, וחקאון, כד אתי אליהו לגבי אבהן. איהו נפק, ואינהו עאלין וקיימין קמי אבהן, וחדו בהו, בכמה בגין קדישין די בסחרנייהו, וחדאן פלהו.

כד עייל קודשא ברוך הוא בפלגו ליליא, פלהו קיימין מתתקנין כדקא יאות, וכל אשתדלותא דאשתדלו כל ההוא יומא בחידושי אורייתא. וקודשא ברוך הוא תיאובתיה באיגון צדיקניא, דחדישו בה מלין. ואשתעשע בהו, ואשתעשע באלין מלין. וכל בכל צדיקא וצדיקא.

מאותה המשכה של זיו ואור של השמחה שלהם, עושים פרות ותולדות לעולם הזה

אחר כך כלם מתתקנים וזכר ונקבה. ואחר שהקדוש

לבתר, פלהו מתתקנין דכר ונקבא. וקודשא ברוך הוא בתר

בְּרוּךְ הוּא הַרִיחַ וְהִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם, וּבְכָל הַסּוּדוֹת הִלְלוּ שֶׁל הַחֲכָמָה שְׁלָהֶם, מִתְגַּלֶּה עֲלֵיהֶם, וְהֵם רוֹאִים אֶת אוֹתוֹ נֵעֵם ה'. אֲזַי כָּלֶם שְׂמַחִים בְּשִׂמְחָה רַבָּה, עַד שְׂמַתְפַּשְׁטִים הַזֵּיו וְהָאוֹר שְׁלָהֶם. וּמֵאוֹתָהּ הַמְשָׁכָה שֶׁל זֵיו וְאוֹר שֶׁל הַשְּׂמִיחָה שְׁלָהֶם, עוֹשִׂים פְּרוֹת וְתוֹלְדוֹת לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹתוֹ הַפְּרִי נִכְנָס תַּחַת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה עַד הַזְּמַן שֶׁצָּרִיךְ.

וּבֵן מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּכָל צַדִּיק וְצַדִּיק, וְאוֹמֵר: אֲשֶׁרִי הַמֶּלֶךְ שֶׁהַבְּנִים הִלְלוּ נִבְחָרוּ לְחִלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ. וְקוֹל מִתְעוֹרֵר מֵאַמְצַע הֶגֶן שֶׁל הַרְקִיעַ, וְקוֹרֵא בְּקוֹל חֲזָק וְאוֹמֵר, (שֵׁם קְלוֹ) זָכַר ה' לְבְנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם. הַאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ. וְאֲזַי הִילָלוֹת וְהִצְעָקוֹת שְׁלוֹ. וְכָל הַצַּדִּיקִים שֶׁשָּׂם מִתְעוֹרְרִים בְּכִכְיָהּ.

דָּאֵרַח וְאִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהוּ, וּבְכָל אֱלֹיִן רְזִין דְּחֲכָמְתָא דִּילְהוֹן, אֲתַגְּלִי עֲלֵיהוּ, וְאֵינֵנוּ חֲמָאן בְּהוּא נֵעֵם ה'. בְּרִין כָּלְהוּ חֲדָאן בְּחֲדוּוּה סְנִיִּיא, עַד דְּמִתְפַּשְׁטִי זֵיוָא וְנִהוּרָא דִּילְהוֹן. וּמֵהוּא מְשִׁיכוּ דֵּיוָא וְנִהוּרָא דְּחֲדוּוּה דִּילְהוֹן, עֲבָדִין פִּירִין וְאִיבִין לְעֵלְמָא דָא, וְהוּא אִיבָא עָאל תַּחוֹת גְּרַפּוּי דְּשְׂכִינְתָא, עַד זִמְנָא דְּאַצְטְרִיךְ.

וְכִךְ מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּכָל צַדִּיק וְצַדִּיק, וְאוֹמֵר, וְכֹאֵה מִלְכָא דְּבְנִין אֱלֹיִן אֲתַבְּרָרוּ לְחוֹלְקִיהָ וְעַדְבִּיהָ. וְקָלָא אִיתְעַר, מֵאַמְצַעוֹת גִּינְתָא דְּרַקִיעַ, וְקוֹרֵא בְּקוֹל תַּקִּיף וְאוֹמֵר, (שֵׁם קְלוֹ) זָכַר ה' לְבְנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ. בְּרִין עֲרִטִילוּ וְקִרְקוֹרָא דִּילִיהּ. וְכָל צַדִּיקִיא דְּתַמְזֵן אֲתַעְרוּ בְּכִכְיָהּ.

פֶּרֶק י"א

בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה הַצַּדִּיקִים מְשַׁבְּחִים וּמוֹדִים

וּבְשִׁנְחֻלְק הַלַּיְלָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא לְגֵן הָעֵדֶן לְהִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם. בְּמִי? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּכָלֶם. בֵּין אוֹתָם שְׂמִדוֹרָם בְּעוֹלָם הַהוּא, וּבֵין אוֹתָם שְׂיוֹשְׁבֵים בְּמִדוֹרָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכָלֶם מִשְׁתַּעֲשַׁע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה.

וְכִד אֲתַפְּלַג לִילִיא קוֹדְשָא בְּרִיךְ הוּא אֲתִי לְגִנְתָא דְּעֵדֶן לְאִשְׁתַּעֲשַׁעא בָּהוּ. בְּמֵאן, אָמַר רַבִּי יוֹסִי בְּכָלְהוּ, בֵּין אַנּוּן דְּמִדוּרִיהוֹן בְּהוּא עֵלְמָא, בֵּין אַנּוּן דִּיתִבִי בְּמִדוּרִיהוֹן בְּהֵאִי עֵלְמָא, בְּכָלְהוּ מִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהוּ קוֹדְשָא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגוֹת לִילִיא.

בא ראה, העולם שלמעלה צריך את התעוררותו של העולם התחתון. וכשנשמות הצדיקים יוצאות מן העולם הזה ועולות למעלה, כלן מתלבשות באור שלמעלה בדמות נכבדה, ובהם הקדוש ברוך הוא משתעשע ותאב להם, שהם פרי מעשיו, ועל זה נקראו ישראל שיש להם נשמות קדושות בנים לקדוש-ברוך-הוא, כמו שנאמר (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם. בנים ודאי, פרי מעשיו.

אמר רבי ייסא, אפלו אותם שבעולם הזה [של הארץ]. אידך? אמר לו, משום שבחצות הלילה כל אותם צדיקי אמת, כלם מתעוררים לקרא בתורה ולשמע את תשבחות התורה. והרי נתבאר שהקדוש ברוך הוא וכל אותם הצדיקים שבתוך גן העדן כלם מקשיבים לקולם, וחוט של חסד נמשך עליהם ביום, שכתוב (תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי.

ועל כן התשבחות שעולות בלילה לפניו, זו תשבחת שלמה. בא ראה, בשעה שישראל היו סגורים בבתיהם כשהרג הקדוש ברוך הוא בבכורי מצרים, היו אומרים הלל ותשבחות לפניו.

תא חזי, עלמא דלעילא אצטריך לאתערוותא דעלמא תתאה, וכד נשמתהון דצדיקייא נפקי מהאי עלמא וסלקי לעילא בלהו מתלבשי בנהורא דלעילא בדיוקנא יקר, ובהו קודשא בריך הוא משתעשע ותאיב לון דאינהו פרי עובדוי, ועל דא אקרון ישראל דאית לון נשמתין קדישין בגין לקודשא בריך הוא, כמא דאת אמר (דברים יד) בנים אתם לוי אלהיכם, בנים ודאי איבא דעובדוי.

אמר רבי ייסא ואפילו אנון דבהאי עלמא (דארעא), היאך. אמר ליה בגין די בפלגות ליליא כל אנון זכאי קשוט בלהו מתערי למקרי באורייתא ולמשמע תושבחו דאורייתא, והא אתמר דקודשא בריך הוא וכל אנון צדיקיא דבגו ננתא דעדן בלהו צייתין לקליהון, וחוטא דחסד אתמשך עלייהו ביממא דכתיב, (תהלים מב) יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי.

ועל דא תושבחו דסלקין בליליא קמיה דא תושבחתא שלים. תא חזי, בשעתא דישראל הוו סגירין בבתיהון כד קטל קודשא בריך הוא בכוריהון דמצראי, הוו אמרי הלילא ותשבחו קמיה.

דוֹד הַמֶּלֶךְ חַי לְעוֹלָמִים, וְאַפְלוּ בַיּוֹמֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הוּא מֶלֶךְ

בא רֵאָה שְׂדוֹד הַמֶּלֶךְ הָיָה קָם
בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, שְׁאֵם תֹּאמֵר
שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב אוֹ שׁוֹכֵב בְּמִטָּתוֹ וְהָיָה
אוֹמֵר שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת - לֹא, אֲלֵא
כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שֵׁם קִיט) חֲצוֹת לַיְלָה
אֲקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. אֲקוּם וְדַאי
בְּעַמִּידָה לְהִתְעַסֵּק בְּשִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. וּמִשׁוּם כֵּךְ
דוֹד הַמֶּלֶךְ חַי לְעוֹלָמִים, וְאַפְלוּ
בַיּוֹמֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הוּא מֶלֶךְ. שֶׁהָרִי
שְׁנִינּוּ, מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אִם מִן הַחַיִּים
הוּא - דוֹד שְׁמוֹ, וְאִם מִן הַמַּתִּים
הוּא - דוֹד שְׁמוֹ. וְהוּא הָיָה מִתְעוֹרֵר

תא חֲזוּ, דְדוֹד מֶלֶכָא הָוָה קָם
בְּפִלְגוֹת לַיְלָיָא, דַּאי תִּימָא
דְהוּה יְתִיב אוֹ שְׁכִיב בְּעַרְסִיהּ וְהוּה
אָמַר שִׁרְיָן וְתוֹשְׁבָחָן, לֹא, אֲלֵא כְּמָה
דְכָתִיב (תהלים קיט) חֲצוֹת לַיְלָה אֲקוּם
לְהוֹדוֹת לָךְ. אֲקוּם וְדַאי בְּעַמִּידָה
לְאַתְעַסְקָא בְּשִׁרְיָן וְתוֹשְׁבָחָן
דְּאוּרִייתָא. וּבְגִין כֵּךְ דוֹד מֶלֶכָא חַי
לְעוֹלָמִין, וְאַפְלוּ בַיּוֹמֵי מֶלֶכָא מְשִׁיחָא
אִיהוּ מֶלֶכָא. דְהָא תַנּוּן מֶלֶכָא מְשִׁיחָא
אִי מִן חַיָּיא הוּא דוֹד שְׁמִיהּ וְאִי מִן
מַתִּיָּיא הוּא דוֹד שְׁמִיהּ, וְאִיהוּ הָוָה
אַתְעַר בְּצַפְרָא עַד לֹא יִיְתִי דְכָתִיב,
(תהלים נז) עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַנֶּבֶל
וּכְנוֹר אַעֲרָה שְׁחַר.

בְּפוֹל הַרְעַ עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה בְּחֲצוֹת לַיְלָה

בא רֵאָה, בְּשַׁעָה שְׁנַכְנַס הַלַּיְלָה,
הַפְּתָחִים נִסְתָּמִים, וְכָלְבִּים
וְחַמּוּרִים שׁוֹרִים וּמְשׁוֹטְטִים
בְּעוֹלָם, וְנִתְנַת רְשׁוֹת לְהִשְׁחִית, וְכָל
בְּנֵי הָעוֹלָם יִשְׁנִים בְּמִטּוֹתֵיהֶם,
וְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים עוֹלוֹת לְהִתְעַנֵּג
לְמַעַלָּה. כְּשֶׁמִתְעוֹרֶרֶת רוּחַ צְפוּן
וְנִחְלַק הַלַּיְלָה, הַתְּעוֹרְרוֹת קִדְשָׁה
מִתְעוֹרֶרֶת בְּעוֹלָם, וְזֶה נֶאֱמַר בְּכִמָּה
מְקוֹמוֹת.

אשרי חִלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם
שֶׁעוֹמֵד בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
וּמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה. כִּיּוֹן שֶׁהוּא פּוֹתַח

תא חֲזוּ, בְּשַׁעָתָא דְעָאל לַיְלָיָא, (לעיל
קע"ב ע"א) פְּתַחִין סְתִימוֹן, וְכָלְבִּי
וְחַמּוּרֵי שְׁרִיין וְשָׂמָאן בְּעִלְמָא,
וְאַתְיִיהִיבֵת רְשׁוֹ לְחַבְלָא, וְכָל בְּנֵי
עִלְמָא גִימִי בְּעַרְסִיהוּ, וְנִשְׁמַתְהוּן
דְּצַדִּיקֵיָּיא סְלַקוּן לְאַתְעַנְגָּא לְעִילָא.
כֵּךְ אַתְעַר רוּחַ צְפוּן, וְאַתְפְּלִיג
לַיְלָיָא, אַתְעַרוּתָא קְדִישָׁא אַתְעַר
בְּעִלְמָא, וְאַתְמָר בְּכִמָּה דוֹכְתִי.

זכאה חוֹלְקִיהּ דְהוּוּא בַר נֶשׁ,
דְּאִיהוּ קְאִים בְּהִיא
שַׁעָתָא, וְאַשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא. כִּיּוֹן

זוהר חלק
א' פרשת
ויחי דף
רמב:

דאיהו פתח באורייתא, כל אינון זינין בישין, אעיל לון בנוקבי דתהומא רבה, וכפית ליה לחמור, ונחית ליה במטפסרי דתחות עפרא, דזוהמי קסרא.

בתורה, את כל אותם המינים הרעים הוא מכניס לנֶקֶב תהום רבה, וכופת את החמור, ומורידו בשרים שתחת העפר של זֶהֶמַת הקשר.

פָּרָק יב

דוד המלך היה קם בחצות הלילה מפוש ולא היה טועם טעם שינה ומיתה כִּלְלַל

רבי יהודה ורבי יוסי אערעו בכפר חנן. עד דהוו יתבי בי אושפיוזיהו, אתא חד בר נש וחד מטולא דחמרא קמיה ועאל בביתא. אדהכי, אמר רבי יהודה לרבי יוסי, הא תנינן, דדוד מלכא הוה מתנמנמ כסוס, ושינתיה זעיר, היך הוה קם בפלגות ליליא. האי שעורא זעיר איהו ולא הוה אתער אפילו בתלתות ליליא.

רבי יהודה ורבי יוסי נפגשו לכפר חנן. בעודם יושבים בבית מלונם, בא איש אחד, ומשא של חמור לפניו, ונכנס לבית. בין כך אמר רבי יהודה לרבי יוסי, הנה שנינו שדוד המלך היה מתנמנמ כמו סוס ושנתו מועטת, איך היה קם בחצות הלילה, השעור הזה הוא קטן, ולא היה מתעורר אפילו בשליש הלילה?

זוה"ק
בראשית
דף רז
ע"ב - רז
א"ע

אמר לו, בשעה שנכנס הלילה, היה יושב עם כל גדולי ביתו ודן את הדין ועוסק בדברי תורה, ואחר כך היה ישן שנתו עד חצות הלילה, וקם בחצות הלילה ומתעורר, ומשתדל בעבודת רבונו בשירים ותשבחות.

אמר ליה, בשעתא דעאל ליליא, הוה יתיב עם כל רבירבי ביתיה ודאין דינא, ועסיק במלי דאורייתא. ולבתר הוה נאים שינתיה עד פלגות ליליא, וקם בפלגות ליליא ואתער, ואשתדל בפולחנא דמאריה, בשירין ותושבחות.

בינתים אמר האישה ההוא, וכי הדבר הזה שאתם אומרים הוא כך? סוד הדבר יש כאן, שהנה דוד המלך חי וקיים

אדהכי אמר (דף רז ע"א) ההוא בר נש, וכי האי מלה דקאמריהו, הכי הוא. רוא דמלה הכא, דהא דוד מלכא חי וקיים

לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עֹלָמִים, וְדוֹד
הַמֶּלֶךְ הָיָה שׁוֹמֵר כָּל יָמָיו שְׁלֵא
יִטְעַם טַעַם מִיָּתָהּ, מִשׁוּם שֶׁהַשָּׁנָה
אֶחָד מִשָּׁשִׁים בְּמִיָּתָהּ הֵיא, וְדוֹד,
מִשׁוּם מְקוֹמוֹ שֶׁהוּא חֵי, לֹא הָיָה
יֹשֵׁן אֲלֵא שָׁשִׁים נְשִׁימוֹת, שְׁעַד
שָׁשִׁים נְשִׁימוֹת חֶסֶר אַחַת הוּא חֵי,
מִשָּׁם וְהִלָּאָה טוֹעֵם אָדָם טַעַם מִיָּתָהּ
וְשׁוֹלֵט בּוֹ הַצַּד שֶׁל רוּחַ הַטְּמָאָה.

וְזֶה הָיָה שׁוֹמֵר דּוֹד הַמֶּלֶךְ, שְׁלֵא
יִטְעַם טַעַם שֶׁל מִיָּתָהּ, וְשׁוֹלֵט
(שְׁלֵא יִשְׁלֹט) בּוֹ צַד שֶׁל רוּחַ אַחֲרָת,
מִשׁוּם שֶׁשָּׁשִׁים נְשִׁימוֹת חֶסֶר אַחַת
הוּא הַסּוּד שֶׁל הַחַיִּים שְׁלֹמְעֵלָה, עַד
שָׁשִׁים נְשִׁימוֹת שֶׁהֵם שָׁשִׁים [חֶסֶר
נְשִׁימָה אַחַת] נְשִׁימוֹת עֲלִינוּת,
וְאֵלּוֹ הַסּוּד שְׁלֵהֵן, שֶׁהַחַיִּים תְּלוּיִים
בָּהֶם, וּמִכָּאן וּמִטָּה הוּא סוּד הַמּוֹת.
וְעַל כֵּן דוֹד הָיָה מְשַׁעַר אֶת שַׁעַר
הַלִּילָה כְּדֵי שְׁיִתְקַים בְּחַיִּים,
שְׁלֵא יִשְׁלֹט בּוֹ טַעַם הַמּוֹת,
וּכְשֶׁנַּחֲלַק הַלִּילָה הָיָה דוֹד עוֹמֵד
בְּמְקוֹמוֹ, מִשׁוּם שֶׁכַּאֲשֶׁר מִתְעוֹרֵר
חֲצוֹת הַלִּילָה וְהִכְתָּר הַקְּדוּשָׁה
מִתְעוֹרֵר, צָרִיךְ שְׁלֵא יִמָּצֵא אֶת דוֹד
קָשׁוּר בְּמְקוֹם אַחֵר, בְּמְקוֹם הַמּוֹת.

לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עֹלָמִין. וְדוֹד מִלְּפָא
הוּהוּ נְטוּר כָּל יוֹמוֹי דְּלֹא יִטְעַם טַעַם
מִיָּתָהּ. בְּגִין דְּשִׁינְתָא חַד מִשְׁתִּין
בְּמִיָּתָהּ אִיהוּ. וְדוֹד בְּגִין דּוּכְתִּיה
דְּאִיהוּ חֵי, לֹא הוּהוּ נְאִים אֲלֵא שִׁתִּין
נְשָׁמִי. דְּעַד שְׁתִּין נְשָׁמִי חֶסֶר חַד,
אִיהוּ חֵי. מִתְמָן וְהִלָּאָה, טַעַם בַּר
נֶשׁ טַעַמָא דְּמוֹתָא, וְשְׁלִיט בִּיהַ סְמָרָא
דְּרוּחַ מְסֻאָבָא.

וְדָא הוּהוּ נְטוּר דוֹד מִלְּפָא, דְּלֹא
יִטְעַם טַעַמָא דְּמוֹתָא, וְשְׁלִיט
(ס"א דְּלֹא יִשְׁלִיט) בִּיהַ סְמָרָא דְּרוּחָא
אַחֲרָא, בְּגִין דְּשְׁתִּין נְשָׁמִי חֶסֶר חַד,
אִיהוּ רְזָא דְּחַיִּים דְּלַעֲלֵא. עַד שְׁתִּין
נְשָׁמִי, דְּאִינּוֹן שְׁתִּין (ד"א ל"ג חֶסֶר חַד
נְשָׁמִי) נְשָׁמִי עֲלֵאִין, וְאִילִין רְזָא דְּלַהוֹן,
דְּתִלְיִין בְּהוֹן חֵי. וּמִכָּאן וְלִתְתָא, רְזָא
דְּמוֹתָא הוּא.

וְעַל דָּא, דוֹד מִלְּפָא הוּהוּ מְשַׁעַר
שַׁעֲרָא דְּלִילֵיא, בְּגִין
דִּיתְקִיִים בְּחַיִּים, דְּלֹא יִשְׁלוּט בִּיהַ
טַעַמָא דְּמוֹתָא. וְכַד אֲתַפְּלִיג לִילֵיא,
הוּהוּ דוֹד מִתְקִיִים בְּאַתְרֵיהּ. בְּגִין
דְּכַד אֲתַעַר פְּלַגוּ לִילֵיא וְכַתְרָא
קְדִישָׁא אֲתַעַר, בְּעָא דְּלֹא לֹאשְׁכָּחָא
לִיהַ לְדוֹד מִתְקַשֵּׁר בְּאַתֵּר אַחֲרָא,
בְּאַתֵּר דְּמוֹתָא.

חֶסֶר הַעֲנִיִין לְמִי שֶׁאֵינּוּ קָם בְּחֲצוֹת לַיְלָה

בְּגִין דְּכַד אֲתַפְּלִיג לִילֵיא וְקְדוּשָׁה
עֲלָאָה אֲתַעַר, וְכַד נֶשׁ דְּנָאִים
מִשׁוּם שֶׁכַּאֲשֶׁר נַחֲלַק הַלִּילָה
וְהַקְּדוּשָׁה הַעֲלִינוּהָ

מתעוררת, ואדם שיִשָּׁן בְּמִטָּתוֹ וְלֹא מתעורר להשגיח בכבוד רבונו, הִנֵּה הוּא נִקְשֵׁר בְּסוּד הַמּוֹת, וְנִדְבַק לְמָקוֹם אַחֵר, וְעַל כֵּן דוֹד הַמֶּלֶךְ הִיָּה עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ בְּכַבּוּד רבונו תָּמִיד, חֵי אֶצֶל חֵי, וְלֹא נִרְדָּם בְּשָׁנָה לְטַעַם טַעַם הַמּוֹת, וּמִשּׁוּם כֶּף הִיָּה מִתְנַמְנֵם כְּמוֹ סוֹס, שְׂשִׁים נְשִׁימוֹת, וְלֹא בְּשִׁלְמוֹת.

בְּאוֹ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי וּנְשָׁקוּהוּ. אָמְרוּ לוֹ, מַה שְּׂמֻדָּה? אָמַר לָהֶם, חֲזִיקָה. אָמְרוּ לוֹ, יִישֵׁר כַּחַךְ וְתִתְחַזַּק תּוֹרְתְךָ. יֵשְׁבוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הוֹאִיל וְהִתְחַלַּתְתָּ, אָמַר לָנוּ מֵעַתָּה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים שְׂאֵמְרָתְךָ.

בְּעֶרְסִיהָ וְלֹא אֶתְעַר לְאִשְׁנָהּא בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה. הָא אִיהוּ אֶתְקַשֵּׁר בְּרִזָּא דְמוֹתָא וּמִתְדַבֵּק בְּאַתְרַּא אַחְרָא, וְעַל דָּא דוֹד מַלְכָּא הוּוּהוּ קָאִים לְאִשְׁנָהּא בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה תְדִירָה. חֵי לְגַבֵּי חֵי, וְלֹא נָאִים בְּשִׁינְתָּא לְטַעַמָּא טַעַמָּא דְמוֹתָא. וּבְגִין כֶּף, הוּוּהוּ מִתְנַמְנֵם כְּסוֹס שְׂתִין נְשָׁמִי, וְלֹא בְּשִׁלְמוֹ.

אָתוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי וּנְשָׁקוּהוּ, אָמְרוּ לֵיהּ, מַה שְּׂמֻדָּה. אָמַר לְהוֹן, חֲזִיקָה. אָמְרוּ לֵיהּ, יִתִּישֵׁר חִילְךָ וְיִתְתַקַּף אוּרֵיתְךָ. יִתִּיבוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הוֹאִיל וְשָׂרִית, אִימָא לָן מַהֲנִי רִזִּין עֲלָאִין דְקֵאֲמַרְתָּ.

פָּרָק יג

כּוֹלָם שָׂרִים בְּיַחַד

בְּשִׁנְחֻלְךָ הַלִּילָה בְּחֻצוֹת וּמִתְעוֹרֵר רִיחַ צְפוֹן וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, אִזּוּ רִיחַ צְפוֹן מְקִיֶּשֶׁה וּמְגִיעָה לְאוֹתָם הַמְּמַנִּים בְּחֻצוֹת הַלִּילָה לְזַמֵּר, וְכֻלָּם מְזַמְרִים וּפּוֹתְחִים בְּשִׁירָה. וְכִשְׂמַגִּיעַ הַבֶּקֶר וּמִתְחַבֵּרֵת קְדָרוֹת הַבֶּקֶר בְּאוֹר, אִזּוּ כָּל הָאֲחֵרִים אוֹמְרִים שִׁירָה, וְכָל כּוֹכְבֵי הַרְקִיעַ וְכָל שְׂאֵר הַמְּלֶאכִים [שְׁלַמְטָה] מְסִיעִים לָהֶם, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (אִיּוֹב לַח)

כִּד אֶתְפְּלַג לִילֵיאָ וְאֶתְעַר רִיחַ צְפוֹן וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתִּי (ס ע"ב) לְאִשְׁתַּעֲשַׁע עִם צְדִיקֵיאָ בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן. כְּדִין רִיחַ צְפוֹן אֶקִּישׁ וּמָמָא לְאִנּוּן דְּמִמְנֵן בְּפִלְגוֹת לִילֵיאָ לְזַמְרָא. וְכִלְהוּ מְזַמְרִין וּפְתַחֲוּן שִׁירְתָּא. וְכִד אֶתִּי צְפָרָא וּמִתְחַבֵּר קְדָרוֹתָא דְצְפָרָא בְּגִהוֹרָא. כְּדִין כִּלְהוּ אַחְרֵנִין אֶמְרִין שִׁירְתָּא. וְכָל כּוֹכְבֵי רְקִיעָא וְכָל שְׂאֵר מְלֶאכִין (דְּלַחְתָּא) מְסִיעִין לֹון כְּמָה דְכָתִיב, (אִיּוֹב לַח) בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בְּקַר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. עַד דִּישְׂרָאֵל

זוהר
בראשית
מ:

נְמַלֵּי שִׁירְתָּא וְתוֹשְׁבַחְתָּא אֲבַתְרִייהוּ: בְּרֵן יַחַד כַּכְבֵּי בְּקָר וַיְרִיעוּ כָּל בְּנֵי
אֱלֹהִים. עַד שִׁישְׂרָאֵל נוֹשְׂאִים שִׁירָה
וְתִשְׁבַּחוֹת אַחֲרֵיהֶם.

הַשְּׁתַּתְּפוֹת עִם הַשְּׂכִינָה

וְתֵאנָא, כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי
בְּאֹרֵייתָא בְּשַׁעְתָּא
דְּאֲתַפְּלִיג לִילֵיא. אֲשַׁתְּתַף בְּשְׂכִינְתָּא.
וְכַד אֲתֵי צַפְרָא, וּמְטַרְוֵייתָא
אֲתַחְבַּרְתָּ עִם מְלָכָא, הוּא אֲשַׁתְּכַח
עִמָּה עִם מְלָכָא. וּמְלָכָא פְּרִים עַל
כְּלָהוּ גְדַפוּי, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים
מב) יוֹמָם יִצְוֶה יי' חֲסֵדוֹ וּבְלִילָהּ שִׁירָה
עַמִּי וְגו'.

וְלְמַדְנּוּ, כָּל אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים
בְּתוֹרָה בְּשַׁעָה שְׁנַחֲלֵק
הַלִּילָהּ, מִשְׁתַּתְּפִים עִם הַשְּׂכִינָה.
וּכְשָׁבָא הַבְּקָר וְהַגְּבִירָה מִתַּחְבַּרְתָּ
עִם הַמֶּלֶךְ, הוּא נִמְצָא עִמָּה עִם
הַמֶּלֶךְ, וְהַמֶּלֶךְ פּוֹרֵס עַל כָּלֶם אֶת
כְּנַפָּיו. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שם מב) יוֹמָם
יִצְוֶה ה' חֲסֵדוֹ וּבְלִילָהּ שִׁירָה עַמִּי
וְגו'.

זוהר
ויקרא
פרשת
אחרי
מית דף
סה.

שְׁלֵהֲבַת מִתְעוֹרְרַת וּמְכָה בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם

בְּחַהֲיָא שַׁעְתָּא אֲתַעַר שְׁלֵהוּבָא חַד
מִסְטַר צַפּוֹן וּבְטַשׁ בְּאַרְבַּע
סְטְרֵי עֲלָמָא וְנַחֲתֵי וּמְטֵי בֵּין גְּדַפֵּי
דְּתַרְנַנְגוּלָא וְאֲתַעַר הַהוּא שְׁלֵהוּבָא
בֵּיהּ וְקָרִי, וְלִית מָאן דְּאֲתַעַר בְּרֵ אֲנוֹן
זְכָאֵי קְשׁוּט דְּקִיּוּמֵי וְאֲתַעַרו
בְּאֹרֵייתָא. וְכַדִּין קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְכָל אֲנוֹן צְדִיקֵיָא דְּבָגוּ גִּנְתָּא דְּעַדִּין
צִיִּיתֵי לְקַלְיָהוֹן. כְּמָא דְּאֵת אָמַר, (שיר
השירים ח יג) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנְיָם חֲבָרִים
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִיעֵנִי:
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִיעֵנִי.

בְּאוֹתָהּ הַשַּׁעָה מִתְעוֹרְרַת
שְׁלֵהֲבַת אַחַת מִצַּד
הַצַּפוֹן, וּמְכָה בְּאַרְבַּעָה רוּחוֹת
הָעוֹלָם, וַיּוֹרְדַת וּמַגִּיעָה לְבֵין כְּנַפֵּי
הַתְּרַנְגוּל, וּמִתְעוֹרְרַת בּוֹ אוֹתָהּ
הַשְּׁלֵהֲבַת וְקוֹרָא. וְאִין מִי
שְׁמִתְעוֹרַר, פֶּרֶט לְאוֹתָם צְדִיקֵי
הָאָמֶת שְׁעוּמְדִים וּמִתְעוֹרְרִים
בְּתוֹרָה. וְאִזְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל
אוֹתָם הַצְּדִיקִים שְׂבַתוּךָ גֵּן הָעַדִּין
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
(שיר ח יג) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנְיָם חֲבָרִים
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִיעֵנִי.

זוה"ק
פרשת לך
לך דף עז:

תפילת ערבית רשות

ומשום כן תפלת ערבית רשות, שהרי נכללת בתפלת היום כדי שתהיה מאירה, וכעת לא זה הזמן. ובארנו אותה, שהרי לא התגלה אור היום שיאיר לה, והיא שולטת בחשכה עד זמן חצות הלילה, כשהקדוש ברוך הוא משתעשע עם הצדיקים בגן העדן, ואז הזמן שהאדם ישתעשע [וללמד] בתורה, כמו שנתבאר.

ובגין כך תפלת ערבית רשות דהא אתכלילת בצלותא דיומא בגין לאתנהרא, והשתא לא זמנא איהו. ואוקימנא לה דהא לא אתגליא נהורא דיממא דינהיר לה, ואיהי שלטא בחשוכא עד זמנא דפלגות ליליא דאשתעשע קודשא ברוך הוא עם צדיקיא בגנתא דעדן, וכדין איהו זמנא לאשתעשעא בר נש (ס"א ולמען) באורייתא כמה דאתמר.

זוהר
בראשית
דף קלב:

אשריהם העוסקים בתורה

אשריהם כל העומדים בקיומם ועוסקים בתורה בלילה, משום שהקדוש ברוך הוא וכל אותם הצדיקים שבגן עדן שומעים קולות בני האדם אותם העוסקים בתורה, כמו שכתוב (שיר ח) היושבת בגנים וגו'.

זכאין אינון כל דקיימי בקיומיהו, ומשתדלין באורייתא בליליא. בגין דקודשא ברוך הוא וכל אינון צדיקיא דבגנתא דעדן, שמעו קליהו דבני נשא, אינון דמשתדלי באורייתא. כמה דכתיב, (שיר השירים ח) היושבת בגנים וגו'.

זוהר
בראשית
פרשת
ויחי דף
קלא:

המשכים בחצות לילה לעסוק בתורה נעשה ככריה חדשה, ומשיג להבין בהירות התורה

רבי יהודה ורבי יוסי היו יושבים לילה אחד ועוסקים בתורה. אמר רבי יהודה לרבי יוסי, ראיתי שצחות התורה בלילה יותר מאשר ביום. למה זה? אמר לו, משום שהצחות של תורה שבכתב היא תורה שבעל פה, ותורה שבעל פה שולטת בלילה, ומתעוררת יותר

רבי יהודה ורבי יוסי הוו יתבי חד ליליא, ולעאן באורייתא. אמר רבי יהודה לרבי יוסי, חמינא דצחותא דאורייתא בליליא, הוא יתיר מביממא, אמאי. אמר ליה, בגין דצחותא דתורה שבכתב, תורה שבעל פה הוא. ותורה שבעל פה, בליליא שלטא ואתערת יתיר

זוהר
פרשת
ויקרא דף
ק"א -
כ"ב ע"ב

מֵאֲשֶׁר בַּיּוֹם, וּבְזֶמֶן שֶׁהִיא שׁוֹלֵטָה,
אֲזַי קִיַּמְתָּ הַצְּחוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה.

פָּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (איוב לה) וְלֹא
אָמַר אֵינָה אֱלֹהִים עוֹשֵׂי נֹתֵן
זְמִירוֹת בְּלִילָהּ. בֵּא רְאֵה, בְּשַׁעֲהַ
שְׁמַתְעוֹרְרַת רוּחַ צְפוֹן וְנַחֲלֵק
הַלִּילָהּ, הֲרִי בְּאָרוֹ שֶׁשְׁלֵהֲבַת אַחַת
יוֹצֵאת וּמִכָּה תַּחַת כְּנָפֵי הַתְּרַנְגּוֹל
וּמְקִישׁ אֶת כְּנָפָיו וְקוֹרֵא. וְאוֹתָהּ
שְׁלֵהֲבַת, בְּזֶמֶן שֶׁמְגִיעָה אֵלָיו
וּמַתְעוֹרְרַת כְּנַגְדּוֹ, הוּא מְסַתְּכֵל בָּהּ
וּמַזְדַּעְזַע וְקוֹרֵא, וּמְסַתְּכֵל וּמְשַׁגִּיחַ
בְּשִׁבִיל כְּבוֹד רַבּוֹנוֹ כְּדֵי לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ, וְקוֹרֵא לְבָנֵי הָאָדָם.

וְלָכֵן נִקְרָא שְׁכּוּי, הַשְּׁגָחָה. וְנִקְרָא
גְּבֵר, שְׁמַתְעוֹרֵר בְּשְׁלֵהֲבַת
הַגְּבוּרָה, בְּצַד שֶׁל הַגְּבוּרָה הוּא בָּא
לְעוֹרֵר אֶת הָעוֹלָם, וְאֲזַי אוֹתָם בְּנֵי
הָאֱמוּנָה עוֹמְדִים וְנוֹתְנִים גְּבוּרָה
וְכַח לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וְאֲזַי נִקְרָאת רַבַּת
הַתּוֹרָה. וְלָכֵן דּוֹד יִרְשׁ אֶת הַמַּלְכוּת
הוּא וּבָנָיו לְעוֹלָמִים וּלְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

מִבְּיָמָא, וּבְזֶמֶן דְּאִיהִי שְׁלֵטָא, כְּדִין
אִיהוּ צְחוֹתָא דְּאוּרִייתָא.

פָּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (איוב לה י) וְלֹא
אָמַר אֵינָה אֱלֹהִים עוֹשֵׂי נֹתֵן
זְמִירוֹת בְּלִילָהּ. תָּא חוּי, (שלח לד קע"א
ע"ב) בְּשַׁעֲתָא דְּאַתְעֵר רוּחַ צְפוֹן,
וְאַתְפְּלַג לִילָא, הָא אוֹקְמוּהָ,
דְּשְׁלֵהוּבָא חַד נְפִיק, וּבְכַשׁ תַּחּוֹת
גְּדַפּוּי דְּתְרַנְגּוֹלָא, וְאַקִּישׁ גְּדַפּוּי
וְקַאֲרִי. וְהֵהוּא שְׁלֵהוּבָא בּוֹמְנָא דְּמַטֵּי
גְּבִיָהּ, וְאַתְעֵר לְקַבְלִיָהּ, אֶסְתְּכִי בֵּיהּ,
וְאַזְדַּעְזַע וְקַאֲרִי, וְאַסְתְּכִי וְאַשְׁגַּח בְּגִין
יְקָרָא דְּמַאֲרִיָּה, לְמַעַבְדַּר רְעוּתֵיהּ,
וְקַאֲרִי לֹזַן לְבָנֵי נְשָׂא.

וְעַל דָּא אַקְרִי שְׁכּוּי, אֲשַׁגְחָא. וְאַקְרִי
גְּבֵר, בְּגִין דְּאַתְעֵר בְּשְׁלֵהוּבָא
(דף כ"ג ע"ב) דְּגְבוּרָה, בְּסַמְרָא דְּגְבוּרָה
קָא אַתְיָא לְאַתְעֵרָא בְּעֵלְמָא. כְּדִין
אֵינּוֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא קִיַּיְמוּן, וְיַהֲבִין
גְבוּרָה וְחִילָא לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וּבְדִין
אַקְרִי רַבָּה דְּאוּרִייתָא. וְעַל דָּא, יְרִית
דּוֹד מַלְכוּתָא הוּא וּבְנָיו לְעֵלְמִין
וְלְדַרְי דְּרִין.

פָּרֶק יָד

גוֹדֵל הַשְּׁמָחָה שְׁמַתְעוֹרֵר בְּלִימוֹד הַתּוֹרָה בְּלִילָהּ

וּבְגִין דְּכָל מָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא
בְּהַאי עֵלְמָא, זְכִי דִּיפְתַחוּן לִיה
כְּמָה תְּרַעִין לְהֵהוּא עֵלְמָא, כְּמָה
אורוֹת - בְּשַׁעֲהַ שִׁיַּצָּא מֵהָעוֹלָם הַזֶּה

וּבְגִין דְּכָל מָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא
בְּהַאי עֵלְמָא, זְכִי דִּיפְתַחוּן לִיה
כְּמָה תְּרַעִין לְהֵהוּא עֵלְמָא, כְּמָה
נְהוּרִין. בְּשַׁעֲתָא דִּינְפּוֹק מֵהַאי עֵלְמָא,

היא מקדימה לפניו, והולכת לכל שומרי השערים, מכריזה ואומרת: (ישעיה כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק! התקינו כסאות לפלוני עבד המלך! שאין שמחה לקדוש-ברוך-הוא אלא במי שמשתדל בתורה, כל שפן אדם שמתעורר בלילה להשתדל בתורה, שהרי כל הצדיקים שבגן עדן מקשיבים לקולו, והקדוש ברוך הוא נמצא ביניהם, כמו שפרשה (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני.

היא אקדימת קמיה, ואזלא לכל גמורי תרעין, מכרות ואומרת, (ישעיה כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק. אתקינו כרסין לפלניא עבדא דמלכא. דלית חדו לקודשא בריך הוא אלא מאן דאשתדל באורייתא, כל שבן בר גש דמתער בליליא לאשתדלא באורייתא, דהא כל צדיקיא דבגנתא דעדן, צייתין לקליה, וקודשא בריך הוא משתכח בינייהו, במה דאוקמוה (שיר השירים ח יג) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני.

בעת הגלות אין להקב"ה נחת רוח, אלא על ידי לימוד התורה

ואף על גב דחדוון לא אתערו, אבל לבר קיימי ומזמרי שירתא. וכד אתפליג ליליא, ואתערותא סלקא מתתא לעילא, בדין קודשא בריך הוא אתער כל חילי שמוא לבכיה, ובעט ברקיעא, ואודעזען עלאי ותתאי. עליונים ותחתונים.

ואף על גב דחדוון לא אתערו, אבל לבר קיימי ומזמרי שירתא. וכד אתפליג ליליא, ואתערותא סלקא מתתא לעילא, בדין קודשא בריך הוא אתער כל חילי שמוא לבכיה, ובעט ברקיעא, ואודעזען עלאי ותתאי.

זוהר בראשית פרשת ויחי דף רלא.

ואין מנוחה לפניו, פרט לזמן שמתעוררים למטה בתורה, אז הקדוש ברוך הוא וכל אותן נשמות הצדיקים [שעמו], כלם מקשיבים ושמיחים לאותו קול, ואז מנוחה. [לפניו, ובאה מנוחה לכל נשמות הצדיקים שעמו] [לפניו נמצאת]. משום שמיום שנחרב

הוא וכל אינון נשמתין ולית נייחא קמיה, בר בזמנא דמתערי לתתא באורייתא. בדין קודשא בריך דצדיקיא (דעמיה), בלהו צייתין וחדדין לההוא קלא וברין נייחא. (ס"א קמיה ואתי נייחא לבלהו נשמתין דצדיקיא עמיה) (קמיה אשתכח). בגין דמיומא דאתחריב מקודשא לתתא, אומי קודשא בריך

הַמְקַדֵּשׁ לְמִטָּה, נִשְׁבַּע הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא שְׁלֵא יִכְנַס לְתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל
מַעֲלָה עַד שְׂיִכְנַסוּ יִשְׂרָאֵל
לְיְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מִטָּה, שְׁכָתוּב (הוֹשַׁע
יא) בְּקִרְבְּךָ קָדוֹשׁ וְלֹא אָבּוֹא בְּעִיר,
וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ הַחֲבָרִים.

וְכָל אִינוֹן מְזַמְרִים קְיִימֵי לְבַר, וְאָמְרֵי
שִׁירְתָּא, בְּתַלְתַּת פְּלָגֵי לִילְיָא
וְכִלְהוּ מְשַׁבְּחֵן בְּתוֹשְׁבַּחְתֵּן יְדִיעָאן,
וְכִלְהוּ חִילֵי שְׁמַיָא, כְּלָהוּ מִתְעַרְי
בְּלִילְיָא, וְיִשְׂרָאֵל בִּימָמָא. וְקְדוּשָׁה לָא
מְקַדְשֵׁי לְעִילְיָא, עַד דְּמְקַדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
לְתַתָּא, וְכַדִּין כָּל חִילֵי שְׁמַיָא מְקַדְשֵׁי
שְׁמָא קְדִישָׁא כְּחֻדָּא. וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל
קְדִישֵׁין, מִתְקַדְשֵׁין מַעֲלָאֵי וְתַתָּאֵי
(ס"א גִּבְנִין קְדוּשָׁא דְשִׁמְעָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לֹא סְלִיק אֵלָא מַעֲלָא וּמִתַּתָּא) כְּחֻדָּא. הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, (וַיִּקְרָא יט) קְדוּשִׁים תִּהְיוּ
כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם.

וְכָל אוֹתָם מְזַמְרִים עוֹמְדִים בְּחוּץ
וְאוֹמְרִים שִׁירָה בְּשִׁלְשֵׁת
חֻלְקֵי הַלֵּילָה, וְכֻלָּם מְשַׁבְּחִים
בְּתַשְׁבְּחוֹת יְדוּעוֹת, וְכֻלָּ חִילוֹת
הַשָּׁמַיִם, כָּלָם מִתְעוֹרְרִים בְּלֵילָה,
וְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם, וְקְדוּשָׁה לֹא מְקַדְשִׁים
לְמַעֲלָה עַד שְׂיִשְׂרָאֵל מְקַדְשִׁים
לְמִטָּה, וְאִזּוּ כָּל חִילוֹת הַשָּׁמַיִם
מְקַדְשִׁים אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ כְּאָחֵד.
וְעַל זֶה יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים מִתְקַדְשִׁים
מַעֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוֹנִים [מִשׁוּם
שֶׁהַקְּדוּשָׁה שֶׁל שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
וּמִלְמַטָּה] כְּאָחֵד. זֶהוּ שְׁכָתוּב
(וַיִּקְרָא יט) קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ
אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם.

הַשְׁתַּדְּלָ בַתּוֹרָה לְכַבּוֹד הַשְּׂכִינָה וְלֹא לְצַרְךָ עֲצָמָם

נְטִיל תַּלְתַּת אַבְנִין וְזָרִיק לֹזן לְגַבֵּי
עֵלְיָא. וְכַד זָרִיק לֹזן אֶתְעַבִּידוּ
אַבְנָא חֻדָּא, וְאָמַר לְמֵאֲרֵי מִתִּיבְתָא,
קְבִילוּ הָאֵי אַבְנָא לְגַבִּיכוֹ, דְּהָא
שְׂכִינְתָא אִיהִי בְּגִלוּתָא וְלִית בְּכוּ מָאן
דִּיתְעַר לְגַבְהָ לְרַצָּאָה לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָהּ

נְטִיל שְׁלֹשׁ אֲבָנִים וְזָרַק אוֹתָן
לְמַעֲלָה. וְכִשְׁזָרַק אוֹתָן, נַעֲשׂוּ
אָבֶן אַחַת, וְאָמַר לְרָאשֵׁי הַיְשִׁיבָה:
קְבִלוּ אֵלַיְכֶם אֶת הָאָבֶן הַזֶּה, שְׁהָרִי
הַשְּׂכִינָה בְּגִלוּתָהּ, וְאִין בְּכֶם מִי
שִׁיתְעוֹרֵר אֵלֶיהָ לְרַצוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ,

ולא עוד אלא כמה מארי מדרשות, ולא עוד, אלא כמה בעלי מדרשות, שהם חברים אצלכם, צוחים בכל יום ולילה בתורה שפעל פה בכמה קשיות, וצוחים בה כמו כלבים שאומרים הב הב, כמו שהגיהנם צוח הב הב. זהו שכתוב (משלי ל) לעלקה שתי בנות הב הב. הב לנו עשר בעולם הזה, הב לנו עשר בעולם הבא. כמו שבארוה, למד תורה הרבה, ויתנו לך שכר הרבה. ואין מי שישתדל בתורה להעלות בה השכינה מהגלות וליחד אותה עם בעלה, משום שהם אטומי עינים וסתומי לב. ומשום זה יוצא קול בכל לילה, כשיורד הקדוש ברוך הוא לגן עדן, כשעולות הנשמות לפניו, ואתו הקול אומר פסוק ככתוב (ישעיה מ) קול אמר קרא, לך ואמר להם שישתדלו בתורה כדי לחבר השכינה עם הקדוש ברוך הוא. כמו שדוד שאמר (תהלים קלב) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה. והוא היה משתדל בתורה לחבר את האם, שנאמר בה (משלי א) ואל תטש תורת אמן, עם בעלה...

תלמידי חכמים קמים בחצות לעסוק בתורה

תא חזי ... בפלגות ליליא. בההיא שעתא, קודשא ברוך הוא אשתכח בגנתא דעדן, וקדושה

ולא עוד אלא כמה מארי מדרשות, ולא עוד אלא כמה מארי מדרשות, שהם חברים אצלכם, צוחים בכל יום ויום ולילה באוריתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה בכלבין דאמרין הב הב. כגונא דגיהנם דצוח הב הב, הדא הוא דכתיב (משלי ל) לעלקה שתי בנות הב הב. הב לן עותרא בעלמא דין. הב לן עותרא בעלמא דאתי. כמה דאוקמוה למד תורה הרבה ויתנו לך שכר הרבה. ולית מאן דישתדל באוריתא, לסלקא בה שכינתא מן גלותא, וליחדא לה עם בעלה דאנון אטימין דעינין סתימין דלבא, ובגין דא קלא נפק בכל ליליא כד נחית קודשא ברוך הוא בגנתא דעדן, דסלקין נשמתין קמה, ויהוא קלא אמר קרא כדכתיב (ישעיה מ) קול אמר קרא. זיל ואמא לון דישתדלון באוריתא לחברא שכינתא עם קודשא ברוך הוא. כגונא דדוד דאמר (תהלים קלב) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה. ואיהו הוה משתדל באוריתא לחברא אמא, דאתמר בה (משלי א) ואל תטש תורת אמן עם בעלה.

תא חזי ... בפלגות ליליא. בההיא שעתא, קודשא ברוך הוא אשתכח בגנתא דעדן, וקדושה

הַעֲלִינָה מִתְעוֹרְרָת, וְאֵז הַשְׁעָה
 לְהַתְקַדֵּשׁ... תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים
 שִׁיּוּדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַתּוֹרָה, בְּחֲצוֹת
 הַלַּיְלָה שְׁעַתָּם לַעֲמֹד וּלְעֶסֶק
 בַּתּוֹרָה, לְהַזְדַּוֵּג עִם פְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל,
 לְשַׁבַּח אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, אֶת
 הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ.

עֲלָה אֶתְעַר, וּכְדִין שְׁעַתָּא הִיא
 לְאַתְקַדֵּשׁ... תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים דִּידְעִין
 אֹרְחֵי דְאֹרִייתָא, בְּפִלְגוֹת לַיְלָא
 שְׁעַתָּא דְלְהוֹן לְמִיקָם לְמַלְעֵי
 בְּאֹרִייתָא, לְאַזְדַּוּגָא בְּפְנֵסֶת
 יִשְׂרָאֵל, לְשַׁבַּח לְשֵׁמָא קְדִישָׁא,
 לְמַלְכָא קְדִישָׁא.

קוּמִי רוּנִי בַּלַּיְלָה

מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן
 חֲמֵשִׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לְעַבֵּד
 עֲבֹדַת עֲבָדָה וְעֲבֹדַת מִשָּׂא בְּאֵהָל
 מוֹעֵד. מִצְוָה זֹאת לְהִיּוֹת הַלְוִיִּם
 מְשׁוֹרְרִים בְּמִקְדָּשׁ. וְאִם עַל גֵּב
 שְׂבָאֲרָנוּ לְמַעְלָה, כָּאֵן צְרִיף לְחַדֵּשׁ
 דְּבָרִים, שְׁהֲרֵי הִכְהֵן מִקְרִיב קֶרְבָּן,
 וְהוּא מִיכָאֵל. לְוִי הוּא גְבְרִיאֵל, הוּא
 צְרִיף לְגִגָּן. וְסוּד הַדְּבָר - (תְּהִלִּים מ"ב)
 יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסֵדוֹ, זֶה חֲסֵד כֹּהֵן
 גָּדוֹל, שְׂמִיכָאֵל הוּא כֹּהֵן הַדְּיוּט
 לְגַבֵּי רְבוּנוֹ, וְעַם כָּל זֶה שְׁהַדְּיוּט
 הוּא אֶצֶל רְבוּנוֹ - הוּא מֶלֶךְ חַיּוֹת
 הַקְּדָשׁ. וּבְרַפְתְּ הַדְּיוּט אֵל תְּהִי קֶלֶה
 בְּעֵינֶיךָ, וְזֶה יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסֵדוֹ.
 וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי - זֶה גְבוּרָה.
 שִׁירָה - (דְּבָרִים ל"ג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר
 לוֹ. (יְחֻזְקָא א) וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְׂמָאֵל.
 וּגְבְרִיאֵל שְׁלוּחוֹ, וְצְרִיף לְשׁוֹרֵר
 וּלְגִגָּן בְּחֻדָּה בֵּינָן הַתּוֹרָה, (לְהַתְעַסֵּק
 לְשַׁלַּח קֶרְבוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּשִׂמְחָה. וּמִי
 שֶׁאֵין לוֹ רִשׁוּת) לְהַתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, יִקְיָם

רַעִיָא מִהִימְנָא (בְּמִדְבַר ד') מִבֶּן
 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן
 חֲמֵשִׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לְעַבֹּד עֲבוֹדַת
 עֲבוֹדָה וְעֲבוֹדַת מִשָּׂא בְּאֵהָל מוֹעֵד.
 פְּקוּדָא דָּא לְהִיּוֹת הַלְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים
 בְּמִקְדָּשׁ. וְאִם עַל גֵּב דְּאֹקִימְנָא
 לְעֵילָא, הֵכָא צְרִיף לְחַדֵּשׁ מְלִין, דְּהֵא
 כֹּהֵן אִיהוּ מִקְרִיב קֶרְבָּנָא, וְאִיהוּ
 מִיכָאֵל. לְוִי אִיהוּ גְבְרִיאֵל. אִיהוּ צְרִיף
 לְגִגָּנָא. וְרִזָּא דְמֶלֶךְ, (תְּהִלִּים מ"ב) יוֹמָם
 יִצְוֶה יי חֲסֵדוֹ, דָּא חֲסֵד כֹּהֵנָא רַבָּא
 דְּמִיכָאֵל אִיהוּ כֹּהֵן הַדְּיוּט לְגַבֵּי
 מְאִרְיָה, וְעַם כָּל דָּא דְּהַדְּיוּט אִיהוּ
 אֶצֶל מְאִרְיָה. מֶלֶךְ דְּחַיּוֹת הַקְּדָשׁ
 אִיהוּ. וּבְרַפְתְּ הַדְּיוּט אֵל תְּהִי קֶלֶה
 בְּעֵינֶיךָ, וְהֵאֵי אִיהוּ יוֹמָם יִצְוֶה יי
 חֲסֵדוֹ. וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי, דָּא גְבוּרָה.
 שִׁירָה: (דְּבָרִים ל"ג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ.
 (יְחֻזְקָא א) וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְׂמָאֵל,
 וּגְבְרִיאֵל שְׁלוּחִיָּה, וְצְרִיף לְשׁוֹרֵר וּלְגִגָּן
 בְּחֻדָּה בְּחִמְרָא דְאֹרִייתָא, (לְאַתְעַסֵּק
 לְשַׁלַּח קֶרְבָּנָא קָמִי מַלְכָא בְּחֻדָּה וּמֵאֵן דְּלִית

זוהר
 במדבר
 פרשת
 נשא דף
 קכא:

(איכה ב) קומי רני בלילה לראש
 אשמורות. ויאמר באשמורות כמה
 סליחות ותחנונים ובקשות בכל
 מיני רנה בגרונה, שהוא פנור
 להוציא בו קול בשש פנפי ראה עם
 ורדים בששת צנורות הקנה, וזו ו'.
 ויוציאו מהלב, ששם בינה, כמו
 שפרשוה בעלי המשנה, הלב מבין.
 יוציא בן מבינה...

לאתעסקא באורייתא, יקיים
 (איכה ב) קומי רני בלילה לראש
 אשמורות. ויימא באשמורות, כמה
 סליחות ותחנונים ובקשות, בכל מיני
 רנה בגרונה, דאיהו פנור לאפקא
 ביה קלא, בשית פנפי ריאה עם
 וורדא. בשית עוקאן דקנה. ודא ו'.
 ויפוק ליה מלבא, דתמן בינה. כמה
 דאוקמוה מארי מתניתין, הלב מבין.
 ויפוק בן מבינה. (ע"כ רעיא מהימנא) (כ"ד
 ע"כ פקודא דא המועל בהקדש וכו')

תתרגול שחור קורא בחצות

ותתרגול השחור, שנינו, אין
 דין שורה אלא
 במקום שהוא מינו, ושחור בא
 מצד הדין. ולכן בחצות הלילה
 ממש, כשמתעוררת רוח של צד
 צפון, שלהבת אחת יוצאת ומכה
 תחת פנפי התרגול והוא קורא.
 וכל שפן בתרגול שחור, שמתפונן
 יותר מאחר.

ותתרגולא אוכמא, תנינן, לית דינא
 שריא אלא באתר דהוא
 זיניה. ואוכמא מסטרא דדינא קאתי.
 ובגין כך, בפלגות ליליא ממש, כד
 רוחא דסטרא דצפון אתער, חד
 שלהובא נפיק, ובטש תחות גדפוי
 דתתרגולא, וקרי. וכל שפן בתתרגולא
 אוכמא, דאתפונן יתיר מאחרא.

זה"ק
 פרשת
 ויחי דף
 ריח:

הקדוש ברוך הוא וכל הצדיקים מקשיבים לקולו

בא וראה, בשעה שמגיע חצות
 הלילה, מתעוררת שלהבת
 אחת ונכנסת תחת פנפי התרגול,
 וקורא. ובאותה השעה הקדוש
 ברוך הוא ירד אל גנו, שהיא גן
 העדן העליון שיש לקדוש ברוך
 הוא. ובאותה שעה מתעורר

תא חזי, בשעתא דיהא פלגות
 ליליא. איתער שלהובא חדא,
 ויעול תחות גדפי דתתרגולא, וקארי.
 ובההוא שעתא, קודשא בריך הוא
 ירד אל גנו, דאיהו גן עדן עילאה,
 דאית ליה לקודשא בריך הוא.
 ובההוא שעתא אתער תתרגולא

זהו חדש
 פרשת
 אחרי דף
 נח:

הַתְרַנְגוּל שֶׁל מַעֲלָה, וְאוֹמֵר: קוֹמוּ
כָּל אוֹתָם שְׁשֵׁנָה בְּחוּרֵיהֶם, הִנֵּה
הַשְּׁעָה הַיָּא לְחִבְר הָאֵילַת עִם
בַּעֲלָהּ. אֲשֶׁרִיו כָּל אָדָם שְׁיָקוּם
בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה לְהַתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה,
שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַצְּדִיקִים
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
הַיּוֹשֵׁב בְּגִנִּים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים
לְקוֹלֵךְ הַשְּׁמִיעֵנִי (שם ח).

וּבַשְּׁעָה הַזֹּאת, מִי שֶׁמְתַעַסֵּק בַּתּוֹרָה,
מוֹרִיק עָלָיו חוֹט אֶחָד שֶׁל
חֶסֶד. וּבַשְּׁעָה הַזֹּאת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יֵרֵד לְגִנּוֹ. לְמִי יֵרֵד? לְעֶרְוֹת
הַבְּשָׂם. וּמִי הֵם עֶרְוֹת הַבְּשָׂם? זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת ל) בְּשָׂמִים רֵאשׁ. וּמִי
הֵם? צְדִיקִים.

לְרַעוֹת בְּגִנִּים - בְּגִן הָעֵדֶן
שֶׁלְמַעֲלָה וְגִן הָעֵדֶן
שֶׁלְמַטָּה, שֶׁנִּקְרָא הָעוֹלָם הַזֶּה
וְהָעוֹלָם הַבָּא. לְלִקֹּט שׁוֹשְׁנִים, מִי
הֵם הַשׁוֹשְׁנִים? אֵלּוֹ הַצְּדִיקִים
שֶׁהַתְעַסְקוּ בַּתּוֹרָה, וְאוֹתָם
שֶׁמְרַחֲשִׁים תּוֹרָה בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב שׁוֹשְׁנִים, אֵל תִּקְרֵי שׁוֹשְׁנִים
אֵלָּא שְׁשׁוֹנִים, שֶׁאֶפְלוּ בְּקָבֶר
רוּחְשׁוֹת תּוֹרָה.

דְּלַעֲיָלָא, וְאָמַר, קוֹמוּ כָּל אֵינּוֹן
דְּשִׁינְתָא בְּחוּרֵיהוֹן, הָא שְׁעָתָא אִיהִי
לְאַתְחַבְרָא אֵיילָתָא בְּבַעֲלָהּ. זְכָאָה
אִיהוּ כָּל בְּרַ גִּשׁ דִּיקוּם בְּפִלְגוֹת לֵילִיא
לְאַתְעַסְקָא בְּאוֹרֵייתָא. דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְכָל צְדִיקֵיא אֲצִיתוּ לְקָלִיהּ. הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, (שם ח) הַיּוֹשֵׁב בְּגִנִּים
חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְּׁמִיעֵנִי.

וּבַהֲאֵי שְׁעָתָא, מֵאֵן דְּאַתְעַסְק
בְּאוֹרֵייתָא, אֵייתְרַק עָלֶיהָ
חַד חוּטָא דְחֶסֶד. וּבַהֲאֵי שְׁעָתָא,
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יֵרֵד לְגִנּוֹ. לְמִי יֵרֵד,
לְעֶרְוֹת הַבְּשָׂם. וּמֵאֵן אֵינּוֹן עֶרְוֹת
הַבְּשָׂם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת ל)
בְּשָׂמִים רֵאשׁ. וּמֵאֵן אֵינּוֹן, צְדִיקִים.

לְרַעוֹת בְּגִנִּים, בְּגִן עֵדֶן דְּלַעֲיָלָא, וְגִן
עֵדֶן דְּלַתְתָּא, דְּאִיקְרֵי
הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם הַבָּא. לְלִקוּט
שׁוֹשְׁנִים, מֵאֵן אֵינּוֹן שׁוֹשְׁנִים. אֵלִין
צְדִיקֵיא דְאַתְעַסְקוּ בְּאוֹרֵייתָא, וְאֵינּוֹן
דְּמְרַחֲשֵׁן אוֹרֵייתָא בְּשִׁפְוֹתֵיהוֹן. הָדָא
הוּא דְכְּתִיב שׁוֹשְׁנִים, אֵל תִּקְרֵי
שׁוֹשְׁנִים, אֵלָּא שְׁשׁוֹנִים, שֶׁאֶפְלוּ
בְּקָבֶר רוּחְשׁוֹת תּוֹרָה.

פָּרָק טו

הַעֲנֵשׁ לְמִי שֶׁאֵינּוֹ קָם בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה

כֹּד	תְּרַנְגוּלָא קְאָרִי, וּבְנֵי נִשְׂא נִימִי	וּבְשִׁחַתְרַנְגוּל	קוֹרָא	וּבְנֵי
	בְּעַרְסֵיהוּ, וְלֹא מְתַעֲרִי.		אָדָם	יִשְׁנִים

במטותיהם ואינם מתעוררים, התרנגול קורא אחר כך, ואומר מה שאומר, והרי פשוה. אחר כך מכה בכנפיו ואומר: אוי לפלוגי הנזוף של רבנו, שעזב את רבנו, ולא עורר את ולא משגיח על כבוד רבנו.

בשמאיר היום, הכרוז קורא עליו ואומר: ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה. לסייע לו באותן התשבחות, ושיהיה הכל בסיוע אחד. עשי?! עושני היה צריך להיות! מה זה עשי? אלא בשעה שאדם קם בחצות הלילה ומשתדל ברנת התורה, שרנת התורה לא נקראת אלא בלילה, וכשהוא נמצא בתורה כשמאיר היום, הקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל מתקנים לו חוט אחד של חסד להנצל מן הכל, ולהאיר לו בין העליונים והתחתונים.

התרנגול קארי לבתר, ואמר מה דאמר, (קע"א ע"ב) והא אוקמוה. לבתר בטש בגדפוי, ואמר, ויילפלגניא גזוף דמאריה, שבקא דמאריה, דלא אתער רוחיה, ולא אשגח ליקרא דמאריה.

בד נהיר ומא, ברוזא קרי עליה ואמר, ולא אמר איה אלוה עושי נתן זמרות בלילה, לסייע ליה באינון תושבחן, ולמהוי כלא בסיועא חדא. עושי, עושני מבעי ליה, מהו עושי. אלא, בשעתא דבר נש קם בפלגות ליליא, ואשתדל ברנה דאורייתא, דרנה דאורייתא לא אתקרי, אלא בליליא. וכד איהו אשתכח באורייתא, בד נהיר ומא, קודשא בריך הוא וכנסת ישראל מתקני ליה בחד חוטא דחסד לאשתובא מכלא ולנהרא ליה בין עלאין ותתאין.

סגולה מיחדת לתשובה על ידי עסק התורה בחצות הלילה

רבי יהודה פתח ואמר, או הודע אליו חטאתו אשר חטא. הודע אליו, מצד של מי? או ידע (נודע) חטאתו היה צריך להיות! מה זה הודע אליו? אלא שהקדוש ברוך הוא מצוה את כנסת ישראל להודיע לאדם אותו החטא שהוא

רבי יהודה פתח ואמר, או הודע אליו חטאתו אשר חטא. הודע אליו, מסטרא דמאן, או ידע (נ"א נודע) חטאתו מבעי ליה, מהו הודע אליו. אלא קודשא בריך הוא פקיד לכנסת ישראל, לאודעא ליה לבר נש, ההוא חובא דהוא חב, ובמה

זוהר ויקרא דף כג ע"ב - כד.

חָטָא, וּבִמָּה מוֹדִיעָה לוֹ? בְּדִינָהּ,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב כ) יִגְלוּ שָׁמַיִם
עֲוֹנוֹ וְאָרֶץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ. הוֹדַע
אֵלָיו, כְּמִי שֶׁמְצֹוֶה לְאַחֵר.

שִׁשְׁנֵינוּ, בְּשַׁעַת שְׂאֵדָם חוֹטָא
לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְלֹא מִשְׁגִּיחַ עַל חָטָאוֹ לְחֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה לְפָנָיו רְבוּנוּ, וְזוֹרֵק אוֹתוֹ
אֲחֵר כְּתַפּוֹ, נִשְׁמָתוֹ מִמָּשׁ עוֹלָה
וּמְעִידָה לְפָנָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְאֵז מְצֹוֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַנְסֵת
יִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר: אוֹ הוֹדַע אֵלָיו
חָטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא, הוֹשִׁיטֵי אֶת
הַדִּין עָלָיו וְהוֹדִיעֵי לוֹ אֶת חָטָאוֹ,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל טז) הוֹדַע אֶת
יְרוּשָׁלַם אֶת תּוֹעֲבוֹתֶיהָ.

אַחֵר שֶׁמֵּגִיעַ עָלָיו הַדִּין, אֵז
מִתְעוֹרֶרֶת רוּחַ לְחֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה לְפָנָיו רְבוּנוּ, וְנִכְנָע
לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן, שֶׁהָרִי מִי שְׁלִבּוֹ גָּס
בוֹ, חוֹטָא, וְשׁוֹכַח חָטָאוֹ וְלֹא
מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְזַמֵּן כְּנֶגְדּוֹ, וּמְצֹוֶה לְהוֹדִיעַ לוֹ
אֶת אוֹתוֹ הַחָטָא, כְּדֵי שֶׁלֹּא
יִשְׁתַּכַּח מִמֶּנּוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כִּף זֶה וְדָאִי (מנין
שכר) וְכִף מְצָאֵנוּ בְּדוֹד,
שֶׁכִּיּוֹן שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ מְעַשֶׂה שֶׁל בֵּת
שְׁבַע, לֹא הִשְׁגִּיחַ בוֹ. אָמַר לוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אֶתָּה שְׁכַחְתָּ
אוֹתוֹ?! אֲנִי אֲזַכִּיר לָךְ. מִיָּד מָה

מוֹדַע לֵיהּ, בְּדִינָהּ. כְּמָה דָּאֵת אָמַר
(איוב כ כז) יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאָרֶץ
מִתְקוֹמָמָה לוֹ. הוֹדַע אֵלָיו, כְּמָאן
דְּפָקִיד לְאַחֵרָא.

דְּתַנִּינָן בְּשַׁעַתָּא דְּבַר נֶשׁ חָב קָמִי
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא
אֲשַׁנַּח בַּחֲטָאִיהּ לְאַהֲדָרָא בְּתִיבְתָא
קָמִי מְאָרִיָּה, וְאֲשַׁדִּי לֵיהּ בְּתַר בְּתַפְיָהּ,
נִשְׁמָתֶיהָ מִמָּשׁ סִלְקַת וְאַסְהִידַת קָמִי
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּדִין, פָּקִיד מִלְכָּא
לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר אוֹ הוֹדַע אֵלָיו
חָטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא, אוֹשִׁיטֵי דִינָא
עָלֶיהּ, וְאוֹדַע לֵיהּ חוֹבִיָּהּ, כְּמָה דָּאֵת
אָמַר (יחזקאל טז ב) הוֹדַע אֶת יְרוּשָׁלַם
אֶת תּוֹעֲבוֹתֶיהָ.

בְּתַר דְּמִטִּי עָלֶיהּ דִּינָא, בְּדִין אֲתַעַר
רוּחָא לְמַהֲדַר בְּתִיבְתָא קָמִי
מְאָרִיָּה, וְאֲתַכְּנַע לְמַקְרַב קֶרֶבְנָא,
דְּהָא מָאן דְּלַבִּיָּה גָּס בֵּיהּ, חָטִי, וְאֲנָשִׁי
חֲטָאִיהּ, וְלֹא אֲשַׁנַּח עָלֶיהּ, וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְקַבְּלֶיהּ, וּפָקִיד
לְאוֹדַעָא לֵיהּ לְהֵהוּא חוֹבָא, בְּגִין דְּלֹא
יִתְנַשֵּׂי מִנֶּיהּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָכִי הוּא וְדָאִי (ס"א
מנלן דהכי) וְהָכִי אֲשַׁכְּחָנָא
בְּדוֹד, דְּכִיּוֹן דְּעַבְדֵּי הֵהוּא עוֹבְדָא
דְּבֵת שְׁבַע, לֹא אֲשַׁנַּח בֵּיהּ. אָמַר לֵיהּ
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶתָּה אֲנִישִׁית לֵיהּ,
אֲנִי אֲדַבְּרָנָא לָךְ. מִיָּד מָה כְּתִיב,

(שמואל ב' יב ז) אַתָּה הָאִישׁ, כֹּה אָמַר ה', אַתָּה הָאִישׁ דְּלֹא דְכָרִית לַיהוָה, אַתָּה הָאִישׁ דְּאֲנָשִׁית לַיהוָה, וּבָמָּה אֹדַע לַיהוָה בְּדִינָא.

כְּתוּב? (שמואל ב יב) אַתָּה הָאִישׁ כֹּה אָמַר ה'. אַתָּה הָאִישׁ שְׁלֹא זָכַרְתָּ אוֹתוֹ, אַתָּה הָאִישׁ שְׁשָׁכַחְתָּ אוֹתוֹ. וּבָמָּה הוֹדִיעַ לוֹ? בְּדִין.

אִוְף הֶבֶא, קוֹדֵשָׁא בְּרִיד הוּא קְאָמַר, הוֹדַע אֱלֹוֹ חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא וְשִׁפִּיר מַלְּהָ, וְהָכִי הוּא, דְּלֹא כְּתִיב אוֹ נוֹדַע אֱלֹוֹ, בְּמָה דְכְּתִיב, (שמות כא לו) אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נִגְחָ הוּא. וּמֵאַן דְּקָאִים בְּלִילָא לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא, אוֹרֵייתָא קָא מוֹדַעָא לַיהוָה חוֹבִיָּה, וְלֹא בְּאוֹרַח דִּינָא אֲלֹא בְּאִמָּא דְּאוֹדַעָא לְכַרְהָ, בְּמַלְּהָ רַבִּיָּה, וְהוּא לֹא אֲנִישֵׁי לַיהוָה, וְתָב בְּתִיבְתָא קָמִי מֵאֲרִיָּה.

אַתָּה כָּאן, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמַר, הוֹדַע אֱלֹוֹ חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא, וְהִדְבֵּר יָפָה, וְכֵךְ הוּא, שְׁלֹא כְּתוּב אוֹ נוֹדַע אֱלֹוֹ, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב (שמות כא) אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נִגְחָ הוּא, וּמִי שְׁעוּמֵד בְּלִילָה לְעַסְק בְּתוֹרָה, הַתּוֹרָה מוֹדִיעָה לוֹ אֶת חֲטָאוֹ, וְלֹא בְּדֶרֶךְ שֶׁל דִּין, אֲלֹא כְּמוֹ אִם שְׁמוֹדִיעָה לְבִנְהָ בְּדָבָר רַךְ, וְהוּא אִינוֹ שׁוֹכַח אוֹתוֹ, וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ.

וְאִי תִימָא דְדוֹד, דְּהוּא קָם בְּפִלְגּוֹ לִילָא, אִמָּאִי אֲתַעֲרוּ עָלֵיהּ בְּדִינָא, אֲלֹא שְׁאֲנֵי דְדוֹד, דְּאִיהוּ עֵבֶר בְּמָה דְּאֲתַקְשֵׁר, וּבְעָא דִינָא, וּבָמָּה דְּעֵבֶר אֲתַדֵּן. הוּא חֲטָא לְקַבְּלִיהּ דְּמַלְכוּתָא קְדִישָׁא וְלִגְבֵי יְרוּשָׁלַם קְדִישָׁא, וּבְגִין דָּא אֲתַתְּרָךְ מִירוּשָׁלַם, וּמַלְכוּתָא אַעֲדִיו מְנִיָּה, עַד (דף כ"ד ע"א) דְּאֲתַתְּקֵן בְּדָקָא יְאוּת. (ואתעניש)

וְאִם תֵּאמַר, דְדוֹד, שְׁהִיָּה קָם בְּחֲצוֹת הַלִּילָה, לְמָה הַתְּעוֹרְרוּ עָלֵיו בְּדִין? אֲלֹא דְדוֹד שׁוֹנָה, שֶׁהוּא עֵבֶר בְּמָה שְׁנֹקֶשֶׁר, וְצָרִיךְ דִּין, וּבָמָּה שְׁעֵבֶר הוּא נִדוֹן. הוּא חֲטָא כְּנֶגֶד הַמַּלְכוּת הַקְדוּשָׁה וְלִירוּשָׁלַם הַקְדוּשָׁה, וּמִשׁוּם כֵּךְ גֵּרַשׁ מִירוּשָׁלַם, וְהַמַּלְכוּת הוֹסְרָה מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁהַתְּתַקֵּן כְּרָאוּי (ונענש).

בְּרַפְתָּ תִרְנַנְגוּל

דְּהָא בְּשִׁירוּתָא כֹּד בַּר נָשׁ קָאִים בְּצַפְרָא אִית לַיהוָה לְבָרְכָא לְמֵאֲרִיָּה. בְּשַׁעֲתָא דְּפַקַח עֵינׁוֹי הִיךְ מְבָרַךְ. הָכִי הוּו עֵבְדֵי חֲסִידֵי קְרָמָאִי, נְטִלָא דְּמִיָּא הוּו יְהִיבֵי קְמִיָּהוּ,

כְּשֶׁבֶן אָדָם קָם בְּבִקְרָא, יֵשׁ לוֹ לְבָרַךְ לְרַבּוֹנוֹ בְּשַׁעֲהָ שְׁפַקַח עֵינׁוֹי. אִיךְ מְבָרַךְ כֵּךְ הָיוּ עוֹשִׂים חֲסִידִים רַאשׁוֹנִים: נְטִלָה שֶׁל מַיִם הָיוּ נוֹתְנִים לְפָנֵיהֶם, וּבְזִמָּן שְׁמַתְעוֹרְרִים בְּלִילָה,

הקדמת
חוברת דף
י

רוחצים ידיהם, ועומדים ועוסקים בתורה ומברכים על קריאתה. וכשהתנגול קורא, אז חצות הלילה ממש, ואז הקדוש ברוך הוא נמצא עם הצדיקים בגן עדן. ואסור לברך בידים טמאות ומזהמות, [ומברכים], וכך כל שעה.

ובזמנא דאתערו בליליא אסתן ידיהו. וקיימי ולעאן באורייתא ומברכי על קריאתה (וכו'). תנגולא קרי וכדין פלגות ליליא ממש, וכדין קודשא בריך הוא (ס' ב) אשתכח עם צדיקיא בנגתא דעדן, ואסיר לברכא בידין מסואבות ומזהמות. (ומברכינן).
וכן כל שעתא.

הַבְּטָחַת הַקַּב"ה לְשִׁבְיַה הַק' לְהוֹצִיאתָה מִן הַגָּלוּת

אֲחֹתִי בתי רעיתי, הרועה שלי, אהובת נפשי, מה נעשה מבנינו, מה הם יעשו? אבל אהובתי אחותי, אמר לך, אם ברצון עולה עליך, את מרבעת, והכנפים שלך פרושות לארבעה צדדים. בשבועה עליך, בתי יחידתי, שתלכי עמם ולא תעזבי אותם, ותכסי עליהם בארבעת צדדי העולם. ואם לא, יאבדו מן העולם.

מה אמר לך, רבי. באותה שעה שכנסת ישראל שומעת את זה, מרימה קול, ומזדעזעים שמונה עשר אלף עולמות, והקדוש ברוך הוא עמה. ואז (ירמיה לא) קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה. ואז הקדוש ברוך הוא, (ישעיה כב) ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד.

מי ראה את הבהלה בכל הרקיעים? מי ראה הבלבול והמספד

אֲחֹתִי בתי רעיתי רעיית דילי, רחימתא דנפשאי, מה געביד מן בננא מה יעבדון אינון. אבל רחימתי אחתי, אימא לך, אי ברעו סלקא עלך, אנת מרובעת, וגרפין דילך פרישן לד' סטרין, באומאה עלך בתי יחידתי, דתתקד בהדיהו, ולא תשובק לון, ותחפי עלייהו בארבע סטרין דעלמא. ואי לא, יתאבדון מעלמא.

מה אימא לך רבי, בההיא שעתא דכנסת ישראל שמעת דא, ארימת קלא, ואודעזעו תמניסר אלף עלמין, וקודשא בריך הוא בהדה. וכדין (ירמיה לא) קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה. וקודשא בריך הוא פדין, (ישעיה כב) ויקרא אדני ה' צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד.

מאן חמא ערטולא בכלהו רקיעין. מאן חמא בלבולא ומספידא

זוהר חדש
פרשת
בלק דף
סח.

דַּתְמָן. עַד דְּכָל חַיִּילֵי שְׁמַיָּיא חֲשִׁיבוּ, שְׁשָׁם, עַד שְׁכָל צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם, חֲשָׁבוּ שְׂיִתְהִפְכוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת?
אָמַר לָהּ קוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, בְּרַתִּי יַחֲדַתִּי דִּילִי, תְּהִדָּ לְחַפְיָיא עֲלֵיהוֹ, וְלְדַיְיָרָא עִם בְּנֵנָן. אֲמַרְהָ לִּיה, מְאָרִי דְעֵלְמָא, לָא אִיהָ. בְּתַר דְרַבִּית לֹון, וְתַקִּינִית לֹון, וְגַדִּילִית לֹון. אֵהִי חֲמוּת לְשִׁנְאִיהוֹן דְאֲכָלִי לֹון, וְתִנְשִׁי לְנָא תְמָן. בְּדִין אֹמְרִי קוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא לָהּ, לְאֲקַמָּא לָהּ, וְלִמְפָּרַק לֹון לְיִשְׂרָאֵל, וְלִאֲפָקָא לֹון מִגְּלוּתָא. בְּדַבְרָא אַחֲרָ, (יְרַמִּיָּה לֹא) כֹּה אָמַר ה' מְנַעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְגו', וַיֵּשׁ תַּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ כו', וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם.

חֲשָׁבוּ לָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל: בְּתִי יַחֲדַתִּי שְׁלִי, תְּלַכִּי לְכַסוֹת עֲלֵיהֶם וְלְדוֹר עִם בְּנֵינוּ. אֲמַרְהָ לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, לֹא אֵלְךָ! אַחֲרַ שְׂרַבִּית אֹתָם וְתַקַּנְתְּ אֹתָם וְגַדַּלְתְּ אֹתָם, אֵהְיָה רוֹאֶה לְשׁוֹנְאֵיהֶם שְׁאוּכָלִים אֹתָם, וְתִשְׁכַּח אֹתָם שָׁם! אֲזַ נִשְׁבַּע לָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַקִּימָהּ וְלִגְאֹל אֶת יִשְׂרָאֵל וְלְהוֹצִיאֵם מִן הַגְּלוּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יְרַמִּיָּה לֹא) כֹּה אָמַר ה' מְנַעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְגו', וַיֵּשׁ תַּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ כו', וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם.

פרק טז

ענין הבכייה בחצות על חרבן בית המקדש וצער השכינה

שְׁלַחוּ לְהוּ בְנֵי בְּכָל לְבַנֵי אֶרֶץ קַדִּישָׁא, לָן יָאוֹת לְמַבְבִּי, לָן יָאוֹת לְמַעַבְדַּת הַסְּפָדָא עַל חוֹרְבַן בֵּית אֱלֹהֵנָא, עַל דְאִתְבַּדְרְנָא בִּינֵי עַמְמֵינָא, וְאִית לָן לְמִיפְתַּח הַסְּפִידָא, וְלִפְרָשָׁא אֲלַפְ"א בֵּיתָא, דְשַׁלַּח מְאָרִי עֲלֵמָא לְהַסְפִּידָא דְחוֹרְבַן בֵּיתֵיהּ.

שְׁלַחוּ לְהֵם בְּנֵי הָאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה: לָנוּ מִתְּאִים לְבַכּוֹת, לָנוּ רָאוּי לַעֲשׂוֹת הַסְּפִדָּה עַל חוֹרְבַן בֵּית אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִתְפַּזְרְנוּ בֵּין הָעַמִּים, (כְּמִי שֶׁעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה) וַיֵּשׁ לָנוּ לְפַתַּח בְּהַסְּפִדָּה, וְלִפְרֹשׁ הָאֲלַפְ"א בֵּיתָא שֶׁשַׁלַּח רַבּוֹן הָעוֹלָם לְהַסְפִּידָּה שֶׁל חוֹרְבַן בֵּיתוֹ.

שְׁלַחוּ לְהֵם בְּנֵי הָאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה: נָא הוּא שְׁאֲמַנּוּ בְּרַחֲמֵהּ, וְגַרְשָׁה מִתּוֹךְ הַיְכָלָהּ, וַיְרַדְּהָ אֲלֵיכֶם בְּמִרְרוֹת וּבְקוֹל עֲצוּב, כְּפִאֲשָׁה

שְׁלַחוּ לְהוּ בְנֵי אֶרֶץ קַדִּישָׁא, יָאוֹת דְאִימְנָא עֲרַקְתָּ, וְאִתְתַּרְכַּת מְגוֹ הַיְכָלָהּ, וְנַחַתְתָּ לְגַבְיֵיכֶם בְּמִרְרוֹ וּבְקוֹל עֲצִיב, כְּפִאִיתְתָּא דִּיתְכָּא בְּלֹא

זוהר חדש
מדרש
הנעלם
על איכה

שְׂיוֹשְׁבַת בְּלֵי דַעַת, וְכֹאִישׁ שְׁלֹא
יָכוֹל לְהַצִּיל, וְנֹאָה לָכֶם לְסַפֵּד.

אָבֵל אָנוּ יֵשׁ לָנוּ לְבָכוֹת וְלְסַפֵּד
בְּנֵהי וּבְמִרְרוֹת, שְׁאָנוּ
רוֹאִים בְּכָל יוֹם הַהִיכָל חָרָב,
וְשׁוֹעֲלֵי הַמַּדְבָּר נִכְנָסִים וְיוֹצְאִים,
וְשׁוֹרְקִים הַיַּעֲנִים בְּתוֹכוֹ, וְאָנוּ
רוֹאִים וּבּוֹכִים.

וּבְעוֹד שְׁאָנוּ יוֹשְׁבִים נְבוֹכִים
וְשׁוֹכְבִים פִּינוּ בַּעֲפָר, אָנוּ
שׁוֹמְעִים קוֹל נְעִימוֹת רַגְלֶיהָ בְּשִׁלְשׁ
מְשֻׁמְרוֹת שֶׁל הַלִּילָה, יוֹרֶדֶת וְרוֹאָה
אֶת הַיִּכְלָה, אִיךָ יוֹשְׁבִים (חֹרְבִים)
נִשְׂרָפִים. נִכְנָסֶת מֵהִיכָל לְהִיכָל,
מִמְקוֹם לְמְקוֹם, וְגוֹעָה וּמִיִּלְלַת,
וּבּוֹכָה עָלֵינוּ וְעַל נַפְשָׁנוּ.

וְאָנוּ מִתְעוֹרְרִים לְקוֹל נְעִימוֹת
בְּכִיתָה וְיִלְלוֹתֶיהָ, וְרוֹחְנוּ
הוֹלְכַת אַחֲרֶיהָ, וּפּוֹרַחַת אֵלֶיהָ. וְלִפִּי
שְׁעָה פּוֹרַחַת וְהוֹלְכַת, וְלֹא שְׁמַעְנוּ,
וְלֹא יִדְעֵנוּ דְבָר, שֶׁהִנֵּה הוֹלְכַת
וְנִשְׂאָרְנוּ נְבוֹכִים, יִשְׁנִים, בְּלֵי רוּחַ,
בְּלֵי דַעַת. צוֹעֲקִים, וְאוֹמְרִים אִיכָּה.

דַּעַתָּא, וּכְנַבְרָא דְלֹא יָכִיל לְשִׁיבָא,
וְיֹאוֹת לְכוּן לְמַסְפֵּד.

אָבֵל אָנוּ, אִית לָן לְמַבְכֵי וְלְמַסְפֵּד
בְּנֵהי וּמִרְרוֹ, דְאָנֵן חֲמָאן בְּכָל
יּוֹמָא הִיכְלָא חָרִיב, וְתַעֲלִין דְמַדְבְּרָא
עֲאִלִין וְנַפְקִין, וְשׁוֹרְקִין יַעֲנִים בְּגוּיָה,
וְאָנֵן חֲמָאן וּבְכָאן.

וּבְעוֹד דְאָנֵן יִתְבִּין נְבוֹכִין, וְשִׁכִּיבִין
פּוֹמְנָא בַּעֲפָרָא, אָנֵן שְׁמַעִין
קַל גְּעִימוֹ דְרַגְלָהָא, בְּתַלְתַּת מְשֻׁמְרוֹתָא
דְלִילָיָא, נְחַתַּת וְחַמַּת לְהִיכְלָהָא,
אִיךָ חָרְבִין מִתּוֹקְדָן, אַעֲלַת מֵהִיכְלָא
לְהִיכְלָא, מִדּוּדָא לְדּוּדָא, וְנַעַת וּמִיִּלְלַת,
וּבְכַת עֲלָנָא וְעַל נַפְשָׁנָא.

וְאָנֵן מִתְעֲרִין לְקַל גְּעִימוֹ דְבְּכִיתָהּ
וְיִלְלוֹתֶיהָ. וְרוֹחְנָא אֲזַלַּת
אַבְתְּרָהּ, וּפְרַח לְגַבְהָ. וְלִפּוּם שְׁעַתָּא
פְּרַחַת וְאֲזַלַּת, וְלֹא שְׁמַעְנָא, וְלֹא
יִדְעְנָא מִיַּד, דְהָא אֲזַלַּת, וְאַשְׁתְּאַרְנָא
נְבוֹכִין, דְמִיכִין, בְּלֹא רוּחָא, בְּלֹא
דַּעַתָּא. צַעֲקִין, וְאַמְרִין אִיכָּה.

שְׂאֵגַת הַשְּׂכִינָה וּפְמַלְיָא שֶׁל מִנְעָה עַל חֲרָבֵן הַבַּיִת בְּכָל
לַיְלָה וְלַיְלָה

שְׁנִינֵנוּ, בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה קוֹל
מִרְרוֹת שֶׁל כָּאֵב שֶׁל
צִיּוֹן נִשְׁמַע מֵרוֹם הַרְקִיעַ לְמַטָּה,

בְּכָל לַיְלָא וְלַיְלָא, קַל
מִרְרוֹת דְכֹאִיבָא דְצִיּוֹן
אַשְׁתַּמַּע מֵרוֹם רְקִיעָא לְתַתָּא,

וממטה לרקיע, כמו שנאמר (ירמיה כה) ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו.

בְּשִׁירוֹתָא דְּלִילְיָא, היא אתפונת בככיה, ושאגת מרום הרקיע למעלה. יורדת למטה, למקום המזבח החיצון, ורואה מקומה חרב, טמא בטמאה, וכל מקום לא נמצא בו. גועה ומיללת, צוחת בקול של מרירות, ואומרת: מזבחי, מזבחי, פרנסתי שרוית אותי בכמה נסוכים, בכמה עולות טהורים קדושים.

כָּל הָאִישִׁים הַקְּדוּשִׁים, הגדולים הממנים, היו רויים ושמחים ממך. אוכלים עדונים, ומחלקים חלקיהם ברומי הרקיע. (ועתה) נתנו כך נבלת חסידים קדושים. בני שנזבחו עליך, אוי לי מדמיהם. וכל האישים הגדולים הממנים נפלו ממקומם לקול צוחותיהם.

ומתתא לרקיעא. בדבר אחר, (ירמיה כה) ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו.

בְּשִׁירוֹתָא דְּלִילְיָא, היא אתפונת בככיה, ושאגת מרום רקיעא לעילא. נחתת לתתא, לאתר מדבח החיצון, וחתת דוכתה חריב, מסאב במסאבו, וכל אתר לא אשתכח ביה. געת ומיללת, צוחת בקל מרירו, ואמרת, מדבחי מדבחי, פרנסתי דמרוית לי בכמה ניסוכין, בכמה עליון דכין קדישין.

כָּל גְּבָרִין קְדִישִׁין, רברבן ממנו, הוון מרוון וחדאן מינה, אכלין עידונין, ופלגין חולקיהון, ברומי רקיעא. יהבו כך נבלת חסידים קדושים. בני דאתדבחו עליך, ווי לי מדמיהון. וכל גברין רברבין ממנו, נפלו מדוכתיהון לקול צוחיהון.

הו אראלם צעקו חצה

יוֹשְׁבֵי בחוץ צוחים ובוכים, אותם אראלים קדושים, שאות שמו הקדוש היה מתעטר עליהם, ובו הם שמחים ועומדים. לקול בכיותיהם האות הזו פרתה מהם, ועלתה לרומי מרומים. ונשארו כנקבה שבוכה ומיללת.

יְתִבִין לבר צוחין ובכאן, אינון אראלים קדישין, דאת שמייה קדישא הוה מתעטר עליהו, וביה אינון חדאן וקיימין. לקל בכיותהון את דא פרחא מנייהו, וסלקא לרומי מרומים, ואשתארו כנוקבא דבכאת ומיללת. הדא הוא

זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה לג) הֵן אֲרָאֲלִם
צָעֲקוּ חֲצָה. אֲרָאֲלִם בְּלֹא יו"ד,
צָעֲקוּ חוּצָה.

מִזְבְּחֵי מִזְבְּחֵי, לְכַתֵּר דְּמֵרוּת לִי
בְּנִיבְלוֹת בְּנִין חֲסִידִין
קְדוּשִׁים, שְׁמִסְרוּ נַפְשָׁם וְנִשְׁמַתָּם
עֲלֶיךָ, נִגְנַזְתָּ. אֵיפֹה אֲמַצָּא אוֹתְךָ?
אֵיפֹה הָאֵשׁ שֶׁעֲלֶיךָ? גּוֹעָה וּמִילְלַת
וּבּוֹכָה בְּקוֹל עָצוּב.

שֵׁשֶׁת אֲלֵפֵי גְבָרִים קְדוּשִׁים, בְּכָל
צַד שֶׁל אֲרַבְעַת צְדָדֵי
הָעוֹלָם, הֵם שֶׁהֵיוּ אוֹכְלִים קֶרֶבֶן
בְּכָל יוֹם, יָרְדוּ עִמָּהּ, וּמִילְלִים
וּבּוֹכִים עַל מִזְבַּח הָעוֹלוֹת. וְיוֹתֵר
הֵיוּ, אֵלֶּא שֶׁהִתְמַעְטוּ.

וְאֵפִילוּ אוֹתָם שְׁעוּמְדִים בְּחוּץ,
בְּרוּחַ אַחֲרָת, שְׁרוּים
מֵאוֹתָם הָאֵיבָרִים וְהַפְּדָרִים,
בְּרֵאשִׁית הַלֵּילָה צוּחִים, גּוֹעִים
וּמִילְלִים עַל הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה. אוֹי
לְחִמּוֹר שֶׁאֵבֵד אֲבוּסוֹ, הַמְּקוֹם
שֶׁמִּתְרַוֶּה מִמֶּנּוּ. מִי רָאָה נִהְמַת
הַגְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים בְּגִבְרִיהַ, מִמַּטָּה
לְמַעְלָה, וּמִמַּעְלָה לְמַטָּה.

מְקוֹם בֵּית קְדָשֵׁי הַקְּדוּשִׁים

בְּחֲצוֹת הַלֵּילָה נִכְנָסְתָּ לְתוֹךְ אוֹתָהּ
הַנִּקְדָּה שֶׁל צִיּוֹן, מְקוֹם
בֵּית קְדָשֵׁי הַקְּדוּשִׁים, רוֹאֶה אוֹתָהּ
שֶׁנִּחְרַב, וְנִטְמָא מְקוֹם בֵּית מוֹשְׁבָהּ
וּמִטָּתָהּ, גּוֹעָה וּמִילְלַת, עוֹלָה

דְּכָתִיב, (ישעיה לג) הֵן אֲרָאֲלִם צָעֲקוּ
חֲצָה. אֲרָאֲלִם בְּלֹא יו"ד, צָעֲקוּ חוּצָה.

מִהֲבַחֵי מִדְּבַחֵי, לְכַתֵּר דְּמֵרוּת לִי
בְּנִיבְלוֹת בְּנִין חֲסִידִין
קְדוּשִׁין, דְּמִסְרוּ נַפְשֵׁיהוּן וְגִשְׁמִיהוּן
עֲלֶיךָ, אִיתְגַּנְזוּת. אֵן אֲשַׁבַּח לְךָ, אֵן
אֲשַׁתָּא דְעֲלֶיךָ. גַּעַת וּמִילְלַת וּבְכַת
בְּקַל עָצִיב.

שֵׁשֶׁת אֲלֵפֵי גְבָרֵי קְדוּשִׁין, בְּכָל
סְמָרָא דְאַרְבַּע סְמָרֵי
עֲלֵמָא, אֵינוּן דְּהוּוּ אֲכֵלֵי קֶרְבָּנָא
בְּכָל יוֹמָא, נַחְתֵי בַּהֲדָה, וּמִיילָלִין
וּבְכִיִין עַל מִדְּבַח דְעֲלוּן. וְיִתִיר הוּוּ,
אֵלֶּא אֲתִמְעֵטוּ.

וְאֵפִילוּ אֵינוּן דְּקִימִין לְבַר, בְּרוּחַ
אַחֲרָא, דְּמֵרוּן מֵאֵינוּן
אֵימְרִין וּפְדָרִין. בְּשִׁירוּתָא דְלֵילָא
צוּחִין גַּעַאן וּמִיילָלִין עַל הָאֵי מִדְּבַח.
וְוִי לְחִמְרָא דְאֵבִיד אֲבוּסָה, אַתְר
דְּמִתְרַוֶּה מְנִיה. מֵאֵן חֲמִי נְהִימוּ
דְּגַבְרִין קְדוּשִׁין בְּמִטְרוּנֵיהֶן, מִתְתָּא
לְעֵילָא, וּמִעֵילָא לְתַתָּא.

בְּפִלְגוּ לֵילָא, עָאֵל לָגוּ הֵהִיא
נְקוּדָה דְצִיּוֹן, אַתְר דְּבֵית
קְדָשׁ הַקְּדוּשִׁים, חֲמַת לִיהַ דְאַתְחָרִיב,
וְאִסְתָּאב אַתְר בֵּית מוֹתְבָהּ וְעֶרְסָה,
גַּעַת וּמִיילְלַת, סְלָקָא מִתְתָּא לְעֵילָא,

ממטה למעלה, וממעלה למטה, מסתכלת במקום הכרובים, צווחת בקול מר, ומרימה קולה ואומרת: מטתי מטתי, מקום בית מושבי! על המקום הזה כתוב (שיר ג) על משכבי בלילות. משכבי, מטת הגבירה. גועה בבכיה ואומרת: מטתי, מקום מקדשי, המקום של המרגליות הטובות, בית הפרכת והפפרת, שהיו סומכים עליו ששים אלף רבבות של אבני יקר, סדרים סדרים, שורות שורות, מסתכלים זה על זה. סדרי רמונים מצעים עליך לארבעה צדדים. העולם עמד בשבילך.

רבון העולם, בעלי הנה בא אלי, והוא שוכב בין זרועי, וכל מה שרציתי ממנו, וכל רצוני עושה בזמן הזה, כשהיה בא אלי ועזב (ושם) בי מדורו ומשתעשע בין שדי.

מטתי מטתי, אינך זוכרת כשהייתי באה אליך בשמחה ובטוב לב, ואותם התינוקות העלמים היו יוצאים כנגדי, מפנים בכנפיהם בשמחה לקבלני.

העפר שפך הנה קם ממקומו, ורואה איך נשפח ארון התורה שהיה כאן. מכאן יצא מזון לכל העולם, ואור, וברכות לכל.

ומעילא לתתא, אסתכל באתר דכרובים, צווחא בקול מריר, וארימת קלא ואמרה, ערסי ערסי, אתר בית מותבי. על האי דוכתא כתיב, (שה"ש ג א) על משכבי בלילות. משכבי, ערסא דמטרוניתא. געת בבכיה ואמרה, ערסי אתר מקדשי, אתר דמרגלאין טבאן, בי פרוכתא וכפורתא, דהוו סמכין עלוהי שתין אלפין רבון אבני יקר, סדרין סדרין, שורין שורין, מסתכלאן דא לדא. סדרין דרמונין מתצעון עלך לד' סטרין. עלמא קיימא בגינה.

רבון עלמא, בעלי הנה אתי לגבי, והוא שכב בין דרועי, וכל מה דבעינא מניה, וכל בעותי עביד בעינדא דא. כד הנה אתי לגבי, ושוי בי מדוריה, ומשתעשע בין שדי.

ערסי ערסי, לית את דכיר כד הוינא אתא לגבך בחדוה ובשפירו דלבא, ואינון רביין עולמין, הוי נפקי לקדמותי, במשי בגדפייהו בחדוה, לקבלא לי.

עפרא דכד, הנה קם מדוכתיה, וחוזו איך איתנשיא ארונא דאורייתא דהות הבא, מהכא נפקא מזונא לכל עלמא, ונהורא, וברכאן לכלא.

אֲשַׁנַּח עַל בְּעָלִי, לֵית הָכָא. אֲשַׁנַּח
לְכָל סַטְר. בְּעִידְנָא דָא בְּד
הָוָה אֲתִי בְּעָלִי לְגַבִּי, וְסַחְרִינִיה כְּמָה
בְּגִין חֲסִידוּי, וְכָל אֵינּוֹן עוֹלְמָתָאן
זְמִינִין לְקַבְּלָא לִיה.

וְהִינָא שְׁמַעִין מְרַחוּק, קַל זִגְיִן
דְּפַעְמוֹנִים מְקַשְׁקְשִׁין בֵּין
רְגָלוּ, בְּגִין דְּאֲשַׁמַּע קְלִיָּה עַד דְּלָא
יַעוֹל לְגַבִּי. כָּל עוֹלְמָתָאן דִּילִי,
מְשַׁבְּחִין וְאוֹדִין קְמִי קוֹדְשָׁא בְּרִידָה הוּא,
לְבַתֵּר אֲזֻלִין כָּל חַד עַל בֵּי מוֹתְבִיָּה,
מְחַבְּקִין בְּנִשְׁקִיתְהוֹן בְּרַחֲמִי.

בְּעָלִי בְּעָלִי, אֵן פְּנִיָּת, הַשְׁתָּא הוּא
עֲדָנָא דְּהוּינָא אֲשַׁנַּח בְּךָ.
אֲסַתְּפִלְנָא בְּכָל סַטְר, וְלֵית אַנְתָּ. אֵן
אֲשַׁנַּח לָךְ, וְלָא אַתְּבַע בְּגִינְךָ.

דָּא הוּא אַתְרָךְ בְּעִידְנָא דָא, לְמִיתִי
לְגַבִּי, הָא אֲנָא זְמִינָא הָכָא. הָא
אַתְּנִשִׁית מְנָא, לֵית אַנְתָּ דְּכִיר יוֹמִי
דְּרַחֲמִי, כִּד הוּינָא שְׁכַבְתָּ בְּתוֹקְפָךְ,
וּמְחַקְקָא בְּדִיוֹקְנָךְ, וּדְיֹקְנִי הָוֹת
מְחַקְקָא בְּךָ, כְּהָאִי חוֹתָם דְּשְׁבִיק
דְּיֹקְנִיָּה בְּגִלְפּוֹ דְּכְתָבָא, הֲכִי שְׁבַקְנָא
דְּיֹקְנִי בְּךָ, בְּגִין דְּתַשְׁתַּעֲשַׁע בְּדִיוֹקְנִי,
בְּעוֹד דְּאֲנָא בְּגוֹ חִילִי.

אִם אֲשַׁכְּחָךְ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי

נֹעֵה בְּכִיָּה וְצוֹחַת, בְּעָלִי בְּעָלִי,
הָאוֹר שֶׁל הָעֵינַיִם הָרִי נֶחֱשָׁךְ.

נֹעֵה בְּכִיָּה, וְצוֹחַת, בְּעָלִי בְּעָלִי,
נִהְיָרוּ דְּעֵינֵי הָא אִתְחַשְׁךְ.

אינך זוכר, כשהיית מושיט שמאלך מתחת לראשי, ואני מתענגת על רב שלום, וימינך מחבקת באחזה ובנשיקות. ונדרת לי שלא תעזב אהבתי לעולמים. ונשבעת לי (תהלים קלז) אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני, הנה נשכחתי ממך.

אינך זוכר, כשעמדתי אצלך בהר סיני, וששים רבוא שלמים שקבלוך עליהם, והתעטרתי לך בהם יותר מכל העמים, והיינו הולכים אחריך לכל רצונך. ואותה שפחה הרגה בהם לאלפים ורכבות, ולא השגחתי. וכלם נאבדו במדבר, והשארת אותם שם, והכנסנו בניהם הקטנים לעמד לפניך בארץ הזו. והבדלנו אותם לעמד לפניך בשביל רצונך.

הבָּלָבִים צוֹחִים לְמַטָּה, בְּרֵאשִׁית הַמְּשׁוֹרָה הַשְּׁלִישִׁית

בעלי, הנה זוכר, בכמה בנים קדושים עמדתי לפניך בכל דור ודור, בימי דוד ושלמה בנו. אינך זוכר כמה טובות שעשו לפניך?! האם נאה לך לזכר חטאים, ולא תזכר זכויות?! איך התהפכו עליך?

אני מבקשת אותך - ואינך. מבקשת על בני - ואינם. מבקשת על קדשת המקום הזה -

לית אנת דכיר, כד הוית אושיט שמאלך מתחות רישי, ואנא מתענגא על סגיא דשלם, וימינך מחבקא באחזה ובנשיקין. ונדרת לי דלא תשבוק רחימותא דילי לעלמין. ואומית לי, (תהלים קלז ה) אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני, הא איתנשינא מנך.

לית אנת דכיר, כד קאימנא לגבך בטורא דסיני, שלימין שתין רבו דקבילו לך עליהו, ואתעטרנא לך בהו, יתיר מכל עממיא, והוינא אזלין אבתרך לכל רעותך. וההיא שפחה קטלא בהו לאלפים ורכוון, ולא אשגחנא. ואתאבידו בלהו במדברא, ושבקית לון תמון, ואעילנא בניהון זעירין לקיימא קמך בארעא דא. ובדילנא לון לקיימא קמך, בגין רעותך.

בעלי הוי דכיר, בכמה בנין קדישין קאימנא קמך בכל דרא ודרא, ביומי דדוד ושלמה בריה. לית אנת דכיר כמה טבאן דעבדו קמך. יאות לך למידבר חובין, ולא תדבר זכוון. אן אתהפיכו עלך.

בעינא עלך, לית אנת. בעינא על בניא, לית אינון. בעינא על קדושתא דאתר דא, הא

וְהָרִי נִטְמָא. כָּל הָעוֹלָם הָיָה
בְּשָׁלוֹם מִשּׁוֹם הַמְּקוֹם הַזֶּה.
הַכְּלָבִים אֵין נוֹבְחִים בְּזִמְנֵי הַזֶּה,
כָּלֵם הָיָו בְּשָׁלוֹם. גּוֹעָה וּמִילָלָת,
וְכָל אוֹתָם הָאוֹכְלוֹסִים לְמַעְלָה.
וְהַכְּלָבִים צוֹוֹחִים לְמַטָּה, בְּרֵאשִׁית
הַמִּשְׁמֹרָה הַשְּׁלִישִׁית.

הִיא יוֹצֵאת וּבָאָה, וְעוֹמְדָת עַל
מְקוֹם מְזַבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים,
גּוֹעָה וּמִילָלָת, וְעוֹלָה לְמַעְלָה,
וּמוֹצֵאת כְּרוֹב אֶחָד מֵאוֹתָם שְׁנַי
הַכְּרוֹבִים שְׁהָיָו עִמָּה, וּמֵאוֹתוֹ הַזִּמְנֵי
לֹא הָיָה לָהּ אֶלָּא אֶחָד. וְאוֹתוֹ
הַתִּינוֹק הָעֵלָם שְׁנַשְׂאָר, יוֹנֵק מִמֶּנָּה
בְּכִיָּה וּילָלָה.

וְאִזּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַזִּדְמָן
אֵלֶיָּהּ, וַיִּוֹרֵד אֵלֶיָּהּ, וּמְדַבֵּר
עִמָּה. וְעַל זֶה כָּתוּב (יִרְמִיָּה ל"א) כֹּה
אָמַר ה' מְנַעֲי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ
מִדְּמָעָה, כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ.
וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ, תִּינוֹק יוֹנֵק מִשְׁדֵּי
אִמּוֹ, וְאַשָּׁה מְסַפְּרַת עִם בַּעֲלָהּ. (עַד
כֵּן הַפְּתִיחָה, מִכֵּן וְאֵילַךְ רֵאשִׁיתָה שֶׁל
מַגִּלַּת אֵיכָה).

אִסְתָּאב. כָּל עֲלָמָא הָוֵה בְּשָׁלָם בְּגִין
אַתְרֵי דָא. כְּלָבִין לֹא נִבְחִין בְּעִידָנָא
דָא, כּוֹלְהוּ הוּוּ בְּשָׁלָם. גּוֹעָה
וּמִילָלָת, וְכָל אִינוּן אוֹכְלוֹסִין
לְעֵילָא. וְכְלָבִים צוֹוֹחִין לְתַתָּא,
בְּשִׁירוּתָא דְמִשְׁמֹרָה תְּלִיתָאָה.

נִפְקַת וְאַתְתָּה, קְיִימָא עַל אַתְרֵי
דְּמְדַבְּחָא קְטֹרֶת בּוֹסְמִין,
גּוֹעָת וּמִילָלָת, וְסִלְקַת לְעֵילָא,
וְאַשְׁכְּחָא חַד כְּרוֹב מֵאִינוּן תְּרִין
כְּרוֹבִין דְּהוּוּ בְּהַדָּה, וּמֵהָהוּא זְמָנָא
לֹא הָוֵה לָהּ אֶלָּא חַד. וְהָהוּא רַבֵּיִיא
עוֹלִימָא דְאַשְׁתָּאָר, יוֹנֵק מִינָה
בְּכִיָּה וּילָלוּתָא.

כְּרִין קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹדְמָן
לְגַבְתָּהּ, וְנַחֲתִית לָהּ, וּמִמְלִיל
עִמָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יִרְמִיָּה ל"א) כֹּה
אָמַר ה' מְנַעֲי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ
מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ. וְעַל
דָּא תְּנִינוּן, תִּינוֹק יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אִמּוֹ,
וְאַשָּׁה מְסַפְּרַת עִם בַּעֲלָהּ. עַד הָכָא
פְּתִיחָתָא, מִכֵּן וְלְהֵלָאָה שִׁירוּתָא
דְּמַגִּילַת אֵיכָה.

הַאֲבִלוֹת בְּתַשְׁעָה בָּאָב

אַחַר שְׁחָטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְנַחֲרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, נֶאֱמַר בְּשִׁכְנָהּ
הָאֵם הַקְּדוֹשָׁה, (אֵיכָה א) אֵיכָה יִשְׁבָּה
כְּדָד הָעִיר רַבְתִּי עִם הָיְתָה כְּאֵלְמָנָה,

כְּתָר דְּחָאבוּ יִשְׂרָאֵל, וְאַתְחַרַב בֵּי
מִקְדָּשָׁא, אַתְמַר בְּשִׁכְנָתָא
אִימָא קְדִישָׁא, (אֵיכָה א) אֵיכָה יִשְׁבָּה
כְּדָד הָעִיר רַבְתִּי עִם הָיְתָה כְּאֵלְמָנָה,

וּמְכַבֵּין בְּלֵיל תְּשֻׁעָה בְּאֵב נְהוּרִין וְשִׁרְגִין, וְעֹבְדִין הַסֶּפֶד, וַיִּתְבִּין כְּאַבְלִים לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּדוּחְקָא דְשִׁכְיִנְתָּא. בְּגִין דְּאִינוּן גְּרָמוּ לָהּ כָּל הַהוּא תְּבִירוּ.

וּמְכַבִּים בְּלֵיל תְּשֻׁעָה בְּאֵב אֹרוֹת וְנִרוֹת, וְעוֹשִׂים הַסֶּפֶד וְיוֹשְׁבִים כְּמוֹ אַבְלִים, לְהַשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַשִּׁכְיָנָה, מִשּׁוֹם שֶׁהֵם גְּרָמוּ לָהּ כָּל אוֹתוֹ הַשָּׁבֵר.

פְּרָק יז

חֲבִיבוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְפָנֵי הַקֶּבֶ"ה

זוהר
פרשת נח
דף סא:

בֵּא רָאָה, מִיּוֹם שֶׁנִּבְנְהָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בּוֹ וְחָכִיב עָלָיו הַרְבֵּה, וְהָיָה פּוֹחֵד עַל יִשְׂרָאֵל שִׁיחֲטְאוּ וַיִּחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְכֵן בְּכָל פַּעַם שֶׁהָיָה בָּא אֶצֶל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הָיָה לוֹבֵשׁ אוֹתָהּ אֲדָרֶת. אַחַר שֶׁגְּרָמוּ הַחֲטָאִים וְהִרְגִּיזוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, נִחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְקָרַע אוֹתָהּ הָאֲדָרֶת [קָרַע אוֹתָהּ הָאֲדָרֶת וְנִחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ]. הֵינּוּ שֶׁפְּתוּב עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם.

תָּא חֲזוּ, מִן יוֹמָא דְאַתְבְּנֵי בֵּי מִקְדָּשָׁא הָוָה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְסַתְּפֵל בֵּיהּ וְחָכִיב עָלֵיהּ סְגִי וְהָוָה דְּחִיל עָלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל דִּישְׁחַטוּן וַיִּחָרֵב בֵּי מִקְדָּשָׁא. וְכֵן בְּכָל זְמָנָא דְהָוָה אָתֵי לְגַבֵּי בֵּי מִקְדָּשָׁא הָוָה לְבִישׁ הַהוּא פּוֹרְפִירָא. לְבַתַּר דְּגְרָמוּ חוֹבִין וְאִרְגִּיזוּ קַמֵּי מַלְכָּא אֲתַחֲרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא וּבְזַע הַהוּא פּוֹרְפִירָא (ד"א גרים הם ההוא פורפירא ואתחרב בֵּי מִקְדָּשָׁא) הֵינּוּ דְכָתִיב עֲשֵׂה יי אֲשֶׁר זָמַם.

בְּצַע אֲמַרְתּוּ וְגו' [האמרתו הזו בתחלה יושבה בראש אמיר, והרי התעטרו עטרה לראש ואילן נאה לפניו, והיא מימי קדם ודאי, ואז עצבות לפניו בבתים החיצוניים ודאי, (ישעיה לג) והן אראלם צעקו חצה, (שם כב) ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא וגו']. הֵינּוּ בְּזִמְן שֶׁנִּחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אַבְּל בְּזִמְן אַחַר אֵין חֲדוּהָ לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

בְּצַע אֲמַרְתּוּ וְגו' (היא אמרתו בקדמיותא יתבא בראש אמיר. והא אתעטרו עטרא לרישא ואילן נאה לפניו. ואיהי מימי קדם ודאי. וכדין עציבו קמיה בבתי בראי ודאי והן (ישעיה לג) אראלם צעקו חוצה. (ישעיה כב) ויקרא יי צבאות ביום ההוא וגו) הֵינּוּ בְּזִמְנָא דְאַתְחָרִיב בֵּי מִקְדָּשָׁא. אַבְּל בְּזִמְנָא אַחְרָא לִית חֲדוּהָ קַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כּוֹמְנָא דְאַתְאֲבִידוּ חִיבֵי עֲלָמָא וְאִינוּן דְּאִרְגִּיזוּ קַמֵּיהּ הַדָּא הוּא

הוא כְּמוֹ זְמַן שְׂאוּבָדִים רְשָׁעִי
הָעוֹלָם וְאוֹתָם שֶׁהֲרִיזוּ לְפָנָיו. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב (מִשְׁלֵי י"א) וּבְאֶבֶד רְשָׁעִים
רָנָה. וְכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שְׁעוֹשֶׂה דִין
בְּרְשָׁעֵי הָעוֹלָם, חֲדוּה וְחִשְׁבַּחַת
לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי שְׁנִינוּ שְׂאִין
חֲדוּה לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא כְּשֶׁהוּא עוֹשֶׂה דִין בְּרְשָׁעִים
אֵלֶּא? בֵּא רָאָה, בְּשָׁעָה שְׁנַעֲשֶׂה
דִין בְּרְשָׁעִים, חֲדוּת וְחִשְׁבַּחַת
לְפָנָיו עַל שְׂנֵאָבְדוֹ מִהָעוֹלָם.
וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ כְּשֶׁמְגִיעַ אוֹתוֹ זְמַן
שֶׁהַמִּתִּין לָהֶם וְלֹא שָׁבוּ אֵלָיו
מִחֲטָאֵיהֶם. אֲבָל אִם נַעֲשֶׂה בָהֶם
דִין עַד שְׁלֹא הִגִּיעַ זְמַנָּם, [וְעַד]
שְׁלֹא נִשְׁלַם חֲטָאָם, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר
(בְּרֵאשִׁית טו) כִּי לֹא שָׁלַם עוֹן
הָאָמוּרִי עַד הֵנָּה, אָז אֵין חֲדוּה
לְפָנָיו, וְרַע לְפָנָיו עַל שְׂנֵאָבְדוֹ.

דְּכָתִיב, (מִשְׁלֵי י"א) וּבְאֶבֶד רְשָׁעִים
רָנָה. וְכֵן בְּכָל דָּרָא וְדָרָא דְעֵבִיד דִּינָא
בְּחִיבֵי עֲלָמָא. חֲדוּה וְחִשְׁבַּחַתָּא קָמִי
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְאִי תִּימָא הָא תְּנִינָן דְלִית חֲדוּה קָמִי
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּד אִיהוּ
עֵבִיד דִּינָא בְּחִיבֵינָא. אֵלֶּא תָא חוּז,
בְּשַׁעְתָּא דְאִתְעֵבִיד דִּינָא בְּחִיבֵינָא,
חֲדוּן וְחִשְׁבַּחַן קָמִיהָ עַל דְאִתְאָבִידוּ
מִעֲלָמָא. וְהִנֵּי מִלִּי כַּד מְטָא הֵהוּא
זְמַנָּא (ק"ג ב, קכ"א ב) דְאִוְרִיךְ לוֹן וְלֹא
תָאבִן לְגַבִּיהָ מִחֻבִּייהוּ. אֲבָל אִי
אִתְעֵבִיד בְּהוּ דִינָא עַד לֹא מְטָא
זְמַנֵּיהוּ, [וְעַד דְלֹא אִשְׁתַּלִּים חֻבִּייהוּ, כְּמֹא
דֹאֵת אָמַר], (בְּרֵאשִׁית טו) כִּי לֹא שָׁלַם עוֹן
הָאָמוּרִי עַד הֵנָּה, כְּדִין לִית חֲדוּה
קָמִיהָ וּבְאִישׁ קָמִיהָ עַל דְאִתְאָבִידוּ.

שְׁמוֹת הַנְּבִיאִים הַקְּדוֹשִׁים וְרַמְיָהוּ וַיִּשְׁעִיָהוּ עַל שֵׁם בְּנֵין וְחֲרַבֵּן הַבֵּית

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תְּהִלִּים כ"ב)
וְאִתָּה ה' אֵל תִּרְחַק אֵילוּתֵי
לְעִזְרָתִי חוֹשֶׂה. וְאִתָּה ה' - הַכֹּל
אֶחָד. אֵל תִּרְחַק - לְהִתְרַחַק מֵאִתְּנוּ
לְהִיּוֹת עוֹלָה הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן מִלְּמַטָּה.
שֶׁהֲרִי כְּאֲשֶׁר מִתְעַלָּה הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (תְּהִלִּים כ"ב)
וְאִתָּה יי' אֵל תִּרְחַק אֵילוּתֵי
לְעִזְרָתִי חוֹשֶׂה. וְאִתָּה יי' כְּלָא חַד. אֵל
תִּרְחַק: לְאִסְתַּלְקָא מִיַּנְּן, לְמַהּוּי סְלִיק
נְהוּרָא עֲלָאָה מִתְתַּאָּה. דְּהָא כַּד
אִסְתַּלְק נְהוּרָא עֲלָאָה מִתְתַּאָּה, כְּדִין

זה"ק
פרשת
תצוה דף
קע"ט.

מלמטה, אזי נחשף כל האור ולא נמצא כלל בעולם.

ועל זה נחרב בית המקדש בימי ירמיהו. ואף על גב שנבנה לבסוף, לא חזר האור למקומו כמו שצריך. ועל סוד זה שם הנביא שהוא שהתנבא על כך - ירמיהו. העלם של האור העליון, שעלה למעלה למעלה ולא חזר להאיר לבסוף כמו שצריך. ירמיהו - התעלה ולא חזר למקומו, ונחרב בית המקדש ונחשכו המאורות.

אבל ישעיהו, השם גורם הישועה, ולהחזיר האור העליון למקומו (ישעיהו, להאיר האור העליון ולעשות ישועה) ולבנות בית המקדש, וכל הטובות וכל האורות יחזרו כבראשונה. ועל זה שמותם של שני הנביאים האלו עומדים זה לעמת זה, בסבת השם שגורם, וצרוף האותיות זו בזו גורמות מעשה, הן לטוב והן לרע. ועל סוד זה צרוף האותיות של השמות הקדושים, וכן האותיות בעצמן גורמות להראות סודות עליונים כדגמת השם הקדוש, שהאותיות בעצמן גורמות סודות עליונים קדושים להראות בהם.

אתחשף כל נהורא, ולא אשתכח כלל בעלמא.

ועל דא אתחרב בי מקדשא ביומוי דירמיהו. ואף על גב דאתבני לבתר, לא אהדר נהורא לאתריה כדקא יאות. ועל רזא דא, שמא דהווא נביאה דאתנבי על דא, ירמיהו. אסתלקותא דנהורא עלאה, דאסתלק לעילא לעילא, ולא אהדר לאנהרא לבתר כדקא יאות. ירמיהו: אסתלק ולא אהדר לאתריה, ואתחרב בי מקדשא ואתחשכו נהורין.

אבל ישעיהו, שמא גרים לפורקנא, ולאיהדרא נהורא עלאה לאתריה, (ישעיהו לאנהרא הווא נהורא עלאה ולמעבד פורקנא) ולמבני בי מקדשא, וכל טבין וכל נהורין, יהדרון בדבדקמיתא. ועל דא, שמהן דתרון נביאין אלין, קיימין דא לקבל דא, בגין דשמא גרים, וצרופא דאתון דא בדא, גרמין עוכדא, הן לטב והן לביש. ועל רזא דא, צרופא דאתון דשמהן קדישין, וכן אתון בגרמיהו, גרמין לאתחזאה רזין עלאין, כגוונא דשמא קדישא, דאתון בגרמיהו, גרמין רזין עלאין קדישין לאתחזאה בהו.

A decorative border with intricate floral and scrollwork patterns in a light gray color, framing the central text.

סֵפֶר חֲצוֹת הַרְשֵׁב"י

וְהוּא

סֵפֶר ב' מִסְפָּר זוֹהַר חֲצוֹת

וּבֹ ב' חֲלָקִים

חֶלֶק ב'

בּו יבֹאוּ מֵאֲמָרֵי הַזוֹהַר תְּקַדּוּשׁ

הַמְדַבְּרִים מֵעֵינֵי הַגְּדוּל שֶׁל לְמוֹד תּוֹרַה פְּחֲצוֹת

חֲלִילָה וּבִאֲשֻׁמּוֹרֶת - תְּקוּנָה, וּסְגוּלָתוֹ

חֹדֶשׁ מִנְחָם אֵב שְׁנַת תשע"ב

בו יבואו מאמרי הזוהר הקדוש
המדברים מענין הגדול של למוד תורה בחצות הלילה ובאשמורת –
תקונו, וסגולתו

פָּרָק א

על ידי לימוד התורה בלילה מבטלים גזרות קשות

את רוחי בקרבי אשחרך, אתדבק
בך אהבה רבה בלילה, שצריך
אדם מאהבתו של הקדוש ברוך
הוא לעמד בכל לילה להשתדל
בעבודתו עד שיתעורר הבקר,
וימשך עליו חוט של חסד. ששנינו,
אשרי חלקו של אותו אדם שאוהב
את הקדוש ברוך הוא אהבה כזו,
וצדיקי האמת הללו שאוהבים את
הקדוש ברוך הוא כך, העולם
מתקיים בעבורם, ושולטים על כל
הגזרות הקשות שלמעלה ולמטה.
(היא) (כדי שיתקיים העולם בעבורם).

את רוחי בקרבי אשחרך (ישעיה כו),
אתדבקא בך ברחימותא
סגיא, בלילה. דבעי בר נש
מרחימותא דקודשא בריך הוא,
למיקם בכל ליליא, לאשתדלא
בפולחניה, עד דיתער צפרא,
ויתמשך עליה חוטא דחסד. דתניא,
זכאה חולקיה דההוא בר נש
דרחימותא דא רחים ליה לקודשא
ברוך הוא, והני זכאי קשוט דמרחמין
ליה לקודשא בריך הוא הכי, עלמא
מתקנימא בגנייהון, ושלטין על כל
גזרין קשין דלעילא ותתא. (ג"א היא)

זוה"ק
יקרא
אחרי דף
ס"ח ע"ב

(בגין דיתקיים עלמא בגנייהון)

האור הגנוז וחוט של חסד נמשך על העוסקים בתורה בלילה

רבי יהודה אומר, אלמלא נגזו
מכל וכל, לא עומד העולם
אפלו רגע אחד, אלא נגזו ונזרע

רבי יהודה אומר, אלמלי אתגנוז
מכל (דף קמ"ט ע"א) וכל, לא
קאים עלמא אפילו רגעא חדא, אלא

זוה"ק
שמות
פרשת
תרומה דף
קמ"ט
ע"א

כַּזְרַע הַזֶּה שְׁעוֹשָׁה תּוֹלְדוֹת וְזֶרְעִים וּפְרוֹת, וּמִמֶּנּוּ הַתְּקִים הָעוֹלָם. וְאִין לְךָ יוֹם שֶׁלֹּא יוֹצֵא מִמֶּנּוּ בְּעוֹלָם וּמְקִים הַכֹּל שֶׁבּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶן אֶת הָעוֹלָם. וּבְכֹל מְקוֹם שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה בְּלִילָה, חוּט אֶחָד יוֹצֵא מֵאוֹתוֹ אֹר גָּנוּז וְנִמְשָׁךְ עַל אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בָּהּ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי. וְהָרִי בְּאֲרָנוּ. בַּיּוֹם שֶׁהוּקַם הַמְּשָׁכֵן לְמִטָּה, מֶה כְּתוּב? (שמות מ) וְלֹא יִכַּל מֹשֶׁה לְבַא אֶל אֶהֱל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן. מֶה זֶה הָעֲנָן? חוּט אֶחָד הָיָה (עמוד הענן) מֵאוֹתוֹ צַד שֶׁל הָאֹר הֶרְאוֹ שׁוֹן שִׁיּוֹצֵא בְּשִׁמְחָה בְּכֹל (של הכל) כְּשֶׁנִּכְנַס לְמִשְׁכַּן שְׁלֵמִטָּה, וּמֵאוֹתוֹ יוֹם (ראשון) לֹא נִגְלָה, אֲבָל שְׁמוֹשׁ מְשֻׁמֵּשׁ בְּעוֹלָם, וְהוּא מְחַדֵּשׁ בְּכֹל יוֹם מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

אֲתַגְנִיז וְאוֹדְרַע כְּהֵא זֶרְעָא דְעֵבִיד תּוֹלְדִין וְזֶרְעִין וְאִיבִין, וּמִגִּיהָ אֲתַקְיִים עֲלֵמָא. וְלִית לְךָ יוֹמָא, דְּלֹא נָפִיק מִגִּיהָ בְּעֲלֵמָא, וּמְקוּיִים כִּלְא, דְּבִיה זֶן קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא. וּבְכֹל אֲתֵר דְּלֵעָזַן בְּאוֹרֵייתָא בְּלִילָיָא, חַד חוּטָא נָפִיק מִהוּוּא אֹר גָּנִיז, וְאֲתַמְשִׁיד עַל אִינוּן דְּלֵעָזַן כְּהַ, הֶדָא הוּא דְּכִתִּיב, (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה יי' חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי. וְהֵא אֹקִימָנָא. יוֹמָא דְּאֲתַקֵּם מִשְׁכַּנָּא לְתַתָּא, מֶה כְּתִיב (שמות מ) וְלֹא יִכַּל מֹשֶׁה לְבַא אֶל אֶהֱל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן. מֵאִי הָעֲנָן. חַד חוּטָא הוּוּ (נ"א עמודא דעננא) מִהוּוּא סְטְרָא דְּאֹר קְדָמָא, דְּנִפְק בְּחֶדְוָה בְּכִלְא (דכלה), עֲאֵלֵת לְמִשְׁכַּנָּא דְּלַתָּא. וּמִהוּוּא יוֹמָא (קדמאה). לֹא אֲתַגְלִי, אֲבָל שְׁמוֹשָׁא קֵא מְשֻׁמֵּשׁ בְּעֲלֵמָא, וְאִיהוּ מְחַדֵּשׁ בְּכֹל יוֹמָא עוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית.

פְּרָק ב

עַתָּה רְצוֹן בְּשַׁעַת חֲצוֹת לַיְלָה וְהַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה אֵז נַעֲשֶׂה כְּאֵחַ זֶרַע דְּהַקְב"ה בְּבִיכּוּל

כְּשֶׁנִּחְלַק הַלֵּילָה, הַכְּרוֹז עוֹמֵד וּמְכַרִּיז, וְנִפְתָּחִים הַפְּתָחִים. אֵז רוּחַ אַחַת שֶׁל צְפוּן מִתְעוֹרֶרֶת וּמְקִישָׁה בְּכַנּוֹר דָּוִד, וּמִנְגֵן מֵאֲלִיו, וּמִשְׁבַּחַת אֶת הַמֶּלֶךְ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע עִם

כֹּד אֲתַפְּלַג לֵילָיָא, כְּרוּזָא קָאִים וְכַרִּיז, וּפְתָחִין פְּתִיחוּ. כְּדִין רוּחָא חַד דְּסְטֵר צְפוּן אֲתַעֵר, וְאֶקִּישׁ (דף כ"ב ע"א) בְּכַנּוֹר דְּדוֹד, וּמִנְגֵן מֵאֲלִיו. וּשְׁבַחַת לְמַלְכָּא, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע בְּצַדִּיקָיָא

זה"ק
פרשת
ויקרא דף
כ"ב ע"א

בגנתא דערן.

זכאה חולקיה מאן דאתער
 בהווא זמנא ואשתדל
 באורייתא, וכל מאן דקאים בהווא
 זמנא ואשתדל באורייתא, אקרי
 חבריה דקודשא בריך הוא וכןסת
 ישראל. ולא עוד, אלא דאלין אקרונ
 אחים ורעים ליה. דכתיב, (תהלים קכב
 ה) למען אחי ורעי אדברה נא שלום
 בך. ואקרונ חברים בהרי מלאכין
 עלאין, ומשריין עלאין, דכתיב, (שיר
 השירים ח יג) חברים מקשיבים לקולך.

כד אתי יממא, פרוזא קאים וכריו,
 ופתחין דסטר דרומא אתפתחו.
 ומתערין ככבים ומזלות, ופתחין
 דרחמין אתפתחו. ומלכא יתיב וקביל
 תושבחו. כדון כנסת ישראל נמלא
 לאינון מלין וסלקא. וכל אינון חברים
 אחידן בגדפהא, ומלייהו אתיין
 ושריין בחיקא דמלכא. כדון פקיד
 מלכא, למכתב כל אינון מלין.

ובספרא בתיבו כל אינון בני
 היכליה, וחוטא דחסד
 אתמשך עליהו, דמהווא חוטא
 אתעטר בר נש בעטרא דמלכא,
 ומניה דחלין עלאין ותתאין, הוא
 עאל בכל תרעי מלכא, ולית מאן
 דימחי בידוי. ואפילו בזמנא
 דמאריהו דדינא קיימין למידן
 עלמא, לא דינין עליה דינא. בגין

הצדיקים בגן עדן.

אשרי חלקו של מי שמתעורר
 באותו זמן ועוסק בתורה,
 וכל מי שעומד באותו זמן ועוסק
 בתורה, נקרא חברו של הקדוש
 ברוך הוא וכןסת ישראל, ולא עוד,
 אלא שאלו נקראים אחים ורעים
 שלו, שכתוב (תהלים קפב) למען אחי
 ורעי אדברה נא שלום בך. ונקראים
 חברים של המלאכים העליונים
 והמחנות העליונים, שכתוב (שיר ח
 ח) חברים מקשיבים לקולך.

בשפרא היום, הפרוז עומד ומכריו,
 ופתחים של צד דרום
 נפתחים, ומתעוררים כוכבים
 ומזלות, ופתחי הרחמים נפתחים,
 והמלך יושב ומקבל תשבחות. אזי
 כנסת ישראל נוטלת את אותם
 דברים ועולה, וכל אותם חברים
 אחוזים בכנפיה, ודבריהם באים
 ושורים בחיק המלך. אז מצוה
 המלך לכתב את כל אותם הדברים.

ובספרא כתובים כל אותם בני
 היכלו, וחוט של חסד
 נמשך עליהם, שמאותו חוט
 מתעטר אדם בעטרת המלך, וממנו
 פוחדים עליונים ותחתונים. הוא
 נכנס לכל שערי המלך, ואין מי
 שימחה בידו. ואפלו בזמן שבעלי
 הדין עומדים לדון את העולם, אין
 דנים עליו דין, משום שהרי נרשם

ברשם של המלך, שנודע שהוא
מהיכל המלך, ולכן לא דנים עליו
דין. אשרי חלקם של הצדיקים
שמשתדלים בתורה, וכל שכן בזמן
שהמלך תאב לדברי תורה.

בא וראה סוד הדבר, אין עומדת
כנסת ישראל לפני המלך אלא
בתורה, וכל זמן שישראל בארץ
התעסקו בתורה, כנסת ישראל
היתה שרויה עמהם. כשהתבטלו
מדברי תורה, לא יכלה לעמד
עמהם שעה אחת. משום כך,
בשעה שכנסת ישראל מתעוררת
למלך בתורה, מתחזק כחה, והמלך
הקדוש שמח לקבל אותה.

דהא אתרשים ברשימו דמלכא,
דאשתמודעא דאיהו מהיכלא
דמלכא, ובגין דא לא דיינין עליה
דינא. ופאה חולקהון דצדיקייא
דמשתדלי באורייתא, וכל שכן
בזמנא דמלכא תאיב על מלי
דאורייתא.

תא חזי, רוא דמלה, לא קיימא
כנסת ישראל קמי מלכא אלא
באורייתא. וכל זמנא דישראל
בארעא אשתדלו באורייתא. כנסת
ישראל שראת עמהון. כד אתבטלו
ממלי אורייתא, לא יכלא לקיימא
עמהון שעתא חדא. בגיני כך,
בשעתא דכנסת ישראל אתערת
לגבי מלכא באורייתא, אתתקיף
חילהא, ומלכא קדישא חדי לקבלא
לה.

פירק ג

העוסק בתורה בחצות יכול להגיע עד כדי שנעשה כבן לקב"ה
וכל משאלותיו מתמלאים

אמר רבי שמעון, בשעה שהבקר
מאיר והאילת עומדת
במקומה, מתעברת בצדה, ונכנסת
למאתים היכלות של המלך. האדם
שמשתדל בחצות הלילה בתורה,
בשעה שמתעוררת רוח צפון
(ותשוקת האילת) וכואבת האילת
להתעורר בעולם, בא עמה לעמד

אמר רבי שמעון, בשעתא דצפרא
נהיר, ואילתא קיימא בקיומה,
אתעברת בסטרהא, ועאלת במאתן
היכלין דמלכא. כד נש דאשתדל (דף
נ"ז ע"א) בפלגות ליליא באורייתא,
בשעתא דאתער רוחא דצפון, (ס"א
ותיאובתא דאילתא) וכאיבת אילתא
לאתערא בעולם, אתי עמה לקיימא

זה"ק
ח"ב
פרשת
בשלח דף
נ"ז ע"א

לפני המלך, בשעה שמאיר הבקר
(ואותו אדם מתפלל תפלתו וליחד השם
הקדוש כראוי) מושכים עליו חוט של
חסד.

מסתכל ברקיע, שורה עליו אור
ההשכלה של דעת
הקדושה, ומתעטר בו האדם, וכלם
פוחדים ממנו. אז האדם הזה נקרא
בן לקדוש ברוך הוא, בן היכל
המלך. נכנס לכל שערי, ואין
מוחה בידו.

בשעה שקורא להיכל המלך,
כתוב עליו (תהלים קמה)
קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר
יקראהו באמת. מה זה באמת? כמו
שבארנו, (מיכה ז) תתן אמת ליעקב,
שיודע ליחד את השם הקדוש
בתפלתו (בעולם) כראוי, וזו עבודתו
של (השם) המלך הקדוש.

קדם מלכא, בשעתא דנהיר צפרא
(ס"א והוא בר נש צלי צלותיה וליחד שמה
קדישא כדקא יאות) משכין עליה חד
חוטא דחסד. (ק"ל ע"ב)

מסתכל ברקיעא, שריא עליה
נהירו דסכלתנו דדעתא
קדישא, ומתעטר ביה בר נש, ודחלין
מניה פלא. בדין האי בר נש אקרי
ברא לקודשא בריך הוא, בר היכלא
דמלכא. עאל בכל תרעוי, לית
דימחי בידיה.

בשעתא דקרי להיכלא דמלכא,
עליה כתיב, (תהלים קמה)
קרוב יי' לכל קוראיו לכל אשר
יקראהו באמת. מאי באמת. כמה
דאוקימנא, (מיכה ז) תתן אמת ליעקב,
דידע ליחדא שמא קדישא בצלותיה
(ג"א בעלמא) בדקא יאות. ודא פולחנא
דמלכא (ג"א דשמא) קדישא.

הקם בחצות עושים אותו בריה חדשה

בשמאיר היום, הכרוז קורא עליו
ואומר: ולא אמר איה
אלוה עשי נתן זמרות בלילה. לסייע
לו באותן התשבחות, ושיהיה הכל
בסיוע אחד. עשי?! עושני היה
צריך להיות! מה זה עשי? אלא
בשעה שאדם קם בחצות הלילה
ומשתדל ברנת התורה, שרנת
התורה לא נקראת אלא בלילה,
וכשהוא נמצא בתורה כשמאיר

כד נהיר יממא, פרוזא קרי עליה
ואמר, ולא אמר איה אלוה
עושי נתן זמרות בלילה, לסייעא
ליה באינון תושבחון, ולמהוי פלא
בסיועא חדא. עושי, עושני מבעי
ליה, מהו עושי. אלא, בשעתא דבר
נש קם בפלגות ליליא, ואשתדל
ברנה דאורייתא, דרנה דאורייתא לא
אתקרי, אלא בליליא. וכד איהו
אשתכח באורייתא, כד נהיר יממא,

זוהר
פרשת
ויקרא דף
כג ע"ב

היום, הקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל מתקני ליה חוט אחד של חסד להנצל מן הכל, ולהאיר לו בין העליונים והתחתונים.

רבי יהודה אמר, אני שמעתי שאמר רבי אבא את הפסוק הזה, איה אלוה עשי, עושה לי ה' צריך להיות! מהו עשי? אלא כמו שאמרת, בשעה שהוא קם בלילה ומשתדל בתורה, כשמאיר היום מתעורר אברהם באותו חוט שלו, שכתוב בו (בראשית יד) אם מחוט ועד שרוך נעל וגו'. והקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל מתקנים אותו, ועושים אותו בכל יום בר'ה חדשה. זהו שכתוב אלוה עשי.

קודשא בריך הוא וכנסת ישראל מתקני ליה בחד חוטא דחסד לאשתובא מכלא ולנהרא ליה בין עלאין ותתאין.

רבי יהודה אמר, אנא שמענא דאמר רבי אבא האי קרא, איה אלוה עשי, עושה לי מבעי ליה, מהו עשי. אלא כמה דאמרת, בשעתא דאיהו קם בפלגות ליליא, ואשתדל באורייתא, כד נהר יממא, אתער אברהם בההוא חוטא דיליה, דכתיב ביה (בראשית יד) אם מחוט ועד שרוך נעל וגו'. וקודשא בריך הוא וכנסת ישראל מתקני ליה, ועבדי ליה בכל יומא בר'ה חדשה, הדא הוא דכתיב אלוה עשי.

פּרָק ד

ענין תיקון חצות ולמוד התורה בחצות הלילה והברכה שזוכים לה

רבי חזקיה היה יושב לפני רבי יצחק. קמו בחצות הלילה ללמד תורה. פתח רבי יצחק ואמר, (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו'. הפסוק הזה הרי פרשוהו החברים והרי נתבאר, אבל השבח הזה הוא של כל בני האמונה, ומי הם בני האמונה? אותם שמשתדלים בתורה ויודעים ליחד את השם הקדוש כראוי.

רבי חזקיה הוה יתיב קמיה דרבי יצחק, קמו בפלגות ליליא למלעי באורייתא. פתח רבי יצחק ואמר, (תהלים קלד א) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו', האי קרא הא אוקמוה חבריאי, והא אתמר. אבל האי שבחא הוא, דכל אינון בני מהימנותא. ומאן אינון בני מהימנותא. אינון דמשתדלי באורייתא, וידעין ליחדא שמה

זה"ק פרשת ויקרא דף י"ב ע"ב - י"ג ע"א

והשבח של אותם בני האמונה, אותם שעומדים בחצות הלילה לעסק בתורה ונדבקים בכנסת ישראל לשבח את הקדוש ברוך הוא בדברי תורה.

בא ראה, בשעה שאדם קם בחצות הלילה לעסק בתורה ורוח צפון מתעוררת בחצות הלילה, אותה אילת עומדת ומשבחת את הקדוש ברוך הוא. ובשעה שהיא עומדת, כמה אלפים וכמה רבבות עומדים עמה במקומם, וכלם מתחילים לשבח את המלך הקדוש.

אותו מי שזכה וקם בחצות הלילה לעסק בתורה, הקדוש ברוך הוא מקשיב לו, כמו שבארוה, שכתוב (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. וכל אותם אוכלוסים של מעלה וכל בני התשבחת שמזמרים לרבונם, כלם שוככים בשביל התשבחת של אותם שעסקו בתורה, ומכריזים ואומרים: (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה'. אתם ברכו את ה', אתם שבחו את המלך הקדוש, אתם עטרו את המלך.

ואותה האילת מתעטרת באותו אדם, ועומדת לפני המלך ואומרת: ראה באיזה בן באתי

קדישא פדקא יאות. ושבחא דאינון בני מהימנותא, אינון דקיימין בפלגו ליליא למלעי (דף י"ג ע"א) באורייתא ומתדפקו בה בכנסת ישראל, לשבחא ליה לקודשא בריך הוא במילי דאורייתא.

תא חזי, בשעתא דבר נש קם בפלגות ליליא למלעי באורייתא, ורוח צפון אתער בפלגות ליליא, ההיא אילתא קיימא ומשבחא ליה לקודשא בריך הוא. ובשעתא דהיא קיימא, כמה אלף, וכמה רבבן, קיימין עמה בקיימיהו, וכלהו שארן לשבחא למלכא קדישא.

ההוא מאן דזכי וקם בפלגות ליליא למלעי באורייתא, קודשא בריך הוא אצית ליה, כמה דאוקמוה, דכתיב, (שיר השירים ח יב) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. וכל אינון אוכלוסין לעילא, וכל בני תושבחתא דמזמרון למאריהון, פלהו משתככי בגין תושבחתא דאינון דלעו באורייתא, ומברוי ואמרי, (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה'. אתון ברכו את ה'. אתון שבחו למלכא קדישא, אתון אעטרו ליה למלכא.

והיא איילתא מתעטרא ביה בההוא בר נש, וקמת קמי מלכא, ואמרת חמי במאי ברא

לפניך, באיזה בן התעוררתי אליך. ומי הם שהשבח כלו שלהם לפני המלך? וחוזר ואומר, העומדים בבית ה' בלילות, אלו נקראים עבדי ה', אלו ראויים לברך את המלך, וברכתם ברכה, זהו שפתוב (שם) שאו ידיכם קדש וברכו את ה' וגו'. אתם ראויים שהמלך הקדוש יתברך על ידיכם, והברכה שעל ידיכם ברכה היא.

אתינא לקמך, במאי ברא אתערנא לנבך, ומאן אינון דשבחא פלא דלהון קמי מלפא. הדר ואמר, העומדים בבית יי' בלילות. אלן אקרוז עבדי יי', אלן אתחזון לברכא למלפא. וברכתא דלהון ברכתא, הדא הוא דכתיב, (תהלים קלד ב) שאו ידיכם קדש וברכו את יי' וגו'. אתון אתחזון דמלפא קדישא יתברך על ידיכו וברכתא דעל ידיכו ברכתא היא.

שבח העוסק בתורה אחר חצות והברכה שזוכה על ידה

פתח רבי יהודה ואמר, (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' פל עבדי ה' וגו'. הפסוק הזה בארוהו. אבל בא ראה, הנה ברכו את ה', ומי הם שראויים לברך את הקדוש ברוך הוא? פל עבדי ה', משום שכל אדם בעולם מישאל, אף על גב שכלם ראויים לברך את הקדוש ברוך הוא, הברכה שבשבילם יתברכו העליונים והתחתונים מה היא? אותה שמברכים אותו עבדי ה', ולא כלם. ומי הם שברכתם ברכה? העמדים בבית ה' בלילות. אלה הם שעומדים בחצות הלילה ומתעוררים לקרא בתורה, אלו עומדים בבית ה' בלילות, שהרי אז בא הקדוש ברוך הוא להשתעשע עם הצדיקים בגן עדן. ואנו עומדים

פתח רבי יהודה ואמר (תהלים קלד) הנה ברכו את יי' פל עבדי יי' וגו'. האי קרא אוקמוה, אבל תא חזי, הנה ברכו את יי', ומאן אינון דיתחזון לברכא ליה לקודשא בריך הוא, פל עבדי יי', בגין דכל בר גש (דף קלו ע"ב) בעלמא מישאל, אף על גב דכלא יתחזון לברכא ליה לקודשא בריך הוא, ברכתא דבגנייהו יתברכון עלאין ותתאין מאן היא, ההיא דברכין ליה עבדי יי' ולא פלהו. ומאן אינון דברכתהון ברכתא, העומדים בבית יי' בלילות, אלן אינון דקיימו בפלגות ליליא ואתערי למקרי באורייתא. אלן קיימי בבית יי' בלילות, דהא כדון קודשא בריך הוא אתי לאשתעשעא עם צדיקיא בגנתא דעדן. ואנו קיימי הכא

בראשית
תולדות
דף קלו
ע"ב

לְאַתְעָרָא בְּמַלְי דְּאוּרֵייתָא, נִימָא כָּאן לְהִתְעוּרָר בְּדַבְרֵי תוֹרָה, נֹאמַר
בְּמַלְי דִּיצְחָק, דְּאָנן בֵּיהּ. בְּדַבְרֵי יִצְחָק, שְׁאָנוּ בוּ.

הַקְבֵּ"ה וְכֹל הַצְּדִיקִים שְׂבָגוּ עֵדָן שֶׁל מַעֲלָה מִשְׁתַּעֲשְׂעִים בְּלִימוד
הַתּוֹרָה שֶׁלִּימוּד הָאָדָם בְּחִצּוֹת הַלְיָלָה

בְּחִצּוֹת הַלְיָלָה, כְּשֶׁהַצִּפְרִים
מִתְעוֹרְרוֹת, צַד הַצִּפּוֹן
מִתְעוֹרָר בְּרוּחַ, עוֹמֵד בְּמִקוּמוֹ
הַשְּׂרָבִיט שֶׁבְּצַד הַדְּרוֹם, וּמִכָּה
בְּאוֹתָהּ הַרוּחַ וְשׁוֹקֵט וּמִתְבַּסֵּם. אַז
מִתְעוֹרָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִנְהַגּוֹ
לְהִשְׁתַּעֲשֵׂעַ עִם הַצְּדִיקִים בְּגַן עֵדֶן.
בְּאוֹתָהּ שְׁעָה. אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ שֶׁל
אָדָם שְׁעוֹמֵד לְהִשְׁתַּעֲשֵׂעַ
בַּתּוֹרָה, שֶׁהֲרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְכֹל הַצְּדִיקִים שְׂבָגוּ עֵדָן, כָּלֵם
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (שיר
ח) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים
לְקוֹלָךְ הַשְּׂמִיעֵנִי. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁךְ עָלָיו
חוּט אֶחָד שֶׁל חֶסֶד שֶׁיִּהְיֶה [תְּמִיד]
שְׂמוֹר בְּעוֹלָם, שֶׁהֲרִי עֲלִיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה ה'
חֶסֶדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל
בְּשְׁעָה הַזֹּאת בַּתּוֹרָה, וְדַאי יֵשׁ
לוֹ חֵלֶק תְּמִיד בְּעוֹלָם הַבָּא. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, מָה הַטַּעַם תְּמִיד? אָמַר
לוֹ, כִּף לְמַדְנּוֹ, שֶׁכָּל חִצּוֹת לַיְלָה,
כְּשֶׁמִּתְעוֹרָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגַן

בְּפִלְגוֹת לַיְלָה כִּד צִפְרִין מִתְעַרְוִין,
סְטָרָא דִּצְפּוֹן אֲתַעַר
בְּרוּחָא, קָם בְּקִיּוּמֵיהּ שְׂרָבִיטָא
דְּכֶסֶטֶר דְּרוֹם וּבְטַש בְּהֵוּא רוּחָא
וְשָׂכִיד וְאִתְבַּסֵּם, בְּדִין אֲתַעַר קוּדְשָׁא
בְּרִיד הוּא בְּנִימוּסֵי לְאִשְׁתַּעֲשְׂעָא עִם
צְדִיקָיָא בְּגַנְתָּא דְּעֵדֶן.

בְּהֵוּא שְׁעָתָא וְכֹאֵה חוֹלְקֵיהּ דְּבַר
נֵשׁ דְּקָאִים לְאִשְׁתַּעֲשֵׂעַ
בְּאוּרֵייתָא, דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא
וְכֹל צְדִיקָיָא דְּבַגְנְתָּא דְּעֵדֶן בְּלֵהוּ
צִיּוּתֵין לְקִלְיָהּ, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (שיר
השירים ח) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָךְ הַשְּׂמִיעֵנִי. וְלֹא עוֹד
אֲלֹא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא מוֹשֵׁךְ עָלֶיהָ
חַד חוּטָא דְּחֶסֶד לְמַהוּי (ד"א ל"ג
תְּדִיר) נְטִיר בְּעֵלְמָא, דְּהָא עֲלָאִין
וְתַתָּאִין נְטִרִין לִיהּ הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב,
(תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה יי' חֶסֶדוֹ וּבְלִילָה
שִׁירָה עִמִּי.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה כָּל מֵאן דְּאִשְׁתַּדֵּל
בְּהַאי שְׁעָתָא בְּאוּרֵייתָא וְדַאי
אִית לִיהּ חוֹלְקָא תְּדִיר בְּעֵלְמָא דְּאִתִּי.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי מַאי טַעְמָא תְּדִיר. אָמַר
לִיהּ הָכִי אוֹלִיפְנָא דְּכָל פִּלְגוֹת לַיְלָה
כִּד קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא אֲתַעַר בְּגַנְתָּא

בראשית
לך לך צב
ע"א - דף
צב ע"ב

עֲדָן, כָּל הַנְּטִיעוֹת שֶׁל הַגֶּן מְשָׁקִים יוֹתֵר מֵאוֹתוֹ הַנֶּחֱל שֶׁנֶּקְרָא נֶחֱל קְדוּמִים, נֶחֱל עֲדָנִים, שְׁאִין פּוֹסְקִים מִימּוֹ לְעוֹלָמִים. כְּבִיכּוֹל אוֹתוֹ שְׁעוֹמֵד וּמְשַׁתְּדֵל בְּתוֹרָה, כְּאֵלוֹ אוֹתוֹ הַנֶּחֱל מוֹרִיק עַל רֹאשׁוֹ וּמְשָׁקָה אוֹתוֹ בְּתוֹךְ אוֹתָם הַנְּטִיעוֹת שֶׁבְּגֵן עֲדָן. [אמר רבי יוסי] וְלֹא עוֹד, אֲלֵא הוּאִיל וְכָל הַצְּדִיקִים שֶׁבְּתוֹךְ גֵּן הָעֲדָן מְקַשְׁבִּים לוֹ, שְׁמַיִם לוֹ חֶלֶק בְּאוֹתָהּ הַשְּׁקָאֵת הַנֶּחֱל. נִמְצָא שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֶלֶק תָּמִיד בְּעוֹלָם הַבָּא.

דְּעֵדָן כָּל אֲנוֹן נְטִיעָן דְּגִינְתָא אֲשַׁתְּקִיין יִתִּיר מֵהוּוּא נֶחֱלָא דְאֶקְרִי (דף צב ע"ב) נֶחֱל קְדוּמִים נֶחֱל עֲדָנִים דְּלֹא פֶּסְקוּ מִימּוֹ לְעוֹלָמִין, כְּבִיכּוֹל הוּוּא דְקָאִים וְאֲשַׁתְּדֵל בְּאוֹרֵייתָא כְּאֵילוֹ הוּוּא נֶחֱלָא אֲתֵרַק עַל רִישִׁיהּ וְאֲשַׁקִּי לִיהּ בְּגוֹ אֲנוֹן נְטִיעָן דְּבִגְנִתָא דְעֲדָן. (אמר רבי יוסי) וְלֹא עוֹד אֲלֵא הוּאִיל וְכָלְהוּ צְדִיקֵיִיא דְּבִגְו גִּנְתָא דְעֲדָן צִיִּיתִין לִיהּ, חוֹלְקָא שְׁוִיין לִיהּ בְּהוּוּא שְׁקִוִי דְנֶחֱלָא. אֲשַׁתְּכַח דְאִית לִיהּ חוֹלְקָא תְדִיר בְּעוֹלָמָא דְאֲתִי.

הַעוֹסְקִים בְּתוֹרָה בְּלִילָה מִשְׁמֹחִים אֶת הַקֶּב"ה

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (שמואל א' א כה) וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדָנִי צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים. נֶפֶשׁ אֲדָנִי, סֶתֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כד) אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נֶפֶשׁ. הָרִי הַזֶּמֶן בְּבִקְרָה לְקִשֵׁר אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וּלְחַבְרָה לְבַעֲלָהּ. אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים שֶׁמְשַׁתְּדֵלִים בְּתוֹרָה בְּלִילָה וּבָאִים לְהִתְקַשֵּׁר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעַם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם כְּתוּב (משלי כג) יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל וְתִלְדְּתֶךָ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתִיב, (שמואל א' כה כט) וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדָנִי צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים. נֶפֶשׁ אֲדָנִי, סֶתֶם. כְּמוֹהָ דְאֵת אָמַר, (תהלים כד ד) אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נֶפֶשׁ, הָא עֵידָנָא בְּצַפְרָא לְאִתְקַשְׂרָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וּלְאִתְחַבְרָא בְּבַעֲלָהּ, זְכַאִין אִינוֹן צְדִיקֵיִיא דְמְשַׁתְּדֵלִין בְּאוֹרֵייתָא בְּלִילָיָא, וְאִתָּאֵן לְאִתְקַשְׂרָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. עֲלֵייהוּ כְּתִיב, (משלי כג כה) יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל וְתִלְדְּתֶךָ.

זוה"ק ח"ג
פרשת
מצורע נה
ע"א

פְּרָק ה

ההכרח והחיוב לקום אחר חצות לילה ללמוד התורה

זה"ק
ח"ב
פרשת
בשלח דף
מו ע"א

ובתורה צריך לעסק ביום
ובלילה, שכתוב
(יהושע א) והגית בו יומם ולילה.
וכתוב (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם
ולילה וגו'. מילא ביום, אבל למה
בלילה? כדי שיהיה מצוי אל השם
הקדוש שלם. כמו שאין יום בלי
לילה, ואינו שלם אלא זה עם זה,
כך צריך בתורה להמצא עם האדם
יום ולילה, להיות שלמות לאדם
יומם ולילה.

ואורייתא בעי למלעי בה ביממא
ובליליא, דכתיב, (יהושע
א ח) והגית בו יומם ולילה. וכתיב
(ירמיה לג כה) אם לא בריתי יומם
ולילה וגו'. תינח ביממא, בליליא
אמאי. בגין דיהא שכיה לגבי שמא
קדישא שלים. כמה דלית יומם בלא
ליליא, ולא איהו שלים, אלא דא עם
דא, כך בעי אורייתא, לאשתכחא
עמיה דבר נש יומא וליליא, למחוי
שלימותא לגבי דבר נש יומם
ולילה.

והרי נאמר שעקר הלילה מחצות
ואילך, ואף על גב שמחצית
הראשונה בכלל הלילה היא, אבל
בחצות הלילה נכנס הקדוש ברוך
הוא לגן עדן להשתעשע עם
הצדיקים, ואז צריך לאדם לקום
ולעסק בתורה.

והא אתמר, דעקרא דליליא,
מפלגותא ואילך. ואף על גב
דפלגו קדמיתא בכללא דליליא הוא,
אבל בפלגות ליליא, קודשא בריך
הוא עאל בגנתא דעדן, לאשתעשעא
עם צדיקיא, וכדון, בעי ליה לבר נש
למיקם, ולמלעי באורייתא.

והרי נאמר שהקדוש ברוך הוא
וכל הצדיקים שבגן עדן,
כלם מקשיבים לקולו. זהו שכתוב
(שיר ח) היושבת בגנים חברים
מקשיבים לקולך השמיעני. והרי
פרשה, היושבת בגנים - זו כנסת
ישראל שמשבחת את הקדוש ברוך
הוא בשבח התורה בלילה. אשרי
חלקו של מי שמתתף עמה לשבח

והא אתמר, דקודשא בריך הוא וכל
צדיקיא דבגנתא דעדן, בלהו
צייתין לקליה, דא הוא דכתיב, (שיר
השירים ח יג) היושבת בגנים חברים
מקשיבים לקולך השמיעני, והא
אוקמוה, היושבת בגנים: דא כנסת
ישראל, דאיהי משבחת ליה לקודשא
ברוך הוא, בשבחא דאורייתא,
בליליא. זכאה חולקיה, מאן

את הקדוש ברוך הוא בשבח
התורה.

ובשבא הבקר, כנסת ישראל באה
ומשתעשע בה הקדוש
ברוך הוא, ומושיט לה שרביט של
חסד, ולא רק עליה לבדה, אלא
עליה ועל אלו שמשתתפים עמה,
והרי נאמר שכתוב (תהלים מב) יומם
יצוה ה' חסדו ובלילה וגו'. ועל זה
נקראת אילת השחר.

אחר כך כשרוצה השמש להכנס,
מאיר ובא הלילה, ונוטל
אותו. אז כל השערים סתומים,
וחמורים נוערים, וכלבים נובחים.
כשנחצה הלילה מתחיל המלך
[לקרא] לקום והגבירה לזמר, ובא
המלך ומקיש על שער ההיכל,
ואומר פתחי לי אחותי רעיתי וגו'.
ואז משתעשע בנשמות הצדיקים.

אשרי חלקו של אותו שמתעורר
באותו זמן בדברי תורה.
ולכן כל אותם בני היכל הגבירה,
כלם צריכים לקום באותו זמן
לשבח את המלך, וכלם משבחים
לפניו. והשבח שעולה מהעולם
זהה, זה שהוא רחוק, [יותר] זה
נחת רוח לקדוש-ברוך-הוא מהכל.

דאשתתף בהדה, לשבחא ליה
לקודשא ברוך הוא, בשבחא
דאורייתא.

וכד אתי צפרא, כנסת ישראל
אתיא ומשתעשעא ביה
בקודשא ברוך הוא, ואושיט לה
לגבה שרביטא דחסד, ולא עלה
בלחודהא, אלא עלה, ועל אינון
דמשתתפין בהדה, והא אתמר
דכתיב, (תהלים מב ט) יומם יצוה יי'
חסדו ובלילה וגו'. ועל דא אילת
השחר אקרי.

לבתר כד בעי שמשא למועל,
אתנהיר ואתת ליליא,
ונטיל ליה. כדין כל תרעין סתימין,
וחמרין געריין, וכלבין נבחיין, כד
אתפלג ליליא, שארי מלבא (למקרי)
למיקם, ומטרוניתא לזמרא, ואתי
מלבא ואקיש לתרעא דהיכלא, ואמר
(שיר השירים ה) פתחי לי אחותי רעיתי
וגו'. וכדין משתעשע בנשמתהון
דצדיקיא.

זכאה חולקיה דההוא, דאתער
ההוא זמנא במלי
דאורייתא, בגין דא, כל אינון דבני
היכלא דמטרוניתא, בלהו בעיין
למיקם בההוא זמנא, לשבחא
למלבא ובלהו משבחון קמיה,
ושבחא דסליק מהאי עלמא, דא
דאיהו רחיק (יתיר), דא גיחא ליה
לקודשא ברוך הוא מכלא.

בְּשִׁמְסֵתְלֶק הלילה ובא הבקר
(ומחשיך) והתקדר,
אז המלך והגבירה בסוד בחדוה,
ונותן לה מתנות ולכל בני היכלה.
אשרי חלקו של מי שהוא במנין.

כִּד אֶסְתְּלִיק לִילָיא, ואתי צפרא, (נ"א
ואיתחשיך) ואתקדר, כדין מלכא
ומטרוניתא ברזא בחדוה, ויהיב לה
מתנן, ולכל בני היכלה. זכאה
חולקיה מאן דאיהו במנינא.

עת רצון ללמוד התורה

שָׁפַךְ שְׁנִינוּ, משיראו שני כוכבים
הוא תחלת משמרה
ראשונה, שבאים הראשונה של
מלאכי השרת, וממתינים להם
לישראל עד אותה שעה, ואז
מתחילין לומר שירה. ונגעלים כל
השערים מתשבחתן של מטה, ואין
שערים נפתחים אלא למלאכי
השרת האומרים שירה.

דְּהָכִי תְּנִינוּ, משיראו שני כוכבים,
הוא תחלת משמרה
ראשונה, שבאים פת הראשונה של
מלאכי השרת, וממתינים להם
לישראל, עד אותה שעה, ואז
מתחילין לומר שירה. ונגעלו כל
השערים מתושבחתן של מטה, ואין
שערים נפתחים, אלא למלאכי
השרת האומרים שירה.

זוהר תדש
קראשית
כג ע"א

וְהָאֵם אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לׁוֹי כִּךְ?
והרי שנינו, כל הקורא
בתורה בלילה, הקדוש ברוך הוא
מושף עליו חוט של חסד ביום,
שנאמר (תהלים מב) יומם יצוה ה'
חסדו, משום שבלילה שירה עמי,
וכאן אמרתם שנגעלים כל השערים
למטה?

וּמִי אֲרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לׁוֹי הָכִי, והא
תנו, כל הקורא בתורה בלילה,
הקדוש ברוך הוא מושף עליו חוט
של חסד ביום, שנאמר (תהלים מב)
יומם יצוה ה' חסדו, משום דבלילה
שירה עמי. והכא אמריתו דנגעלו כל
השערים למטה.

אָמַר ר' יְהוֹשֻׁעַ, הָתָם בְּמַאי קְאָמְרִי,
כְּשִׁפְסִיִּים כָּל תּוֹשְׁבַחְתָּן בְּיוֹם.
ומפלגותא דליליא ולהלאה, דעסיק
בתורה. מאי טעמא. משום דבההיא
שעתא קודשא ברוך הוא נפיק
מאינון עולמות דכסוף בהו, ואזיל

התם במאי קאמרי,
כשפסיים כל תושבחתן ביום.
ומפלגותא דליליא ולהלאה, דעסיק
בתורה. מאי טעמא. משום דבההיא
שעתא קודשא ברוך הוא נפיק
מאינון עולמות דכסוף בהו, ואזיל

לְאֶשְׁתַּעֲשַׁע עִם צְדִיקָא בְּגִתָּא דְעַדְנָן, וְהֵינּוּ דְאָמַר דְּוֹד חֲצוֹת לִילָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. וְהֵינּוּ מֵהַ שְׂאֵמֵר דְּוֹד (תהלים קיט) חֲצוֹת לִילָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ.

דְּתַנָּא, כְּשֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס עִם הַצְדִּיקִים בְּגַן עֵדֶן, כָּל שְׁעָרֵי שָׁמַיִם לְמַעְלָה, עַל הַחַיּוֹת וּלְמַטָּה מֵהֶם, כּוֹלֵם גִּפְתָּחִים, וְהוּא עֵת רְצוֹן לְעֶסוֹק בַּתּוֹרָה.

וְאִוְתָם כַּתּוּת שֶׁל מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת, וְכָל בּוֹסְמֵי גֵן עֵדֶן, וְהַצְדִּיקִים, כּוֹלֵם פּוֹצְחִים רְנָה, לְפָנָי מִי שְׂאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, (שם קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ. אֵימְתֵי צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ? כְּשִׁיּוֹשְׁבִים יִשְׁרִים אֶת פְּנֵיךְ, שֶׁהוּא בְּשַׁעַת שִׁיּוֹשְׁבִין לְפָנָיו בְּגַן עֵדֶן.

לְעֶסוֹק בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתוֹרָה מִחֲצוֹת לַיְלָה עַד עֲלוֹת הַשַּׁחַר, וְאִזּוּ מִתְמַלֵּאת בַּקְּשָׁתוֹ

וְכַת שְׁלִישִׁית שֶׁל מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת אוֹמֶרֶת שִׁירָה, עַד שִׁיבְקַע הַשַּׁחַר. וַיֵּשׁ חוֹבֵה לְיִשְׂרָאֵל, בְּשַׁעַת שְׁעוּלָה עֲמוּד הַשַּׁחַר, לְקוּם בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְפָנָי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מֵאֵי מַעְמָא מְשׁוּם דְּנִסְבִּין שִׁירְתָּא בְּתַר מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצוּי לְמַטָּה עִמָּהֶם. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, (משלי ח) וּמִשְׁחָרֵי יִמְצְאֲנִי. וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה וּבְלִבְדּוֹת שְׁלִישִׁית שֶׁל מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת אוֹמֶרֶת שִׁירָה לְפָנָיו עַד שִׁיבְקַע הַשַּׁחַר. וַיֵּשׁ חוֹבֵה לְיִשְׂרָאֵל, בְּשַׁעַת שְׁעוּלָה עֲמוּד הַשַּׁחַר, לְקוּם בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְפָנָי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם שְׁנוּשָׂאִים שִׁירָה אַחַר מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצוּי לְמַטָּה עִמָּהֶם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (משלי ח) וּמִשְׁחָרֵי יִמְצְאֲנִי. וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה,

שלא יפסיק משיתחיל, עד
שיתפלל כשהחמה זורחת.

אמר רבי יוחנן אמר רב,
כשהקדוש ברוך הוא
יוצא מאותם העולמות שכוסף
בהם ובא להכניס עם הצדיקים בגן
עדן, הוא ממתין ורואה. אם שומע
קול העוסק בתורה - הקול ההוא
נוח לפניו מכל השירות והתשבחות
שאומרים מלאכי השרת למעלה.
זהו שכתוב (שיר השירים ו) אל גנת
אגוז ירדתי לראות. מה לראות?
אותם העוסקים בתורה.

שלא יפסיק משיתחיל, עד שיתפלל
כשהחמה זורחת.

אמר רבי יוחנן אמר רב, כשהקדוש
ברוך הוא יוצא מאותן
העולמות דכסיף בהו, ובא להכניס
עם הצדיקים בגן עדן, הוא ממתין
ורואה אם שומע קול העוסק בתורה,
ההוא קלא ניחא קמיה, מכל שירין
ותושבחות דאמרי מלאכי השרת
לעילא. הדין הוא דכתיב, (שיר השירים
ו) אל גנת אגוז ירדתי לראות, מאי
לראות, אותם העוסקים בתורה.

פירק ד'

העוסק בתורה בליילה דמותו צורתו נחקקת לפני פסא הכבוד

ולמדנו, כל אותם העוסקים
בתורה בליילה, הדיוקן
שלהם נחקק למעלה לפני הקדוש
ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא
משתעשע בהם כל היום ומסתכל
בהם, ואותו קול (של כאן) עולה
ובוקע את כל אותם רקיעים עד
שעולה לפני הקדוש ברוך הוא, ואז
כתוב, כי קולך ערב ומראיך נאוה.
ועכשו הקדוש ברוך הוא חוקק את
דיוקנו של רבי שמעון למעלה,
וקולו למעלה למעלה עולה,
ומתעטר בכתר הקדוש, עד
שהקדוש ברוך הוא מתעטר בו בכל

ותאנא, כל אינון דמתעסקי
באורייתא, בליילא,
דיוקניהון אתחקק לעילא קמי
קודשא בריך הוא, וקודשא בריך
הוא משתעשע בהו כוליה יומא,
ומסתכל בהו. וההוא קלא, (דהכא)
סליק ובקע כל אינון רקיעין, עד
דסליק קמי קודשא בריך הוא. כדון
כתיב, כי קולך ערב ומראיך נאוה.
והשתא קודשא בריך הוא חקק
דיוקנא דרבי שמעון לעילא וקליה
לעילא לעילא סלקא, ומתעטרא
בכתרא קדישא, עד דקודשא בריך
הוא מתעטר ביה בכלהו עלמין.

ויקרא
אחרי מות
סא ע"א

וּמִשְׁתַּבַּח בֵּיהּ, עָלֶיהָ כְּתִיב, (ישעיה מט) הָעוֹלָמוֹת וּמִשְׁתַּבַּח בּוֹ. עָלָיו כָּתוּב וַיֹּאמֶר לִי עַבְדֵי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר. (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדֵי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

חֵיב אָדָם לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה

וַאֲתַחֲנֵן אֵל ה' בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר. אֲדַנְיִי יְהוִ"ה אֶתָּה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פֶתַח, (ישעיה לח) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל ה'. בֹּא וּרְאֵה כִּמָּה הוּא הַכַּח הַחֲזַק שֶׁל הַתּוֹרָה וְכִמָּה הוּא עֲלִיוֹן עַל הַכֹּל, שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, לֹא פוֹחַד מֵעֲלִיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים, וְלֹא פוֹחַד מִמַּקְרִים רָעִים שֶׁל הָעוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא אָחוֹז בְּעֵץ הַחַיִּים וְאוֹכֵל מִמֶּנּוּ בְּכָל יוֹם.

שְׁהַרְי הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אֶת הָאָדָם לְלַכֵּת בְּדַרְךְ אֱמֶת, מְלַמֶּדֶת אוֹתוֹ עֲצָה אֵיךְ יָשׁוּב לִפְנֵי רְבוֹנוֹ (לְבַטֵּל לְאוֹתָהּ הַגּוֹרָה), וְאֶפְלוֹ שֶׁתִּגְזֹר עָלָיו מִיָּתֵהּ - הַכֹּל יִתְבַּטֵּל וַיִּסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ וְלֹא יִשְׁרָה עָלָיו. (עֲצָה שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה) וְעַל כֵּן צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא יִזְוֶה מִמֶּנָּה, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (יהושע א) וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאִם מִזִּיד מִמֶּנּוּ אֶת הַתּוֹרָה אוֹ נִפְרָד מִמֶּנָּה, כְּאִלוֹ נִפְרָד מִן הַחַיִּים.

בֹּא וּרְאֵה, עֲצָה שֶׁל הָאָדָם, כִּשְׁהוּא

וַאֲתַחֲנֵן אֵל ה' בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר (דברים ג). אֲדַנְיִי יְדוֹ"ד אֶתָּה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ וְגו'. רַבִּי (בְּרַאשִׁית י"א) יוֹסִי פֶתַח, (ישעיה לח) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל ה'. תָּא חֲזוּ, כִּמָּה הוּא חֵיל תְּקִיפָא דְאוֹרֵייתָא, וְכִמָּה הוּא עֲלָאָה עַל כָּלָא. דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, לֹא דְחִיל מֵעֲלָאֵי וְתַתָּאֵי. וְלֹא דְחִיל מֵעֲרַעוּרִין בִּישׁוּן דְּעֲלָמָא. בְּגִין דְּאִיהוּ אַחִיד בְּאֵילָנָא דְחַיִּי, וְאֹכִיל מִנֶּיהָ בְּכָל יוֹמָא.

דְּהָא אוֹרֵייתָא אוֹלִיף לִיהּ לְבַר נֶשֶׁךְ לְמִיחָד בְּאַרְחָ קְשׁוּמֵי. אוֹלִיף לִיהּ עֵיטָא הֵיךְ יָתוּב קָמֵי מְאָרִיָּה (לְבַטֵּל לְהֵיכָא גּוֹרָה). וְאֶפְלוֹ יִתְגַּזֵּר עָלֶיהָ מוֹתָא, כְּלָא יִתְבַּטֵּל וַיִּסְתַּלַּק מִנֶּיהָ, וְלֹא שְׂרִיא עָלָיו. (עֵיטָא דְבַר נֶשֶׁךְ בְּהַאי עֲלָמָא) וְעַל דָּא בְּעֵי לְאִשְׁתַּדֵּלָא בְּאוֹרֵייתָא יִמְמָא וְלַיְלָה, וְלֹא יִתְעַדֵּי מִנָּה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (יהושע א) וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאִי אַעֲדֵי מִנֶּיהָ אוֹרֵייתָא, אוֹ אֶתְפָּרֵשׁ מִנָּה, כְּאִלוֹ אֶתְפָּרֵשׁ מִן חַיִּי.

תָּא חֲזוּ, עֵיטָא דְבַר נֶשֶׁךְ כִּדְ אִיהוּ

זה"ק
פרשת
ואתחנן
דף ר"ס
ע"א

בלילה על מטתו, צריך לקבל עליו על מלכות של מעלה בלב שלם, ולהקדים למסור אליו פקדון נפשו. והרי פרושה, משום שכל העולם טועמים טעם המות, שהרי עץ המות שרוי בעולם, וכל רוחות בני אדם יוצאות ועולות ומתחבאות (ונמסרו) אצלו. ומשום שהן בפקדון, כלן שבות למקומותיהן.

בא וראה, כשמתעוררת רוח צפון בחצות הלילה, וכרוז יוצא, והקדוש ברוך הוא בא לגן עדן להשתעשע ברוחות הצדיקים, אז מתכוננים (מתעוררים) כל בני המלכה וכל בני ההיכל לשבח את המלך הקדוש. ואז כל אותם פקדונות של הרוחות שנמסרו בידה, את כלם משיב לבעליהם. ורב בני העולם מתעוררים באותה שעה, והרי פקדון של כלם משיב אליהם.

אותם שבני ההיכל העליון עומדים עומדים מתעוררים, משתדלים בתשבחות התורה, ומשתתפים בכנסת ישראל עד שמאיר היום. כשמגיע הבקר, היא וכל בני ההיכל (המלך), כלם באים למלך הקדוש, והם נקראים בני המלך והמלכה, והרי פרושה.

בא וראה, בשעה שאדם קם בחצות הלילה ממטתו

סליק בליליא על ערסיה, בעי לקבלא עליה עול מלכותא דלעילא, בלבא שלים. ולאקדמי למימסר גביה פקדונא דנפשיה. והא אוקמוה, בגין דכל עלמא טעמין טעמא דמותא, דהא אילנא דמותא שריא בעלמא, וכל רוחי דבני נשא נפקין וסלקין ואתממין (ס"א ואתמסרו) גביה. ובגין דאינון בפקדונא, בלהו תייבין לאתרייהו.

תא חזי, כד אתער רוח צפון בפלגות ליליא, וכרוזא נפיק. וקודשא בריך הוא אתי לגנתא דעדן לאשתעשעא ברוחיהון דצדיקיא, כדן מתכווני (נ"א מתערי) כל בני מטרוניתא, וכל בני היכלא, לשבחא ליה למלכא קדישא. וכדן כל אינון פקדונין דרוחין דאתממין בידה, בלהו אתיב למאריהון. ורובא דבני עלמא מתערין בההיא שעתא, והא פקדוניה דכלהו אתיב לגבייהו.

אינון דבני היכלא עלאה קיימי בקיימיהו, מתערי משתדלי בתושבחתא דאורייתא, ומשתתפי בכנסת ישראל, עד דנהיר יממא. כד אתי צפרא, היא, וכל בני היכלא (דמלכא) בלהו אתיין לגבי מלכא קדישא, ואינון אקרון בגין דמלכא ומטרוניתא. והא אוקמוה.

תא חזי, בשעתא דבר נש קאים בפלגות ליליא מערסיה,

להשתדל בתורה, הכרוז קורא עליו ואומר: (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות. עכשו כשהוא עומד בתפלה לפני רבונו, אותו פרוז קורא עליו ואומר: ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה.

לאשתדל באורייתא, פרוזא קארי עליה ואמר, (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות. השתא כד איהו קאים בצלותא קמי מאריה, ההוא פרוזא קארי עליה ואמר, ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה.

פרק ז

שבח גדול לאדם הלומד בחצות שהיא כנגד השירה של אלפי ורבבות מלאכים

רבי חזקיה היה יושב לפני רבי יצחק. קמו בחצות הלילה ללמד תורה. פתח רבי יצחק ואמר, (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו'. הפסוק הזה הרי פרשהו החברים והרי נתבאר, אבל השבח הזה הוא של כל בני האמונה, ומי הם בני האמונה? אותם שמשתדלים בתורה ויודעים ליחד את השם הקדוש כראוי. והשבח של אותם בני האמונה, אותם שעומדים בחצות הלילה לעסק בתורה ונדבקים בכנסת ישראל לשבח את הקדוש ברוך הוא בדברי תורה.

רבי חזקיה הוה יתיב קמיה דרבי יצחק, קמו בפלגות ליליא למלעי באורייתא. פתח רבי יצחק ואמר, (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו', האי קרא הא אוקמוה חבריאי, והא אתמר. אבל האי שבחא הוא דכל אינון בני מהימנותא. ומאן אינון בני מהימנותא. אינון דמשתדלי באורייתא, וידעין ליחדא שמא קדישא פדקא יאות. ושבחא דאינון בני מהימנותא, אינון דקיימין בפלגו ליליא למלעי (דף י"ג ע"א) באורייתא ומתדבקי בה בכנסת ישראל, לשבחא ליה לקודשא בריך הוא במילי דאורייתא.

זה"ק פרשת ויקרא דף יג ע"א

בא ראה, בשעה שאדם קם בחצות הלילה לעסק בתורה ורוח צפון מתעוררת בחצות הלילה,

תא חזי, בשעתא דבר גש קם בפלגות ליליא למלעי באורייתא, ורוח צפון אתער בפלגות

אותה אילת עומדת ומשבחת את הקדוש ברוך הוא. ובשעה שהיא עומדת, כמה אלפים וכמה רבבות עומדים עמה במקומם, וכלם מתחילים לשבח את המלך הקדוש.

ליליא, ההיא אילתא קיימא ומשבחא ליה לקודשא בריך הוא. ובשעתא דהיא קיימא, כמה אלף, וכמה רבבון, קיימין עמה בקיימיהו, וכלהו שארן לשבחא למלכא קדישא.

הקדוש ברוך הוא מקשיב לו

אותו מי שזכה וקם בחצות הלילה לעסק בתורה, הקדוש ברוך הוא מקשיב לו, כמו שבארוה, שכתוב (שירח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. וכל אותם אוכלוסים של מעלה וכל בני התשבחת שמזמרים לרבונם, כלם שוככים בשביל התשבחת של אותם שעסקו בתורה, ומכריזים ואומרים: (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה'. אתם ברכו את ה', אתם שבחו את המלך הקדוש, אתם עטרו את המלך.

תהוא מאן דזכי וקם בפלגות ליליא למלעי באורייתא, קודשא בריך הוא אצית ליה, כמה דאוקמוהו, דכתיב, (שיר השירים ח יג) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. וכל אינון אוכלוסין לעילא, וכל בני תושבחתא דמזמרין למאריהון, בלהו משתככי בגין תושבחתא דאינון דלעו באורייתא, ומכריזי ואמרי, (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה'. אתון ברכו את ה'. אתון שבחו למלכא קדישא אתון אעטרו ליה למלכא.

ואתה האילת מתעטרת באותו אדם, ועומדת לפני המלך ואומרת: ראה באיזה בן באתי לפניך, באיזה בן התעוררתי אליך. ומי הם שהשבח כלו שלהם לפני המלך? וחזור ואומר, העומדים בבית ה' בלילות, אלו נקראים עבדי ה', אלו ראויים לברך את המלך, וברכתם ברכה, זהו שכתוב (שם) שאו ידיכם קדש וברכו את ה' וגו'. אתם ראויים שהמלך הקדוש

והיא איילתא מתעטרא ביה בההוא בר נש, וקמת קמי מלכא, ואמרת חמי במאי ברא אתינא לקמך, במאי ברא אתערנא לגבה, ומאן אינון דשבחא פלא דלהון קמי מלכא. הדר ואמר, העומדים בבית ה' בלילות. אלין אקרון עבדי ה', אלין אתחזון לברכא למלכא. וברכתא דלהון ברכתא, הדא הוא דכתיב, (תהלים קלד ב) שאו ידיכם קדש וברכו את ה' וגו'. אתון

יתברך על ידיכם, והברכה שעל ידיכם ברכה היא.

אתחזון דמלכא קדישא יתברך על ידיכו וברכתא דעל ידיכו ברכתא היא.

שאו ידיכם קדש. מהו קדש? המקום העליון שמעין הנחל העמק יוצא ממנו, שכתוב ונהר יצא מעדן להשקות. ועדן הוא שנקרא קדש עליון, משום כך שאו ידיכם קדש. ואדם שעושה כן וזוכה לזה, מה מכריזים עליו? יברכה ה' מציון, אתה תברך את הקדוש ברוך הוא ממקום שנקרא קדש עליון, והוא יברך אותך ממקום שנקרא ציון, שאתה והגבירה תתברכו כאחד.

שאו ידיכם קדש. מהו קדש. אתר עלאה, דמבושא דנחלא עמיקא נפיק מניה. דכתיב, ונהר יוצא מעדן להשקות. ועדן הוא דאקרי קדש עלאה, בגין כך שאו ידיכם קדש. ובר נש דעביד כן, וזכי להאן, מאי קא מכרוז עליה. יברכה יי' מציון, את תברך לקודשא בריך הוא, מאתר דאקרי קדש עלאה. והוא יברך לך מאתר דאקרי ציון, דאת ומטרוניתא תתברכו כחדא.

ההשתדלות שלנו יומם ולילה היא בתורה

והמקום הזה זכה אותנו לתורה, והדרך הזו שלנו. בכל לילה, חצי אנו ישנים, וחצי אנו עוסקים בתורה. וכשאנו עומדים בבקר, ריחות השדה ונהרות מים מאירים לנו את התורה, והיא מתישבת בלבנו. ואת המקום הזה הרי דנו אותו למעלה פעם אחת, וכמה שרי מגנים הסתלקו באותו הדין על ענש התורה, ואז ההשתדלות שלנו יומם ולילה היא בתורה, והמקום הזה מסייע לנו, ומי שנפרד מכאן, כמי שנפרד מחיי העולם.

ואתרא דא זכי לן לאורייתא, והאי אורחא דילן. בכל ליליא פלגותא אגן גיימין, ופלגותא אגן עסקין באורייתא. וכד אגן קיימין בצפרא ריחי חקלא ונהרי מיא הא דינוה לעילא ומנא חדא. וכמה סרבי תריסין אסתלקו בהווא דינא על עונשא (עה, קא ב) דאורייתא, וכדין אשתדלותא דילן ימא ולייליא באורייתא הוא, ואתרא דא קא מסייעא לן, ומאן דאתפרש מכאן, כמאן דאתפרש מחיי עלמא.

זוה"ק
ח"א
פרשת לך
לך

מפתח לחצות הרשב"א

א	פָּרָק א'.....
א	עֲנֵנוּ תִּיקוּנוֹ חֲצוֹת - בְּכִיָּה עַל הַחֲרָבָה הַמִּקְדָּשׁ.....
א	בְּחֲצוֹת ה' עִם הַצְּדִיקִים כְּגוֹן עֶדֶן.....
ג	בְּכִיָּה עַל הַחֲרָבָה.....
ד	פָּרָק ב'.....
ד	בְּעֵת הַחֲרָבָה כָּל מַלְאָכָי מַעֲלָה יַחַד עִם הַשְּׂכִינָה בְּעֵת לַיְלָה, בּוֹכִים וּבוֹעֲטִים בְּרַקִּיעַ מִחֲמַת גּוֹדֵל צֶעַר הַשְּׂכִינָה.....
ו	בְּכִיַת צֶעַר הַגְּלוּת וְגֹדֵל צֶעַר הַחֲסָרוֹן כְּשֶׁאִין מִקְדָּשׁ.....
ז	פָּרָק ג'.....
ז	בְּעֵת בְּכִיַת הַקִּבְ"ה עַל הַחֲרָבָה מְעוֹרָר רַחֲמִים עַל בְּנָיו.....
י	פָּרָק ד'.....
י	הוּ אֶרְאֶלֶם צֶעֱקוּ חֲצָה, כָּלֶם לִיֹּו אֵת הַשְּׂכִינָה עַד בְּבָל, וְשֵׁם הֵם בְּכִי עִם יִשְׂרָאֵל.....
יב	הַצְּדִיקִים בְּחֲצֵי הַלַּיְלָה כְּגוֹן עֶדֶן.....
יב	פָּרָק ה'.....
יב	הַאֵילָנוֹת מְזַמְרוֹת בְּחֲצוֹת.....
יג	רַבִּי אֲבָא קָם בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה מִמֶּשֶׁה.....
יג	בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְגוֹן הָעֶדֶן לְהִשְׁתַּעֲשֵׁעַ עִם הַצְּדִיקִים.....
יד	מִחֲצוֹת הַלַּיְלָה מְאִירָה הַמַּלְכּוּת מִצַּד הַחֲסָד.....
טו	בְּמִחְצִית הָאֲחֵרֶת מְאִירָה פְּנֵיהַ בְּצַד הַחֲסָד.....
טז	פָּרָק ו'.....
טז	הֵקֵם בְּחֲצוֹת אֵינוֹ טוֹעֵם טַעַם מִיְתָה בְּשָׁנָה.....
טז	דָּוִד הַמֶּלֶךְ קָם בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה וּמִתְעוֹרָר, וּמִשְׁתַּדֵּל בְּעַבּוּדַת רַבּוֹנוֹ בְּשִׁירִים וְתַשְׁבּוּחוֹת.....
יז	דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה שׁוֹמֵר כָּל יָמָיו שְׁלֵאל יְטַעַם טַעַם מִיְתָה.....
יח	דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה עוֹמֵד לְהִשְׁגִּיחַ בְּכַבּוֹד רַבּוֹנוֹ תָּמִיד, חִי אֶצֶל חִי.....
יח	פָּרָק ז'.....
יח	עַל יְדֵי קִימָה בַּלַּיְלָה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה בְּעֵת חֲצוֹת לַיְלָה מְבַטְלִים כָּל הַדִּינִים הַקָּשִׁים.....
יט	רוּחַ אַחַת מִקִּישָׁה בְּכַנּוֹר דָּוִד, וּמִנְגִּנוֹ מֵאֱלֹוֹ, וּמִשְׁבַּחַת אֵת הַמֶּלֶךְ.....
כ	פְּתִיחַ הַרְחֲמִים נִפְתָּחִים.....
כא	פָּרָק ח'.....
כא	עִם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים קָמִים בְּחֲצוֹת וּמִקְדִּימִים לְבִיתִי כְּנִסְיוֹת.....
כא	כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל מִתְיַחֲדֶת עִם הַצְּדִיקִים כְּגוֹן עֶדֶן.....
כב	כַּמָּה מַלְאָכִים מְלֹוִים לִיָּה וּמִכְרִיזִין עָלָיו לְעִילָא.....
כג	בְּעֵת חֲצוֹת זְמַן הַתְּקַבְּלוֹת הַתְּפִלוֹת וְנִקְתָּב בְּסִפְרֵי הַזְּכוּרֹן.....
כד	פָּרָק ט'.....
כד	בְּזְמַן חֲצוֹת יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת לְקוּם לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם.....
כד	הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מְשַׁבַּחַת לְמֶלֶךְ.....
כה	הַצְּדִיק מְקַבֵּל מִהַמֶּלֶךְ חוּט שֶׁל חֲסָד.....
כו	בְּחֲצוֹת לַיְלָה הַקִּבְ"ה מְסַתְּפֵל כְּגוֹן עֶדֶן עַל נְשֻׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁנִּסְתַּלְקוּ.....

כז	פָּרֶק י'.....
כז	כָּל כּוֹחוֹת הָרַע מִתְּבַטְּלִים בְּאוֹתוֹ זְמַן נִעְלָה.....
כח	בְּעֵת חֲצוֹת לַיְלָה הַקְּבָ"ה מִתְּעוֹרֵר בְּאֵהֶבָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.....
כט	אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה בְּאוֹתוֹ זְמַן.....
ל	כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל מִשְׁבַּחַת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.....
לא	הַפְּסוּקִים שִׁישׁ לּוֹמֵר בַּחֲצוֹת לַיְלָה בְּכוּנָה.....
לא	אֶלָּא כָּל הַצְּדִיקִים עוֹמְדִים בְּדִיּוּקְנִיָּהֶם, וּמִתְּלַבְּשִׁים בְּגוֹ עֵדוּן.....
לב	מֵאוֹתָהּ הַמִּשְׁכָּה שֶׁל זֵיו וְאוֹר שֶׁל הַשְּׁמַחָה שֶׁלָּהֶם, עוֹשִׂים פְּרוֹת וְתוֹלְדוֹת לְעוֹלָם הַזֶּה.....
לג	פָּרֶק יא.....
לג	בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה הַצְּדִיקִים מִשְׁבָּחִים וּמוֹדִים.....
לה	דָּוִד הַמֶּלֶךְ חֵי לְעוֹלָמֵיִם, וְאַפְלוּ בִּימֵי מְלָךְ הַמְּשִׁיחַ הוּא מְלָךְ.....
לה	בְּטוֹל הָרַע עַל יְדֵי גְעֶסֶק הַתּוֹרָה בַּחֲצוֹת לַיְלָה.....
לו	פָּרֶק יב.....
לו	דָּוִד הַמֶּלֶךְ הִיָּה קָם בַּחֲצוֹת לַיְלָה מִמֶּשֶׁ וְלֹא הִיָּה טוֹעֵם טַעַם שִׁינָה וּמִיתָה כָּלֵל.....
לז	חֲמֹר הָעֲנִיּוֹן לְמִי שֶׁאֵינוֹ קָם בַּחֲצוֹת לַיְלָה.....
לח	פָּרֶק יג.....
לח	כּוֹלֵם שָׁרִים בִּיחַד.....
לט	הַשְּׁתַּתְּפוֹת עִם הַשְּׂכִינָה.....
לט	שֶׁלְּהִבָּת מִתְּעוֹרָרָת וּמִכָּה בְּאַרְבַּע רַחוּת הָעוֹלָם.....
מ	תְּפִילַת עֲרַבִּית רְשׁוּת.....
מ	אֲשֶׁרֵיהֶם הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה.....
מ	הַמְּשִׁכִּים בַּחֲצוֹת לַיְלָה לְעִסּוֹק בַּתּוֹרָה נִעְשָׂה כְּכַרְיָה חֲדָשָׁה, וּמִשִּׁיג לְהִבִּין בְּהִירוֹת הַתּוֹרָה.....
מא	פָּרֶק יד.....
מא	גוֹדֵל הַשְּׁמַחָה שֶׁמִּתְּעוֹרֵר בְּלִימוּד הַתּוֹרָה בְּלַיְלָה.....
מב	בְּעֵת הַגָּלוּת אֵין לְהַקְּבָ"ה נַחַת רוּחַ, אֶלָּא עַל יְדֵי לִימוּד הַתּוֹרָה.....
מג	לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה לְכַבּוֹד הַשְּׂכִינָה וְלֹא לְצַרְךָ עֲצָמָם.....
מד	תַּלְמִידֵי חֲכָמִים קָמִים בַּחֲצוֹת לְעִסּוֹק בַּתּוֹרָה.....
מה	קוֹמֵי רוּנֵי בִלִּילָה.....
מו	תַּרְנַגּוֹל שְׁחוֹר קוֹרָא בַּחֲצוֹת.....
מו	הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַצְּדִיקִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלוֹ.....
מז	פָּרֶק טו.....
מז	הָעֲנֵשׁ לְמִי שֶׁאֵינוֹ קָם בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה.....
מח	סְגוּלָה מִיְחַדָּת לְתִשׁוּבָה עַל יְדֵי גְעֶסֶק הַתּוֹרָה בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה.....
נ	בְּרַבַּת תַּרְנַגּוֹל.....
נא	הַבְּטַחַת הַקְּבָ"ה לְשְׂכִינָה הַק' לְהוֹצִיאָהּ מִן הַגָּלוּת.....
נב	פָּרֶק טז.....
נב	עֲנִין הַבְּכִיָּה בַּחֲצוֹת עַל חֲרָבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְצַעַר הַשְּׂכִינָה.....
נג	שְׂאֵגַת הַשְּׂכִינָה וּפְמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה עַל חֲרָבָן הַבַּיִת בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה.....
נד	הוּ אֶרְאֵלֶם צָעֲקוּ חֲצָה.....
נה	מְקוֹם בֵּית קְדוּשֵׁי הַקְּדוֹשִׁים.....
נו	אִם אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי.....
נח	הַכְּלָבִים צוֹחִים לְמַטָּה, בְּרֵאשִׁית הַמִּשְׁמוֹרָה הַשְּׁלִישִׁית.....

האבלות בתשעה באב **נט**

פָּרָק יז **ס**

חביבות בית המקדש לפני הקב"ה **ס**

שמות הנביאים הקדושים ירמיהו וישעיהו על שם בָּנָו וְחָרְפוֹ הַבַּיִת **סא**

מפתח לחצות הרשב"י ב'

- פָּרָק א'**..... א
- על ידי לימוד התורה בלילה מבטלים גזרות קשות..... א
- האור הגנוז וחוט של חסד נמשך על העוסקים בתורה בלילה..... א
- פָּרָק ב**..... ב
- עת רצון בשעת חצות לילה והעוסק בתורה אז נעשה פֶּאֶח וְרַע להקב"ה כְּבִיכּוֹל..... ב
- פָּרָק ג**..... ג
- העוסק בתורה בחצות יכול להגיע עד פְּדֵי שְׁנַעֲשָׂה כֶּבֶן לקב"ה וְכָל מְשָׁלוֹתָיו מִתְמַלְאִים..... ד
- הקם בחצות עושים אותו בְּרִיָּה חֲדָשָׁה..... ה
- פָּרָק ד**..... ד
- ענין תיקון חצות ולימוד התורה בחצות הלילה והברכה שזוכים לה..... ו
- שֶׁבַח הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה אַחַר חצות וְהַבְּרָכָה שְׁזוֹכָה עַל יָדָה..... ח
- הקב"ה וְכָל הַצַּדִּיקִים שֶׁבָּגוּ עָדוֹן שֶׁל מַעֲלָה מְשַׁתְּעִשְׂעִים בְּלִימוּד הַתּוֹרָה שְׁלוֹמֵד הָאָדָם בַּחצוֹת הלילה..... ט
- העוסקים בתורה בלילה משמחים את הקב"ה..... י
- פָּרָק ה**..... יא
- ההֶכְרֵם וְהַחִיּוֹב לְקוֹם אַחַר חצות לילה ללמוד התורה..... יא
- עת רצון ללמוד התורה..... יג
- לעסוק בשירות ותשבחות ותורה מחצות לילה עד עלות השחר, ואז מתמלאת בקשתו..... יד
- פָּרָק ו'**..... טו
- העוסק בתורה בלילה דמוות צורתו נחֲקֶקֶת לִפְנֵי פֶסֶא הַכְּבוֹד..... טו
- חֵיב אָדָם לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה..... טז
- פָּרָק ז**..... יח
- שֶׁבַח גְּדוֹל לְאָדָם הַלּוֹמֵד בַּחצוֹת שֶׁהִיא כְּגֵד הַשִּׁירָה שֶׁל אֲלִפֵי וְרַבּוֹת מְלֹאכִים..... יח
- הקדוש ברוך הוא מקשיב לו..... יט
- ההשתדלות שלנו יומם ולילה היא בתורה..... כ

ספר

זוהר הקדוש זוהר תהלים

חלק שישי

מספר זוהר תורה

עם פירוש זיו הזוהר

שקיבץ וחיבר הגה"צ יודא יודל רוזנבערג זצ"ל

ונוספו עליו שלשה פירושים:

- א. אור הזוהר - ביאורים.
- ב. נתיבי הזוהר - מראי מקומות.
- ג. מטעמי הזוהר - הוספות וביאורים מהזוהר הקדוש ומפרשיו.

יצא לאור ע"י מכון "מפעל הזוהר העולמי"

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומני

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הנאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב כי תשאל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

בעזרת השם יתברך שמו
בזכות התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

תיקוני זוהר תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב

"אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּגְוִי" (תהלים פרק א פסוק א),
**אֲשֶׁרִי וּתְהַלְתּוּ שֶׁל הָאִישׁ – אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים, בְּדַרְךְ
חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב.**

"אֲשֶׁרִי הָאִישׁ", וְאִיהוּ אַהֲיִיָּה אֲשֶׁר אַהֲיִיָּה, רִישָׁא לְכֹל (דף כז ע"ב) רִישִׁין, וְעֵלְהָ
אֲתַמֵּר (שיר ז, ו) "רִאשֶׁךְ עֲלֶיךָ כְּכַרְמֶל" וְדָא תְּפִלִּין דְּרִישָׁא, וְנִדְלַת רִאשֶׁךְ
כְּאַרְגָּמָן" דָּא תְּפִלִּין דִּיד, וּבִיָּה מְשַׁבְּחִין לְבַת בְּהַאי אֲשֶׁרִי, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית
ל, יג) "בְּאֲשֶׁרִי כִּי אֲשֶׁרֹנִי בְּנוֹת". מָאן זְכִי לְאַעְלָא תַּמָּן, "אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת
רְשָׁעִים" (תהלים א), דָּאִיָּה עֵצָה בִישָׁא מְסֻטְרָא דְעֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, "וּבְדַרְךְ חֲטָאִים
לֹא עָמַד", מָאן דְּרַךְ חֲטָאִים הֵהִיא דֵּאֲתַמֵּר בִּיה (מְשָׁלִי ל, כ) "כֵּן דְּרַךְ אִשָּׁה מְנַאֲפַת,
אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהָ וּגְוִיָּה", "וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב", מָאן מוֹשֵׁב לְצִים, דָּא לִילִיָּת
אִימָן דְּעַרְב רַב, דָּאִיָּה מְטַמְאָה כְּנִדְהָ כְּמוֹשְׁבָה, וְכֵן עַרְב רַב מְטַמְאִין בְּמוֹשְׁבָם
לְצַדִּיקֵיָא דִּיתְבִּין בִּינֵיהוּ כְּנִדְהָ. וּמָאן דֵּאֲתַדְבַּק בְּהַאי אֲשֶׁרִי, דָּאִיָּהוּ כְּתָרָא וְרִישָׁא
דְּאוֹרֵיָתָא, אֲתַמֵּר בִּיה (תהלים א, ג) "וְהִיָּה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם", וְדָא עֵץ חַיִּים,
דֵּאֲתַמֵּר בִּיה "וְעֵלְהוּ לֹא יְבוּל".

"אֲשֶׁרִי הָאִישׁ", הוּא אַהֲיִיָּה אֲשֶׁר אַהֲיִיָּה, רִאשׁ לְכֹל הָרִאשִׁים [א], וְעֵלְיָה נְאָמַר (שיר
ז) "רִאשֶׁךְ עֲלֶיךָ כְּכַרְמֶל", וְזֵה תְּפִלִּין שֶׁל רִאשׁ, "וְנִדְלַת רִאשֶׁךְ כְּאַרְגָּמָן", זו

זיו הזוהר

הראשים שהוא הכתר. וכדאיתא במאמר פתח אליהו. בתר על יון איהו כתר מלכות. והיינו מגיד מראשית אחרית ומאחרית לראשית. ועל ספירת הכתר רומז השם אהי"ה אשר אהי"ה. וכן תפילין של ראש רמז על הכתר. ותפילין של יד על מלכות. להורות שתפלה של יד מקבלת שפע מן תפילין של ראש. וזוה שאומר וביה משבחין לבת בהאי אשר"י. פי' שזהו שבחה ויחוסה של המלכות שמגעת בזמירות שלה עד אשר"י. אותיות ראש"י שהוא הכתר. וזאת נרמז בתיבת בראשית. צירוף אשר"י

[א] מאמר זה עמוק מאד. וכדי להבין מעט י"ל דהנה ידוע שספר תהלים שהוא כמדת המלכות. שעליה נאמר למען יזמרך כבוד ולא ידום. נאמר בעשרה לשונות של זמר. ולקמן קפיטל ל"ב מביא זוהר אלו עשרה לשונות. כנצוח בניגון במשכיל במכתם במזמור בשיר באשרי בתפלה בהודאה בהללויה. ובפרש"י כאן מובא עפ"י המדרש נוסח אחר של עשרה לשונות. ומובן שהמספד עשרה מכוון כנגד העשר ספירות. להורות שתשבחות כנסת ישראל מגיעות עד ראש הספירות ראש לכל

תפילין של יד, ובו משבחים לכת בזה האשרי [ועל כן בראשי"ת שם אשרי שם בת] זה הוא שכתוב (בראשית ל) "באשרי כי אשרוני בנות" [הם הצדיקים שמעלים את השכינה הקדושה]. מי זוכה ליכנס שמהנה, "אשר לא הלך בעצת רשעים", שהיא עצה רעה מצד של עץ הדעת טוב ורע. [מי הרשעים, זה סמא"ל ונחש]. "ובדרך חטאים לא עמד", איזה דרך חטאים, זו שנאמר בה (משלי ל) "כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחנתה פיה וגו'". "ובמושב לצים לא ישב", איזה מושב לצים, זו [ליליית] אמן של ערב רב, שהיא מטמאה כנדה במושבה. [וכן ערב רב] מטמאים א במושבם לצדיקים שיושבים ביניהם, כנדה (ב) ומי שמתדבק באותו אשרי, שהוא הכתר והראש של התורה, נאמר בו "והיה כעץ שתול על פלגי מים", וזה עץ החיים שנאמר בו "ועלהו לא יבול" (א).

זיו הזוהר

ב"ת. אשרי אותיות ראשי והוא הכתר. בת היא המלכות. וכן נרמז ענין זה בהפסוק באשרי כי אשרוני בנות.

אור הזוהר

(א) מטמאים במושבם, ביאור שמתמאים במושב, שאם הצדיק יושב עמהם מטמאים אותם כנדה שמתמאה במושב. לכן אין להצדיק לשבת איתם ביחד, כי נדבק מטומאתם. עוד אפשר לומר, שהצדיק האמיתי שיושב עם הערב רב נראה בעיניהם כנדה שהיתה מופרשת, כך הצדיק מופרש מהם, כי כל מחשבותיהם של הערב רב הם רק על כסף וזהב וכבוד, כמבואר בהקדמה לעץ חיים (ראה מטעמי הזוהר הוספות למטה).

(ב) זאת אומרת שכדי לזכות להקמת שכינתא מעפרא חייבים להתרחק מהערב רב, וכדי להינצל

מטעמי הזוהר - הוספות

הוספה לאור הזוהר אות א: עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לתוד בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מקלל ראשי ושיבות, ודיני סנהדראות, להיות שם וריחם נודף בכל הארץ

מטעמי הזוהר

(א) המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות: פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) "הן יבשו ויפלטו כל הנחרים בך וגו'", זמין קודשא בריך הוא למעבד לישראל כל אינון טבאן

נתיבי הזוהר

א. היות וחז"ל גילו לנו שהערב רב הם המעכבים את ביאת המשיח, וכל הצרות מחמתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, ליקטנו מראה

מקומות נרחב ובהיקף נפלא:

ראה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג עא. - זוהר שמות מה, עב.

זוהר פרשת בלק דף רב עמוד א'

”כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וְגו'”, **”וְהָיָה כַּעַץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם וְגו'”**
(תהלים פרק א' פסוק ב'), **כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וְתִשְׁקֹתוֹ לְלִמּוּד וּלְקִיּוּם,**
בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה מַחְשַׁבְתּוֹ יוֹמָם וּלְיָלֵה.

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס... זָכָא חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא תְּדִיר וּמֵאֵן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּהַ,
מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (תהלים א) ”כִּי אִם בְּתוֹרַת יי חִפְצוֹ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵה”,
”וְהָיָה כַּעַץ”, **אָמַאי דַּא סְמִיךְ לְדַא. אֲלֵא מֵאֵן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא יוֹמָם וּלְיָלֵה, לֵא**
לִיהוּי כְּאַעָא יְבִישָׁא, אֲלֵא כַּעַץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם. מַה אֵילָן אֵית בֵּיה שְׂרָשִׁין, וְאֵית
בֵּיה קְלִיפִין, וְאֵית בֵּיה מוּחָא, וְאֵית בֵּיה עֲנַפִּין, וְאֵית בֵּיה טְרַפִּין, וְאֵית בֵּיה פְּרָחִין,

❦ **מַטְעָמֵי הַזוהר - הוֹסְפוֹת** ❦

יְדוּמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאַנְשֵׁי דוֹר הַפְּלָגָה הַבּוֹנִים מְגַדֵּל וְרֵאשׁוּ בְּשָׂמִים, וְעַקֵּר סִבַּת מַעֲשֵׂיהֶם הִיא מַה שְׂכַתְּבַת
אַחַר כֵּךְ הַכְּתוּב וְנִעְשָׂה לָנוּ שָׁם. כְּפָתוּב בְּסִפְרֵי הַזֶּהר בְּפָרְשַׁת בְּרֵאשִׁית (דף כ"ה): וְזֶה לְשׁוֹנוֹ עַל פְּסוּק אֵלֶּה
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, שְׁחַמְשָׁה מוֹנִים זֶשׁ בְּעָרְב רַב, וּמֵן הַג' מִינִים, מֵהֶם הוּא הַנִּקְרָא כַּת גְּבוּרִים, דְּעִלְיָהוּ
אֲתַמַּר הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁם, וְאֵינוֹן מִסְטֵרָא דְּאֵלִין דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (בְּרֵאשִׁית יא) הֵבָה וּבְנָה
לָנוּ עִיר וּמְגֻדֵל וְגו' וְנִעְשָׂה לָנוּ שָׁם בְּבִנְיָן בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וְשׁוּיִין בְּהוֹן סִפְרֵי תּוֹרָה וְעֵצְרָה עַל
רִישֵׁיהּ, וְלֵא לְשָׁמָּה, אֲלֵא לְמַעַבְד לוֹן וְכו'. וְהִנֵּה עַל הַכַּת הַזֹּאת אֲמָרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הַעוֹסֵק בְּתוֹרָה שְׂלֵא לְשָׁמָּה
נַח לוֹ שְׂנֵהֲפִכָה שְׁלִיתּוֹ עַל פְּנֵיו וְלֵא יֵצֵא לְאוּרֵי הָעוֹלָם.

רְאִיָּה שְׂאִין עוֹסְקִין לְשָׁמָּה: וְאִמְנָם הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מְרִאִים תִּימָה וְעֵנְיָה בְּאֲמָרָם כִּי כָּל עֹסְקָם בְּתוֹרָה הוּא
לְשָׁמָּה. וְהִנֵּה הַחֲכָם הַגְּדוֹל הַתְּנַא רַבִּי מְאִיר עֲלָיו הַשְּׁלוֹם הַעִיד עֲלֵיהֶם שְׂלֵא כֵּךְ הוּא בְּאֲמָרוֹ לְשׁוֹן כְּלָלוֹת
כָּל הַעוֹסֵק בְּתוֹרָה לְשָׁמָּה זֹכָה לְדַבְרֵים הַרְבֵּה וְכו' וּמְגַלִּים לוֹ רַזִּי תּוֹרָה וְנִעְשָׂה כְּנֵהר שְׂאִינוֹ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ
וְכַמְעִין הַמִּתְגַּבֵּר מְאֵלָיו בְּתֵי הַצְּטָרְכוֹ לְטָרַח וְלַעֲיִן בְּהַ וְלַהוֹצִיא טַפִּין טַפִּין שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסְּלַע, הִנֵּה
זֶה יוֹרָה שְׂאִינוֹ עוֹסֵק בְּתוֹרָה לְשָׁמָּה כְּהַלְכָתָהּ, וּמִי זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יָזְלוּ עֵינָיו דְּמַעוֹת בְּרֵאוֹתוֹ הַמְשַׁנָּה
הַזֹּאת וְרוֹאֶה חֲסוֹרוֹ וּפְחִיתוֹתוֹ (הַקְּדַמַּת רַבִּי חַיִּים ווִיטָאֵל עַל שַׁעַר הַהַקְּדַמוֹת - וְעִיִּין אוּר הַזוהר פֶּרֶק כ"ח).

❦ **מַטְעָמֵי הַזוהר** ❦

בוזרה הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול] [זוהר
הקדוש פרשת כי תשא דף קפ"ח ע"ב).
הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק
בוזרה הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול: ואינון
ערב רב רשיעיא [ואותם הרשעים שמהערב רב]
דיתקיים בהו בההוא זמנא [יתקיים בהם לפני ביאת
המשיח הכתוב: [דניאל יב) "יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ
רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְלֹא יִבְנִינוּ כָּל רְשָׁעִים
וְהַמְשַׁפְּלִים יִבְנִינוּ"] [שאו יהיה בירור גמור בישראל],
"יִתְלַבְּנוּ", אינון מארי משנה [אלו בעלי המשנה
שיתבררו על ידי לימוד התורה]. "וְיִצְרְפוּ", אינון

וחמאן כתיבין באורייתא דאבטח לון קודשא בריך
הוא עלייהו ומתנחמין בגלותהון... [וישראל החזיקו
מעמד כאשר ראו בספרים הקדושים את כל
ההבטחות והטובות שהבטיח השי"ת...]. ועל דא,
”הוֹ יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ”. מאי כל הנחרים
בך. דאתקפו נחיריהון ברוגז אעלך בגלותא דא.
בההוא זמנא, יבושו ויכלמו מכל טבין דיחמון להון
לישראל [ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין
וציפה לקיום הנבואה הוא יזכה לשמוח בגאולה,
והערב רב יבושו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל -
והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק

❦ **נְתִיבֵי הַזוהר** ❦

ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא.
קיא, עא. - זוהר במדבר קכב, עב. ככד, עא. קנב,

סז, עא. קיד, עא. כק, עא. ככד, עא. קצ, עב. קצה,
עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. - זוהר

ואית ביה איבא. שבעת זינין אלין, סלקין לשבעה, עשר לשבעין, אוף מלין דאורייתא אית בהו פשטא דקרא, דרשא, רמז, דקא רמיז חכמתא, גימטריאות, רזין טמירין, רזין סתימין אלין על אלין, פסול וכשר, טמא וטהור, איסור והיתר, מכאן ולהלאה, מתפשטאן ענפין לכל סטר. "והיה כעץ" ודאי, ואי לאו, לאו איהו חכם בחכמתא. תא חזי, כמה חביבין אינון דמשתדלי באורייתא קמי קודשא בריך הוא, דאפילו בזמנא דינא תליא בעלמא, ואתייהב רשו למחבלא לחבלא, קודשא בריך הוא פקיד ליה עלווייהו, על אינון דקא משתדלי באורייתא, דלא ישלוט עליהו לחבלא. והכי אמר ליה קודשא בריך הוא, "כי תצור אל עיר", בגין חוביהון סגיאין דחטאן לקמאי, ואתחייבו בדינא, "לא תשחית את עצה", [מאן עצה] דא תלמיד חכם דאיהו במתא, דאיהו אילנא דחיי, אילנא דיהיב איבין... והא אוקמוה חברייא.

✽ מטעמי הזוהר ✽

[שכמו שלא כולם זכו להיכנס לתיבה לפני המבול, כך רק הזריזים והמשכילים זכו להינצל על ידי הזוהר הקדוש, כי הזמן קצר, כמו שכתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א') "הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבאות" דבהון [באלו שיזכו לעסוק בזוהר הקדוש] יתקיים (שמות א') "כל הבהן הילוד היארה תשליכהו" [להיות בבחינת בנין, ומהראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו], ודא אורה דספרא דא, וכלא על סיבה דילך [זוהר האור של ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש]. [זוהר הקדוש פרשת בהעלותך - ריעיא מהימנא, דף קכ"ג ע"ב, ועיין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד נ"ג, נ"ד].

✽ נתיבי הזוהר ✽

תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. - ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. - שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. - פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. - אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפיא: ח"ב סי' א'. - ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפרגא. - עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. - ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. - מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. - חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב,

זרעא קדישא דשאר עמא [זרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה], הדא הוא דכתיב (זכריה יג) "וצרפתים כצורף את הכסף [דהיינו על ידי כסף שנותנים לצדקה] והרשיעו רשעים", אינון ערב רב [ואילו הערב רב יצאו מכלל ישראל]. "והמשפלים יבינו" (דניאל יב), אינון מארי קבלה [והמשכילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה], דאתמר בהון (דניאל יב) "והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע", אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא דאקרי ספר זוהר [אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר] דאיהו כתיבת נח [שהוא כתיבת נח שמציל מהמבול] דמתכנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא, ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה

עב. רל, עא. רלא, עב. רלו, עא. רמו, עב. - זוהר דברים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. - תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא. עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ. עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צו עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמו, עב. - זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גווני עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצאח. - תיקוני זוהר חדש: דף כז ע"א. עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. - שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. - שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. - ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי

אמר רבי פנחס אשרי חלקו, מי שעמלו בתורה תמיד, ומי שמתייגע בה. מה כתוב בו, "כי אם בתורת ה' חפצו"^(י), "ובתורתו יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה", "וְהָיָה כְּעֵץ יֵשׁוּב עַל פְּלִגֵי מַיִם", למה נסמך זה לזה. אלא מי שמתייגע בתורה יומם ולילה לא יהיה כעץ יבש^א אלא כעץ שתול על פלגי מים. מה עץ יש בו שרשים, ויש בו קליפות, ויש בו מוח, ויש בו ענפים, ויש בו עלים, ויש בו פרחים, ויש בו פירות, שבעה מינים אלה עולים לשבעה [פעמים] עשר לשבעים^ב [מ]. אף דברי התורה^ג יש בהם פשט המקרא, דרוש, רמז מה שמרמז על חכמה, גימטריאות, סודות נעלמים, סודות נסתרים אלה על אלה, פסול וכשר טמא וטהור אסור ומותר^ד, מכאן ולהלאה מתפשטים ענפים לכל צד. "והיה כעץ" ודאי. ואם לא, אין הוא חכם

✧ זיו הזוהר ✧

[ג] כוונתו שאין משמעות הכתוב להודיע שכר של זה האיש. אלא להזהיר ללומדי התורה שיהיו בקיאים בכל שבעת מיני הלימודים כמבואר הלאה.
[ד] ר"ל שכל מין נכלל בו עשרה כוחות של העשר ספירות ולכן עולים לשבעים.

[ה] ו' הלימודים. א' פשט. ב' דרוש. ג' רמזי חכמה. ד' גימטריאות. ה' סודות נעלמים דהיינו מעשה בראשית. ו' סודות נסתרים יותר דהיינו מעשה מרכבה. ז' הלכות של פסול וכשר טמא וטהור אסור ומותר.

[ג] כוונתו שאין משמעות הכתוב להודיע שכר של זה האיש. אלא להזהיר ללומדי התורה שיהיו בקיאים בכל שבעת מיני הלימודים כמבואר הלאה.
[ד] ר"ל שכל מין נכלל בו עשרה כוחות של העשר ספירות ולכן עולים לשבעים.

✧ אור הזוהר ✧

[דף ק"ו], וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "צָרִיף מְלַמֵּד (לתלמידים) לְלַמֵּד זֶהָ, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים, שְׂכֹל לְהַמְשִׁיף נְשָׁמָה לְתַלְמִידִים. כִּי מֵה שְׁהָרַב נֹתֵן שְׂכָל יִשָּׂר לְהַתִּינוֹק, בְּזֶה מִיָּחַ בּוֹ נְשָׁמָה אֲמַתִּית", עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. (וְאֵי שֶׁמְעַתִּי שָׂהָ מְקַבֵּל עוֹד מִהַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ). כִּי הַזֶּהר מְלָהִיב וּמְאִיר אֶת הַנְּשָׁמָה שֶׁל כָּל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל, בְּאִפְן שְׂיֻכַּל לְהַשְׁפִּיעַ הָאָרָה שֶׁל נְשָׁמָה קְדוּשָׁה גַם בְּזוּלָתוֹ.

עוד אפשר לומר, שהוא נותן פירות, וצריך להינצל ולהישאר בחיים בשביל הפירות דהיינו התלמידים שאפילו שנגמרו שנותיו נשאר בחיים בשביל התלמידים שצריך לתקן אנשים אחרים ונשאר בחיים בשביל הפירות - התלמידים, כמבואר בחתם סופר.

כי אם בתורת ה' חפצו: כעץ וודאי ואם לא אין הוא חכם בחכמה, וכמו שהעץ אם השורש חלש נופל כל העץ, כן הוא התלמיד חכם אם חסר בו תורת הסוד אז הוא כעץ אשר שורשיו נרקבים.

(ה) כנגד שבעים פנים לתורה.

(ו) לא נקרא חכם כראוי שללא לימוד סודות התורה לא נקרא בן.

(ד) "כי אם בתורת ה' חפצו", גם אם נתנה רשות למשחית להשחית, הלומד זוהר הקדוש זוכה להינצל, כמו שכתוב (זהר חלק ג' דף ק"ג: ברעיא מהדימנא), שתורת הסוד הוא כתיבת נח שניצל על ידה, בגלל שהוא כעץ חיים שנותן פירות.

"כי אם בתורת ה' חפצו": תורת הסוד נקרא תורת ה', שאם לומד תורת הנסתר אז כל תורתו הוא תורת ה' הנקרא עץ חיים, "אשר פריו יתן בעתו", שיוכל ליתן פירות. ... עץ החיים - זה אילן הנותן פירות, ואם התלמיד חכם אינו לומד סתרי תורה אז הוא כעץ יבש שאינו יכול לתת פירות, ואם עצמו לא תיקן, איך יכול לתקן אחרים, וכמובא מהרה"ק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל: "מלמד שאינו לומד זוהר הקדוש, לא יתנו אליו תלמידים, דאינו יכול לתקן הנשמה מפני שהוא כעץ יבש".

קְבֵלָה מִהַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ: צָרִיף מְלַמֵּד (לתלמידים) לְלַמֵּד זֶהָ, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים, שְׂכֹל לְהַמְשִׁיף נְשָׁמָה לְתַלְמִידִים. כִּי מֵה שְׁהָרַב נֹתֵן שְׂכָל יִשָּׂר לְהַתִּינוֹק, בְּזֶה מִיָּחַ בּוֹ נְשָׁמָה אֲמַתִּית: וּמוֹבָא מִהָרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי פְּנִיחָס מְקַאֲרִיץ זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ, בְּסִפְרֵי אֲמַרֵי פְּנִיחָס הַשְּׁלָם

✧ נתיבי הזוהר ✧

ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עח, פ, צו, קי, קכ, קמד, קפז, קצח, רנא, רנב, - ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. - ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות

מעין הששי הקדמה, נה א'. ב', ה'. - מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. - מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ'

בחכמה⁽¹⁾. בא וראה כמה חביבים אותן העמלים בתורה לפני הקב"ה, שאפילו בזמן שהדין תולה בעולם וניתנה רשות למשחית להשחית, הקב"ה פוקד להמשחית על אותן העמלים בתורה שלא ישלוט עליהם להשחית, כמו שכתוב (דברים כ, יט) "כִּי תִצְוֶה אֶל עֵיר יְמִים רַבִּים וְגו'", בשביל עוונותיהם הרבים שחוטאים לפניו⁽²⁾. "לא תשחית את עצה", איזה עצה, זה תלמיד חכם, שהוא עץ החיים, עץ שנותן פירות, וזה ביאור החברים.

✧ אור הזוהר ✧

(ז) זאת אומרת שהצרות מגיעות מחמת העוונות. בפרשת לך על הפסוק (פרק יג פסוק כ'): "הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ", (ח) ויש עוד לפרש, "עץ" זה הצדיק, כמו שכתב רש"י וז"ל: אם יש בהם אדם כשר שיגין עליהם בזכותו.

✧ נתיבי הזוהר ✧

על תיקוני זוהר דף קיא עא. - יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמרנא פ' תצא. - היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. - זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לו עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. - זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. - נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. - תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ת, כב. - דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. - אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפת. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפז. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז.

י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, - ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, - ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כתי" ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. - של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב. - ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ' ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות כ', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, - ווי העמודים פ"ו. - הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגור מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. - ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמיניסר, תיקונא תמיניא ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. - ספר קנאת ה' צבקות ח"כ, - מאמר ויהי מקץ. - פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. - דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. - ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. - שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. - הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א

זוהר חדש דף קג

כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ (תהלים פרק א' פסוק ב')

"כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ". וְאוֹקְמוּהָ רַבְּנֵי דְלִית לְאַתְעֶסְקָא בַּר נֶשׁ בְּאוֹרֵיתָא אֱלָא בְּמָה שְׁלֵבּוֹ חֲפִיץ. אֵית שְׁלֵבּוֹ חֲפִיץ בְּסִתְרֵי אוֹרֵיתָא, בְּעוֹבְדָא דְבְּרָאשִׁית וּבְמַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה. וְאֵית דְּלָא בְּעֵי אֱלָא בְּפִשְׁטֵי אוֹרֵיתָא, דְּפִשְׁטִין אֲנוּן מִסְטָרָא דְּעֵבֵד וְרִזִּין מִסְטָרָא דְּמִלְכָא... זְכָאָה אִיהוּ עֵץ דְּאִיהוּ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מִים דְּאוֹרֵיתָא. וְיִתִּיר מֵאֵן דְּאִיהוּ מִסְטָרָא דְּאִילָנָא דְּחֵי, דְּאִתְמַר בֵּיהּ "אֲשֶׁר פְּרִיּוֹ יִתֵּן בְּעֵת 'ו'", וְדָא שְׂכִינְתָא וְלָא אִפִּיק מֵעֵת דִּילָהּ... "וְעֵלָהּ לֹא יָבּוּל", כְּגוֹן "שְׂמִלְתָּךְ לֹא בָּלְתָה מְעַלְיָךְ". "וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ" (תהלים א'), אֲלִין פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה, דְּאִתְמַר עֲלֵיהּ (בראשית לט, ג) "וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה' מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ".

הסודות הם מצד של מלך

"כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ", הרי ביארו החכמים שאין לאדם לעסוק בתורה אלא במה שלבו חפץ^[1], יש מי שלבו חפץ בסתרי תורה במעשה בראשית ובמעשה מרכבה, ויש מי שאינו רוצה אלא בפשטות התורה. הפשטים הם מצד של עבד^[2], והסודות הם מצד של מלך... זכאי הוא העץ שהוא שתול על פלגי מים של התורה. ועוד יותר מי שהוא מצד של עץ החיים, שנאמר בו "אֲשֶׁר פְּרִיּוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ", זו השכינה. ואינו יוצא מן העת שלה... "וְעֵלָהּ לֹא יָבּוּל". כמו (דברים ח, ד) "שְׂמִלְתָּךְ לֹא בָּלְתָה מְעַלְיָךְ"^[3], "וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ", אלו מצוות עשה, שנאמר עליהם (בראשית לט, ג) "וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה' מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ".

זיו הזוהר

- [1] זה סימן שנשמתו צריכה להתתקן בלימוד הזה על הפירות, גם כן יהיה לה עליה אל הקדושה כששתוקק אליו.
- [2] עבד זה המלאך הגדול מט"ט שר הפנים.
- [3] פירוש, שגם החיצוניות שלו שהיא כמו שמלה ומלבוש להחכמה כעין העלים שמכסים לכוון.

נתיבי הזוהר

- משיכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. - קודש. ויואל משה ע' קנב, קנו, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. - שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד, זכרון צדיקים חודש אייר. - אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. - אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258.
- חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. - דברות

תיקוני זוהר תיקון ו' דף נא ע"א

ד

"וְהָיָה כַּעֵץ שָׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ" (תהלים פרק א פסוק א), וְהָיָה כַּעֵץ שָׁתוּל עַל נַחְלֵי מַיִם, הַנּוֹתֵן פְּרוֹתָיו בְּעֵתוֹ וְעַלְיוֹ אֵינָם מִתַּיִבְשִׁים – בֶּן הָאִישׁ הַזֶּה, כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.

"וְהָיָה כַּעֵץ שָׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ", דָּא עֵתוֹ דְּצַדִּיק דְּאִיהִי לֵיל שַׁבָּת, דְּצַדִּיק מְנִיחַ פְּרָחִין נִשְׁמָתִין חֲדָתִין בִּישְׂרָאֵל עֲרַב שַׁבָּת דְּאֲתַקְרִיאוּ פְּנִים חֲדָשׁוֹת.

זו עתו של צדי"ק. שהיא ליל שבת. שמדת הצדי"ק ממנו פורחות נשמות חדשות בישראל ערב שבת, שנקראות [בשביל זה] פנים חדשות^א.

תיקוני זוהר תיקון תמניא ושתין דף קט ע"ב

ה

"לֹא בֶן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כְּמוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ" (תהלים פרק א' פסוק ד'), לֹא בֶן הַרְשָׁעִים, יִהְיוּ הֵם כְּמוֹ קֶשׁ שֶׁכָּל רוּחַ הוֹדִפּוּ.

וְאִיתְּ אֵילָנָא לְתַתָּא דְּעִבּוּדָה זְרָה, דְּלִית לֵיהּ מוֹחָא אֶלָּא קְלִיפָה מְלַגָּא וּמְלַבָּר, וְעַלְיָה אֲתַמַּר (תהלים א ד) "לֹא כֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כְּמוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ", וְאִיהִי אֲשֶׁרָה דְּנִטְעִין אוֹמֵין דְּעֵלְמָא קָדָם עִבּוּדָה זְרָה, דְּאִיבָא דִּילֵיהּ מוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ.

יש עץ למטה של עבודה זרה, שאין לו מוח אלא קליפה מבפנים ומבחוץ, ועליו נאמר "לא כן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח", והיא אשרה שנוטעים אומות העולם לפני דמות עבודה זרה, שהפירות שלו הם מוץ אשר תדפנו רוח.

פְּרָשְׁת בְּרָק – יְנוּקָא דְּרַף קפ"ט ע"א

ו

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יוֹסִי, כַּד אָזְלוּ לְמִיתְמָא לְהוּא יְנוּקָא בְּרִיָּה דְּרַב הַמְּנוּנָא סְבָא... אָמַר לְהוּ הוּא יְנוּקָא... אֲתוּן חֲבֵרְיָא, דְּלֹא שְׁמַשְׁתוּן לְרַבִּי (דף קפ"ט)

מטעמי זוהר

(ב) זוהר פרשת קדושים דף פ"א ע"ב: רבי יצחק אמר, מה היחוד, ממאן הוא שבחא יתיר בההיא קדושה מי כתיב לעילא, "קדשים תהיו" [שפירושו שצריך לשתדל כשמשמין נשמות], אתי בר נש להתקדש באתתיה כחד [כשבא להתקדש בשעת

היחוד], ממאן הוא שבחא יתיר בההיא קדושה מי משובח יותר, דהיינו, ממי יש להקב"ה יותר נחת רוח, הוי אימא מנוקבא [הוי אומר מהאשה יש יותר שבח, שכיון שקרובה יותר לקליפות, -

ע"א) שְׁמַעִיָּה חֲסִידָא, אֲמַרִין דְּבַחַמְשַׁת זַיְנֵי דְגִן, לֹא אֵית חוּלְקָא לְסִטְר אַחְרָא. וְלֹא חֲכִי, דְּהָא כָּל מָה דְּאֲתַבְּלֵי בְּאַרְעָא, לְסִטְר אַחְרָא אֵית בֵּיה חוּלְקָא. וּמֵאן חוּלְקָא אֵית לֵיה. מוּץ דְּתַדְפְּנוּ רוּחַ, דְּכַתִּיב, (תהלים א) "לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם כְּמוּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ". וְדָא הוּא רוּחָא דְקֻדְשָׁא, וְכַתִּיב (תהלים קג) "כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ וְגו'", בְּגִין דְּרוּחַ קֻדְשָׁא מְפִזֵּר לֵיה בְּכָל סִטְרִין דְּעֵלְמָא, דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח.

רוח הקודש מפזרת את הרשעים בכל העולם

רבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי כאשר הלכו לראות אותו העלם בנו של רב המנונא סבא. אמר להם עלם הוא, אתם החברים שלא שמשתם לרבי שמעיה החסיד תאמרו שבחמשת מיני דגן לא נמצא חלק לצד הטומאה. ולא כן, שהרי כל מה שמתבלה בארץ יש בו חלק לצד הטומאה. ואיזה חלק יש לו, מוץ אשר תדפנו הרוח, שכתוב "לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח", וזהו הוא רוח הקודש. וכתוב (תהלים קג) "כי רוח עברה בו ואיננו וגו'", לפי שרוח הקודש מפזר אותו בכל צדדי העולם(ט).

זוהר פְּרֻשֵׁי קְדוּשִׁים דַּף פו ע"ב

"כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֹד" (תהלים פרק א' פסוק ו'), וְזֶה, לְפִי שְׂיֹדַע ה' וּמְכִיר אֶת דֶּרֶךְ הַצְּדִיקִים, וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים שְׂנוּאָה וְה' מֵאבְדָּהּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר... פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים א) "כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֹד". מֵאֵי "כִּי יוֹדַע ה'". אֵלֶּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹדַע וְאֲשַׁנַּח בְּאַרְחָא דְצְדִיקֵי לְאוּטְבָא לְהוּ וְלֹאֲגֻנָּא לְהוּ, וְהוּא אֲזִיל קְמִיְהוּ לְנִטְרָא לְהוּ. וּבְגִין כֵּן, מֵאן דְּנִפִיק לְאַרְחָא בְּעֵי דְלִהוּי הֵיא אַרְחָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִשְׁתַּתַּף לֵיה בְּהַדְיָהּ. וּבְגִין כֵּן כְּתִיב, "כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֹד". הֵיא מְגַרְמָה, בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא (דַּף פ"ח ע"א) אֲשַׁתְּמוּדַע לֵיה לְהֵוּא אַרְחָא דְלִהוּן, וְלֹא אֲזִיל בְּהַדְיָהּ.

אור הזוהר

(ט) שלא ימצא כלל, שכאשר נתקן הניצוץ הקדוש מתבטל כוח הרע, וכתפילת דוד המלך בתהלים (פרק לה פסוק ה-ו) "יְהִי דְרָכָם חֲשׁוֹף וְחִלְקִלְקוּת וּמִלְאָף ה' רִדְפָם".

מטעמי הזוהר

מלכות תתאה דכל דרגין - ואם היא מתקדשת, ועל ידי זה נולד בן קדוש, מגיע לה שבח יתור, שהכניעה את הסטרא אחרא]. בגין כך, יותר.

הקב"ה יודע ומשגיח בדרך הצדיקים להטיב להם ולהגן עליהם

אמר רבי אלעזר, מהו "פי יודע ה'". אלא הקב"ה יודע ומשגיח בדרך הצדיקים להטיב להם ולהגן עליהם, והוא הולך לפניהם לשמור אותם^(י). ולפיכך מי שיוצא לדרך צריך להיות אותו הדרך של הקב"ה וישתתף לו עמו^(יא). ובשביל זה כתוב "פי יודע ה' דרך צדיקים". "וידרך רשעים תאבד", היא מעצמה. לפי שאין הקב"ה נודע לו לאותו הדרך שלהם, ואינו הולך עמהם^(יב).

אור הזוהר

(י) להוליכם בדרך ישרה כתפילת דוד המלך (תהלים) (יא) שעל ידי עסק התורה שורה השכינה הקדושה, ונעשה שותף לקב"ה. (יב) וכשאינן ה' עמהם נאבדים מאליהם. (הישר) לפני דרךך.

70,000 איש

מתאחדים בקריאת הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף,
 כל לומד מתחייב לקרוא בכל יום 3 עמודים מזוהר,
 בכל חודש מסיימים לקרוא ביחד **אלף פעמים** את
 הזוהר הקדוש

המצטרף יזכה לברכה מידי חודש בציון של אוהל
הרשב"י במירון, ומקבל שכר כנגד כולם:
70 מיליון סיומים של כל ספרי הזוהר

להצטרפות נא להתקשר לטל: 03-5784413 / פקס: 03-578-4480

מייל: AOEL612@gmail.com

לציון: שם ומשפחה, שם האמא, הכולל, עיר, מלבוש: סוג הבקשה לברכה: זווג,
 פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, שלום בית, אחר:.....

והמשכילים יזרחו כזוהר הרקיע

גדולי ישראל והזוהר

בו נלקט מדעתם והשקפתם של גדולי ישראל
על לימוד הזוהר הקדוש והתיקונים והכמת האמת

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

ע"ר ו'קדיש מ'ן ש'מיא נ'חית - כ'י ל'א תש-כ'ח מפ'י זרע'ן

שבט שנת תש"ע לפ"ק - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שיע"י "חברה מזכיי הרבים העולמי"
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה ליכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור
וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק
03-6771499

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

גדולי ישראל מכל העדות בכל קהילות ישראל עוררו על לימוד הזוהר

מהמנהיג הראשון שהנהיג את עם ישראל משה רבינו רעיא מהימנא, ואח"כ בדורות הבאים אליהו הנביא זכור לטוב, ובודאי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל מחבר ספר הזוהר.

בכל הדורות החשיבו ועוררו על לימוד הזוהר: ראשונים, אחרונים, גדולי החסידות, גדולי ליטא, גדולי הספרדים ועד גדולי זמנינו. (לפניכם רשימה לפי סדר הא"ב)

[דברי כל אחד מן הרשימה והרבה יותר תוכלו למצוא בספר "אור הזוהר"]

ראשונים	רבי אליהו די-ווידאש זצ"ל (בעל ראשית חכמה)	רבי ישעיה בן אברהם הלוי הורוביץ זצ"ל (בעל השל"ה הקדוש)
רבינו אהרן הלוי זצ"ל (בעל ספר החנוך)	רבי אלעזר אזכרי זצ"ל (בעל החרדים)	רבי מאיר פאפריש זצ"ל
רבינו בחיי זצ"ל	גורי האר"ל	רבי משה קורדובו זצ"ל (הרמ"ק)
רבי יהודה החסיד זצ"ל (בעל ספר חסידים)	רבי חיים ויטאל זצ"ל	רבי משה זכותא זצ"ל (הרמ"א)
רבי יוסף בן אברהם גיקטילה זצ"ל (בעל שערי אורה)	רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל (בעל יערות דבש)	רבי משה חיים לוצאטו זצ"ל (הרמח"ל)
רבי משה בן נחמן זצ"ל (הרמב"ן)	רבי יוסף קארו זצ"ל (בעל שולחן ערוך)	רבי משה בן יוסף טראני זצ"ל (המב"ט)
רבי שלמה בן אברהם אדרת זצ"ל (הרשב"א)	רבי יעקב קאפיל זצ"ל	רבי נתן שפירא זצ"ל (בעל מגלה עמקות)
אחרונים	רבי יעקב צמח זצ"ל	רבי שבתאי מראשקוב זצ"ל
רבי דוד בן שלמה אבן זמרא זצ"ל (הרדב"א)	רבי יצחק דלטאש זצ"ל	רבי דין מאמסטרדם
רבי אברהם בן מרדכי אזולאי זצ"ל (בעל אור החמה)	רבי יצחק לוריא הארי ז"ל	

גדולי החסידות

רבי אברהם ווינברג זצ"ל (בעל יסוד העבודה מסלונים)	רבי יהודה אריה לייב אלטר זצ"ל (בעל השפת אמת מגוד)	רבי מסאטאנאב זצ"ל
רבי אברהם טכאריק זצ"ל	רבי יחיאל מיכל זולוטשוב זצ"ל	רבי משה חיים אפרים מסדילקוב זצ"ל (בעל דגל מנחה אפרים)
רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא זצ"ל (בעל אוהב ישראל)	רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל (בעל תולדות יעקב יוסף)	רבי משה גרינוואלד מחוסט זצ"ל (בעל ערוגת הבשם)
רבי אברהם יעקב פרידמן מסאדיגורא זצ"ל	רבי ישראל המגיד מקאזניץ זצ"ל (בעל עבודת ישראל)	רבי משה טייטלבוים זצ"ל (מאיהעל בעל ישמח משה)
רבי אברהם שמחה הורביץ מבראניץ זצ"ל	רבי ישראל שפירא מבלאזוב זצ"ל	רבי משולם פייבוש מזבאריץ זצ"ל (בעל יושר דברי אמת)
רבי אהרן מקרלין זצ"ל	רבי יעקב יוסף מסקווירא זצ"ל	רבי נחמן מברסלב זצ"ל
רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל	רבי יעקב קטינא זצ"ל (בעל רחמי האב)	רבי נחמן מטולטשין זצ"ל
רבי אליעזר צבי מקאמרנא זצ"ל	רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנא זצ"ל	רבי נתן מברסלב זצ"ל
רבי אלימלך מליזנסק זצ"ל (בעל נועם אלימלך)	רבי יצחק אייזיק מהומיל זצ"ל	רבי פנחס מקאריץ זצ"ל
רבי אשר מסטולין זצ"ל	רבי יצחק אייזיק מיזדיטשוב זצ"ל	רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב זצ"ל (בעל בני יששכר)
רבי בנימין זאב מסלאנים זצ"ל	רבי יצחק בן רבי נתן מברסלב זצ"ל	רבי צבי הירש איכנשטיין מיזדיטשוב זצ"ל (בעל עשרת צבי)
רבי יוסף מנעמירוב זצ"ל (בספר וכוחא רבה)	רבי יצחק מסקווירא זצ"ל	רבי צבי הירש האראוויץ מבאקשעוויץ זצ"ל
רבי ברוך ממזיבוב זצ"ל	רבי ירחמיאל ישראל יצחק דנציגר זצ"ל (בעל ישמח ישראל מאלכסנדר)	רבי צבי הירש מנדבורנה זצ"ל (בעל צמח ה' לצבי)
רבי גרשון העניך ליינער מראדזין זצ"ל (בעל דהר הקוע)	רבי ישראל מטשורטקוב זצ"ל	רבי צבי הירש שפירא זצ"ל (בעל דרכי תשובה ממונקאטש)
רבי הלל ליכטנשטיין מקאלאמאיע זצ"ל	רבי ישראל מרוזין זצ"ל	רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל
רבי הלל מפאריטש זצ"ל	רבי ישראל דוב מוילעדניק זצ"ל (שארית ישראל)	רבי קלנימוס קלמן זצ"ל (בעל המאור ושמש)
רבי זאב וואלף זצ"ל (בעל אור המאור מיזטאמיר)	רבי מאיר בן רבי אהרן שורץ מפידהייץ זצ"ל	רבי שבת בן יעקב יצחק ליפשיץ זצ"ל (בעל גלגל ישראל)
רבי חיים אלעזר שפירא ממונקאטש זצ"ל (בעל מנחת אלעזר)	רבי מנחם מענדל מרימאנאוו זצ"ל (בעל מנחם ציון)	רבי שלמה ברוך מבדופסט זצ"ל
רבי חיים האלברשטאם מצאנז זצ"ל (בעל דברי חיים)	רבי מרדכי מטשערנאביל זצ"ל	רבי שלמה שלימל זצ"ל
רבי חיים הכהן זצ"ל	רבי מנחם נחום מטשערנאביל זצ"ל (בעל מאור עינים)	רבי שמואל העליר זצ"ל (גאב"ד צפת)
רבי חיים מטשערנאוו זצ"ל (באר מים חיים)	רבי מנחם מנדל מורגנשטרן מקוצק זצ"ל	רבי שמחה בונם מפשיסחא זצ"ל
רבי חיים מטשערנאוו זצ"ל (בעל קצה המטה)	רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (בעל הצמח צדק מליובאוויטש)	רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל (אדמו"ר הזקן בעל התינאי)
רבי חנוך העניך מאלכסנדר זצ"ל	רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (אדמו"ר האחרון מליובאוויטש)	

גדולי ליטא

רבי אליהו מוילנא הגר"א זצ"ל
 רבי אפרים זלמן מרגליות מבראד זצ"ל (בעל המטה אפרים)
 רבי אלכסנדר זיסקינד מהוראדנא זצ"ל (בעל יסוד)

גדולי הספרדים

רבי אברהם אזולאי זצ"ל (בעל חסד לאברהם)
 רבי אברהם איטורולסה זצ"ל
 רבי אברהם כלפון זצ"ל
 רבי אליהו בן אמוזג זצ"ל
 רבי אליהו בן סולימן מאני זצ"ל (בעל כסא אליהו)
 רבי אליעזר ברי יצחק פאפו זצ"ל (בעל פלא יועץ)
 רבי אליעזר ברי שם טוב פאפו זצ"ל (בעל דמשק אליעזר)
 רבי חיים חורי זצ"ל

גדולי דורינו

רבי אברהם בן יעקב הכהן זצ"ל (בעל סגלות ותפלות)
 רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל
 רבי אהרן ראטה זצ"ל (בעל שומר אמונים)
 רבי בנימין ראבינאוויטש זצ"ל (חבר הבר"ץ)
 רבי ברוך צבי מושקוביץ זצ"ל
 רבי דניאל פריש זצ"ל (בעל מתוק מדבש)
 הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תש"ב
 הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד
 רבי חיים שמואל בהגאון הצדיק זצ"ל
 רבי אליהו לאפיאן זצ"ל
 רבי יהודה אשלג זצ"ל (בעל הסולם)
 רבי יואל טייטלבוים מסטאטין זצ"ל
 רבי יוסף חיים זוננפלד הראב"ד זצ"ל
 רבי יוסף ישר זצ"ל
 רבי יחזקאל שרגא משינאווא זצ"ל (בעל דברי יחזקאל)
 רבי יחזקאל שרגא ליפשיץ האלברשטאם
 מטסראפקוב זצ"ל
 רבי יצחק יעקב ווייס זצ"ל (הגאב"ד פוסק הדור בעל מנחת יצחק)

ספרים

ספר אברהם במחוז
 ספר אור יצחק
 ספר אורי ישירים מירא דביא
 ספר אור יקר
 ספר אור לישרים
 ספר אורה ושמה
 ספר ארץ נושבת
 ספר באר לחי רואי
 ספר בית אשר
 ספר בנין יוסף
 ספר בנין שלמה
 ספר ברית מנוחה
 ספר דברי יום בימו
 ספר דברי יהודה
 ספר דברי יעקב
 ספר דורש טוב
 ספר דרך ארץ (מגהני יתודי ארם בזבז)
 ספר דרכי ציון
 ספר הדרת מלך
 ספר הנהגות ישרות (מגהני למידת הבעל)
 ספר הקנה
 ספר הקנה הגדול
 ספר הפליאה
 ספר התקונים דפוס ליוורנו
 ספר ויקהל משה
 ספר זהר דפוס מנטובה
 ספר זכריה לחיים
 ספר חגי ומועדי ישראל
 ספר חות יאיר

רבי ישראל מאיר הכהן מראדין זצ"ל (בעל החפץ חיים)
 רבי פנחס אליהו הורוביץ מוילנא זצ"ל (בעל "ספר הכרית")
 רבי שלמה אלישיב זצ"ל (בעל הלשם)

רבי יעקב אנהורי זצ"ל
 רבי יצחק בן צבי אשכנזי זצ"ל
 רבי יצחק ברי ישעיה עטיה זצ"ל
 רבי משה בסולה זצ"ל
 רבי שלום בן משה בזוגלו זצ"ל (בעל כסא מלך)
 רבי שלום עניב זצ"ל (בעל באר לחי)
 רבי שמעון לבאי זצ"ל (בעל פתא פו ובעל המחבר השיב בר יוחאי)

רבי גבריאל צינער שליט"א (בעל נטעי גבריאל)
 רבי יהודה שנפלד שליט"א
 רבי יוסף ליברמן שליט"א (ראש מתיבתא כולל שומרי החומות)
 רבי יעקב מאיר שטרס שליט"א
 רבי יעקב ישראל לוגאסי שליט"א
 רבי יעקב משה הלל שליט"א (ראש מתיבתא אהבת שלום)
 רבי יצחק טוביה ווייס שליט"א (גאב"ד ירושלים)
 הרב כלפון משה הכהן טונים שליט"א
 הרב מרדכי סגרון שליט"א
 רבי מרדכי שמואל אשכנזי שליט"א (ראב"ד כפר חב"ד)
 רבי משה שטרנבוך שליט"א (ראב"ד ירושלים)
 רבי משולם פייש סג"ל לאווי שליט"א (האדמו"ר מטאהש)
 רבי עובדיה יוסף שליט"א (בעל שרת יב"א ושרת יח"ד)
 רבי ראובן אלבי שליט"א
 רבי שלום יהודה גראס שליט"א (בעל שמירת המצות והכשרות, גאב"ד ואדמו"ר האלמין)
 רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א (פוסק הדור בעל שבט הלוי)

ספר מעבר יבק
 ספר מעין גנים
 ספר מעשי אמת (מגהני למידת החוזה מלובלין זצ"ל)
 ספר מצרף להכמה
 ספר מקדש מלך
 ספר סדר היום
 ספר נופת צופים
 ספר סוד השם ליראוי
 ספר סדור פסח כהלכתו
 ספר סמא דחיי
 ספר עמוד העבודה
 ספר עמק המלך
 ספר קונטרס עץ החיים
 ספר עשר קדשות
 ספר חיים שאל
 ספר טהרת הקדש הקדמון
 ספר טעמי המנהגים
 ספר יוחסי השלם
 ספר יסוד יוסף
 ספרי יריאים
 ספר ירים משה משפט הבה"ת
 שרת ישיכל עבדי
 ספר כנן הירק
 ספר לקוטים יקרים
 ספר מאירות עינים
 ספר מאיר לעולם
 ספר מבוא לחכמת הקבלה
 ספר מבשר צדק
 ספר מסילות חכמה

הקדמה

יהודים הסכיתו ושמעו היום, אם בקולו תשמעו:

כך אמר המשיח לרבי יהושע בן לוי (סנהדרין דף צח/א).
זכה דורינו להשתוקקות מחודשת לתורת הנסתר ולצמאון אלוקי להודעה וזיוה הפנימי
המבשרים את פעמי הגאולה, כמו שכתוב בזוהר: ובגין דעתידין ישראל למיטעם
מאילני דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא^א ברחמי, ובתיקונים (דף מ') איתא:
ובדרא בתראי בסוף יומיא בגיניה וקראתם דרור בארץ וכו'
ובזוהר הקדוש פרשת נשא (דף קכ"ד ע"ב) בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר כו'
יפקון ביה מן גלותא ברחמי^ב.

ביאור הדברים: ביכות החיבור שלך ספר הזוהר הקדוש יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות וייסורים
וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו לך! בספר תיקוני הזוהר מבואר שבשעה שאליהו הנביא זכור
לשוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה
בעניין תיקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב כוחו וקדושתו של
רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון,
"וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתרא
בסוף יומיא, ובגינה, "וקראתם דרור בארץ".

א. אסתכם קודשא בריך הוא ושכינתו למעבד האי חיבורא על יד ההוא דאתגליא [הרע"מ], וכנים בי' עילאין ותתאין
לאשכחא בי' נייחא לשכינתא בגלותא וחירו לה ולבנהא, ההא דכתיב גם צפור מצאה בית ודרור קן לה, ההוא
דאיתמר בה וקראתם דרור בארץ לכל יושבי. (תיקוני זו"ח דף ע"ב ע"ב)
בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לר' אבא לכתוב ספר הזוהר בדרך העלם להיותו מוצנע
למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומי מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה כימינו בעזרת
השם כנו' בפרשת ויחי דרי"ז, על דא כתיב קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבן
זה מאוד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשעה"ק)
אמר ר' שמעון, חבריא בודאי קודשא בריך הוא אסתכם עמנא עילאין ותתאין למהוי בהאי חיבורא זכאה דרא דהאי
אתגלייא בי' דעתיך כולי האי לאתחדשא על ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה, לקיימא קרא מ"ה שהי"ה הו"א
שיהיה. (תיקוני זוהר דף ק"א)

ב. ובתיקונים סוף תיקון ו', מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא ובגינה וקראתם דרור בארץ
וגו' חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי"

ביאור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החיבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלימה.

וכתב בספר הקנה על הפסוק "ושבתם וראיתם כו' לאשר לא עבדו", כי מי שעוסק דוקא בנגלה ולא בזוהר"ק נקרא לא עבדו, גם אינו נקרא תלמיד חכם, רק בשם תלמיד, כי שם חכם אינו רק על חכמה הפנימית יעו"ש...

וכיון שידעת כמה גדולה מעלת לימוד חכמת האמת כו'... יודע גודל החיוב וגודל השכר למי שלומד הקבלה, כי לימוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר א', יעשה בו תיקון למעלה בשעה א' מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה (לשון הכסא - מלך תקו"ז מ"ג)

**יהודים יקרים, את אחי אנכי מבקש, כידוע
אנו דור עקבתא דמשיחא, ואשר על כן
זכות היא לנו וחובה קדושה לזרז ולהביא
את משיח צדקינו כמה שיותר מהר!!!**

כיצד נקרב את ביאת המשיח?

"כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה" - עלינו מוטלת החובה של לימוד התורה יומם ולילה 24 שעות ביממה, כל דקה פנויה להקדיש ללימוד התורה"ק, כך

ג. וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רובו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (רי יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בנין יוסף).

וכן רבנו מרן החזון איש זצ"ל הורה לשואליו ללמד זוהר כספר מוסר ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריינמן זצ"ל. ובספר מעשה איש, (עובדות על מרן הגה"ק החזון איש זצ"ל): שאמר, לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

העולם מתקיים, כמאמר התנא באבות: "על שלושה דברים העולם עומד על התורה..." – יסוד היסודות אשר תבל ומלאו נתמכים בו ונשענים עליו, תורה!¹ אין אנו מבינים מה הפועל הנעשה בעולמות העליונים על ידי לימוד דיבור תורה אחת, אך בכל זאת לשבר את האוזן נאמר משל: נצייר לעצמינו נמלה, מרוב קטנותה היא אינה יכולה לראות מה שבן אנוש רואה מלמעלה למטה, היא מכירה את הקן שלה ואת אדמות החול מסביבה, אף פעם לא ראתה מחוזות חדשים ולא מזדהה עם מרחבים, בודאי שלא מסוגלת להבין מה ששכל אנוש מבין, כך אנו כלפי מעלה מרוב קטנותינו איננו מבינים מה מתרחש בשמים, איננו מסוגלים להבין כהוא זה ממה שרואים מלמעלה למטה, מן השמים לארץ, כשיהודי עושה רצונו של מקום ומתיישב ללימוד התורה הקדושה, כמה מלאכים יושבים ומקשיבים לקולו הערב למתיקות הלימוד, איזה עונג הוא מסב למלך מלכי המלכים הקב"ה.

כמה גדול כוחו של רבי שמעון בר יוחאי

כמו שאמר הרשב"י הקדוש במסכת סוכה דף מ"ה ע"ב, וזה לשונו: ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו. בואו וראו כמה מעלת לימוד הזוהר הקדוש, ובפרט למי שלא לומד קבלה שהזוהר הקדוש אפילו בגירסא נחשב לו כלימוד הקבלה. [כף החיים סימן קנ"ה]

גילוי מרעיש ומבהיל – מיוחד לדורינו

הידעת !!! - לשון הכסא מלך תקוני זוהר מ"ג: וכיון שידעת כמה גדולה מעלת לימוד חכמת האמת כו'... יודע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי לימוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה.

ה. יהודים היתה אורה, אורה זו תורה, אור"ה נטריקון אור הזוהר

מהי ההגנה הטובה ביותר של עם ישראל? מהי ערכת המגן שלנו? מהו הנשק הסודי להשבית את אויבינו?"

לימוד הזוהר הוא כפצצת אטום שמשמיד את כל האויבים.

כוח לימוד התורה בשבת קודש:

בן איש חי פרשת שמות שנה שניה, כותב וז"ל: כתבו המקובלים ז"ל גדול הפועל הנעשה בעסק התורה ביום שבת אלף פעמים יותר מן הנעשה בעסק התורה של ימי החול, עכ"ל. זאת אומרת שעה אחת של שבת שוה: אלף שעות ביום חול ושעה אחת של לימוד זוהר הקדוש ביום חול יותר משנה שלימה של לימוד פשט

יוצא מזה: שעה אחת של לימוד זוהר הקדוש בשבת קודש יותר מאלף שנים פשט ביום חול. זאת אומרת: אם לימוד זוהר 6 שעות בשבת קודש, מתקן 6 אלפים שנה של העולם. מכאן יכולים להבין את גודל הכוח של יהודי פשוט הלוקח על עצמו ללמוד זוהר הקדוש בשבת קודש 6 שעות, מחזיק את כל הבריאה כולה, מיום בריאת העולם עד ביאת המשיח בב"א.

מכאן יכולים להבין איזה כוח גדול יש בזוהר הקדוש שמתקן את כל העולם כולו, האם נוכל לשער גודל העוצמה של לימוד כזה?! האם נוכל לאמוד את כוחו הרב?! האם נוכל לדמיין מה קורה ברקיע בעת לימוד הזוהר"ק?!

הרי זה איש להבת שלהבת שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם כולו ומביא אותו לדרגות עליונות וסייעתא דשמיא בכל.

דברי רבותינו מאורי העולם

אין לנו אלא מה שענינו רואות, נציץ בדברי רבותינו, מאורי העולם, מה שהם גילו לנו על הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש, מה השיגו ענקי רוח אלו על חשיבות תורת הנסתר נציץ ונפגע...

ה. על ידי הזוהר יתבטלו כל הקליפות - וזהו דרש דרש משה, היינו כשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי חי' בחינת משה), וידרוש מה שדרש כבר משה, היינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזוהר, או והנה שורף, היינו שיתבטלו כל הקליפות וממילא יהי' הגאולה שב"ב אנס"ו. (רגל מחנה אפרים פרישת שמיני)

ו. אדונינו בר יוחאי ראשי תיבות אב"י - שהרשב"י הקדוש אבא אוהב רחמן לכלל ישראל, כתוב בפסוק (עובדיה פרק א יח) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי ה' דבר: בית יעקב א"ש ראשי תיבות אבא שמעון ובית יוסף ה'ב"ה ראשי תיבות לימוד זוהר בקדוש בשבת, כשנלמד את דברי הזוהר הקדוש בשבת קודש יהיה כדברי הנביא: "ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי ה' דבר". ואז יתקיים בנו הפסוק (כא) "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה".

ז. (עץ חיים - הקדמת מוהר"ח זיע"א על שער ההקדמות) "הם רזי התורה דבריהם כנחלי אש להבת שלהבת".

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגיפה ושערוריות (אמרי פנחס שער ו' אות ע"ג). כבר ידוע לכבודכם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזא מעלמא (רבני ירושלים תרפ"א).

בחיבור זה תמצאו דעתם של גדולים וגאונים מכל קבוצה וחוג, כגוני הקשת צובעים את השקפתינו בנידון, וכולם פה אחד על חובת הלימוד בתורת הנסתר, הזכות העצומה והחשיבות העליונה שבלימוד, גם באמירה ללא הבנת פירוש המילות כפי שתמצאו בפנים הספר. וכך מובא ממקורות מהימנים בספרי החיד"א, הבן איש חי, רבי יהודה פתיה ועוד שכל עוד למדו בספרי הזוהר נשמרה המסורת והיו היהודים חיים בשלום ובשלוה בין אומות העולם הגויים, וברגע שהרפו ידיהם מלימודיהם בזה"ק הגיעו לידי גירוש ספרד.

בדומה לכך מובא על יהודי מרוקו, ויהודי תימן שהיו לומדים בכל מוצ"ש מספר שעות ישבו והגו בספר הזוה"ק עוד לפני שהבדילו על הכוס, כך תמידין כסדרן בכל מוצ"ש לפני הבדלה לימוד של שעות אחדות בחבורה ובמנין, ובכל יום ויום לאחר חצות הלילה היו קמים ומרננים לפני שוכן מעונים בספר הזוה"ק, כך ניצלו מן הגזירות, וכך למדו ברוסיה" במרתפים בחושך ובמסירות נפש מתחת לעינים של הק.ג.ב. ואפילו בלי אור ובלי מים, כך למדו כחמש שעות זקנים עם נערים.

על כן בואו יחד כולם הודו והמליכו ואמרו זוהר הקדוש – נקבל על עצמינו לימוד הזוהר הקדוש בכל יום ויום, האספו והגידו זקנים עם נערים, עסקו בתורת הנסתר ותגלה מלכותו יתברך לעין כל בביאת משיח צדיקנו בב"א, כי בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי...

ח. ראה המכתב: מאת הרב מנחם מנדל טוביאס בן הגאון מוהר"ר שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט כ"ו תמוז התשס"ט.

לכבוד המפעל הקדוש הזוהר העולמי

הנני ממהר לענות להיות נמנה לדבר מצוה, מפחד טירדות שונות. אמרינן לפעלא טבא איישה, כבוד אדוני אבי הרב המובהק החסיד הקדוש היה מזהיר הרבה השכם והערב על לימוד הקדוש זוהר בשנות השמד, בימי סטלין ותלמידיו שר"י, נהג בקדשו להקדיל קהילות ברבים ולדרוש בפניהם דברי תורה, ומצטט להם מאמרי זוהר לטהר נשמתם, היו נאספים הרבה יהודים בשבתות הקיץ וישבו כארבע, ארבע וחצי שעות רצופות, לפעמים נדירות היה השמש רבי ישראל ב"ר טוביה ע"ה מביא לרב כוס מים. כשהיה מצטט מזהר הקדוש בעל פה, ובפנים היו מרגישים שהחושך מתגרש. כמו כן נהג בקדשו להושיב על ידו ילדים בני חמש שש שישמעו ויסתכלו בפנים הספר הזוהר הקדוש. היה מצטט את הגאון הקדוש משרי מעלה רבי אייזיק מקורנא וצ"ל שאמר בקדשו: "לו עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו" וגו', ילדים בני שש ילמדו זוהר הקדוש ויכנס בהם יראת שמים.

כמו כן נהג ללמוד ראשית חכמה עם קטנים, היה אומר שמה שאומרים לא ללמוד ילד [זוהר] מקורו מהמשכילים רח"ל

הרב מנחם מנדל בן הגאון מוהר"ר שמואל טוביאס אב"ד דק"ק שטפנשט

לכן מווגש לפניכם היום הזה שאנחנו הדור של עקבתא דמשיחא, הדור שיקבל את פני המשיח, ותפקידינו לפנות מקום מכובד למלך המשיח, להכין עצמינו לקראת בואו בקרוב בימינו. כל דבר ואפילו הקטן ביותר שאנו עוסקים להפיץ את הזוהר הקדוש, שבוה נקרב את ביאת המשיח, תזקף לזכותינו, שכר כל כך גדול שאתה מקרב יהודי אחד ללימוד הזוהר הקדוש, אין בעולם, "עין לא ראתה אלוקים זולתך", השכר הטוב מחכה לנו, כבר בעולם הזה, ולאין שיעור בעולם הבא.

צדיקים מקובלים מגינים ומצילים

בספר הקדוש בית לחם יהודה חלק ראשון מהצדיק החסיד הקדוש רבי יאודה פתיא זצוקללה"ה, וזה לשונו: (באמצע ההקדמה)

והנה בעירנו בגדד יבנה עירנו אמן, היו לנו שנים כרובים זהב הסוככים על העיר מבית ומחוץ והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקדש צדיק יסוד עולם חכם רבי יוסף חיים בן חכם רבי אליהו בן חכם רבי משה בן חיים זכר צדיק וקדוש לברכה. ושני בקדש הרב הגאון חכם רבי שמעון אהרן אבא בר אבא המְכַנֶּה אגסי זכר צדיק וקדוש לברכה,

המחבר ספר בני אהרן על שער הגלגולים: אשר ב' צדיקים אלו הם לבדם היו נמצאים בעירנו שרב עסקם היה בעץ חיים ובשמונה שערים כל אחד ואחד הוא עוסק לבדו בחדר משכיתו בפני עצמו, והמה בזכותם וצדקתם היו מגינים על העיר זה מפה וזה מפה, אפס כשגרמו העוונות ונלקח ארון האלהים חכם רבי יוסף חיים זכרוננו לברכה בשנת ה'תרס"ט ב"ג אלול התחילה העיר להיות צולעת מהלכת על רגל אחת והתחילו הצרות לבוא רח"ל.

כי אחרי קבורתו נלקחו בחורי ישראל לעבודת הצבא למלך ישמעאל ללמדם סדר המלחמה והיו כל העם מיללים ובוכים, והיינו מתנחמים בחכם רבי שמעון אהרן זכר צדיק לברכה וכל העם ענו אחריו עוד לא אבדה תקותנו כי הוא יכול למלא מקום הרב חכם רבי יוסף חיים זכרוננו לחיי העולם הבא. אך לא כאשר דמינו כן היתה, כי מעשה שטן הצליח וגם באותו צדיק פגעה מדת הדין, כי אחרי חמשה שנים בליל ו', ח' לחדש מנחם אב שנת המביט לארץ ותרע"ד נסע גם הוא למנוחות ועזב אותנו לאנחות. ובהסתלק גם חכם רבי שמעון זכרוננו לברכה אז כבה מהעיר גם שביב האחרון. יוס"ף איננו ושמעון איננו. והיתה עת צרה ליעקב צרה כמבכירה כי בליל כ' י"א מנחם אב

אחרי פטירה חכם רבי שמעון זכרונו לברכה בבקר השכם נדבקו מודעות אדמים מטעם המלך וגדוליו בכל השוקים ובכל המקומות ובתוך המודעות מצייר חרב אדם לאות מלחמה ממלכה בממלכה. ממלכת קוסטנטינא בממלכת בריטניא. ותכף התחיל לקבץ את בחורי בני ישראל לצאת למלחמה להלחם עם בריטניא והיו מסיעין אותם מעיר לעיר וממדבר למדבר בהרים ובגבעות עד הגיעם עד מקום קשרי המלחמה, ומני אז והלאה מצאנו רבות רעות וצרות והיו הצרות דוחקות זו את זו כל אחת רוצה להקדים את פני חברתה ואין שעה בלא רעה ואין רגע בלא נגע, וגזרות קשות נתחדשים בכל יום נוסף על יום אתמול.

גם מן השמים נלחמו כי בליל ג' י"ג כסלו שנת איכה תרע"ה צפו מי נהר חדקל מרב הגשמים ופרצו גדרי הנהר ושטפו ועברו תוך העיר בעוד היותנו ישנים על מטותינו בלילה וגאו המים מי שתן, ותהי צעקה גדולה בתוך העיר אשר כמוה לא נהיתה רק בזמן יציאת מצרים. וכל אנשי העיר עם מעמסיהם שעל כתפיהם ועם בניהם ובנותיהם הקטנים שנושאים אותם על זרועותם היו בורחים ונסים בתוך העיר ממקום הנמוך למקום הגבוה כי אין דרך לצאת מן העיר כי המים הקיפו כל העיר מכל צד יותר רחוק ממלוא עיניו של אדם, וגבהו המים והפילו גליהם שלישי העיר וכמה בני אדם שלא קדמו לברכה היו בתיהם קבריהם רחמנא ליצלן. ואחר כך בא דבר לא תקום פעמים צרה, גם נתמלא אויר הרקיע פרעושים ונלוה עמהם מכת בצרת ויקר השערים. גם אנשי הצבא לא הצליחו במלחמה והיו אנשי חרב הרוגי מלחמה ונשארו נשיהם אלמנות ובניהם יתומים, עד שראה השם את לחץ עמו ישראל וינחם על הרעה ונלכדה בבל בליל א' י"ז אדר שנת עזר"ת ביד סגן המלחמה של בריטניא הנקרא מוך ובכח אנס כבו את שרפת העיר אשר הציתו בה אנשי חיל של קוצטנטינא בעת צאתם מהעיר, גם שאר בני ישמעאל הנשארים בעיר שברו את חנניות היהודים ובזזו איש לו עד שלא השאירו כלום ואפילו הדלתות של החנניות עקרו ולקחום והיה דעתם לחזור אחר כך ולבזז גם את הבתים ולשכב את הנשים. ותהלה לאל שלא הפיק את זממם כי בהכנס האויב נחה שקטה כל העיר ונפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים. גם בתחלת קבוץ בחורי ישראל לצאת למלחמה הצילנו השם על ידי חכמות ותחבולות טבעית אשר נתן אלהים בלבנו לעשות ממחבואות בעובי הכותל ושם נסתרו ב' בני והם שמעון זכרונו לברכה (שנפטר אחר כך בשנת תרצ"ב יום ג' ה' שבט) ועובדיה השם ישמרהו ויחיהו מרגשת פועלי און שהיו מקוששים את הבתים ולא ארע לנו דבר רע. וברוך שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה.

ואתה קורא נעים הבט נא וראה למה מצאתנו כל זאת תכף ומיד בזמן סלוקם של ב' צדיקים הנזכר אם לא להודיע לנו שזכות חכמת האמת שהיו עוסקים בה הם אשר היו עומדים למגן וצנה נגד מדת הדין ובעצם כחם ואונם היו דוחים את הגזרות מה שלא היה יכול לעמד נגד מדת הדין זכות כמה צדיקים וחסידים העוסקים בחיצוניות התורה שבאותו הדור.

החלום הנורא, שרק בזכות הזהר אוכל להציל את כל העיר – ומה שקרה אחר כך ואעידה לי עדות נאמנה על זה כי בתוך ז' ימי האבלות של חכם רבי שמעון זכרונו לברכה בא אלי זקן אחד כבוד מורנו הרב רבי צאלח שלום משה יעקב שינא השם ישמרהו ויחיהו (זכרונו לברכה) ואמר לי שראה אתמול חלום מבהיל. אמנם לא רצה להגיד לו מה ראה בחלום בשום אופן, רק זו אמוה, כי אמרו לו בחלום שהסכימו בעולם העליון עליך (עלי אני הכותב) להיות ממלא מקום חכם רבי שמעון נשמתו עדן וצריך להשתדל בכל עז לטובת העיר הזאת. ואותה המחשבה אשר עלתה על לבך על משכבך בליל אתמול ללמד בספרי חכם רבי שמעון נשמתו עדן צריך להשתדל לקימה בפעל בלא עכוב כלל. ואם תתרשל ידוע תדע שכל אנשי העיר יהיו בסכנה גדולה. עד כאן היו דברי הזקן צאלח שלום הנזכר לעיל.

אחר עבור ג' שעות חזר ובא אלי ועמד בפתח החצר כמבלבל וצעק עלי: קום לך במהרה לבית חכם רבי שמעון נשמתו עדן וקח לך משם ספר הנצרך עליך כי לא דבר רק הוא אשר דברתי עליך, עד כאן היו דבריו עמי ותכף חזר לדרכו.

ואני הדל ידעתי את כונת החלום שירמזון על למוד עין חיים הנזכה. ותכף אחר הסכות בתחלת שנת ה'תרע"ה אזרתי כגבר חלצי והתחלתי ללמוד בעין חיים בשקידה גדולה והיה לי הלילה ללמוד והיום לתפלה ולצעקה ולצאת על קברי הצדיקים ולסליחות ולתעניות עם הצבור ולעמד בכל יום התהלים עם ז' כורתי ברית ולהרבות בצדקות מפני הצרות אשר סבבונו.

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודע שכמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתירשלה מעסק רזי התורה וכמו שכתוב בתקונים הנזכר לעיל דגרים עניות וארך גלותא וכו'. וקצר גלות השכינה וקצר צרת ישראל וקצר גלגולם הכל הוא תלוי בצוארם על שיש בידם יכלת לעסק בחכמת האמת ואינם

רוצים למעט משעור למודם הקבוע להם ולהניח פנאי לעסק ברזי תורה וסודותיה והוא רחום יכפר בעדם...

ובכן אנו ליה וליה עיינינו. תכון תפלתנו. וזאת ליהודה ויאמר אנו אלהינו. שעה אל שועתנו. חוס ורחם עלינו. ומבין הגויים קבץ פזורינו. ותטענו בארצנו ואת צמח דוד עבדך מהרה תצמיח בימינו. ומלך ביפיו תחזינה עיינינו. ישמח לבנו ויגל כבודנו. במהרה בימינו. כן יהי רצון אמן. (בית לחם יהודה חלק ראשון)

והנה בעת כזאת שעת צרה היא ליעקב בגשמיות וברוחניות ברחבי ארץ הקודש ת"ו ובתפוצות ישראל בארצות פזורנו, עיינינו נשואות לאבינו שבשמים שיתעוררו רחמיו על שארית פליטתינו, ושומר ישראל ישמור שארית ישראל וכו', ושנזכה לראות בקרוב בתגלות כבוד שמו יתברך על עמו ארצו ונחלתו ובכל העולם ובישועת השם בביאת משיח צדקינו וברמים גדולים יקבצנו מארבע כנפות הארץ לארצינו.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכל ישראל להישע בכלל ובפרט שנזכה בקרוב לראות בישועתן שמחתן ונחמתן של ישראל בביאת גואל צדק ברחמים גדולים בב"א, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים בב"א

במיוחד שנה זו "תש"ע" בגימטריא (770) כמנין ספר "אור הזוהר" וכמנין (עם הכולל) "רבי שמעון בן יוחאי" עם הד' תיבות. נתחזק כולנו לקרב את ביאת משיח צדקינו ללא צער ומכאוב "דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" אמן כן יהי רצון.

וזאת למודעי, שספרים האלו מותר ומצווה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באיזה שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגודל כוח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבוד ליוצרנו בכל כוחנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו, ויקויים הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן. המוציאים לאור

לפני הלימוד זוהר הקדוש של 10 אנשים* בשבת קודש 6 שעות יאמר:

לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד ק"י בוא"ו ק"י ביחודא שלים (ה) בשם כל ישראל. הנה אנחנו באים ללמוד זוהר הקדוש במנין שלם, שתקן רבינו הקדוש רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר עליהם השלום, עם כל המצות הכלולות בה, לתקן את שרשה במקום עליון, לעשות תיקון למעלה יותר מלימוד הפשט בשנה תמימה, [ובשבת קודש יוסיף: ויעלה לפניך אלף פעמים יותר מן הנעשה בעסק התורה של ימי החול] לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ולקרב ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו: הרני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך², והרני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאודי, והרני מזמן את פי להתפלל לפני מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא:

א. עשרה יהודים כמנין שכינה:

יהודי	x	יהודי	= 1	ששה יהודים	x	ששה יהודים	= 36
שני יהודים	x	שני יהודים	= 4	שבעה יהודים	x	שבעה יהודים	= 49
שלושה יהודים	x	שלושה יהודים	= 9	שמונה יהודים	x	שמונה יהודים	= 64
ארבעה יהודים	x	ארבעה יהודים	= 16	תשעה יהודים	x	תשעה יהודים	= 81
חמשה יהודים	x	חמשה יהודים	= 25	עשרה יהודים	x	עשרה יהודים	= 100
				סך הכל: כמנין שכינה			= 385

ב. יוד סח קב הישר פרק ה: "ואהבת לרעך כמוך", אמרו רבותינו זכרונם לברכה, זה הוא הפסוק שהוא כלל גדול שבתורה. ואין לך אהבה יותר, כשרואה האדם דבר מגונה באחיו ישראל שעושה איזה חטא ועון, שצריך להוכיחו על

אחר הלימוד יאמר:

יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שכתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כיסיתך לנטוע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחורבות השכינה הקדושה לקישוט ופורפירא עילאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שכתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים"..
וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר ויתם בן עוזיהו יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו ובזכות היותינו עסוקים בחכמה הזאת על ידה תתקרב הגאולה וישועתה מהרה תצמיח לעילוי שכינת עוזינו במהרה בימינו ויקיים בנו מקרא שכתוב "ויאמר אלוקים יהי אור"³, ויזרח עלינו אור ה' ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד אמן נצח סלה ועד.

זה, כי נשמתן של ישראל הן קשורין ודבוקין זה בזה.

ג. מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים וויטאל זיע"א בהקדמתו לשער ההקדמות דף ב' טור ד'.

ד. כדברי קדשו של המגיד מאזנין זיע"א בפירושו על תיקוני זוהר תיקון לו דף ע"ז ושם הוסיף שעליהו איתמר בישעיה (כ"ד ט"ו), "על כן באורים כבדו ה'", כי עיקר הגאולה הוא מרזי דאורייתא כי אור גימטריא ר"ז, כמו שכתוב

מבוא

עם ישראל, גוי קדוש, זה קרוב לאלפיים שנה טובעים בגלות הנוראה, בצרות שונות ומשונות, כל יום גרוע מקודמו, אסונות שלא שיערום אבותינו, על מה ולמה? מדוע הגלות הקשה אינה מגיעה לסיומה?

מי מביא לעולם, מלחמות אסונות ועניות?

רבי שמעון בן יוחאי בתיקוני זוהר (תיקון ל'), מזהיר: אוי לאלו שלא רוצים ללמד את הזהר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחמות ואסונות.

בעל חסד לאברהם (מעין ראשון נהר כ"ד) מזהיר אותנו: וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים.

רבני ירושלים, (שנת תרפ"א) מעוררים: כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורענויות וגזרות קשות ורעות.

רבינו הקדוש רבי חיים ויטאל (בהקדמה לשער ההקדמות) אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם

וזה אצלי פירוש המשנה (אבות ו ג): אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת: אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספוריה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת כסותה וכל האומות יאמרו לישראל "מה דודך מדוד", מה תורתכם מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהבלי העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבריות מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם, כנוצר לעיל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת וזה עצמו הוא בת קול המכריז בכל יום.

ונרמז בפסוק "קול אומר קרא", ועל כיוצא בזה אמרו גם כן בספר הזהר פרשת בהעלתך (דף קנ"ב). וזה לשונו: רבי שמעון אמר, ווי לההוא בר נש דאמר, דהא אורייתא אתא לאחזאה ספורין בעלמא, ומלין דהדיוטי. ועוד האי מלה דאורייתא לבושא דאורייתא איהו. ומאן דחשיב דההוא לבושא איהו אורייתא ממש, ולא מלה אחרא, תיפת רוחיה, ולא יהא ליה חולקא בעלמא דאתי. ובגין כך אמר דוד המלך עליו השלום (תהלים קיט): 'גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך', מה דתחות האי לבושא דאורייתא וכו'. טפשין דעלמא, לא מסתכלי אלא בההוא לבושא, דאיהו ספור דאורייתא, ולא יתיר

וכו'. עוד יש מקום אחר אחר כיוצא בזה בפרשה הנזכר עצמה (דף קמט:) וזה לשונו: ומאן דאמה, דההוא ספורא דאורייתא, לאחזאה על ההוא ספורא בלבד קאתי, תיפח רוחיה. דאי הכי, לאו איהי אורייתא עלאה, אורייתא קשוט.

רבינו משה חיים לוצאטו זצ"ל צועק: והנה כלל זה הוא בידינו, שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאלו נחרב בימיו (ירושלמי יומא פרק א' הלכה א'), מאחר שהמה בעלי בחירה והיו יכולים לפעל במעשיהם הטובים שיבנה בית המקדש ולא עשו, לכן מעלה עליהם כאלו נחרב בימיהם. כן הדבר הזה מאחר שלנו משפט הבחירה למאס ברע ולבחר בטוב ולעשות תקונים גדולים על ידי עסק תורתנו ואין אנו עוסקים, נמצא, אנו הגרמא בנוקין, שהסטרא אחרא מתגברת, חס וחלילה, בפרט למוד חכמת האמת, הוא למוד הקבלה, הוא ראש לכל התקונים, כמו שאמר הרב הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, זכרוננו לברכה, בפה מלא: דביה יפקון ישראל מגלותא - בזכות למוד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות.

זאת אומר גם הרמח"ל ומוסיף: בן אדם, בין תבין את אשר לפניך, והבט נא וראה, שכל התקונים הגדולים המה תחת ידיך על ידי עסק התורה וחכמת האמת. והנה החכמה הזאת בקרן זוית היא מונחת, ואין דורש ואין מבקש. (ספר דרך עץ חיים להרמח"ל ז"ל ויע"א - בעל ספר מסלת ישרים - והוא הקדמה לספר פתחי חכמה, והוא מיוסד על ספר עץ החיים למורינו הרב חיים ויטאל ז"ל).

הדוחה חלק הנסתר של התורה, כדוחה את כולה, ודומה כאלו דוחה את האחדות כולו ומתחייב בנפשו.

כל התורה כולה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחדות אחת, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה כולה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות כאלו דוחה כולו. ומכל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישכילו זאת, כי הלומד כל התורה כולה לא נקרא חכם רק למודן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. וזה שכתוב הנעור בלילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה כידוע, ואינו חפץ באו"ר התורה, כי או"ר גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחדות כולו ומתחייב בנפשו, מה שאין כן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות כאלו תופס כולו כו'. (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו כתנת

פסים פרשת קדושים)

הגאולה תבוא כשנעסק בחכמת האמת

וכך זעק הרמח"ל זי"ע בשער ההקדמות: אמר ליה אליהו זכרונו לברכה לרבי שמעון בן יוחאי וזה לשונו: רבי כמה זכאה אנת דמהאי חבורא יתפרנסון כמה עלאי עד דיתגליא לתתא בסוף יומיא ובגינייה "ושבתם איש אל אחוזתו" וכו'. הרי מבאר כי חטא זה החל להיות מאדם הראשון ועד עתה, וכאשר נשוב בתשובה לעסק מאהבה בחכמה הזאת יגאלו ישראל במהרה בימינו אמן... וכנגד כת חכמי הפשט אותם אשר הם מואסים לעסק בחכמת האמת הנקרא עץ החיים וחיי עולם ועוסקים בספורים הפשטים בפשוטן בלבד, ואומרים שאין בתורה אלא הפשט בלבד, חס ושלום, אשר הוא נקרא עץ הדעת טוב ורע כנזכר לעיל, עליהם אמרו (ירמיה שם כב): "חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו", כי בסבת היותם מואסים בעץ החיים אין הקדוש ברוך הוא עוזר אותם והם שונים בפשטי עץ הדעת טוב ורע ומהפכים אותו לרע ומטמאים את הטהור ואוסרים את המותר ופוסלים את הכשר ותקלות רבות יוצאות מתחת ידיהם בעוונותינו הרבים.

והרי נתבארו כל הכתות אשר בעם בני ישראל, אשר כולם כאחד נמנעו מלהחזיק בחכמה הזאת, כל אחד כפי סבתו ופנייתו, עד שנתקים בנו בעוונותינו הרבים אין מנהל לה מכל בנים ילדה וכו', פירוש, כי עם היותם בני מארי קבלה, עם כל זה נתיאשו מלהתעסק בחכמה הזאת. ואין ספק כי דברים אלו נבואה נאמרו על דורות אלו האחרונים. שלא כסברת חכמי דורותינו אלה, החושבים בדעתם כי כבר השיגו מה שצריך להם ושמחים בחלקם, והנה הכתוב מעיד וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע, בלשון שלילה, אוי לאזנים שכך שומעות ואוי לעינים שכך רואות, עדותו יתברך עלינו, ואין לנו לב לדעת לחזור ולהתעסק בחכמה הזאת, להחזיק יתברך, כמו שכתוב ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך. והוא בהיותנו עוסקים בחכמה הזאת, כי על ידה תתקרב הגאולה, וכביכול ישועתה לשכינת עוזו היינו ממהרים להצמיחה, כמו שכתוב ותושע לי זרעי, לי ממש כביכול, וכנזכר לעיל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת, כי הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו המכונה ונקרא הדר הכרמל, כמו שאמר הכתוב ראשך עליך ככרמל.

וזה מה שאמר הכתוב: ראיתי והנה הכרמל המדבר, כי לסבות הנזכרים לעיל היה הכרמל מדבר שמם בעוונותינו הרבים, כנזכר לעיל כי כל דור שלא נבנה בית המקדש

בימיו, הרי הוא כאלו נחרב בימיו, וכל עריו הם ערי יהודה נתצו גם הם וכל הרעה הזאת היא מפני השם מפני חרון אפו, פירוש מפני החכמה הזאת, אשר עסקה להורות, כי כל התורה שמוותיו של הקדוש ברוך הוא, וזה שכתוב מפני השם, היא החכמה, שאין מתעסק בה, וגם ומפני חרון אפו, פירוש, כי אין לו להקדוש ברוך הוא קורת רוח בעולמו, אלא כאשר עוסקים בחכמה זו.

בזהר שיר השירים על פסוק (שיר השירים א ט) הגידה לי שאהבה נפשי וכו' זכאין כל אינון דמשתדלין למנדע בחכמתא דמאריהון, ואינון ידעין ומסתכלים ברזין עילאין, בגין דבר נש כד נפיק מהאי עלמא, בהאי אסתלקו מניה כל דינים דעלמא. ולא עוה, אלא דמתפתחאן ליה תריסר תרעי דאפרסמונא דכיא דכל חכמתא עילאה תלייא בהו. ולא עוה, אלא שהקדוש ברוך הוא חקיק ליה בההוא פורפירא, דכל דיוקנין גליפין תמן בהאי עלמא ובעלמא דאתי, והקדוש ברוך הוא אשתעשעא ביה בגן עדן, ואחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי. חכמתא דאצטריך ליה לבר נש, חד למנדע ולאסתכלא ברזין דמאריה. וחד למנדע ליה לגופיה, ולאשתמודעא מאן איהו ואיך איהו, ותיקונא דגופא היאך אתתקן. והיאך איהו זמין למיעל בדינא קמי מלכא דכולא. וחד, למנדע ולאסתכלא ברזין דנשמתין. מאן איהו ההיא נפש דביה, ומאן אתיא, ועל מה אתיא להאי גופא סרוחה, דיומא כאן ומחר בביה קברי. וחד למנדע ולאסתכלא בהאי עלמא דאיהו ביה, ועל מה אתתקן. ולבתר, ברזין עילאין לאשתמודע למארי. וכל דא יסתכל בר נש מגו נהירו דאורייתא.

תא חזי, כל מאן דאזיל לההוא עלמא בלא ידיעה, אף על גב דאית ביה עובדין טבין סגיאין, מפקין ליה מכל תרעין דההוא עלמא וכו'. תא חזי, מזה כתיב (שיר השירים א ח): אם לא תדעי לך היפה בנשים, אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא אסתכלת בחכמה, עד דלא אתית להכא, ולא ידעת רזין דעלמא עילאה, אף על גב דאנת היפה בנשים במצוות ובמעשים טובים לית אנת כדי למיעל הכא צאי לך וכו'. (עכ"ל).

ואין ספק כי לכאורה ישתומם האדם בראותו מה שכתוב לעיל בשני המאמרים דאף על גב דאית ליה עובדין טבין סגיאין, מפקין ליה מכל תרעא דההוא עלמא ואתדנת בכל יומא. אמנם המשכיל בדברי רבן יוחנן בן זכאי, רבן של תנאים מארי משנה, שראוהו בעת פטירתו שהיה בוכה, והשיב שיש לפניו שני דרכים ולא היה יודע באיזה דרך מוליכים אותו, ובמסכת סוכה ספרו עליו גדולות ונפלאות ואמרו עליו שלא הניח לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד וכו' ומעשה מרכבה שיחת דקלים וכו' ועם כל זה היה מתירא.

גם מצינו ברבי אבהו אשר שופריה מעיין שופריה דיעקב אבינו עליו השלום כפי קשר נשמתו בו. ואמרו בגמרא כי עליו נאמר "זקן ונשוא פנים" הוא הראש דא רבי אבהו, שהיו נושאים פנים לדורו בעבורו בשמים, והיה אומר בשעת פטירתו "ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי", וכל בעל שכל יתמה מדברים אלה ולא יובנו, זולתי במה שכתבתי למעלה ענין הפרש עסק התורה בפשטיה, שהם תורת העולם הזה אשר היא הבל לפני תורתו של משיח ותורת העולם הבא וזה סוד "לתהו והבל כחי כליתי". ואלו באתי להאריך בבאור כל המאמרים האלו, יכלה הזמן והמה לא יכלו. אכן נוכל להבין בדרך קצרה כפי הנזכר לעיל, כי שכר מצוות ותורה הפשטיית היא בעולם הזה ובגן עדן הארץ, האמנם למיעל לעלמא עלאה אי אפשר עד שיעסק האדם כפי יכלתו כפי אשר תשיג ידו בחכמת הזוהר, ואי לא כדין מפקי ליה מכל תרעין דעלמא עלאה אף על גב דאיהי יפה במצוות ובמעשים טובים. (עכ"ל הקדמת המהרח"ו לעץ חיים). הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

ובגלל שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות. (רבי שמעון בר יוחאי, הזוהר, נשא אות צ')

בגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקוד ביה מן גלותא ברחמי.

[תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים. (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד)

א. בגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי וכו'. עין שם בדברי הרעיא מהימנא מה שכתוב בתחלת הענין. ועין שם מה שכתוב באור החמה בשם הרמ"ק זכרוננו לברכה, וזה לשונו: והענין כי מסטרא דאצילות התורה מתבארת מצד הספירות הנאצלות, וכל עניני התורה מצד הנשמות פרושם בסוד פרוש הזוהר. וכאשר יהיה הגאולה שיתבטלו הקלפות ויתבררו ישראל ויהיו כולם בסוד הטוב. אותם שקשטו עצמם בסוד מעשים טובים ונתעסקו במעשיהם ובתפלתם על דרך הסוד בטהרה ובנקיות, אל בלי ספק בהם מתנוצץ סוד עץ החיים מצד הנשמה דאצילות. ואלו אינם צריכים לנסיון בעת הגאולה, מפני שהנסיון הוא לאותם שהם בסוד הפשט מסטרא דעץ הדעת וכו', שנשמתם מבריאית יצירה שישם (תהלים יב ט) סביב רשעים יתהלכון.

ב. דעתידין ישראל למטעם וכו'. ולא ערב רב, (דמשק אליעזר).

ג. למטעם מאילנא דחיי וכו'. בסוד (מה שכתוב במס' ברכות דף יז) עולמך תראה בחיך, חיות אורות רוחניים של עולם עליון, (דמשק אליעזר).

ד. יפקוד ביה מן גלותא ברחמי. בזכות אלו ישראל העוסקים בדברי הזוהר, יצאו כל ישראל מן גלות המר הזה, (דמשק אליעזר).

הגאון מוילנא. (ספר אבן שלמה 11,3) מעורר אותנו: הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד הקבלה. [ראה עוד בפנים הספר]
בזכות למוד הזהר הקדוש יבוא הגואל. (רבי אליהו בן סולימן מאני, כסא אליהו, שער ד')

קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

אמר לון רבי שמעון לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא ולמנדע ביה קצין וחושבנין, ובההוא^ה זמנא אתגליא לכלא.

[תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

(זהר הקדוש פרשת וירא דף קיה.)

מורינו הרב אברהם אזולאי זי"ע בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המובחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המושג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

מי כעמדך ישראל! מה נהדר לראות ולהוודע איך עם ישראל מתגייס ללחום מלחמתה של תורה, מצטרף לחיילים בצבא ה' ע"י הלימוד היומי בזהר הקדוש. מה מפעים ומרגש להוכיח לתשוקה של העם כולו להביא את הגאולה השלימה במהרה.

"מפעל הזהר העולמי" מאז שהתחיל בהפצה של ספרי הזוהר עם 60,000 לומדים עלה מספר הנרשמים ללמעלה ממיליון. התחלנו עם 63 מתנדבים וכיום אנו עם 260 מתנדבים. התחלנו עם 193 שיעורים ונכון להיום מתקיימים כבר 540 שיעורים.

המספרים מדברים בעד עצמם מעצימים את הכח של העם המיוחד, כוכבי אור אלו מנצנצים בחשכת הגלות ובודאי מקרבים הגאולה.

אור הזוהר הולך ומתפשט בעולם כולו וכשיגיע ויבעיר ויאיר כל פינה נזכה בעז"ה לאור שבעת הימים לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

ה. ובההוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה ליזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקרא דרא בתראה והותרה הגזירה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

גדולי ישראל והזוהר

מהרבי שמעון בן יוחאי ואילך התחיל להתנוצץ שני אלפי ימות המשיח, ומהבעש"ט ואילך התחיל להתנוצץ התגלות המשיח. (שארית ישראל - ווילעדניק שער ההתקשרות, דף י"ב טור ד')

רבי ישראל הבעש"ט זצ"ל

קדושת הבעש"ט בלימוד הזוהר

אין בכוחו של בן אנוש להשיג דק מן הדק בהבנתו של הבעש"ט ובידיעותיו בתורת הסוד נוכל אולי להבין מעט מזעיר מן הכתוב בספר פרי צדיק (פרשת ויגש דף ק"ה טור ב'): איתא מרבינו הבעש"ט זצוק"ל שהראה לרבי ר' בער ענין בקבלה, ואמר הרבי ר' בער הפשט וכיון האמת, ואמר לו הבעש"ט זצוק"ל, אם כי הפשט הוא אמת, אכן אין שום חיות בהדברים, וכשאמר לו הפשט בחיות קדושה נתמלא החדר מלאכים, שמצד שהי בחיות פי ה' נעשה מכל דיבור מלאך. [ועיין ספר דברי ישראל (מודוין) כללי אורייתא (דף י"ב טור ד'), וזל"ק: מפורסם המעשה

מן הבעש"ט הק' עם הרבי ר' בער, מהמאמר מספר עץ חיים, שהי' בו כמה שמות מלאכים, ומיד שאמר הבעש"ט זצוק"ל המאמר, נתמלא כל הבית אורה, וראו בחוש ממש. את המלאכים הנזכרים].

הסגולות הטמונות בלימוד הזוהר: מסוגל לנשמה

ומובא מהרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע בס' אמרי פנחס השלם (דף ק"ג), וזל"ק: "צריך מלמד (לתלמידים) ללמוד זה, שהוא בחי' עץ החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שהרב נותן שכל ישר להתנוק, בזה מניח בו נשמה אמיתית", עכ"ל. (ואני שמעתי שזה מקובל עוד מהבעש"ט זי"ע). כי הזוהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באופן שיוכל להשיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו.

אמר הבעש"ט ז"ל, בג' דברים הכלל היפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוין, אלא אחד המכוין כו' ובלבד שירבה, אמירת הזוהר מסוגל לנשמה, שקידת מקוואות מטהר הגוף, נתינת צדקה, אמרוז"ל הנותן סלע לצדקה בשביל שיחי' בני הרי זה צדיק גמור, דעל כל פנים מחי' את העני. (ספר נתיב רש"י, בשם "מורי", ה"ה הרה"צ ר' הלל מפאריטש)

הבעל שם טוב מעורר על לימוד תיקוני זוהר

הנני רושם לך תלמידי המובהק הרב הגאון הקדוש מ' יעקב יוסף הכהן נ"י בקצרה על נייר קטן בכיון בכדי שתשא אותו בכל עת. קבלתי ממורי ורבי וכו' [הבעש"ט], תיקונים ילמוד בכל השנה בכל יום.

איעצך ויהי אלוקים אתך, בכל לילה קודם השינה ממש תלמוד מאמר אחד מתיקוני הזוהר הקדוש ואז תישן בטח ובל תירא. והשי"ת יטע בלבנו אהבתו ויראתו דוקא, אמן כן יהי רצון. מנאי מזורי ישראל במוהר"ר אליעזר בעל שם ממעזבוז. (כתר שם טוב)

הבעש"ט צוה לאנשיו שקודם כל תפילה ילמדו מאמר זוהר ותיקונים. (ליקוטי תורה (טשרנוביל) הדרכה ז', דף ט' טור ג')

אימתי יבוא מלך המשיח?

ודע מה שכתוב באגרת הקדש ששלח הבעל שם טוב זי"ע לגיסו הגאון הקדוש רבי אברהם גרשון זצ"ל אשר הובא בספר פורת יוסף, שהבעש"ט עשה עליית נשמה ונכנס להיכל המשיח וז"ל ושאלתי את פי משיח אימת אתי מר והשיב בזאת תדע בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעיינותיך חוצה מה שלמדתי אותך והשגת ויוכלו גם המה לעשות יחודים כמוך ואז יכלו כל הקליפות ויהי' עת רצון וישועה ותמהתי על זה והי' לי צער גדול באריכות הזמן כל כך, ע"כ.

ובספר דגל מחנה אפרים בדה"ב ביאר מ"ש ובני ישראל יוצאים ביד רמה ומתרגמיהן בריש גלי על פי דברי האגרת הנ"ל דמרומוז כאן בפסוק ובני ישראל יוצאים מן הגלות ברי"ש גל"י. בריש ר"ת רשב"י גלי דהיינו כשיתגלה תורת הנסתר שחיבר אז יצאו בני ישראל מן הגלות. וכן ברי"ש ר"ת רבי ישראל בעל שם "גלי" היינו כשיתגלה תורתו ויפוצו מעיינותיו אז יפקון מן גלותא. ע"כ. (אמרי פנחס השלם דף ק"ז)

הגאון רבי אליהו מווילנא זצ"ל

אלפיים שנות יסורים ומכאוב עברו על עמינו, אלפיים שנות גלות ברוחניות ובגשמיות, בג"י נעים ונדים, בעניים מתנדנדים, בין חושך לאור, בין יאוש לתקוה, נופלים וקמים, בנסיונות מזדככים, בסבל נצרפים, מאוה"ע נרדפים וראשם מכופפים, עד מתי?

ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה – כשמגיע העת למסור דין וחשבון, מן השאלות שנשאלת הנשמה "צפית לישועה?" (שבת ל"א ע"א). ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא, האם פועמת בנו התקוה, שהנה עוד היום נתבשר – משיח בא?! האם חיכינו לישועת הכלל? האם פעלנו לקירוב הגאולה השלימה?

עד מתי נחכה ומה נעשה להביא את משיח צדקינו במהרה בימינו?

הבה נתבונן בדברי רבינו הגדול הגר"א ז"ל. הגר"א שהיה כאחד מן הראשונים וכל רז לא אניס ליה, עד שגדולי ישראל העידו עליו שהיה נהורא דמשיח בן יוסף, וכך כותב עליו בעל ה"מגלה עמוקות" ומביא את דברי האריז"ל אשר "אחד מג' דברים שנצרך משיח בן יוסף לבוא בכל דור ודור הוא לגלות רזי התורה למי שראוי לזה, וליבי אומר לי בבירור אשר לזה נשלח לנו עיר וקדיש משמיא נחית הה"ג הגר"א ז"ל לגלות לנו את התורה בנגלה ובנסתר" (תולדות יצחק על ביאור הגר"א לספר יצירה חלק ב' תרבי"ד דף ק"מ ע"ב – קמ"א ע"א)

ובחיבוריו הקדושים של רבינו הגר"א מוצאים אנו את הדרך בה נלך לאורו
עד עצם היום הזה.

והוא היה אומר: כיצד נקרב את ביאת המשיח?

ומביא בספרו אבן שלמה פרק י"א אות ג': "הגאולה הזאת לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה תליא בלימוד הקבלה". ככתוב בזוהר הקדוש (פרשת נשא קכ"ד ע"ב) אמר משה רבינו לרבי שמעון בר יוחאי "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר ואילין לא צריך נסיון [רצונו לומר: כי הלומד בספר הזוהר לא יסבול חבלי משיח] ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי. [תרגום: משום שעתידים ישראל למטעם מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים].

כאן המקום לצטט מתיקוני זוהר (סוף תיקון שישי): "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך, כד איתגליא לתתא בדרא בתראה, בסוף יומיא, ובגינה וקראתם דרור בארץ", ע"כ. תרגום בלשון ק: וכמה בני אדם למטה יתפרנסו, ר"ל יעסקו ויחיו, מזה החיבור שלך, כאשר יתגלה למטה בדור האחרון, בסוף הימים, ועל ידי זה יקויים וקראתם דרור בארץ, וכתב שם הגר"א בביאורו, "שיגאלו על ידי לימוד הזוהר", עכ"ל.

מעלות לימוד הזוהר

מעלות לימוד הזוהר רבות הן ונלקט פירורין זעירין ממה שאמר רבינו הגר"א על לימוד הזוהר הקדוש.

שלומי אמוני ישראל המאמינים בד' ובתורתו, קבלו את התורה הכתובה ביד משה ואת התורה המסורה על פה ביד משה, תורת הנגלה. וקבלו את תורת הקבלה והסוד מאת התנא רבי שמעון בר יוחאי, בכך נשלם פרד"ס התורה שהוא פשט רמז דרש סוד. וכך כתב הרמ"מ משקלוב בפ"י הגר"א על משלי (ב, ט) ששמע מהגר"א כמה פעמים, שכאשר מבין הסוד – ירכוש את כל פרד"ס התורה על בוריו, אבל כל עוד שלא יבין הסוד גם פשט התורה לא יבין בברוה. (מקדש מלך זוהר משפטים)

כך מובא גם בסידור הגאון מוילנא: "ההשגה מתחילה מתורת הנסתר ורק אחר כך משיגים יתר חלקי התורה. ולכסוף משיגים את התורה הנגלית."

לא רק זאת לימוד הזוהר נצרך לכל יהודי לשלימות גופו ונפשו כפי שמצינו באבן שלמה פרק ח' אות כ"ו: "פנימיות התורה הם

חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף" תורת הנסתר מעניק חיות לנפש האדם, ותורת הנגלה מוחיה את גופו. מכאן שאין שלימות לאדם רק ע"י תוספת לימוד פנימיות התורה, תורת הסוד.

וממשיך שם "והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם" מעין הבטחה ללומדי הזוהר הקדוש. כל מי שילמד בזוהר הקדוש ינצל מן היצה"ר ויגבור עליו. ומי אינו רוצה להנצל מתגרות היצר? מי אינו חפץ להנצל מנסיונות החיים? הרי היצר הרע אינו מרפה מאתנו אף לא לדקה ועובד עלינו במשרה מלאה סביב השעון. וכאן מבטיחים לנו שיכול נוכל לו ולא יהיה בכוח היצר לשלוט בנו. היאך? ע"י לימוד הזוהר.

אותו הדבר מצינו גם בפירוש הגר"א על משלי ה' י"ח: "העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם".

ואכן מקובל על פי הגר"א ללמוד בכל יום זוהר ושערי אורה כפי שנכתב בספר הנהגות צדיקים (הנהגות פרטות מרבי יוסף זונדל מסלאנט ע"פ הגר"א).

סגולה לבעל עסק

והמשכילים יבינו איננו מארי קבלה דאתמר בהון והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע, אילין איננו דקא משתדלין בזהר דא דאתקרי ספר הזהר דאיהו כתיבת נח דמתכנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקיים כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו ודא אורה דספרא דא. (זהר בעלותך קנ"ג)

עסק חכמת הסוד מונעת התנשאות חכמות חיצוניות ונדהה מפני' כהחושך מפני האור

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש, והחיצוניות לחיצוניות הגוף. והעוסקים ברמז וסוד, אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ז)

כתוב בהקדמת הספר זוהר הרקיע:

"ורבינו הגר"א ז"ל אשר היה כאחד מן הראשונים... וכל רז לא אניס ליה... כתב פירושים על הזוהר הקדוש והאדרא רבה קדישא והספרא דצניעותא והתיקוני זוהר, ובביאורים על השולחן ערוך מביא מקורות מדברי הזוהר... וכל תמימי דרך הולכים בתורת הזוהר ומאמינים בו".

רבי נחמן מברסלב זצ"ל

כ"י ל'א תשכ"ח מפ"י זרע'ו הם אותיות יוחאי. על ידי רשב"י לא תשכח התורה

ודע שבפסוק בעצמו מרומז ונסתר סוד הזה שעל ידי זרעו של יוחאי, שהוא ר' שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה מישראל, כי סופי תיבות של פסוק זה, כ"י ל'א תשכ"ח מפ"י זרע'ו הם אותיות יוחאי. וזה שמרמז ומגלה הפסוק כי לא תשכח מפ"י זרעו, - מפ"י זרעו דייקא, היינו מפ"י זרעו של זה בעצמו שהוא מרומז ונסתר בזה הפסוק שהוא התנא יוחאי, כי על ידי זרעו של יוחאי שמרומז בזה הפסוק בסופי תיבות הנ"ל שהוא ר' שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה כי בחיבור הקדוש הספר הזהר הקדוש בחיבורא דא יפקון מן גלותא. ודע שסוד ר' שמעון בעצמו

הוא מרומז בפסוק אחר, כי דע כי התנא הקדוש ר' שמעון הוא בחינת ע"ר ו'קדיש מ'ן ש'מיא נ'חית ר"ת שמעון, עד כאן לשוננו. (לקוטי מוהר"ן)

רבינו למד וידע את כל ספרי הזוהר

היה מתמיד בלימודו מאוד ש"ס ופוסקים ותנ"ך ועין יעקב וספרי הזהר ותיקונים וכו', וקצת היה בלי שיעור, ובפרט בספרי תנ"ך ועין יעקב וכל כתבי האר"י וספרי הזוהר ותיקונים. (שבחי הר"ן ז')

בבית בעת הלימוד

בלימוד הזוהר היה בוכה הרבה עד שזיכה להבין. (שיחות הר"ן)

עמקות בסוד מאפשר פקידת עקרות וריפוי חולים

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות ולרפאות חולאת חזק. (ספר המדות אות סוד, מבעל ליקוטי מהר"ן זלה"ה)

סגולת הזוהר לעורר לעבודת ה'

ידוע שלימוד הזוהר מסוגל מאד מאד ודע שע"י לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך. (שיחות הר"ן, ק"ח)

מי שלא נמשך אחר תורת הסוד, בהכרח שאינו מרגיש דבר הקדוש באמת

מה שאנו רואים שיש בני אדם שאין דעתם נמשכת אחר ספרים קדושים ונוראים מאד כגון ספרי הזוהר וספרי האר"ז ל' וכיוצא, אעפ"י שיש בהם חידושים נוראים מאד מאד המאירים עיניים ומתוקים כדבש, והם נמשכים דייקא אחר ענינים אחרים כגון הקירות, דע כי זהו מחמת מזגם, כי מזגם בטבעם הוא מזג רע מן התולדה שנולדו במזג רע שאינם יכולים לסבול את הדבר הקדוש באמת, ובאמת בודאי יש לו בחירה ויש לו כח לשבר את מזוג הרע, אבל מאחר שנולד במזג רע כזה, הוא צריך לסבול מרירות גדול לשבר את מזוגו וטבעו הרע. ואשר לאדם שנולד בקדושה. (שיחות הר"ן ז"ל סי' מ')

חובת הלימוד בכל יום

ואשרי האדם שילמוד התיקונים באלו הימים (כל תיקון שם אותו היום) דבר יום ביומו ולא יעבור כי לכל דבר יש לו שורש וטעם וכוונה לכן טוב שלא יקדים ולא יאחר וכן היה מנהגו הטוב של עטרת ראשינו מורינו הרב המופלא חסין קדוש מור שארינו הפרד"ס זיע"א ואפילו בזמן שהיה לו עול הציבור היה פונה מכל הענינים ולימד חובת היום, גם טוב לבעל תשובה שילמוד חמשת דפים בכל יום מהזוהר הקדוש כמו שכתב בספר שם הגדולים חלק ב' מערכ' ב' אות ב'.

רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל - "בעל התניא"

ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אעפ"י דלא ידע מאי קאמר

שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן נבג"מ סגולה למחשבות זרות בעת התפילה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אעפ"י דלא ידע מאי קאמה, ולכן כיון שג' דברים אלו אינם צריכים כוונה, לכן מועילים לטהר המחשבה ממחשבות זרות. (ס' מגדל עז, מאמרי דא"ח מאדמו"ר יחב"ה, ע' תכ"ו)

שמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן בליאזני: מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר

וכמו ששמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן בליאזני, שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר. (חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות ע' ס"ד)

בדביקות נפש האדם בצירופי אותיות אף שאינו יודע ומבין הענין בעין השכל רק שהוגה ומדבר בהם, הרי הם מעלים את הנפש

כל צירופי אותיות התורה יש בהם יתרון ומעלה יתירה זו, שבדביקות נפש האדם בצירופי אותיות אף שאינו יודע ומבין הענין בעין השכל רק שהוגה ומדבר בהם (לאפוקי הרהור דלאו כדיבור דמי) הרי הם מעלים את הנפש למקום שלא היתה הנפש מגעת שם מצד שרשה, כי שרש אותיות התורה היא גבוהה למעלה משרש הנפש. (תורה אור לבעל התניא, פ' בשלח ד"ה אשירה לה')

האדמו"ר הזקן זיע"א פוסק: בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזהר

ובנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזהר אף שאינו מבין, כי מה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה. (מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

מי שהוא בעל עסק גדול, יהי רוב לימודו בזה"ק, עת קבוע בכל יום ללימוד ספרי מוסר, ובפרט בספר הזוהר במאמר קן צפור אומר אדמו"ר הזקן: ולימוד בכל יום זוהר מעט, ובשבת כל היום זוהר. (מאה שערים ע' 40)

ע"י טעימת יינה של תורה, פנימיות התורה, מתעורר האדם באהבה נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה

פנימיות התורה הוא בחי' משקה המשכרת, כמו יין לאחר שנכנס במעיו יצא מהעלמו ומתגלה ואז משכר ומבלבל הדעת וההשגה מפני שהי' בו כוח שלמעלה מן השכל בהעלם ועתה יצא ונתגלה, כמו"כ ברזין דאורייתא שהוא מה שלא נתלכשה במצוה אלא הן סיפור גדולת אור אין סוף ב"ה למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית וכו' להשכיל ולהשיג סדר כל ההשתלשלות ולספר בשיעור קומת עצמות המאציל והנאצלים, כמו כל מאמרי האד"ר ואד"ז שהוא בחי' אהבה רבה שלמעלה מן הדעת וכו' ורזין דאורייתא שלמעלה מן ההשגה בהעלם גדול, וכשטועמים ומשיגים יתבלבל דעתו, כלומר שנוולד לו מחמת ההתבוננות בהם אהבה נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה וכו'. (פ' מאמרי אדמו"ר הזקן, תקס"ג ח"ב ד"ה והשתי' כדת)

י"ג דברים הם להסיר כל המונעים בתפילה וכו', והג' הוא עסק ולימוד דברי מוסר הנמצאים בזוהר מלשון הארה, שמאיר במקום החושך שהוא חכמת אמת. (לקוטי תורה פ' תבוא)

בחי' הפנימיות הוא המקשר ומחבר בחי' פנימיות של הנשמה לבחי' פנימיות אלהותו ית

בכלל מקרא הוא ג"כ לימוד פנימיות התורה, שהרי מדרש זוהר הוא על פסוקי התורה, ועוד שגם בלימוד רזין דאורייתא אינו משיג רק המציאות מההשתלשלות ולא המהות, א"כ אינו

דומה למשנה ותלמוד שמשיג מהות חכמתו ית' ובלמוד ההשתלשלות אינו משיג כלל מהות חכמה זו . . אלא רק ידיעת המציאות. ואעפ"כ דבר גדול הוא מאד כיון דא"א להיות בזה השגת המהות, וה"ז כמו שבמקרא אע"פ שא"א להיות ההשגה בבחי' חכמה כיון ששרשה למעלה מהחכמה לכן גם מה שאומר האותיות דבר גדול ועצום הוא . . כמו"כ ידיעת המציאות מהפנימיות אע"פ שאינו משיג כלל המהות דבר גדול הוא עד להפליא...

והנה כיון שהתורה היא הממוצע המקשר ומחבר נשמות ישראל להקב"ה, והממוצע יש בו שני בחינות, סתים וגליא, א"כ בחי' הפנימיות הנק' סתים הוא המקשר ומחבר בחי' פנימיות של הנשמה לבחי' פנימיות אלהותו ית'. (לקוטי תורה לבעל התניא, פ' ויקרא דף ה' טור ב' ואילך)

לימוד פנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא"

ועפ"ז יתורץ מה שנדחקו גדולי המפרשים בפ' מימרא זו [ע"ז יט, ב] דלעולם ישלש אדם שנותיו שלישי במקרא שלישי במשנה שלישי בתלמוד.. אמנם לפי מה שכתבתי אתי שפיה דבתחלת לימודו של אדם ישלש השלישי במקרא ממש לבדו, דאף על גב שלתלמוד צריך זמן יותר מ"מ יש לו למהר ללמוד המקרא בתחלה ואחר שהגדיל בחכמה יש לו לקיים השלישי במקרא בתושב"כ עם מה שילמוד אח"כ מפנימיות התורה והאגדות, שזה נכלל הכל בשלישי במקרא כנ"ל (ואפשר דגם לימוד מדרש רבה ושאר המדרשים הוא בכלל השלישי במקרא . . ואף שבהלכות ג"ת מבואר דמדרש תורה שהוא ספרא וספרי וכה"ג הן בכלל שלישי במשנה, היינו מפני שהן הלכות וגופי התורה כמו המשנה, משא"כ לימוד הרבות שהן אגדות שעל המקרא ומוסר ה' אפשר שזה נכלל בשלישי במקרא... (לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג' ואילך)

הנה לימוד הזהר וכהאריז"ל הוא בכלל שלישי במקרא . . אבל בלימוד סודות הזהר אין השגה אפילו לגדולי החכמים רק ידיעת המציאות מההשתלשלות ולא השגת המהות כלל, וה"ז כעין לימוד המקרא שהוא קורא בשמותיו של הקב"ה אע"פ שאינו משיג כלל עצמיות הגנוז בהן כנ"ל. וכעין זה הוא בלימוד הזהר וע"ח. ולכן הוא בכלל שלישי במקרא . . ולכן גם זה נקרא לריח שמניך, שידיעת המציאות היא כמו ריח בעלמא לגבי השגת מהות חכמתו ית' שבמשנה ותלמוד.

וע"ד שנתבאר באגה"ק קרוב לסופו שבלמוד סדר ההשתלשלות אף אם השיג המציאות לא עדיף מצד עצמו כלימוד המצות שמשיג ותופס המהות כו', אלא מצד שידיעת המציאות

הוא ג"כ מצוה רבה ונשארה ואדרבה עולה על כולנה כמ"ש וידעת היום דע את אלקי אביך כו' ומביאה ללב שלם. ועוד שגם הריח וידיעת המציאות הוא הארה מבחי' פנימיות התורה כו'.. ולכן צ"ל ב' הבחינות לריח שמניך כו' ושמן תורק כו'. (לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' סוף טור ג' ואילך)

כמו שהמלח נותן טעם בבשר כן לימוד פנימיות התורה נותן טעם בנגלה דתורה (הנק' לחם ובשר)

והנה מכל זה יובן בתוספת ביאור ענין ולא תשבית מלח כו', שלימוד הפנימיות נק' בשם מלח, שהמלח ממתקת הבשר אף שאין בו טעם בעצמו כמו הבשר, וכך הנגלה שבתורה נמשל לחם, כמ"ש [משלי ט, ה] לכו לחמו בלחמי, וגם לבשה, כמ"ש במ"א ע"פ זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי, דקאי על תושבע"פ, וכן בגמ' ב"ב דף כ"ב אמרו אכלו בישראל שמינא בי רבא. והיינו כמו הלחם והבשר יש בהן טעם, וממש כך בלימוד הנגלה שבתורה יש בה השגת המהות ממש, משא"כ בלימוד הפנימיות שאין בזה רק ידיעת המציאות ולא השגת המהות, והמהות נסתר ונעלם ואינו מושג כלל להיות בבחי' טעם ממש כמו הנגלה, עד לעתיד לבא שיתגלה פנימיות התורה. ולכן נמשל למלח, לומר שעם היות שאין בו טעם, עכ"ז הוא דייקא הנותן טעם בהבשר. (לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש (סודות התורה), לא טעם טעם של יראת חטא

וז"ש רז"ל באבות דרבי נתן (ס"פ כ"ט וכ"ה ג"כ בברכות כל מי שיש בידו מדרש ואין בידו הלכות לא טעם טעם של חכמה, כל מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש לא טעם טעם של יראת חטא, פי' שהלכות נק' טעם של חכמה לפי שבהן ועל ידן מושג המהות חכמתו ית' שנתלבשה בהלכה זו, משא"כ בלימוד הפנימיות הנק' מדרש אין מושג המהות ממש, ולכן נק' שלא טעם טעם של חכמה, פי' המהות ממש. ועכ"ז מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש לא טעם טעם של יראת חטא, כי אף שבלמוד המדרש אין מושג רק הארה, מ"מ זו ההארה מביאה לידי יראת חטא. . ועוד כי אף שזהו רק הארה, הנה היא הארה מבחי' הפנימיות, כי אורייתא סתים וגליא. (לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

ע"י שיראת ה' היא אוצרו, עי"ז התורה נק' תורת ה'

וזהו ג"כ ענין מארז"ל פ"ב דשבת דף ל"א סע"א, קבעת עתים לתורה כו' פלפלת בחכמה כו', ואפילו הכי אי יראת ה' היא אוצרו אין, אי לא לא. משל לאדם שאמר לשלוחו העלה לי כור חיטין לעליה, הלך והעלה לו, אמר ליה, עירבת לי בהן קב חומטין, אמר ליה, לאו, א"ל, מוטב שלא העליתה. והענין, כי חטה הוא כ"ב אתוון דאורייתא . . . וקב חומטין פרש"י ארץ מלחה, והוא ענין ולא תשבית מלח כו'. וזהו שנוכר עירבת לי בהן קב חומטין, דתיבת לי מיותר, אלא דר"ל שע"י שיראת ה' היא אוצרו אזי התורה והחטים הם לי, ונק' תורת ה' . . . משא"כ תורה בלא יראה כו'. (לקוטי תורה לבעל התניא שם דף ו' טור א')

לימוד בזהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שערים לבעל התניא).

הלומד בספר זהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה. (זהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו).

י"ג דברים הם להסיר כל המונעים בתפילה וכו', והג' הוא עסק ולימוד דברי מוסר הנמצאים בזהר מלשון הארה, שמאיר במקום החושך שהוא חכמת אמת (לקוטי תורה פ' תבוא)

מפעל הזוהר העולמי שוקד בימים אלו על הוצאה לאור של ספרי הזוהר בלשון הקודש וספרי הזוהר מחולקים לפרשיות ולנושאים שונים, ועלונים לנוער^א, לשם כך דרושים לנו עובדי משרד, מגיהים, גרפיקאים ועורכים בהתנדבות,

מי רואה שותפים אלו ואינו משתתף עמהם, כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק!

המעוניינים נא ליצור קשר, טל: 054-8436784

(א) בד' יתא קריב ליומי משיקא אפילו רבגי דעלקא ומיניו לאשפחא טמירין דחכמתא [נערים קטנים ימצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות, כי אז תתמלא הארץ בצה. דכך אמת]. (זהר חלק א' דף ק"ח.)

הרב אליעזר יצחק פאפו זצ"ל - "פלא יועץ"

לימוד ספר הזוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושווגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא... בלימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה' וכו'. (פלא יועץ, ערך זוהר)

אפילו אי לא ידע מאי קאמר ושווגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא ובודאי עושה נחת רוח ליוצרו ובא בשכרו

למוד ספר הזוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושווגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב ודגלו עלי אהבה פירשו רבותינו ז"ל ודלוגו עלי אהבה הא למה הדבר דומה לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר חציין של תיבות בלעגי שפה ואביו ואמו יצחקו לו ישמחו לקולו כך יושב בשמים ישחק וישמח כשהאיש הישראלי יש לו חיבה בתורה ורוצה ללמוד אך אין דעתו משגת או אין לו מי שילמדנו ולומד כשיודע בודאי עושה נחת רוח ליוצרו ובא בשכרו הגה כי כן אין מקום פטור למי שאינו יודע ללמוד אין טענה זו פוטרנו ליום הדין כי יכול ללמוד כמו שיודע. (פלא יועץ, ערך זוהר).

לימוד זוהר הקדוש אף באין מבין חשוב כאילו חידש חידושים

מעלת חידושי תורה שהוא חשוב מאוד בשמים ממעל עד שאמרו בזוהר הקדוש שבונה שמים חדשים ועליו הכתוב אומר לנטוע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה אל תקרי עמי אלא עימי שנעשה שותף להקדוש ברוך הוא וכו' והוא תקון גדול לכל עון ולכל חטאת ובפרט לעון פגם הברית וכו' וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב כאילו חידש חידושים. ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים. (פלא יועץ ערך חידוש)

ומי שאין לו יד בחכמה זו, גדולה רעתו, עד שאמרו מאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא איברי

סוד לימוד סודות התורה גבוהה מאוד על כל הלימודים אשרי מי שזכה שחלק לו ה' חלק בנייה ויש לו יד ושם בחכמת הקבלה ומכוין בעשית המצות ובתפילותיו ולימודו על פי הסוד מה טוב חלקו ומה נעים גורלו אין הפה יכולה לספר גודל מעלתם והרגיל בס' הזוהר"ק ראה ראה גודל מעלת האנשים האלה שלמים הפלא ופלא. ומי שאין לו יד בחכמה זו, גדולה רעתו, עד שאמרו מאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא איברי.

הרגיל בספר הזוהר והתיקונים וספרי המקובלים בעיניו יראה ולכבו יבין גודל מעלת חכמה זו וימסור נפשו עליה ולפום צערא אגרא.

וכהנה רבות מאמרים הממררים את הלב, ובודאי שאין הקב"ה בא בטרוניי עם בריותיו וכל אדם אינו חייב אלא כשיעורו, וביכול הכתוב מדבר, הנה כי כן חיובא רמיא על כל ת"ח לאחר שמיילא כריסו בגמרא ופוס' שיפנה את עצמו לטייל בפרדס וישתדל ברוב עז ותעצומות כיד ה' הטובה עליו ליכנס בחכמה זו וצריך שיקדים לקיים התנאים הצריכים לחכמה זו כמפורש בהקדמת עץ החיים למוהרח"ו ובתשו' חוות יאיר ובשאר ספרי המקובלים, ואז מגליץ לו רזי תורה, ונעשה כמעייני המתגבר, ועול יסבול ולא יבול כדי לזכות לחכמה זו, כי גדול כבודו בשמים ממעל שעושה נחת רוח גדול ליוצרו. והרגיל בספר הזוהר והתיקונים וספרי המקובלים בעיניו יראה ולכבו יבין גודל מעלת חכמה זו וימסור נפשו עליה ולפום צערא אגרא. אמנם אף מי שאין לו יד בחכמה זו לא ימנע משוט בא"רש ארש"ות החיים ספרי המקובלים המפרשים כונת התפילות וברכות ומצות על פי הסוד כי אז בשעת מעשה יתלהב לבו בזוכרו כי הם דברים העומדים ברומו של עולם עמוק עמוק וגבוה מעל גבוה, אשרי ילוד אשה הבונה בשמים עליותיו, ולא יהא עובד בתפילתו לקבל פרס, רק יכוין לתקן הדברים

ותורת הסוד מה תהא עליה???

אמר המקובל הרש"ש הקדוש איש האלוקים בשכבו על ערש דוי, בדקותיו האחרונות לפני פטירתו פנה לבנו חזקיה יצחק זיע"א: "יודע אני שבוכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו... ותורת הסוד מה יהא עליה?
(ספר הרש"ש עמ' 158)

שנת - תש"ע

בגימטריא (770) כמנין ספר אור הזוהר

וכמנין

רב"י שמו"ן ב"ן יוחא"י

(עם הדי' תבות וְעַם הַפּוֹלֵל)

בשורשן לדעת קדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ ולבו למו אב יצעק שמעשה ידינו יכונן עלינו:

כלל הדברים שאמרו שמי שלא טעם חכמה זו לא טעם טעם יראת חטא ולהיות עובד אלקים ביראה ואהבה ושמחה רבה כדת מה לעשות.

וגם הרואה ספרי המקובלים בלבבו יבין מעט כי גדול אדוננו ולגדולתו אין חקה, ויבין מעט עד כמה מגיע פגם החוטא ומה גורם פגם וקלקול גדול על כל שהוא דבר פשע, ומה מאד גדלה רעת חרבן בית המקדש אשר גרמנו בעו"ה באופן שראוי לאדם להתמרמר בזוכרו אלה ולהוריד כנחל דמעה מאין הפוגות, וכל קבל דנא המבין יבין מה נעשה בשמים ממעל על ידי תפילתינו ומצוותינו ולימודינו ובשבתות וראש חדש ובחגים ובמועדים באופן שישמח ישראל בעושייו בשמחה ובטוב לבב יותר מרוב כל. כלל הדברים שאמרו שמי שלא טעם חכמה זו לא טעם טעם יראת חטא ולהיות עובד אלקים ביראה ואהבה ושמחה רבה כדת מה לעשות. והמרגיל עצמו לחזות בנועם ספרי המקובלים בעיניו יראה כי אין דבר רק ממנו שאפי' באכילה ושתיה ושאר כסות ועונה ודרכי חיבת איש לאשתו וכדומה, ואפי' ביציאת חוץ, בכל יש רוץ עילאין ובונה עולמות ובלבד שיעשה הדברים כתיקונן בלי סרך איסור, ויכוין לבו לשמים אשרינו מה טוב חלקנו, ועל כן טוב לגבר שינהוג לקיים כל דבר על פי הסוד כמנהגן של חסידים, ואף שאינו יודע הסוד, מעשה ידינו כוננה עלינו ועושה נחת רוח ליוצרנו: (פלא יועץ, ערך סוד)

למוד תהלים וזהר הקדוש אפלו באין מבין כלל, חשוב ומקבל ומרצה לפני השם

למוד ספר הזהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש, ואפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא. ונהי שבלמוד המשניות וכדומה יש דעות שצריך להבין לפחות מהו הענין שלומה, אבל בלמוד תהלים וזהר הקדוש אפלו באין מבין כלל, חשוב ומקבל ומרצה לפני השם וכו'. (פלא יועץ, ערך זהר)

להורים - למלמדים - מנצחלים - רבנים - ראשי ישיבות
 בנדקם להשפיע על תלמידיכם להיות לוקדים תורה לשמה [לילך בדרך נבי שמעון בן יוחאי על ידי שנתחכם ללמד בכל יום בספר תורה, לסגם כל ספר תורה במשך שנה תמימה, ולשוד של 10-15 קצות בקרב בני יום]. ועל ידי זה ידעו כיצד לגדל בפרדות וביראת שמים, כי כלי ספר תורה אי אפשר להשיג יראת שמים, ואור תורה בשם הצדיק שקדוש בני פנים סקורין וכו'.

זכרו נא מה שכתוב בחובת התלבוט שער אהבת ה' וזה לשונו:
 וכן מי שאינו מתקן אלא את נפשו בלבד תהיה זכותו מועטה. ומי שמתקן נפשו ונפשיות כבודת תפלה וזכותו כפי זכות מי שמתקן לאלקים, עד כאן לשונו.

רבי שמחה בונים מפשיסחה זצ"ל

קול שמחה השלם והמתוקן

הדברי תורה מאת אדמו"ר הרב הגדול האור הברור
הבאר ומזוהר עני חכמים בעבודתו. חכם הרזים
איש האלהים בוציא קדישא מפורסם מאד בישראל
בשם הרבי ר' שמחה בונים מפשיסחה זצ"ל.
אשר העתיקו מפיו תלמידיו צדיקי הדור. וגם מעט
מהדושי פלפול העתיקו.

הובא לרום פעם ראשונה בשנת תרי"ח לסק' בעיר ברעסלא
ע"י נכדו רבינו זצ"ל ולא ה' נאמר בו כלל כי טוב
מרוח השכישה שעלו בו עד אין מספר. ועתה נדפס בתכלית
השלמות ובתורה מרובה עד מאד כמבואר מעליד חתומה.
ובכבוד הסודות למעלה יתא.

ע"י הרב ר' אהרן וואלדען נ"י מווארשא

חכמת האמת היא רק להאיר על מזה שחבוי בתוכו
של אדם

איננו מחדשים דבר. עבודתנו היא רק להאיר על מה
שחבוי בתוכו של אדם. (רבינו מנחם מנדל מקוצק זכותו יגן
עלינו אמן)

האם ללמוד קבלת הרמ"ק או קבלת האר"י

חסידים מספרים, שפעם נכנס אדם שנראה רחוק מאד מן
החסידות, לבושו ומראהו כאחד ממשכילי ברלין, אל האדמו"ר רבי שמחה בונים מפשיסחה,
שהי' נקרא בפי בני דורו "חכם האדמורי"ם" ובין תלמידיו נמנים גדולי האומה המפורסמים,
ביניהם האדמו"ר ה"שרף" מקוצק, האדמו"ר בעל חדושי הרי"מ, ועוד רבים.

תמוהו החסידים מאד, מה לאדם זה בבית רבם? נדחקו החסידים ונכנסו אחריו לשמוע מה
תהיה שאלתו. והנה הוא פותח ושואל את האדמו"ר מפשיסחה: מציעים לי שני שדוכים,
האחת מיוחסת אך אינה יפה והשני' יפה אך אינה מיוחסת, ואיני יודע במה לבחור. והאדמו"ר
משיבו: היפה - הרי היא יפה. כלומה, הרבי פוסק לבחר ביפה.

אותו אדם אינו משתהה, נוטל ברכת פרדה מהאדמו"ר וכבר הוא יוצא מחדרו של הרבי.
החסידים תמהים מאד, השאלה נראית בעיניהם תמוהה, ועוד יותר התשובה של הרבי.

למראה עיניהם המשתאות נענה הרבי ואמר: אדם זה הנו צדיק נסתר, ושאלתו היתה: איזו
שיטת קבלה ילמה, האם קבלת הרמ"ק שהנה מיוחסת - משום שכך למדו הדורות הקודמים,

קול שמחה

השלם והמתוקן

חדושי תורה מאת אריט'ו הרב הגדול האור הבוהר
המאיר ומזוהר עיני חכמים בעברתה. חכם ורעים
איש האלהים בוצינא קדישא מפורסם מאד בישראל
בשם הרבי ר' שמחה בונם מפשיסחה זי"ע.
אשר ונתיקו מפיו תמידין צדיקי הדור. וגם מעט
מחדושי פלפולו וחקנתו.

זכבא לרפום פעם ראשונה בשנת תרי"ט ל"ק בעיר ברעסלא
ע"י נבדו רבינו ז"ל ולא הי' נאמר בו כלל כי פיר
מירוק השיבושים פעלו בו עד אין מספר. ונתה ברפם בתכלית
השלמות ובהנהגה מרוביק עד פאר כמבואר מעליד בקדימה.
וכבבא הוספת למעליהתא.

ע"י הרב ר' אהרן וואלדען נ"י מווארשא

אך אינה יפה ועמוקה כקבלת האר"י, או יבחר בקבלת
האר"י שהנה יפה ומפעימה, אך היא חדשה יחסית ואינה
מיוחסת כקבלת הרמ"ק. עניתי לו - המשיך הרבי להסביר
- כי יבחר ללמוד קבלת האר"י.

רבי בונם מפשיסחה: מקדם לא היה היצר הרע מתגבר
כל כך, והיה די תורה בנגלה לתבלין לנגדו, אבל עתה
קודם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר, וצריכים להתחזק
גם בנסתר

הרב הקדוש רבי בונם מפשיסחה זכרונו לברכה אמר לו
להרב הקדוש רבי העניך מאלכסנדר זכרונו לברכה: חדוש לי על עיר פרג שהיא מקום לומדים,
ותורה בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה מגני ומצלי?? ואיך ירוד שם היהדות
מיום ליום אחורנית רחמנא ליצלן? אכן הענין הוא דמקדם היה די בתורה הנגלית, אבל עתה,
בעקבתא דמשיחא, צריך להיות גם תורת הנסתר, כמו שאנו רואים נר דולק וקדם שכבה הוא
מתחזק ביותר ושלהבת עולה יותר, כמו כן מקדם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך והיה די
תורה בנגלה לתבלין לנגדו, אבל עתה קודם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר וצריכים להתחזק
גם בנסתה. (תורת שמחה דף נ"ז)

ל'שם כך התניקנו, "מפעל הזהר העולמי" ש"ע"י "הכרה קונוי הרבים" במשורה להקל על הלומדים ולקצרה עוד ועוד יהודים
למעגל הלומדים הקבועים בזהר הקדוש, לאחר עבודה מאמצת הצלחנו לתקן את הזהר ל-12 פרקים ל-12 חשי השינה,
בשקל כרך מחדל ללמוד יומי כך בשקלמוד של 10 - 15 דקות מן הזהר בכל יום ויום: תוך שנה את ספר הזהר, פתי מדרשים
ושיבות ופולקים הנקבדים על עצמם את הלמוד היומי וכולים לקבל חנם את הזהר ע"פ הלמוד היומי לזכר הרבים

מסרתנו להגיע ל-1000 סיומי זהר בתקנת הבית דין הגדול שבירושלים משנת תרפ"א
שם התמו הגאונים הצדיקים רבי יצחק ירוחם בן רבי משה יהושע יהודא לייב דיסקין, רבי יוסף חיים
זוננפלד אב"ד דקהלת האשכנזים, עיה"ק ורושלים, רבי יעקב מאיר ס"ט ראש הרבנים דק"ק ספרדים וצ"ל.
ועוד [כאו בעלונים], נצא בקריאה נרגשת לכל אחינו בני ישראל הנמצאים בכל אתר ואתר עורו והתעוררו
להאיר את העולם באור העליון

בואו וטלו חלק בקרוב הגאולה. הצטרפו ללמוד היומי מתוך הזהר הקדוש
וזכות הפנא האלקי רבי שמעון ברי יוחאי יגן עליכם ועלינו להנשע בתשועת עולמים בפהרה ביימינו אמן
הצטרף עוד היום לאלפים הלומדים מספר הזוהר עמוד יומי
כל הקודם זוכה!

גם ניתן לקבל את ספר הזוהר הקדוש אצל הרה"ג המקובל בניהו שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" - סט שלם במחיר מוזל ומסובסד: 6251451 - 02
וכן זוהר "הסולם" במחיר מוזל בטל: 7632452 - 052 וכן זוהר "מתוק מדבש" במחיר מוזל

רבי חיים יוסף דוד אזולאי זצ"ל - "החיד"א"

מביא לתשובה

וירבה בימים אלו [ימי אלול] בצדקה ובלימוד זוהר ותיקונים ותהלים. (מורה באצבע סי' ח' קטע רמ"ח)

וראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפין בזוהר בכל יום והוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה ולכלות קוצים מדות רעות ותאוות רעות לזכות בנועם השם והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש. (מורה באצבע להחיד"א אות מ')

הלימוד בזהר הוא תקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מ"ד).

באמירה בלבד כבר מועיל

למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה. לפי שהגם דכל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא, מכל מקום נתלבשה בכמה ספורים, ואדם הקורא ומבין הספורים נותן דעתו על פשט הפשוט, אבל ספר הזהר, הסודות עצמן בגלוי, והקורא יודע שהם סודות

וכתרי תורה, אלא שאינו מובן מקוצר המשיג ועומק המושג. (עבודת הקדש להחיד"א, מורה באצבע סימן מד)

למוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאד הגם דלא ידע מאי קאמור

הטעם שכתבו זכרונם לברכה כי למוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד הגם דלא ידע מאי קאמור, משום דבכל התורה יש פרדס (פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד), ובכל למוד אינו נכר הסוד כלל, ואדרבה הקורא ושונה דעתו על הפשט לבד באין מבין אם יש סוד בתורה כלל, מה שאין כן ספר הזוהר הקדוש שהסודות הם בגלוי והלומד יודע כי ידבר נפלאות ורזי תורה והוא לא ידע, ולזה מועיל מאד לתקן הנפש. (נפש חיים מערכת הז' אות ד', משם הגדולים להחיד"א)

הלומד זוהר, אעפ"י שאינו מבינו, הקב"ה מתקן דבריו

הלומד הזוהר, אפילו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקב"ה מתקן דבריו. וכך אמרו קמאי וסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודילווגו. ועיין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"א וכו'.

ט'פ'ש אומר: מי יכול ללמד את התורה נזיקין ל' פ'קדים פ'לים ל' פ'קדים, ופסקו אומר: רביני שונה שני הלכות היום שני הלכות למחר עד ש'אני שונה את כל התורה פ'לה - ט'פ'ש אומר: מי יכול ללמד תורה ש'פ'לבו של חכם, ופסקו אומר: והוא לא מאחר למורה א'לא רביני לומד ש'תי הלכות היום וש'תים ל'מחר עד ש'אני לומד את כל התורה פ'לה - ט'פ'ש אומר: קוה אני מועיל ללמד תורה ומש'כחה, ופסקו אומר: ו'לא ש'בר יגיעה הקדוש פ'רוך הוא נותן. (מדרש נזיקין כ'ה פ'קדים י"ט ב')

ג'דל הש'ש'שועים ש'נעשה בעולמות העליונים מלמוד הזוהר הקדוש פ'ל ישראל חברים, ובפ'רט תינוקות של בית רבם ש'עליהם נ'אמר מפי עול'לים ויו'נקים ושר'ת עז לה'ש'בית אונ'ב ומתנ'סם, ובכ'ח ה'ק'ל פיהם מתק'נים העול'ם. בז'הר הקדוש ש'מות (פ' ל"ט ע"א): א'לא, כ'זא ה'ק'ל נ'ק'רא הוא. והוא ה'ק'ל ד'נפיק מפומ'א, ונ'זא ה'ק'ל ד'נפיק מפומ'א, ק'לא את'עביד מני'ה. ונתאנ'א, אי' העול'ם מתק'נים א'לא בה'ק'ל פיהם של תינוקות של בית רב'ן ש'לא ח'טאו. ש'לא ח'טאו מ'פש. וה'ק'ל את'עביד ב'רוח'א ומי'א, וק'ל מה ד'את'עביד ב'על'מ'א בה'ק'ל את'עביד. ונ'זא ד'האי ה'ק'ל של תינוקות את'עביד ק'לא, ו'את'פ'ש'ט ב'על'מ'א, ו'אינו נ'טורי ע'למ'א, ונ'טורי ק'רת'א, ה'כ'א הוא ד'קתיב, (תהלים כזו) אם י' לא י'ש'מר עיר וגו'. עכ"ל.

רבי יעקב אבוחצירא זצ"ל

בספרו גני המלך דף קפ"ה וזה לשונו הטהור: רבי שמעון בר יוחאי בזוהר הקדוש

או יאמר "כי המצוה הזאת" וגו' אפשר דבא לרמוז על לימוד הקבלה שהוא עיקר ביאת האדם לעולם. כמו שכתב הרשב"י עליו השלום כמה פעמים בזוהר הקדוש, דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו. וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה המלך עליו השלום, "דע את אלהי אביך ועבדהו".

מכשולות ודברים המעכבים

והנה יצר הרע דעתו תמיד להדיח בני אדם מדרך טוב לדרך רע. ובפרט הרוצה להתעסק בחכמת הקבלה עושה לו מכשולות ודברים המעכבים אותו ומרשלים אותו. והוא דבא לו בדרך חסידות באמור לו אין הגופות של זה הזמן ראויים לסודות התורה משום דליכא נביאים וליכא רוח הקודש. דבשלמא דורו של משה רבינו עליו השלום שהיה דור דעה היו ראויים לסודות התורה משום דזכו עד שעלה משה רבינו עליו השלום לשמים ולמד מפי הקדוש ברוך הוא אל פה אל פה ואמר לישראל פה אל פה. ועוד, שהיו קדושים אותו הדור מצד עצמם, עד שמכח קדושתם נגלה עליהם הקדוש ברוך הוא ביים, ואמרו כולם "זה אלי ואנוהו" וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל ובדור הזה אין שום דבר מזה. לזה בא משה רבינו עליו השלום לצוות לישראל ולהזהיר לדורות הבאים, שלא ימנעו מלדעת סודות התורה בכל דור ודור עד סוף הדורות.

שייכא בכל יום ויום – מצוה עם הכולל גימטריה "הקבלה"
וזה שאמר הכתוב: "כי המצוה הזאת" היא לימוד הקבלה. "מצוה" עם הכולל גימטריה "הקבלה" ועליה בא להזהירם משה רבינו עליו השלום שלא תשכח מהם לעולם, ולזה אמר "אשר אנכי מצוך היום" דהיינו שייכא בכל יום ויום, ולפיכך צריך אתה להתחזק ולהתאמץ בידיעתה.

אל תשמעו לדברי יצר הרע

כי הנני יצר הרע מדיחך שלא ללמדה משני טענות: אחת, אומר לך זה מעשה מרכבה, צריך נביא שישמע מפי השם שיודיע לנו הדבר על אמתתו. ועכשיו בזמננו אין נביא ולא רוח הקודש. זאת ועוד, הלימוד קבלה צריך להיות גוף קדוש וטהור ונקי מכל דבר רע, כמו ישראל שיצאו ממצרים שמרוב קדושתם שהיו קדושים וטהורים, כיון שעברו בים נגלה עליהם הקדוש ברוך הוא, ועוד, מרוב קדושתם ראו אותו פנים בפנים במעמד הר סיני. לאלה באמת שייך לימוד הקבלה. אבל גופות הזמן הזה, שגברה סטרא אחרא, הם סרוחים ומטונפים ועל מי תחול הקבלה.

להזהיר לישראל – אל תשמעו לדברי יצר הרע

לפיכך בא משה רבינו עליו השלום להזהיר לישראל ואמר להם אל תשמעו לדברי יצר הרע כי מה שאומר לכם בזמן הזה אין נביא ולא רוח הקודש. דבריו מהבל ימעטו. כי גם בזמן הזה הכל ערוך ומוכן כשלחן הערוך לפני האדם. דכל דברי קבלה נכתבו ונחתמו בספרים. וכנגד זה אמר "לא נפלאת היא ממך".

הבא ליטהר מסייעין אותו

וכנגד הטענה השנית, שטוען היצר הרע שצריך להיות גוף טהור וקדוש. גם זה אינה טענה כי גם בזמן הזה הרוצה להתקדש ולהטהר יכול להיות קדוש וטהור כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הבא ליטהר מסייעין אותו, ועל זה אמר "ולא רחוקה היא" דהיינו, הקדושה והטהרה אינה רחוקה ממך, ואזיל ומפרש כל הפסוקים שאחר זה וזה שאמר "לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמים" דהיינו: לא תאמר כי מעשה מרכבה תלוי בשמים וצריכים אנו נביא כמשה רבינו עליו השלום שיעלה לנו לשמים, ויורד לנו מעשה מרכבה, ויודיעו לנו על אמיתתו.

לזה אמו, אל תחשוב כן, כי לא נשארה בשמים, וגם "לא מעבר לים היא" כנגד הטענה השנית שמוען היצר שדברי קבלה צריכים גוף קדוש וטהור כמו ישראל שעברו את הים והיו כולם גוף קדוש וטהור ונקי, גם זו אינה טענה, אין זה תלוי בגוף הטהורים שיעברו הים.

החל תלוי בך דכשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה

גם עכשיו הכל תלוי בידי אדם שיוכל להתקדש ולהטהר עד שיהיה ראוי לקבל מעשה מרכבה וזהו שמסיים "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו" החל תלוי בך דכשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה. עד כאן לשון קדשו.

המעשה הנכון – בזמן הנכון

הימים ימי הרת עולם, כל מי שעניו בראשו מנסה לתפוס את הרגעים ולהוסיף לעצמו עוד זכות ליום הדין המתקרב אלינו בצעדי ענק. מי שיש בידו להוסיף – מוסיף עוד שעות לימוד, פרקי תהלים, התבוננות חשבון הנפש, התבודדות, התפילות הנאמרות בחטף במהלך השנה – זוכות ליחס הראוי להן ונאמרות בכוונת הלב ובמתנת.

קברי הצדיקים הומי אדם, למירון מגועים עשרות אלפי אנשים בימים אלו, לאומן נוסעים 30 אלף איש, כל הסגולות האלו נעשות בדחילו ורחימו, והמצוה האחת של לימוד הזוהר "והגית בו" צועד בראש עם השקעה בטוחה וארוכת טווח. הלימוד שבזכותו שוברים כל המחיצות וממתיקין את כל הדינים, בזכותו באים על האדם שפע טובה וברכה, עד שאפילו גאולת הכלל תלויה בו כמבואר

ובגו ישׁראל יוצאים בגיד רמה, ברי"ש גלי - ראשי תבות ר"י ש'מעון ב'ן יוחאי

א. 'ובגו ישׁראל יוצאים בגיד רמה' (שמות יד ח), וְתַרְגְּמוּ: 'ובגו ישׁראל נפקין בריש גליה, על דרך דאיתא בזהר הקדוש בספרא דא יפקון מן גלותא, וענן שם ש'מבאר עוד יותר פשי'תגלה ספר הזהר בנדא יפקון מן גלותא.

ב. וזהו ש'מקומו בגו ישׁראל יוצאים, הנו מן הגלות, כנזכר לעיל, בגיד רמה, וְתַרְגְּמוּ בריש גלי, ברי"ש ראשי תבות ר"י ש'מעון ב'ן יוחאי, גל"י, פשי'תגלה ספר הקדוש ספר הזהר, או בנדא יפקון מן גלותא, וְהָבֵן.

ועל ידי הפצת לימוד הזהר בכל תפוצות ישראל, נזכה לסוף נקוץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון נפשנו ולהנשע בישועת עולמים.

זכור תזכור מי יתפלל עליך להצלחתך ביום הדין הגדול והגורא השנה בעת אשר אומרים "ונתנה תוקף...?"

מי באש? מי בחרב? מי ברעב? מי ישקט? מי יטרף? מי יתיסר? מי ינוע?

רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר וכל החברייא קדישא יתפללו עליך!!!

רבי חיים אלעזר שפירא זצ"ל ממזנקאטש

"המאור שבה מחזירו למוטב" - הכוונה לתורת הסוד

במס' סוטה (דף כ"א): עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה, ופי' רש"י: לכבות את האהבה זו תורה, דכתיב הביאני אל בית היין, ודגלו עלי אהבה, יין סוד, עכ"ל.

ונראה דרש"י בא להשמיענו כדברי רבותינו מתלמידי הבעש"ט הקדוש זי"ע, כי מש"כ בתורה המאור שבה מחזירו למוטב, לא על פלפולי התורה הנגליות לנו בלבד נאמרו הדברים, דהרי עיינו רואות ההיפך הרבה פעמים בעוה"ה, וכמ"ש בזה בס' דרך אמת להה"ק מוהר"ר פייביש מזבריזא זי"ע, וכן בשארי ספה"ק, ובפרט בספרי המעוררים ומלהיבים לבות בני' ללימוד חכמת האמת, וכמו בס' סוד מרע ועשה

טוב והוספות מהרצ"א זי"ע ודומיהן, עיי"ש דעיקר קאי על מי שלומד ומאמין בפנימיות התורה וסודותי' אשר טמונים בתורה, אז יזכה בלימודו לדביקות בהשי"ת והמאור שבה מחזירו למוטב.

וז"ש רש"י בפירושו על הך דאין עבירה מכבה תורה דהיינו אהבה שנקרא יין סוד כנו'.

וכן מצאתי כדברים האלו בירושלמי חגיגה (פ"א הלכה י') הלואי אותי עזבו ותורתך שמרו שהטהור שבה ה' מקרבן לתורה, ופי' בקרבן העדה: המאור שבה רמז לסודות החכמה, עיי"ש. וזה שנאמר בש"ס דילן (פסחים דף ג' ע"ב ובפתיחתא דמד"ר איכה) המאור שבה. ובירושלמי הנז' איתא "המאור" שבה, היינו המעמיה, שהוא עיקרו סודות התורה, כמ"ש בקרבן העדה דהעיקר הם הנסתרות, זהו מחזיר למוטב כנזכר כו'. (דברי תורה מהדורא ב' סי' ט')

רבי מנחם מנדל שניאורסון זצ"ל - "הצמח צדק"

חבר גם את הספר "ביאורי הזוהר" - ובו ביאור מאמרי הזוהר.

הרבי "צמח צדק" אמר פעם ביחידות: לימוד הזוהר מרומם את הנפש. לימוד המדרש מעורר את הלב ואמירת תהלים בבכי ודמעות "שוטפת את הכלי". - טז שבת (ספר חגי ומועדי ישראל שע"ר. זמיר, וכן נדפס בספר שיחות לנוער כרך

ד' תשכ"ו - תשכ"ח)

רבי מנחם מנדל שניאורסון זצ"ל - האדמו"ר האחרון

הוראותיו האחרונות של כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לכינוסי הילדים, לימוד הזוהר וכו' מוכיחים למעלה מכל צל של ספק, על גודל השעה בה אנו נמצאים, ולכן דווקא ברגעים גדולים אלו, מוטלת החובה של כולנו - ללא יוצא מהכלל להתגייס במרץ למבצעי הק', של כ"ק אדמו"ר שליט"א ... (עלון כפר חב"ד תשמ"מ - תשמ"א, דבר המערכת)

אחכה לו בכל יום שיבוא - מי שלומד זוהר מחכה ורוצה באמת את המשיח - כי הוא פועל כל רגע לביאת המשיח

הרמב"ם בפרק י"א מהלכות מלכים הלכה א' כתב: "המלך המשיח... וכל מי שאינו מאמין בזה, או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר הנביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו" הגה כי כן יסוד האמונה בביאת המשיח הוא להאמין בבואו ולצפות לביאתו

”על לימוד הזוהר אין שום הגבלות...”

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ”ל משם רבו החפז חיים זצ”ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רובו מדרש והיה החפז חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בנין יוסף)

רבי שלום שרעבי חיבר ספרים רבים וחשובים בחכמת הקבלה, אחד מן הספרים נקרא בשם ”קול-קורא” - בו כתב על חובת לימוד הזוהר והקבלה בדור הזה, וראיות אין מספר כי לא רק שמותר לעסוק בתורת הסוד הזוהר והקבלה אלא חובה לעסוק בה.

לשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאמר

על דרך דאיתא שלשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאמרו כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו. (הרה”ק ר' משה חיים אפרים מסדילקוב (נכד הבעל שם טוב ישב על כסא הרבנות בקהילת סודילקוב, היה ענוותן גדול ונפטר קודם שנת תקס”ג) בעל דגל מחנה אפרים בליקוטים דיבור המתחיל ישקני)

אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים ילמוד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (סידור כוונות האריז”ל מהמקובל האלוקי מוהר”ר יעקב קאפיל של רבי יעקב קאפיל איש ליפשיץ זצוק”ל אשר היה מגיד מישרים בבית המדרש של מעזריטש, לפני תקופת הבעש”ט - לפני 300 שנה. כולל ביאורים על כל חלקי התפילה. בסדר כוונת הלימוד)

חוק ולא יעבור ללמוד הזוהר מסדר השבוע

ביום שבת קודש יהי לכם שיעור קבוע ללמוד בזוהר הקדוש מסדר השבוע, וזה יהי לכם חוק ולא יעבור. (הכנה דרבה)

אומר יהודי בכל יום - "אני מאמין באמונה שלמה בכיאת המשיח" בכמיהה תמידית להתגלות הגואל, התקוה פועמת, והצפיה היא כללית של העם כולו לשבטיו ולקהילותיו.

לוי ציור, אנו עומדים בבית הכנסת, נגש הרב למרכז, דופק על הכימה ומכריז: "כל מי שפעל במשהו לכיאת המשיח, נא לגשת ולהגיד קבל עם ועדה, כדי שממנו יראו וכן יעשו". מיד רצים כולם ומצטופפים בשורה ארוכה מפתנים לומר דבריהם...

פתח ראובן ואמר: "אני מכוון 3 פעמים בתפילת שמונה עשרה יאת צמח דוד עבדך מהרה תצמיח...".

שמעון הגיד: "אני חי יהודי, באורח חיי אני מקרב את הגואל".

לוי ענה: "אני מזרז הקץ בהתאמצות השלים 8 שעות רצופות של לימוד מדי יום ביומו".

יהודה גילה: "אני לומד בכלל 2 עם הלכות בשמירת הלשון ומקבל על עצמי ליישם".

יששכר ספר: "סיימתי 40 יום פרק שירה".

השורה מתארכת, מפתנים עוד הרבה יהודים, כל אחד חפץ להעשיר את חבירו בידיעה, כיצד הוא משתדל לקרב את ביאת המשיח. רבות! הכל שריר וקיים ואמתי ויציב ונכון, קדושי אמוני ישראל אכן משתדלים, מקבלים על עצמם קבלות טובות ומקריבים זמן גאולתינו, אבל עדיין חסרה לנו הלהבה שתצית את אור הגאולה, עדיין אין לנו את הגפרור הקטן שיהפוך את מאמצינו המרובים לאש גדולה ולאור עולם. רוצים אנו לגרש את החושך בבת אחת ולגלות את האור הגנוז. אבל איך?

גילה לנו הרביש הקדוש שבשכבו על ערש דוי סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו חזקיה יצחק זיע"א: "יודע אני שבאותה הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתנו וכיאת משיח צדקינו..." ותורת הסוד מה יהא עליה?

(ספר הרשי"ש עמ' 158)

מילותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיים, "ותורת הסוד מה יהא עליה?!"

והקול קורא בפדבר פנו דרך לאלוקינו, הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמיים, בשביל ישועות העם, בכוחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נגייס כולנו הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטי עם, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם חכורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים זוהר הקדוש. ונפעל בדרך זו לקרב את ביאת משיחינו. במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם תניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תיישים, כך יחדור לתלמודם מנעורתם, התלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה.

וכבר פסק רבי פנחס מקאריין: מלמד צריך שילמד אחר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתלמידו, בזה מניח נשמה אמתית.

בספר חכם הרזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים.

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

התבטא פעם צדיק ואמר: כבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו וכאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים. בעת הזו יתבונן מלך המשיח בעיני הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם כפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנתו אצבעו על יהודי מסוים: "בזכותך הגעת, לך יש חלק בגאולת העם". כך יראה על כל יהודי יהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי".

משה רבינו ע"ה הבטיח:

ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

פירושו: משום שעתידים ישׂראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהה על ידו

יצאו מן הגלות ברחמים.

ובכן יהודי יקר תעזור גם אתה לקרב את הגאולה על ידי לימוד זוהר הקדוש.

אם אתם רוצים לדעת מזה ש-1000 גדולי ישראל אומרים על חשיבות ללמוד הזוהר הקדוש בדורינו לזקנים ונערים,

תעניין בספר "אור הזוהר" ובספר "תיקוני זוהר" המחולק לימות השנה עמוד אחד ליום.

להזמנות: [חנות מלכות דוד רח' השומר 74 בני ברק]

0548-436784 או 03-677-1499

שאלה: אמור נא לי, מהי הסגולה המיוחדת שיש בלימוד ספר הזוהר?
תשובה: סגולות רבות מצינו בספרים להעוסקים בספר הזוהר,
 וכאן נעלה בקיצור לדוגמא שבעה עשר מהם:

- א. על ידי לימוד בספר הזוהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגינו עליו. (זכירה לחיים דף יד עמוד ד').
- ב. ועוד שזכות רשב"י בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז).
- ג. ולימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה בסולה לספר התקו-נים).
- ד. העסק בספר הזוהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער רוח הקודש דף יא עמוד ב').
- ה. העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה' מאמר ב').
- ו. הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבחי האריז"ל).
- ז. הלימוד בזוהר הוא תקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מ"ד).
- ח. לימוד הזוהר מביא לטהרת וקדושת הנפש. (פלא יועץ ערך זוהר) ולזכות הנשמה (הגהות מהרצ"א אות ט').
- ט. לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שערים לבעל התניא).
- י. בלימוד הזוהר בונה עולמות (כסא מלך על תקוני זוהר תיקון מ"ג אות ס').
- יא. הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפ"ה עמוד א' בכללותו, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו).
- יב. לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלוניס בספר תורת אבות).
- יג. הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא (הרמ"ז בהגהותיו לספר הכוונות).
- יד. הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט' אות ג).
- טז. לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממוגפה ושערורות. (שם שער ו' אות ע"ג).
- טז. מביא רפואה לכאב שיניים. (מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובין נדפס בספר אמת ויצבי חלק ד' עמוד ל').
- יז. והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ט' אות ג').

ב.ת.

מודעה חדישה

כבר ידוע לכבודם מלמד לימוד הוזהר הכרוש אשר הוא מכבד כל מיני פורעניות והיורית משות ורעוה ומתנא ומרביא וכוה מלמלא והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישרא במודעה. חסן נאולת האמתית מסעם רבנים הגאונים מאיר דארעא מרישא' אשר היא נעסמה למשה לשמוד על לימוד הוזהר לממד בארץ ובחוצה לארץ אלק סיומים וכפי הרשימות אשר מכלנו לא נגמור רק עבדך שש סמא סיומים עכ אנתנו רבני גאונים ארץ המדועה מבמשים מכל בר ישראל אשר ידו משנת ללמוד עוד פעם עבדך נגמור האלק סיומים בבית אלוהי הבעלמ כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתמד כיום וזהו אלוהי קעילו מול עם ישראל ולבפל כל הצדים אותם עליונים ותחתונים ויפר צעת אבינו וימללל מחשבותם ולא תעשינה ירויה חרשה. וישראל ישכן לבמה ונראה בנשמת ציון אביר. - ירושלם ת"ז בשא חודש אייר שנת תפא"ד לפ"ס

קודם הלימוד יאמר

הרי אנתנו למורים במפר הוזהר המודש לעילוי שכונת ענתו והררים סון מול ישראל ומסתום פי כל הצדים אנתנו עליונים ותחתונים ולהזיור העמרה לדשנה האמר די לצרהנתנו וישראל ישכן לבמה אמן ביר

<p>הכיר הנאן מודי י. י. דיסטן שלימ"ה.</p> <p>עמי ע"ל. יושלם עוק ת"ז.</p> <p>כבר אמר וכו' חסלמא</p> <p>תורת היא שקלה כנר כל המסת</p> <p>אשר תוכה ליתח עשלו כחורת</p> <p>אן כנולת. אן כנסתר. בספר עתיק</p> <p>והתקונם.</p> <p>וכרא הוא רשבי התנא</p> <p>האלקן יעליא למסור את כל היולם</p> <p>כלו מן הרק לקרב את המנהל</p> <p>ועשית תחשבה כנולת אור</p> <p>הו' ופלאות האיקן דיקה את ה' כבא</p> <p>נאיש. וישראל ישען בח' השעת</p> <p>עלימם כענאל בקרוב אלם.</p> <p>נאח יבדמם ירוהם</p> <p>כחנאן החסיד משריר</p> <p>משה יודישע יעדא ללב</p> <p>וגל דיסטן</p>	<p>ל כל דאי י' תעשבי שבו ישסת</p> <p>על התקנותיה הקדושה של המדת הלימוד</p> <p>בספר הח"י הקדוש לחייה המבילה אשר בארץ</p> <p>ובתל וסו מבה וקדושה הוא ההתקנה</p> <p>הואת של נטרות כל פאר יהודה אלה עשיתם</p> <p>על המדת הקדושה המצוהת מחזקתים בני</p> <p>העלמ בשמים אנתו בשמי: לאיר הקדוש</p> <p>איר החדש יגלו הדו החדד לחשק על את</p> <p>ספרט היעוקה והנאלה האמרתית ירדעני</p> <p>על כשרת אלה והענינו כלה יעקב אבינו</p> <p>הקלה את נשמת כלל עם קדוש לחשבה</p> <p>עלאת המבנה נטאל ליוין כביא</p> <p>למאת ארבע בקה"ה סמאא וקדרא</p> <p>תרע"א עתיקת וירושל'י</p> <p>ה' אברהם יצחק חתן קוק</p> <p>עוד עברת קדוש על ארבת קדוש</p> <p>ראש רבני ארץ ישראל</p> <p>הרב אביר</p> <p>עתיק וירושלם תכביא</p>
---	---

תקון לגאולה האמתית

מפעם הרבנים הגאונים מאיר דארעא קרישא

ידוע לכל כי ספר הוזהר של רבנא האלה, אור העלמות הנהיגים והתחונתים הנאמס עליו זה הירש מדיש הרצין סרניו ספלות הנבחר אסור וירית אסות סרבי שעתת תליו ותי' וכו' (מסר ר' ע"ג) הוא עשרה רשעים והגאונים, ר' עש"י דיעא אשר ודענו בקב"ה לאלפי אלפים ורובי רבבת עלמות עוברות כין וסמיה ארבעים והשכלים הויהת הקדוש מקום כרתי אש אכילה אש על קל ונשמה וקל לפני הקב"ה וסמיה כיו ונבנה את עלמות הירשים מודע על עלמא.

פנק ידו מה שכתב הנאן וירא לוח. לימוד הוזהר מרחם על כל לבו אפרו ולא ידע מאי קאמר, הריב, כמא מלך" (ירושל על תיקון ס"ג) אשר ידוע הוזהר בנדימא בנה עלמות עליונים. עד אשר אליהו ו' לרבי שמעון כרמי ארמיא.

ירפיקון מן נלוחא כר אנתליא כרמי ארמיא.

יעשו כהני מרקיט מאה המה ידתי דרעהו מפר המהו כאלין לא כירן נסח (ל"ג) כי הלוהו בספר הוזהר לא יכבול חבלי מסית) ובגן וישראל ברהמי.

עד בקב"ה קעב. קעב לשון משח רבינו לרבי שמעון, והמשכלים והמסוללים יאסון ר' שמעון ותרמיא ידירי כי אנתבשו למעבר האר הנהא ורשעה אנתבשו לון ארמיא עסקה ולכל נשחיתו דמיתבא לאנתא כתיבה ולכל מלואיו. כמאבימי אנתבשו שכל וקול על מלא ידיר רש' לכל שמה קרישין וכל תרין וכל כניוין לנלוא קין רזין מפרין דלא אנתבשו רש' לנלוא קין פי רשעי ודא רשעא משיחא.

מרתם מן האמרי ו' המאלת חלול. למעבר הוזהר, ונתת כנבית מה ענט בעל מלא לימוד חזקתו אנתו כרובי הוזהר חזקתו המסבל חלול רבי דרין וישראל חלול חזקתו הרב תרמיא ויעא חלול חזקתם ערתינו קעילת חל לא ינעו עמיה כניו ידו מלאכי חרין ומאכל בן לאיא רבי ורין ומאכל חלול חזקתו כניוין מן שילש' למחשבו כהו ידעיהו שחיתים ומשחיתו חתיהו כי עבד קדוש מלה קין ואנתנו לא נעשש חותיה לא עלתה למחלתי, אין מודו בשמי: ולא עלתה ארמה לבסנתו ומרקיט ביה מקדשו, אוי כהו פי פנה ונהם סגל' ערב וכל כל הקסיס

י"ג עוס עתיקת

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר - שנת תרפ"א

כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות ומונתא וחרבה וזבה מעלמא, והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל "תקון לגאולה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא" הנז"ל לשקוד על לימוד הזוהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים, ע"כ אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בכדי גמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבע"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד, סיום זוהר אחד, לעילוי מזל עם ישראל, ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכון בטח ונראה בנחמת ציון אכ"ה. ירושלים ת"ו בש"א לחדש אייר שנת תפא"ר לפ"ק.

קודם הלימוד יאמרו: הרי אנחנו לומדים בספר הזוהר הקדוש לעילוי שכנית עוזנו ולהרים קרן מזל ישראל ולסתום פי כל הצרים אותנו עליונים ותחתונים ולהחזיר העטרה ליושנה ויאמר די לצרותינו וישראל ישכון בטח אמון כ"ה.

ע"ד תועלת ונחיצות הלימוד הקדוש של הזוהר הקדוש התיקונים כבר כתבתי בזה שנה שעברה השי"ת ברחמי יתן התעוררות תשובה מלעילא בלב עמנו ישראל וזכה לראות בישועה קרובה כעתית לב נפש המחפה. הק' יוסף חיים זאננפעלד רב ואב"ד לקהלת האשכנזים בעה"ק ירושלים תוב"א

כבר אמרו חז"ל שלמדו תורה היא שקולה כנגד כל המצות אשרי הוזהר להיות עמלו בתורה הן בגולה הן בנסתר בספר זוה"ק והתיקונים. וכדאי הוא רשב"י התנא האלקי זיע"א לפטור את כל העולם כולו מן הדין ולקרב את הגאולה ויעינינו תחייה בהגלות גלות אור ה' ומלאה הארץ דעה את ה' בבא גא' וישראל נשע בה' תשועת עולמים בעגלא ובקורב

ובעה"ח יום פסח שני תרפ"א בא ס"ט יפרח כשורשה לפ"ק הצבי יעקב מאיר ס"ט ראשון לציון וראש הרבנים בא"י

נאם יצחק ירוחם בהגאון החסיד מוהר"ר משה יהושע יהודא ליב זצ"ל דיסקין

תקון לגאולת האמתית - מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבול צער חבלי משיח, אשר על כן אנחנו חכמי ורבני עיר הקודש ירושלים ת"ו ובתי דינים נתעוררו ליסוד למוד הזוהר בארץ ובחוץ לארץ בכדי לגמור הספר הזוהר ויהיה הסיום בכ"ה אלול הבע"ט יום בריאת העולם, וילמדו הזוהר והתיקונים אלף פעמים בסוד האלף לך שלמה. ולכן אנחנו קוראים לכם אחינו חכמים רבנים, סוחרים בעלי בתים בעלי מלאכות חזקו ואמצו לקחת חלק עמנו, והחלש יאמר גבור אנו זכו והתחברו בחברה הזאת וכל אחד יחטוף חלק מהזוהר ובשעת הפנאי ובין הדבקים ללמוד איזה עלין כפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנהלים בין בארץ בין בחו"ל אשרים ישראל דעו מי מטרה אתכם אביכם שבשמים, דעו כל מלה ומלה נעשית אלף אלפין ורבי רבון עולמות עליונים בשמים כנוכר בהקדמת אור החמה.

לון רזין טמירין כל שם בדרגא דייליה, ורשותא יתב לעשר ספירין לגלאה לון רזין טמירין דלא אתייהב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא. המורם מן האמור כי הגאולה תלויה בלימוד הזוהר.

ועתה נכתוב מה גורם בעולם בטול לימוד הזוהר, ונקח אותו מדברי הרב הגדול המקובל האלהי רבי חיים ויטאל זלה"ה תלמיד הרב האר"י זיע"א הכתוב בהקדמת שער ההקדמות, וז"ל אני הצעיר בעיר הדל באלפי חיים ויטאל בן לא"ה הרב יוסף ויטאל זלה"ה בהיותי בן שלשים לכח תשש כחי וישבתי משתומם ומחשבותי תמהים כי עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו תרופה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לבשרינו, ולא עלתה ארוכה למכתנו, ולחרבן בית מקדשנו, אוי לנו כי פנה היום וגם נטו צללי ערב וכלו כל הקצים ועדיין בן דוד לא בא. ואתנה את פני לחקור ולדעת מה זה ועל מה זה נתארך קצינו וגלותינו ומדוע לא בא בן ישי? ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי, מטאמבר אחד הובא בספר התיקונים תקון לו' וז"ל תנינא כתיב רוח אלהים מרחפת וכי' והיא אומרת מה אקרא וכי' ובהוא זמנא וכי' ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב דא הוא רוחו של משיח ווי לון דגרמי דיזיל ליה מן עלמא ולא בען לאשתדלא בחכמת הקבלה (ר"ל לימוד הזוהר) וגרמי ענייתה וחרבא וזבה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאשתלק דא הוא רוחו של משיח כמה דאתמר ואיער רוח"ק רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' ע"כ.

הרי כי לימוד הזוהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישכון

ידוע לכל כי ספר הזוהר של התנא האלהי, אור העולמות העליונים והתחתונים הנאמר עליו זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות ובגמרא אמרו דייליה אימיה רבי שמעון תליד ותי לא לא תיליד (מכות י"ז ע"ב) הוא עטרת ראשינו ותפארתנו, הרשב"י זיע"א אשר תורתו בוקעת לאלפי אלפים ורבי רבבת עולמות ועוברת בין שרפים ואופנים וחסמלים וחיות הקודש מקום נהרי יש אש וסוכת אש עד קול דממה דקה לפני הקב"ה ויחמל בה ובונה בה עולמות חדשים ומרחם על עלמא.

פוק חזי מה שכתב הגאון חיד"א זלה"ה, לימוד הזוהר מרומם על כל למוד אפילו דלא ידע מאי קאמר.

והרב "כסא מלך" (פירוש על תיקון מ"א) אמר לימוד הזוהר בגירסא בונה עולמות עליונים.

עוד אמר אליהו ז"ל לרבי שמעון בהאי ספר הזוהר יתפרקון מן גולתא כד אתגליא בדרא בתראה.

עוד בדרך קצ"ד ע"ב לשון משה רבינו לרבי שמעון, והמשכילים יזיהירו כוזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר באלין לא צריך נסיון (ר"ל כי הלומד בספר הזוהר לא יסבול חבלי משיח) ובגין דישאל עתדין למטעם איתנא דחיי דא הוא ספר הזוהר יפקון ביה מלגולא ברחמי.

עוד בהקדמת התיקונים "המשכילים יזיהירו כוזהר הרקיע" וגוי' והמשכילים אינון ר' שמעון וחרביא יזיהירו כד אתנכשו למעבד האי חבורא רשותא אתייהב להון ואליהו עמהו ולכל שבתא דמתבתא לאחתא בנייהו ולכל מלאכיא, באתכסייא ובארח שכל ועלת על כולא יתב רשו לכל שמהן קדישין וכל הוויין וכל כנויין לגלאה

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום רבים ושואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות השם יצילנו.

עיקר הכל כידוע מדברי חז"ל: חובה קדושה על כל אחד ואחד למהר ולפשפש במעשיו ולעשות תשובה מעומק ליבו ולהרבות בלימוד התורה, ובפרט לימוד ההלכה שידע לקיים מצוות השם בכל דקדוקיהם וכן במצוות שבין אדם לחבירו להרבות בתפילה ובתחינה לבורא עולם שיחיש לגואלינו ויאמר לצרותינו די.

כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) ובכדאי הוא רבי שמעון לסמור עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרוא מספר דפים בספר הזוהר הקדוש להצלת כלל ישראל ולקירוב הגאולה.

עוד יש לעורר על ענין נשגב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזירות קשות מעם ישראל ולבטל המוות והמגיפות, והיא אמירת פרשת הקטורת כנודע בספר הזוה"ק (פר' ויקהל ר"ח), וכל האומרה לא ינוק כל אותו היום ומשפיע ברכה וישועה לעם ישראל, ובפרט אם יאמרו סדר פרשת הקטורת במנין בארבע כנפות הארץ ובכל עיר ועיר יתבטלו בס"ד הגזירות וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בזוהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב).

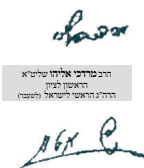
מומלץ ביותר לקרוא את סדר פרשת הקטורת כפי הסדר שתיקן הרב יהודא פתיה צוק"ל זע"א

ויהי רצון שנזכה לגאולה הקרובה בקרוב ממש וכל הישועות אמון ואמן.

בברכה ובתפילה לשלום עם ישראל

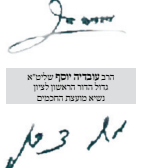
הרה"ג יודאן מיטל איינהייב ז"ל
רה"ק שניי טעמים
רה"ק המקובלים והאשכנזים

הרה"ג שבתי אצקו ז"ל
רה"ק האשתי הסבה

רה"ק מ"ק יצחק ברוך ז"ל ז"ל
רה"ק המקובלים ונחלת יצחק
מנטריו ונחלת יצחק

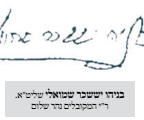
הרב שמואל יוסף שליט"א
מה"ס הזוהר האשתי (ר"ח)
נשיא מועצת הרבנים

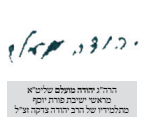
הרה"ג מנחם מנחם שליט"א
רה"ק בני ציון

הרה"ג ראובן אלבו שליט"א
רה"ק אור החיים

מורה יששכר שמואל שליט"א
רה"ק המקובלים ונחלת יצחק

הרה"ג יהודה מנחם שליט"א
ראש ישיבת נחלת יצחק
מנטריו של הרב יהודה יצחק ז"ל

הרב יהודה יצחק ז"ל
אביו של הרה"ג מנחם יצחק שליט"א
רה"ק פורת יוסף

הרב שמואל יוסף שליט"א
מה"ס הזוהר הראשון לעיון
נשיא מועצת הרבנים

הרה"ג יודאן מיטל איינהייב ז"ל
רה"ק שניי טעמים
רה"ק המקובלים והאשכנזים

הרה"ג שבתי אצקו ז"ל
רה"ק האשתי הסבה

רה"ק מ"ק יצחק ברוך ז"ל ז"ל
רה"ק המקובלים ונחלת יצחק
מנטריו ונחלת יצחק

הרה"ג ראובן אלבו שליט"א
רה"ק אור החיים

מורה יששכר שמואל שליט"א
רה"ק המקובלים ונחלת יצחק

הרב מנחם אלפר שליט"א
הראשון בענין
הרה"ג והאשתי (לשכני)

הרה"ג מנחם מנחם שליט"א
רה"ק בני ציון

הרה"ג יהודה מנחם שליט"א
ראש ישיבת נחלת יצחק
מנטריו של הרב יהודה יצחק ז"ל

הסכמת רבי יוסף היים זוננפלד זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

האמת אגיד, שאני יודע מך ערכי כי אפילו בפשט איני כדאי ליתן הסכמה, וכל שכן בדבר שלא בי הוא, אבל כולי עלמא מכירים את כבוד... הכהן הגדול בלימוד הקבלה ומפורסם שמו... אחד מיקירי ירושלים והכמיה העוסק בתורה לשמה ומגלה צפונייה, הלא הוא האי גברא רבא ויקירא ידידי הוא הקשור במוסרות לבבי... בירתו הקודמתו כבוד קדושת הרב הגאון רבי יהודה לייב אשלג שליט"א... ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים שכל ברכותיו יתקיימו ובעזרת השם המחכה לישועה קרובה.

הסכמת רבי אליהו לאפיאן זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנני להביא לפניכם שאבי הגאון הצדיק (רבי אליהו לאפיאן) זכר צדיק לברכה שאחר שזכה ללמוד תורת הח"ן והגיע למעלות רמות כידוע לכל, וכשהגיעו ספרי בעל הסולם לידי עסק ועמל בהם בכל כוחו, והפליג בשבחם ואמר שזו השיטה נכונה והאמיתית ומביאה את האדם לדביקות בהשם, ולהבין את כל דברי האר"י הקדוש זכותו יגן עלינו אמן, וכדאי לעסוק בה כי הוא מסביר כל דבר בטוב טעם השווה לכל נפש.

הסכמת המקובל רבי יצחק כדורי זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנה באו לפני תלמידי כבוד קדושת האדמו"ר הרב ברוך שלום הלוי אשלג זכר צדיק לברכה ובידם תכריך כתביו. ביאורים על תורת האר"י הקדוש ובתורת אביו איש האלוקים מרן בעל הסולם על הזוהר הקדוש וכבר הסכימו צדיקי וגאוני ארץ מן הדור הקודם על תורתו המהורה לשם שמים של שר בית הזוהר קודש הקדשים כבוד קדושת אדמו"ר הרב יהודה לייב הלוי אשלג זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא זכותו יגן עלינו, כי חזו נמוחה יחידות מפעליו, אשר מתוך התגלות רוח השם עליו השכיח להוציא מאפילה לאורה את מאור התורה הזוהר הקדוש וכתבי האר"י הקדוש, ושמחה ירדה לעולם כביום נתינת התורה ממש. ואורו הקדוש יאיר דרכנו נמוחה היאך הדרך לתקן עצמנו ולכוונן צעדנו לקראת ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הסכמת חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

הנה הגיש לפנינו הרב הצדיק רבי דניאל פריש שליט"א הסכמות מרבנים הגאונים הצדיקים גדולי ירושלים מדור הקודם משנת תרצ"א וכו' שביקשו לפרסם גדולת לימוד הזוהר הקדוש, ולבקש מבני תורה וכו' שכל מי שאפשר לו ישתדל ללמוד דף זוהר בכל יום בלי נדר.

ועתה קם והתעורר הרב הנוכר לעיל, וברצונו לעשות ולסדר לוח יומי ללימוד דף זוהר בכל יום, לפי דפוס ווילנא, וביקש הסכמה מאתנו על כך.

וראינו כי בשעתו חתמו על קריאה קדושה למען הפצת רעיון הקדוש הנוכר לעיל, כבוד קדושת מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זכר צדיק וקדוש לברכה הגאב"ד דפה עיר הקודש תבנה ותכונן, ואתנו עמו חבל נביאים גדולי ישראל זכרונם צדיקים וקדושים לברכה וזכותם יגן עלינו וגם הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק של עדתינו זכרונם צדיקים לברכה וחתמו בקריאות קודש על כך בניסן תרצ"א.

וברעיא מהימנא קדישא (פרשת נשא דף קנד:) כבר הביא ואמר ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילני דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ובתיקונים (דף מ') איתא: ובדרא בתראי בסוף יומיא בגיניא וקראתם דרור בארץ וכו'.

והנה בעת כזאת שעת צרה היא ליעקב בגשמיות וברוחניות ברחבי ארץ הקודש תבנה ותכונן ובתפוצות ישראל בארצות פזורנו, עיינו נשואות לאבינו שבשמים שיתעוררו רחמיו על שארית פליטתינו, ושומר ישראל ישמור שארית ישראל וכו', ושנוכה לראות בקרוב בתגלות כבוד שמו יתברך על עמו ארצו ונחלתו ובכל העולם ובישועת השם בביאת משיח צדקינו וברמים גדולים יקבצנו מארבע כנפות הארץ לארצינו.

דבר גדול מאוד הוא להנהיג כנוכר לעיל, והוא כתרס בפני הפרועניות ולבטל גזירות קשות וכו' ולהשפיע שפע קודש על עם הקודש, ואשרי המקיימים כן בכל יום.

... לכן מן הראוי שיהא הזוהר הקדוש הזה בכל בתי ישראל, למען ירוץ הקורא בו שיבין כל מלה ויזכו ללמוד כנוכר לעיל בקדושה ובטהרה ובדחילו וברחימו בסייעתא דשמיא.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכל ישראל להיושע בכלל ובפרט שנוכה בקרוב לראות בישועתן שמחתן ונחמתן של ישראל בביאת גואל צדק ברחמים גדולים במהרה בימינו אמן, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן

(הסכמת הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב, הרב ישראל יעקב פריש זכר צדיק לברכה, הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישראל משה דושינסקיא זכר צדיק לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב משה שטי רנבוך שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א - לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" מנוקד

עלה בדעתו להוסיף מהדורא חדשה על פי בקשת רבים מאחינו בני ישראל ולהדפיס הספר הזוהר בניקוד מלא, כנודע גדל התועלת בזה לאלו האומרים הזוהר הקדוש המסוגל לטהרת הנשמה, ואינם יודעים לקרות בלא ניקוד.

וכבר בדורות שלפנינו נדפס הזוהר הקדוש כמה פעמים עם ניקוד בדפוסי ליוורנו ולהלאה, וכבר הסכימו גם הגאון הקדוש הרב משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא גאב"ד פה עיר הקודש, ויבדל לחיים טובים הגאון רבי אברהם דוד הורוויץ חבר הבית דין צדק דפה עיר הקודש ירושלים, על הדפסת התיקוני זוהר בניקוד מלא.

ועל כן לפעלא טבא אמינא יישר, והעוסקים בו יזכו לשלומים כמי נהר, ובפרט בדורינו שכלל ישראל זקוקים לרחמי שמים מרובים, וכבר הובטחנו שעסק הזוהר הקדוש מסוגל לדור אחרון כדברי הרעיא מהימנא (פרשת נשא קכד:): "כי בזכות זוהר דא יפקון מגלותא ברחמי" אמון.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכל ישראל להיושע בכלל ובפרט שנזכה בקרוב לראות בגאולתן וישועתן ונחמתן של ישראל בביאת גואל צדק ברחמים גדולים, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמון.

(הסכמת הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד: הרב יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים שליט"א, הרב משה שטרנבוך ראב"ד ירושלים שליט"א. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה - לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי משה אריה פריינד זצ"ל

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

נודע בשערים גדול מעלת אמירת תיקוני זוהר אשר היא מוכך הנפש ובפרט בימי חודש אלול, ומובא בהקדמת כסא מלך שאמירת התיקונים גרידא אפילו בלי הבנה הוא תיקון הנפש גדול וכעין זה מובא בספרי תלמידי הבעל שם טוב... וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי יצחק יעקב ווייס זצ"ל

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

ויבואו רבים וכן שלימים ויהנו מנופת צוף דברי הזוהר הקדוש כי נעמו, ונזכה להבטחת אליהו הנביא איש מבשר טוב (זוהר חלק ג' קכד): ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי יצחק יעקב ווייס זכר צדיק לברכה)

לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי יוסף ליברמן שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

בלי ספק שחיבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתיקוני זוהר, וכלי נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמוד בו את כל תיקוני זוהר, ובוודאי כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חיבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת דקדושה, ויקויים בנו מאמר הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (חלק ג' קכד): עתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מגלותא ברחמי. (הסכמת הגאון הצדיק רבי יוסף ליברמן שליט"א ראש מתיבתא כולל שומרי החומות, לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

גם אני מצטרף בהדייהו לחזקו ולאמצו, ויהיו דבריו נחת רוח להקדוש ברוך הוא ויעשו רושם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסכמת הגאון הצדיק פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי רפאל בלום שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

אשרי חלקו שזיכיהו מן השמים להגדיל תורה ולהאדירה בביאור נפלא, חמיד ורגיג אשר יהיה לתועלת עם סגולה בעזרת השם, ותרב הדעת שנפתחו שערים ללמוד וללמוד גם לפשוטים כמונו ושכרו רב בלי ערך – וכאשר מפורש יוצא מדברי הזוהר הקדוש שהעתיק בהקדמתו, שבזכות לימוד הזוהר הקדוש יעזור לנו הקדוש ברוך הוא למיפק מן גלותא. (הסכמת הגאון הקדוש מקאשווי רבי רפאל בלום זכותו יגן עלינו אמן)

לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

נדפס בלוח עמוד היומי על ידי "מרכז מתוק מדבש" ע"י הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זצ"ל

רבי יחיאל פישל אייזנבאך זצ"ל

הנני בזה בקריאה קדושה מעומקא דליבא... ולהנהיג לימוד עמוד היומי בספר הזוהר... - ועל ידי הפצת לימוד הזוהר בכל תפוצות ישראל, נזכה לסוף וקץ לכל צרותינו תחילה וראש לפדיון נפשינו ולהיוושע בישועת עולמים. (הגאון הצדיק המקובל רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק לברכה ראש מתי" בתא שער השמים)

רבי דניאל פריש זצ"ל

ראוי לקבוע לייסד שיעור קבוע בסייעתא דשמיא בספרא קדישא הדין (ספר הזוהר) מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתרים בפני הפורענות לבטל גזירות קשות וחולאים רעים, ולהשפיע שפע קודש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די. (הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לבי רכה)

רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א

ואקרא בקול גדול לבני תורה ויראי השם, לקבוע לימוד של עמוד יומי בספר הזוהר הקדוש חק ולא יעבור, כדי לטהר את הנפש ולהחיש את גאולתינו ופדות נפשינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א)

רבי יעקב משה הלל שליט"א

ידוע ומפורסם גודל ערך הלימוד בסתרי תורה ופירט בדורות אלו האחרונים אשר בסגולת העסק בהם תבוא הגאולה וכהבטחת הרשב"י (רעיא מהימנא נשא קב"ד): דבדא יפקון מן גלותא וברחמי.

ויש בהשתדלות זו שהיא בדרך האמת לאנשי האמת ללמדם תורת האמת, משקל מכריע לזכות כנגד פורצי הדור שנתרבו בעונותינו הרבים בימינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב משה הלל שליט"א ראש מתיבתא אהבת שלום)

רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה העניק השם יתברך ברוב חסדיו לעמנו עם סגולה, והוא ספר הזוהר הקדוש שנתחבר בקדושה עליונה על ידי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן.

וידוע ומפורסם בספרים הקדושים שביזכות הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש מובטח לנו שנוכה וניגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן... לאור זאת, ומתוך צפייה אמיתית לביאת משיח צדקינו. החלטנו להקים את עמותת "היכלא דרשב"י" אשר תופעל ללא כל מטרת רווח ואשר שמה לה מטרה אחת ויחידה לקרב את גאולת ישראל ברחמים ולבטל כל גזירות קשות מעם ישראל וזאת בעיקר על ידי הפצת הזוהר הקדוש ומעלותו הגדולה...

חלוקת הזוהר הקדוש ל-50 חוברות - שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בספר הזוהר הקדוש ולסיימו בסייעתא דשמיא בניקל במשך שנה - חלוקת תיקוני הזוהר ב-8 חוברות מחולק ל-40 יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי לסיים את ספר תיקוני הזוהר בימי הרחמים והסליחות כנהוג.

וכעת זיכנו השם יתברך ברחמיו וברוב חסדיו למתנת חנם, להיות שליחים של בית ישראל, ולהוציא לאור את ספר הזוהר הקדוש במהדורה נפלאה ומיוחדת המחולקת לחמישים חוברות כנגד שבתות השנה ובחלוקה פנימית לשבעת ימי השבוע כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בספר הזוהר הקדוש ולסיימו בסייעתא דשמיא בניקל במשך שנה.

כמו כן הוספנו למהדורה זו את ספר תיקוני הזוהר בשמונה חוברות מחולק בחלוקה פנימית לארבעים יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי להקל על הציבור הלומדים המעוניינים לסיים את ספר תיקוני הזוהר בימי הרחמים והסליחות כנהוג.

(מתוך הקדמת הגאון הצדיק המקובל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א
לספריו הקדושים "זוהר הקדוש המחולק" יוצא לאור על ידי היכלא דרשב"י י-ם)

הרב מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון ואזור מרום הגליל
טל: 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שבט תש"ע

ביבמות (צו ע"א) בכורות (לא ע"ב) דאמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר כאלו אני חי. ורש"י שם בבכורות וזה לשונו: והנאה הוא לו שדומה כחי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפתותיו דובבות בעולם הבא. ואמרתי לפרש תוכן של "שפתותיו דובבות", מזה המשמעות ומה הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששניהם אחד, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתו כבקשתו "למדו תורתו" [גטין ס"ז] ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכוחו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטור את כל העולם מן הדין. וכמבואר בזוהר הקדוש (ח"ג דקכ"ח) וזה לשונו: אנן קיומי עלמין, דעלמא מתברך בגינן.

על כן בואו ונחזיק טובה להרה"צ רבי שלום יהודה גראס, כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א, שזוכה ומזכה רבים בהשתדלותו יומם ולילה להפיץ "אור הזוהר" ולהלהיב את ליבות בני ישראל קדושים, לעסוק וללמוד תמידין כסדרן את תורת הרשב"י בזוהר הקדוש, ומלבד גודל ההתעוררות שנשמת בני ישראל מקבלים על ידי למוד זוהר הקדוש להתקרב להקב"ה באמונה שלמה ולתשובה שלמה באמת, להטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, זוכים גם לעורר התנא הקדוש הרשב"י שימליץ טוב בעדנו לפטר אותנו מן הדין, ויגולו עלינו מדת הרחמים, שנזכה לגאולה שלימה במהרה, אמנן כן יהי רצון.

כה דברי ידידו עוז מוקירו כערכו הרמה
מברכו בהצלחה גדולה בעבודתו הקדושה הנ"ל
מאיר שטרן

הרב אברהם-מרדכי יצחקי

רב מקומי מושב פורת. טלפון: 09-7963061. כתובת מושב פורת ד.ג. לב השרון

בס"ד. לסדר שבט, שנת "יצוה ה' ה'תש"ע, והיינו "קבלה ה'תש"ע" – גי' הזוה"ר הקדו"ש.

המלצה זכרחה

לכת"ר הגה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א

האדמו"ר מאלמין מוכה הרבים, בית המדרש "עטרת ישעיה" ק"ק רמת בית שמש.

ישמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ויגל לבי בראותי את המפעל הכביר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזוהר העולמי" – לזכות את הרבים במי-עדן דברי הזוהר הקדוש מתורת רבי שמעון בר יוחאי, זכותו תעמוד לנו ולכל בית ישראל אכ"י. הנה נודע בשערים גודל מעלת וחשיבות לימוד חכמת הקבלה, **כמאמר רשב"י זיע"א בזה"ק** (בהעלותך קנ"א): "המשכילים יבינו אינון מארי קבלה דאתמר בהון והמשכילים יזחירו כוזה הרקיע, אילין אינון דקא משתדלין כוזה דא דאתקרי ספר הזהר דאינו כתיבת נח דמתכנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקיים כל הבן הילוד היאורה תשליכוה ודא אורה דספרא דא". ודברי גאון עזונו המקובל האלהי **רבי יוסף חיים בן איש חי זיע"א** (בראש ספרו דעת ותבונה): "ישמע השומע ויבין המשכל את אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל הקודש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה". ועוד מפורשים **דברי הרעיא מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י** (זוהר נשא, ח"ג דף קכד, א): "המשכילים יזחירו כוזה הרקיע, בהאי חבורא זילך, דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באלין לא צריך ניסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי...". וכי'. והם דברי מורנו ורבנו קדוש ישראל הרש"ש זיע"א אשר מסר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א טרם עליית נשמתו לגנוי מרומים. גם נודעו דברי חכמי הדורות במעלה הרבה של הלימוד בוה"ק ותורת ח"ן שהם יזכר לנשמה, ואמרו כי כל ההשגה הראויה בתורה מתחילה בלימוד הזוה"ק וסתי תורה ורק אח"כ יבין שמועה במה שנגלה. לפיכך הרבו לחזק לקרוא בוהר הקדוש ואפילו בגירסא, ואע"פ שלא יבין נשמתו בוודאי תבין לו, ובלבד שיהא ביראת שמים וטהרת הלב והגוף.

וב"ה יזכנו השי"ת ללמוד וללמד בספר הזוהר הקדוש זה כמה שנים רבות, ובכל מוצאי שבת קודש זוכים להסתופף עם למעלה מחמש מאות לומדים קבועים בבית מדרשינו "ידוד המלך" מושב פורת, מלבד שיעורי ח"ן בלילות השבוע. עוד נודע מנהגינו בחבורא קדישא אשר מקבלים על עצמם מידי חודש בחודשו לימוד דף ליום בכל חלקי הזוה"ק ובסמוך לר"ח עורכים סיום ביומא טבא לרבנן ותלמידיהון.

וכבר זכה כתי"ר להפיק בהמון את ספרו "אור הזוהר" סובב ומקיף על מעלת הספר הקדוש, ומעלת הרשב"י זיע"א וזכות הלימוד בו. ועוד הדפיס את הספר הקדוש "תיקוני הזוהר" וחילקו לשטי"ה ימי השנה למען יהגו בו הגורסים והלומדים דף ליום ויעלה להם לשנה תמימה. וכן את יוזמתו הברוכה בעידוד שיעורי "אור הרשב"י" ללימוד הזוהר הקדוש בכל מקום ויישוב, ומה שהיה לפני כחודשיים כ-180 שיעורים עלה והתרבה כיום למניין למעלה מ-550 שיעורים שהתקבלו בכל מקום. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הזוהר" המחזקים ומקשרים את הלומדים להיות עם אחד. ועתה עלה ונתעלה להוסיף חילים ולהדפיס מהדורת הזוהר הקדוש ולהפיצו בהמון בית ישראל.

"אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותיי יום יום". דבר גדול הוא לזכות הרבים בוה"ק, וסגולתו רמה ועליונה לחזק לבבות המוני בית ישראל ולבטל גזירות. ונתפרסמו דברי מורנו ורבנו המקובל האלהי הרב מרדכי שרעבי זיע"א, כי לימוד הזוהר הקדוש וקבלה שעה אחת בשבת שווה ללימוד 75 שנים בימות החול! ומנין "הזוהר הקדוש" הוא גי' "תורה חביבה", ומנין "בן דוד משיח צדקך", "הי עליון על כל הארץ", "ויתבוננו חסדי ה'", "ומעשה דינו כוננהו". ובפרט בשנה הזו – ה'תש"ע – כמנין "אור חדש על ציון". ישוטטו רבים ותרבה הדעת כמים לים מכסים בכל פר"ס התורה.

ואפריון נמטייה להאי גבאי רבא ויקירא רה"ג מעזו ומגדול מוכה הרבים, אשר אותה נפשו לפעול גדולות ונצורות מזיו קדוש הזוהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא איישר חיליה לאורייתא באשר ה' אתו. והנהו לברך מבורך שחפץ ה' בידו יצלח. תרב גדולתו, יפוצו מעיינותיו חוצה להגדיל פר"ס התורה ולהאדירה.

ונוכה כולנו בס"ד שכל לימודינו יהא להקים שכינתא מגלותא בקרוב, אם הבנים שמחה, במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה,
אברהם מרדכי יצחקי
החונה פה פורת

בית המדרש מורשת התורה

רח' העצמאות 30 בנימינה

בס"ד. לסדר ממלכת כהנים וגוי קדוש ה'תשי"ע

מזמור לתודה

לכת"ר והדר

הגה"צ רבי שלום יהודה גראס כ"ק האדמו"ר מאלמין שליט"א

מקים עולה של תורה ב"מפעל הזוהר העולמי"

נועם השי"ת בישועתו.

"זה היום עשה ה' נגילה ושמחה בו", לראות פלאות שעושה כת"ר במפעלו הכביר אשר ידן עשתה, להגדיל תורה ולהאדירה לזכות עם ישראל קדושים, לטעום מנהר יוצא מעדן הזוהר הקדוש, אשר כונן מרנא ורבנא רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

הנה זכה כת"ר וזיכה בעשרות חיבוריו היקרים, הן בענייני קדושת כשרות המאכלים והן בענייני טהרת הנר"ן שבאדם הערוכים כשולחן הפנים בעניינים רבים. וכביר ידו מצאה בהקמה וחיוזק שיעורי "אור הרשב"י" לקבוע לימודים בזה"ק בכל רחבי הארץ, ובי"ה התרבו לכמה מאות. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הזוהר" המחזקים ומקשרים את הלומדים להיות עם אחד. והגדיל תורה בספרו "אור הזוהר" המקיף באלפיו ממקורות כל גדולי ישראל שדברו בשבחי הרשב"י זיע"א ומעלת הזוהר הקדוש והזכות הרבה מאוד לכל ההוגה בו. וזכה גם להדפיס את הספר הקדוש "תיקוני הזוהר" המחולק לימי השנה ללמוד בו דף ליום.

וידועים ומפורסמים דברי הזוה"ק, כי בהאי ספרא יפקון עם ישראל מגלותא ברחמים מהרה (נשא קכד:). ולפיכך עמל בהם מרנא האר"י החי, ובוה הלשון ממש התפרסמו דברי רבנו הרש"ש זיע"א שאמר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א ברגעי הקודש טרם עליית נשמתו: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחירות, ובלמוד זה תלויים גאולתנו וביאת משיח צדקנו" (ספר הרש"ש).

וב"ה זיכנו השי"ת לקבוע עצמנו בחבורת קהילתנו הי"ו לקרא בזה"ק כמידת נשמתנו, ומידי שבת קודש אנו לומדים בקביעות דף לאחד בתיקוני-הזוהר בבחינת נר לאחד נר למאה, ועוד מרחיבים לימוד בספר אור-הזוהר, ובמוצאי שבת קודש זוכים להסתופף בשיעורו השבועי הגדול בזה"ק של מו"ר המקובל הרב אברהם מרדכי יצחקי שליט"א הרב מפורט. מלבד מה שגם בימי שבוע אנו מוסיפים לימוד בלימוד היומי ובשיעורי הקהילה.

ושמחה רבה שמחנו להיוודע כי כת"ר עומד להדפיס עוד את כל חלקי הזוה"ק ולהפיצם בשוה לכל נפש יהודי, ועוד את חיבורו החדש על גדולי ישראל והזוהר הקדוש, ומי יתן ויוסיף חילים גם לחדש חיבוריו הראשונים וזכה בהם ללמוד וללמד ולקיים דברי תורת ה' באהבה.

ובאמת קטונתי מכל החסידים, ובקשתנו רק להתקרב אל הקודש כצעירי התלמידים המתחילים, להודות ולהלל ולשבח להשי"ת על שזכינו לכל זה בדורותינו.

וממקור הברכות יבורך כת"ר שליט"א על כל העידוד והחיוזק להעמדת התורה והנחלתה לרבים, וחיוזק לבבות רבים המתעוררים בכל זה ומתקרבים לאבינו שבשמים, ובודאי מאיר תיקון גדול בעליונים ובתחתונים לפעול ישועות בקרב הארץ. יבורך כת"ר שליט"א וזכות הרשב"י וזכות הזוה"ק וזכות הרבים עומדת לבריאות גופא ונוראה מעליא, להרבות חילו בתורה ובתלמידים ובכל המפעל הגדול.

ונוכה כולנו מהרה לאור חדש על ציון יאיר, ויתקיימו בנו דברי הזוה"ק לאקמא שכנתא מגלותא ברחמי, ולעלויו שכנת עוזנו, ומהרה תחזינה עיננו בשוש ה' ציון, בביאת הגואל ובבנין אריאל בב"א.

ביקרא זוהר אורייתא

משה עמאל
 ר"ה
 10/10/10

בס"ה, יום ג' לסדר "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם"
כ"ה שבט יומא דהילולא דמרנא האדמו"ר ר' ישראל סלנטר זצוקללה"ה

לכבוד הגאון הצדיק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

אחדשה"כ,

בטרם אעלה על הכתב מילים מזעיר, אמרתי ללבי לא עת לחשות עתה, וכמאמר הרשב"י ע"ה בהקדמה לאדרא, עת לעשות לה' הפרו תורתך.

וכידוע דברי קדשו של בעל ההילולא. [הגר"י סלאנטר זי"ע], דבדורנו אנו אין אפשרות להיות צדיק נסתר דהעיקר הוא זכוי הרבים, ואפילו על חשבון עליות רוחניות. ואדרבה, ידוע מאמר הגאון העצום מרנא דראשי הישיבות מוהר"ר ר' שמעון יודא הכהן שקאפ זצוקללה"ה, דכל עליתו הרוחנית היתה על ידי שנתן מעשר מזמנו לאחרים – מעשר רוחני – וכנראה שגם בזה מובטח עשר בשביל שתתעשר, כמובא בהקדמה לספרו שערי ישר עיי"ש.

אשר על כן, כעת יאמר ליהודא וישראל, אור כגבר והחליץ חושים, כי לא עת מחשים.

בעת אשר קול דודי דופק בגעגועים, הוא קודשא בריך הוא, להעלות מבור את השכינה הקדושה אשר היא בגלות עתה עם כנסת ישראל.

יהיו לרצון אמרי פי בעזרת צורי וגואלי.

וראוי לפתח בדברי רבי שמעון בר יוחאי ע"ה בתקונים תקון כ"א דף ג"ו:

ביה זימנא וינה יכד אל ירפתי הספינה דא שכינתא מתאה, פירושי: שפאָשר ישׂראל יורדים, השכינה הקדושה יורדת עמָהּ, ועוד מאן רב החובל – ההוא דאיתמר ביה אם חבל תחבל שלמת רעה, חבל בבית ראשון תחבל בבית שני וכו', ופרש כנפיו עליהו בשבתא ויומין טבין וכו' ובגין דא קום קרא אל אלקיך דאיהי שכינתא עלאה דאיהי תיובתא דילך וכו' עיי"ש. הרי מבאר שם דמתרין פאָדס שיזנהר שלא יגרם לגלות השכינה ויא לגל אהה גבורה פכטית ובגנאי להעלותה קלית לתקון השלום]. כמו שהנה בבית ראשון ובבית שני. ועוד, יש תוספת ועליה לשכינה הקדושה בשבתות וימים טובים.

ובהמשך שם "בההוא זימנא וימן ה' דג גדול לבלע את יגרה", דא גלותא קדמאה דאתמר ביה וינה יכד אל ירפתי הספינה, ונדא הוא אנכי ארד עמך מצרימה וכו' עיי"ש דכריו ותראה נפלאות, ועוד וימן ה' דג גדול דא ס"מ, דגה דא נחש פלונית בת זוגיה, מההוא רב חובל דאיהו ערב רב דאתמר ביה וגם ערב רב, וטחול הוא שחוק הקסיל עליה אתמר כי פעם בחיק קסילים נעוה, לבלע את ינה דא נפשא וכו' עיי"ש [לפי גי' הגר"א]. ובהמשך שם ובזמנא דנפקו ישׂראל ממצרים קטיל כנזיהו סגיאין – באור שהסיגים הם הרשעים מתו במצרים, ובגלותא בתראה עתיד הקב"ה למטלא לון – באור, את הרשעים שהם הערב רב.

ובהמשך – בגנונא דא בגלותא בתראה – שיגאלו ממנה על ידי למוד – הוה"ר – ביה – כמוז – הו"ה ר"ז – שאם ילמדו בספר הזהר – דאיהו אור דפורקנא בתניתא – על ידי זה יאיר לנו הקב"ה את אור הגאולה האחרונה – לקיים פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות – שיזכו לעמק סודות התורה כמו"ש גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך – ונדא איהו כל הנו תילוד היארה תשליכהו – שילמדו את פנימיות אור התורה וכו'. ועוד שם: דבר אחר: וימן ה' דג וכו' בההוא זימנא ויאמר ה' לדג ונקא את ינה בדוחקא דראגה דלהון דוואגין מן עניותא – מהדחק הגדול שדואגים מפני העניות – מדוחקא – שדחק זה ישלים הספאה של הגלות – יפקון

מן גלותא, תנא הוא דקתיב ואת עם עני תולשיע – קשיהו פתקלית עניות (כמאחז"ל תקלה פרושה מן תפיס) אז תולשיע אותם, עיי"ש.

וכל הרוצה דבני הזוהר הקדוש שם, משתומם לראות איך הכל כמוז, שלגלות אחרונה זו דערבב רב, היא גלות דדווקא וְלַעֲנִיָּתָא.

ויש לנו עצה אחת וברורה, לרוץ לרבי שמעון בר יוחאי על ידי למוד ועסק בספר הזוהר הקדוש, שבזאת מבטיח לנו הרשב"י שנצא ברחמים מהגלות, ולא צריך נסיון [ולא נסיון של ענין]. וכידוע דברי המקבלים המהרח"ו, הרש"ש, הבעש"ט, והבן איש חי ועוד, דעתיד למוד זה להתפרסם ולהגלות, ועל ידו תגאל השכינה הקדושה ותבוא הגאולה.

ובתוך דברי גם זאת אזכיר, דברי מורנו הגאון הצדיק רבי שמואל דרוזי זצלה"ה הדרושה להאריך ימים יחיוק בעץ החיים, כלומר ילמד בתורת הסוד ובוזה יאריכו ימיו, וקבלה זו מפי מרנא רבי יאודה פתי"ה זי"ע נאמרה וכך הוה גם למעשה כמה וכמה פעמים [הובא דבריו בקונטרס זכרון].

ומעשה בחכם אחד שחלה ולא אבה לשמוע, ואכן לאחר כמה ימים שבחל"ה רח"ל.

וכל גדולי הספרדים שלבם היה רחב כאלום – השיגו כל מעלתם על ידי למוד הזוהר הקדוש תמידים כסדרם. וכידוע שכל הקהילות הק' בחאלב, עירק, מצרים מרוקו ועוד, תמיד היו חבורות חבורות שלמדו שעות בכל לילה ובכל יום בזוהר הקדוש, ובפרט בדור האחרון, בדורו של מרנא הבן איש חי זיע"א, על כל מעשה מצוה למדו עניני הזוהר הקדוש למצוה, ובכל סעודה בשבת קודש ובימים טובים, וכן באזכרות על נפטרים, למדו זוהר הקדוש סבא דמשפטים והאדרות, ובברית מילה וכל שמחה – כי זאת ידעו, שאין לנו כתורת הרשב"י לפתח הלב ולטהרת הנשמה, ולפני כל תפילה – פתח אליהו זכור לטוב [שהובא בהקדמה לתקונים]. ולכן אנו מתעוררים ומתחזקים להוסיף עוד ועוד לומדים בזוהר הקדוש, כי הוא הפותח והוא הסוגר, ועל ידי למוד הזוהר הקדוש רואים ברכה בלמוד הנגלה כידוע וכמרגש בחוש, ומתרבים חדושי תורה ונפתחים מעינות החכמה כי ממנו תוצאות חיים. כמבואר ברבי חיים ויטאל וברמח"ל והגר"א והחיד"א הק', ועיין עוד ב"אור הזוהר" באריכות.

ואחר כל זאת – הנה זכינו בדבורנו אנו יש מפעל כביר ועצום – "מפעל הזוהר העולמי" – שמפיץ ומגלה את הלמוד הק' הזה, והעומד בראשו כבוד קדשת האדמו"ר הגה"צ מהאלמין שליט"א.

אשר מצוה להתחזק ולהתחבר לקדוש, להפיץ ולהרבות עוד חילים לקדושה. וביודעני שהאדמו"ר שליט"א הידוע ברוב חברויו הקדושים ומהפכת העולם שעשה בענין כשרות המאכלים וכשרות הסת"ם וספריו הרבים ליכוי הרבים, ובענין קדושת הברית וקדושת בית הכנסת, וספריו שזכר וענש ועוד ספרים, והכל לשם שמים. אור כל חילו – ימים ויליות ממש, במעוט מאכל ומעוט שנה – העיקר לזרז הגאולה שתבוא במהרה ברחמים ובאהבה.

ויסד כמה שעורים בזוהר הקדוש, וטופח על מנת להטפיה, שמרגישים ממש כל כלל ישראל את רחמי השי"ת על ידי רבוי למוד הזוהר הקדוש, ובפרט פרסום דברי הבן איש חי זי"ע והרב מרדכי שרעבי זי"ע, שלמוד בשבת קודש עולה אלף פעמים יותר מביום חול, ודברי הכסא מלך, ששעה בזוהר הקדוש עולה לשנה בלמוד הפשט. כל זה מלהיב לבות בני ישראל, ומיום ליום מרבים חילים ומתווספים שעורים לאין מספר, עד שכל הארץ תמלא זיהרא עלאה, ועל ידי כל הלומדים והמלמדים בזוהר הקדוש תבוא הגאולה בששון ושמחה בח"ן ואהב"ה.

ומצוה רבתי לעזור ולסייע להדבק בקדושה למפעל קדוש זה בכל הכח, כמו שהבאנו בראשית דברי, דברי הגר"י סלאנטר זי"ע, דעת לעשות לה' הפרו תורתך, ומי פתי לא יסור הנה, לאחוזי בחבל הצלה בדור זה. ועל ידי כן נזכה להבטחת הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא [נשא קכ"ד] דיפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בנו הפסוק "ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר" בב"א.

בברכת התורה

חד זעירא דמן חבריא

מאיר חיים

בן אאמו"ר ר' משה יו"ט זלה"ה בן אמו"ר ר' יוסף זלה"ה

נ.ב.

ואספר נס הצלה שהיה לסבי זצ"ל, מרבני קהילת "אהבה ואחוה", בעודו במצרים, בתקופת המלחמה העולמית, כשהגרמנים ימ"ש נכנסו למצרים באחת הנסיעות ברכבת, הכריזו שכל היהודים ירדו כאן בתחנה הקרובה, ומי שלא ירד אחת דתו להמית. סבי זצ"ל עשה עצמו כלא משים ולא ירד בתחנה, ואילו כל היהודים ירדו – אך כל מי שירד נהרג, ואילו סבי, שהרגיש כאלו מן השמים מורים לו לא לרדת, וכך נצל.

אחר הודעי דסבי זצ"ל היה לומד כסדרן חברותא בזוהר הקדוש עם הרב חמווי זצ"ל, וכן למד עם יבדל לחי"ט מרן הגר"ע יוסף שליט"א קבלה וזוהר הקדוש – אשר גדלותו בנסתת אינה ידועה לרבים – כי רבה היא!

בודאי עמד לו וזותו של הרשב"י הק' להצילו. דזהו ידוע ומפורסם, שהרשב"י הק' ובכח תורתו הק' מלמד זכות ומגן ומציל. ודרשו דורשי רשומות – **מַאֲשֵׁי ר' שִׁמְנָה לְחַמוּ, מַאֲשֵׁר ר"ת מְלֻמוּד אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן - שִׁמְנָה לְחַמוּ** – הן ברוחניות והן בגשמיות, וכל הדבוק בחיים יכתב לחיים.

בברכה

הק' מאיר חיים

אם עדין לא הצטרפת ללומדי ספר הזוהר

– הצטרף עכשיו –

האם יש לך די להשיב?

על שאלת המית דרין של מעלה "עסקת בתורה?" – השעורים לכל יום אינם ארוכים ונאפלו מי שיש לו שיעור קבוע, לא יפריעו מלמודו! – בכל יום יש אילו דקות וקטעים, זעיר שם וזעיר שם, אשר הולכים לרק, וקטע גדול הוא אם פרקעים אלו יכולים להעשות בקו בכל ספר הזוהר הקדוש, ועל ידי זה תשיג וסגית בו יומם וילגה, וקטעין תזמן תרגיש בזה נעם מתיקות התורה, ביוזעך – ששל ידיו נצול קטעים אלו משך שנה אחת, קניית כל ספר הזוהר הקדוש מנח בקופסא.

סימנא טבא! להתחיל הסדר ב"אינה יום" שרוצה בפגלה מחדש להתחילו ולסימן בעזרת השם יתברך!

והרוצה להתחיל מסכת או שאר לפנה, אל יאמר: אמתין עד הפסח או עד ראש חודש, כי כל הנמים ועתים נפים לתורה ולהתחיל במצוות ולעסק בתורה. (ספר הפליאה – דברי המתחיל עשה להקדיק בנרביהם הטובים)

ואתם בני אדם שיש להם לעשות מצוה גנון להתחיל ללמוד תינוקות או להקדים במצוה אחת, ואומר נמתין עד ראש חודש, אף על פי שאין זה נחוש, אין זה דרך הטוב, כי מי יודע אם יתנה אם ימות בתוך החודש, ונמצא מת ולא קיים המצוה. קללו של דבר, מינך גשתבוא המצוה לנדך עשה אותה, ואל תדחה אותה, וכן דרשו חכמים ושמרתם את המצוות (שמות יב יז) אל תיקרי המצוות אלא המצוות, אם באה מצוה לנדך אל תניחיה להתקמין אלא עשה אותה מיד. (ספר חסידים – סימן נט)

לכל המתנדבים בעם העוסקים במלאכת הקדש

לכל המתנדבים בעם העוסקים במלאכת הקדש בהפצת הזהר בכל העולם כְּלוּ - על ידי מפעל הזהר העולמי!

אשרי חלקכם שזכותם לסייע למפעל קדוש ויקר המזוּו ומקרב הגאֵלה כהבטחת משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". שבזכות חבורה, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו לכך! כמבאר בספר תקוני הזהר (תקון שתיתאה בסופו), שבשעה שאליהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה, "וקראתם דרור בארץ". ובלשון הקדש: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאֵלה השלמה.

גדולי ישראל בכל הדורות הכירו בגדל המעלה שבלמוד ספר הזהר, שמבטל כל מיני פְּרַעַנְיּוֹת וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וזוה מעלמא. הם, שידעו את עצם קְדֻשְׁתָּה אפלו באמירה בעלמא. ומי לנו גדול כהרמח"ל - רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישירים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאֵלה ברחמים.

לכן תקן בישיבתו סדר למוד מִיַּחַד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה כתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר

זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיוחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושניתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

גם בתקון ל' כתב, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

כאן המקום להאריך מכמה וכמה מקורות המחשיבים מאד את למוד ספר הזהר דוקא בימינו, דור עקבתא דמשיחא, כן מובא בספר אור ישירים מירא דכיא שכתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה להזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב.

ומוסיף לבאר במקדש מלך לתקוני זהר, שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמו שכתוב: כאלו פדאני אני ובני מן הגלות כו'. כי כך גור הבורא שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגינה יבוא דרוח, כי סגלה זו בו ולא בזולתו.

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם כנוצר בפרשת ויחי (דף ר"ז), על דא כתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבן זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

הנה מבאר בשל"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהחבור מהזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא

משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגינה ושבתם איש אל אחותו וכו', כדי שבזכותו יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאלה העתידה לא תהיה הגאלה עד שיוזכו לתוספות הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה.

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמיני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקליפות וממילא יהיה הגאלה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומגיעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

אם עד כדי כך גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמן וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר.

נשאר לנו איפה לברכבם, הוסיפו לעשות חיל להרכות חילים לקודשא בריך היא ואוריתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם וכסאו שלם ותכון כסאו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן.

(מתוך מכתב חיוזק שכתב כ"ק אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א ל"מפעל הזהר היומיו")

זכרו! כי אין לו להקדוש ברוך הוא קורת רוח בעולמו, אלא באשר עוסקים בחכמה זו!

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומגיעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו, כי כל דור שלא נבנה בית המקדש בגמיו, הרי הוא קאלו נחרב בגמיו. (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים)
ידוע גדל מעלת למוד ספר הזהר הקדוש בלשונם הקדוש של משה רבינו, אליהו הנביא ורבי שמעון בן יוחאי וכל החבריא הקדושה ז"ע, שהסקימו עליהם מן השמים! ולשונם מסגל לישועות גדולות!!!

בס"ד

מתוך דרשה לסליחות תשס"ט

מב"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

יהודים הסכיתו ושמעו היום, אם בקולו תשמעו: כך אמר המשיח לרבי יהושע בן לוי (סנהדרין דף צח/א). זכה דורינו להשתוקקות מחודשת לתורת הנסתר ולצמאון אלוקי להודעה וזיוה המבשרים את פעמי הגאולה, כמו שכתוב בזוהר: "ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילני דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי", ובתיקונים (דף מ) איתא: ובדרא בתראי בסוף יומיא בגיניה וקראתם דרור בארץ וכו'. ובזוהר הקדוש פרשת נשא (דף קכ"ד ע"ב) "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר כו' יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

ביאור הדברים: בזכות החיבור שלך שהוא ספר הזוהר הקדוש יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות וייסורים וללא צער חבלי משיח! ואף משמים הסכימו לך! בספר תיקוני הזוהר מבואר שבשעה שאליהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו קדישא שעמנו ולמד עמם סתרי תורה בעניין תיקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם: כמה רב כוחו וקדושתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם, ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון: 'וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגינה, 'וקראתם דרור בארץ'.

ביאור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החיבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" – המרמז על הגאולה השלימה. וכתב בספר הקנה על הפסוק "ושבתם וראיתם כו' לאשר לא עבדו", כי מי שעוסק דוקא בנגלה ולא בזוהר הקדוש נקרא לא עבדו, גם אינו נקרא תלמיד חכם, רק בשם תלמיד, כי שם חכם אינו רק על חכמה הפנימית יעו"ש,.... ובספר כסא מלך כתב: וכיון שידעת כמה גדולה מעלת לימוד חכמת האמת כו'... יוודע גודל החיוב וגודל השכר למי שלומד הקבלה, כי לימוד הזוהר "בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר א', יעשה בו תיקון למעלה בשעה א' מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה (כסא מלך תקו"ז מ"ג)

יהודים יקרים, את אחי אנכי מבקש, כידוע אנו דור עקבתא דמשיחא, ואשר על כן זכות היא לנו וחובה קדושה לירו ולחביא את משיח צדקינו כמה שיותר מהר!!! - כיצד נקרב את ביאת המשיח? "כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה" – עלינו מוטלת החובה של לימוד התורה יומם ולילה 24 שעות ביממה, כל דקה פנויה להקדיש ללימוד התורה"ק, כך העולם מתקיים, כמאמר התנא באבות: "על שלושה דברים העולם עומד

א. וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רובו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (רי"י סוף בן

שלמה מפוז'ן, הוספות בנין יוסף).

וכן רבנו מרן החזון איש זצ"ל הורה לשואליו ללמד זוהר כספר מוסר ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריינמן זצ"ל. ובספר מעשה איש, (עבודת על מרן הגה"ק החזון איש זצ"ל): שאמר, לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

על התורה... – יסוד היסודות אשר תבל ומלאו נתמכים בו ונשענים עליו, הוא תורה! – אין אנו מבינים מה הפועל הנעשה בעולמות העליונים על ידי לימוד דיבור תורה אחת, אך בכל זאת לשבר את האוזן נאמר משל: נצייר לעצמינו נמלה, מרוב קטנותה היא אינה יכולה לראות מה שבן אנוש רואה מלמעלה למטה, היא מכירה את הקן שלה ואת אדמות החול מסביבה, אף פעם לא ראתה מחוזות חדשים ולא מזדהה עם מרחבים, בודאי שלא מסוגלת להבין מה ששכל אנוש מבין, כך אנו כלפי מעלה מרוב קטנותינו איננו מבינים מה מתרחש בשמים, איננו מסוגלים להבין כהוא זה ממה שרואים מלמעלה למטה, מן השמים לארץ, כשיהודי עושה רצונו של מקום ומתיישב ללימוד התורה הקדושה, כמה מלאכים יושבים ומקשיבים לקולו הערב למתיקות הלימוד, איזה עונג הוא מסב למלך מלכי המלכים הקב"ה.

כמה גדול כוחו של רבי שמעון בר יוחאי: כמו שאמר הרשב"י הקדוש במסכת סוכה דף מ"ה ע"ב, וזה לשונו: "ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו".

בואו וראו כמה מעלת לימוד הזוהר הקדוש, ובפרט למי שלא לומד קבלה שהזוהר הקדוש אפילו בגירסא נחשב לו כלימוד הקבלה. [כף החיים סימן קנ"ה]

אחי ורעי, רבותי!!! מהי ערכת המגן האמיתית של עם ישראל? מהו הנשק הסודי שלנו להשביית את אויבינו? – מהו הגנה הטובה ביותר של עם ישראל בכל הזמנים? יהודים יקרים מצאנו מכרה יהלומים! נדיר ואדיר! ממש בזיל הזול! בהישג יד של כל אחד! רק לרצות ולהאמין!!!

הידענו כוחו העצום של לימוד התורה בשבת קודש: מרן הבן איש חי פרשת שמות שנה שניה כתב וז"ל: כתבו המקובלים זכרונם לברכה דגדול הפועל הנעשה בעסק התורה ביום שבת אלף פעמים יותר מן הנעשה בעסק התורה של ימי החול, עכ"ל. זאת אומרת שעה אחת של שבת שוה: אלף שעות ביום חול ושעה אחת של לימוד זוהר הקדוש ביום חול יותר משנה שלימה של לימוד פשט. יוצא מזה: שעה אחת של לימוד זוהר הקדוש בשבת קודש יותר מאלף שנים פשט ביום חול. "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון"

הבה ונתבונן: כאשר לומדים זוהר הקדוש 6 שעות בשבת קודש, מתקן 6 אלפים שנה של העולם.

על ידי לימוד שעה אחת זוהר בשבת קודש אפשר להביא הגאולה שלימה: בספר ישעיה (פרק ס' פסוק כ"ב): "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה". צריך ביאור, מה כוונת הפסוק שהקטן יהיה לאלף, איך יכול להיות שבן אדם קטן יוכה להיות לאלף והצעיר לגוי עצום? – נראה לפרש בהקדם פסוק כ"א, שאמר: "ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", דהנה איך יכול להיות ועמך כלם צדיקים וכו', הלא הקדוש ברוך הוא נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל איתו מלחמה כבידה, וקשה מאוד לנצח אותו, ומי יימר דהוי צדיק? – ולפרש זאת נקדים דברי המפרשים: בתרגום ויתן על ישעיה (פרק ס פסוק כב): "דועיר בהון יהי לאלפא ודחלש לעם תקיף אנא ה' בזמנה איתנה". ובמלבי"ם שם: "הקטן יהיה לאלף" – בריבוי הכמות, "הצעיר" – בכח "יהיה לגוי עצום" – בריבוי האיכות בכח ועצמה, והגם שאני

ב. "ליהודים היתה אורה", אורה זו תורה, (מגילה ט"ז ע"ב) אור"ה נוטריקון אור הזוהר.

ג. וְלִשׁוֹן דְּגַל מִחֲנֵה אֶפְרַיִם פְּרָשֶׁת שְׁמִינִי: וְזוֹ דְרַשׁ דְּרַשׁ מוֹשֶׁה, הֵינְנוּ כְּשִׁיתְגַּלְהָה (פי כָּבֵל דּוֹר וְדוֹר נֶשׁ כְּחֵזֶת מוֹשֶׁה, וְאִיתָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בְּרַבֵּי יוֹחָי טַהַר כְּחֵזֶת מוֹשֶׁה), וְדָרַשׁ מַה שְׁדָרַשׁ כְּבָר מוֹשֶׁה, הֵינְנוּ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָי, סֶפֶר הַזוֹהַר, אִזְ וְהֵנָּה שֶׁרַף, הֵינְנוּ שְׁיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא יְהִי הַגְּאֻלָּה שְׁיִבְנֶה בְּב"א..

מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה אני ה' בעתה אחישנה - בבא העת המיועד אעשה הדבר בזריות (כי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתך, עכ"ל.

והביאור הוא, על פי דברי הבן איש חי הנ"ל בענין לימוד בשב"ק, שע"י שילמוד בשב"ק שעה אחד זוהר זה כמו שלמד אלף שנים, ואם לומד 6 שעות בשבת נחשב כמו שלמד ששת אלפים שנה כנגד ימי בריאת העולם, ועל ידי כך נזכה "אני ה' בעתה אחישנה" - בבא העת המיועד אעשה הדבר בזריות כמו שכתב המלבי"ם. ובזה יבואר הפסוקים "ועמך כלם צדיקים", שאם כולנו נתחיל ללמוד ולגרוס בוודר נזכה להיות צדיקים, "לעולם יירשו ארץ" ונזכה לירושת הארץ, "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", שהקב"ה יוכל להתפאר אתנו במה שזכינו בלימוד של שש שעות לקיים את כל הבריאה ששת אלפים שנה, ועל ידי נזכה למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה", ושאלנו איך יכול להיות שהקטן אפילו ילד קטן פשוטו כמשמעו יהיה לאלף, והצעיר לגוי עצום? אפשר לפרש, שעל ידי שילמוד שעה אחת בוודר הקדוש בשבת קודש שנחשב כפול אלף. - עוד מצאנו ענין לימוד הזה"ק במשך שש שעות וסגולתו, (כספר אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתב יד אחד מתלמידיו), וז"ל, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה".

ועוד מצאנו ענין לימוד שש שעות זוה"ק: "... והגאון ר"י באסאן רבו של רבינו שא"ל את רבינו לְבָאָר לוֹ סוּד הָעֵנָן שֵׁיִיָּהּ פֶּחַ פְּנֵה לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא נֶגְדַּת הַתּוֹרָה, וְרַבֵּינוּ הַשֵּׁיב לוֹ בְּבֵאוּר מְסַפֵּיק סוּד פֶּל הָעֵנָן, וְכֵן פּוֹתֵב לוֹ רַבֵּינוּ כִּי הוּא רָאָה זֹאת מִקֶּדֶם וְהַקִּדִּים רְפוּאָה לְמַפְּהָ וְתַקֵּן בְּהַשִּׁיבָה שְׁלוֹ שֵׁיִלְמָדוּ זֵהָר וְתַקּוּנִים וְזֵהָר חֲדָשׁ בְּלִי הַפֶּסֶק מְעֻלּוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַמִּזְבְּחִים.

ועוד הוסיפו בלימוד התמיד של הזהר הקדוש ללמוד כל היום בלוי ועוד שש שעות בלילה חוץ מן הלילות ממוצאי יום פסח וכו' וכן הוסיפו שלא לפסק מן הלמוד של הזהר אפילו בזמן הלמוד הקללי של פסח מורנו הרב רבי מ"ח. (נרם משה מן שפת הבה"ת אות יד)

פלאי פלאות: מכאן יכולים להבין את גודל הכוח של יהודי פשוט הלוקח על עצמו ללמוד זוהר הקדוש בשבת קודש שש שעות מחזיק את כל הבריאה כולה, מיום בריאת העולם עד ביאת המשיח שיתגלה כב"א. מכאן יכולים להבין איזה כוח גדול יש בוודר הקדוש שמתקן את כל העולם כולו, האם נוכל לשער גודל העוצמה של לימוד כזה?! האם נוכל לאמוד את כוחו הרב?! האם נוכל לדמיין מה קורה ברקיע בעת לימוד הזוהר הקדוש?!

הרי זה איש להבת שלהבת שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם כולו ומביא אותו לדרגות עליונות וסיעתא דשמיא בכל.

השי"ת יעזור שנוכה לטהר לבבנו לעבוד ליוצרנו בכל כוחנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו, ויקיים הבטחת הרעיא מהימנא "בְּהַיִּ סֶפֶר הַזֵּה, יִפְקֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

ה. לימוד ספר הזוהר הקדוש במירון:

... ולמדנו שם בחשך גדול ובאהבה גדולה ובשמחה ספר הזוהר עד ד' שעות מהלילה, ועמדנו לאכול, וחזרנו תיכף אחר האכילה לימודינו כפי שנתן הרב לכל אחד מהחברים שהיו שם ספר אחד של הזוהר. והיה חלקי ספר בראשית, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה וכו'. (אגרת מסע אור החיים הקדוש, כת"י אחד מתלמידיו, נדפס בס' טעמי המנהגים, עניני הילולא דרשב"ם).

ה. (עץ חיים - הקדמת מוהר"ם ו"ז ע"א על שער ההקדמות) "הם רזי התורה דבריהם כגחלי איש להבת שלהבת".

קריאה קדושה

ב"ה,

עש"ק לסדר "למען תהיה תורת ה' בפיך" "למען" גימטריה "קין" חודש שבט שנת "תש"ע" לפ"ק. - "ספר אור הזוהר" בגימטריה תש"ע חושבן דדין כחושבן דדין.

החיים והשלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמורי"ם, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השיעורים בדף היומי ובשולחן ערוך יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקודש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלימוד תורת הרשב"י זי"ע ולקרוב הגאולה, כמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המוטלת על כל אחד ואחד ללמוד הזוהר הקדוש.

לכן היות שהציבור מתאסף בזכותכם לקבוע עיתים לתורה בתורת הנגלה, יש בידכם ליזכותם בתורת הנסתר והיו לאחדים, דהיינו להתחיל את השיעור או לסיים את השיעור בלימוד ספר הזוהר הקדוש על פרשת השבוע משך חמש דקות כמבואר בספר סוד מרע ועשה טוב (דף ט"ז): וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עולמים, ובפרט בספר הזוהר שהוא עיקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזוהר הוא המפתח והוא הסוגר. עד כאן לשונו.

ובספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל (ה"א דף לג ע"ג), "מוסר ה' שיש בוזהר הקדוש מוסר השכל יתר על כל בעלי ספרי מוסר, וכל תיבה ותיבה נוקב ויורד בתונוי דלבא", עד כאן.

ובקל אפשר ללמוד הזוהר "חק לישראל", שתיקן האריז"ל, מידי יום בימו ועל ידי זה להטעים את נופת צוף דברי הרשב"י זי"ע לציבור הלומדים, כמו שכתב החיד"א זצ"ל, שאין עוד לימוד בעולם המזכך הנשמה כמו לימוד הזוהר הקדוש,

והלומד הזוהר, אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו. וכך אמרו קמאי וסמוכהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו. ועין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"א וכו'.

וכתב הרמ"ק בספר אור הנערב כי בעת לימוד סתרי תורה מתעורר בנפש רגש נפלא להשם יתברך כי עזה כמות אהבה, ומובא ברעיא מהימנא בזהר פרשת נשא, (דף קכ"ד): והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון, (דברים לג) "י בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל למעם מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

ובמקדש מלך (לרעי"א מהיימנא כאן) דוק לישנייה דקאמר למטעם, לומר שעתיד להתגלות פרוש מאמרי הזוהר בטוב טוב השם, ואז יפקון ביה מן גלותא כשיטעמו פרושי אמריו כי נעמו, כמו בזמננו זה שהוא אחרית הימים וזמן הגאולה. ועל פי זה אפשר להבין מה שכתב החיד"א זצ"ל, ועוד, כי אמירת הזוהר לבד בלי להבין מועיל מאוד, כמו שדייק המקדש מלך "למטעם" שזה מורה על אמירה לבד שאם טועמים רק את הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי.

ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה ז) וקראתם דרוך בארץ וגומ' ובתקון ל' בספר כסא מלך, וזה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמוד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה". ובתקון מ"ב שם בכסא מלך, "כי למוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחא, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא. ואין נחת רוח להשם כעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקובלת כי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו...". עד כאן.

וכתוב באבן שלמה (פרק ח' אות כ"ו להגר"א זכרוננו לברכה) פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. וכתב עוד שם (בפרק י"א אות ג) דהגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה.

וכתב בספר יסוד ושרש העבודה (שער ו' פרק ג) וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדולתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, וביחוד מלמוד ספר זה הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

והרב החסיד בעל חובת הלבבות כתב בשער אהבת השם (פרק ו' וזה לשונו): וראוי לך, אחי, לדעת כי זכות המאמין אפלו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים יתברך, ואלו היה קרוב למלאכים במדותיהם הטובות ומנהגייהם המשובחים והשתדלותם בעבודת הבורא ואהבתם הזכה בו אינם כזכויות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, שזכויותיו נכפלות בעבור זכויותם בכל הימים ובכל הזמנים וכו'. עד כאן דברי קדשו.

וכאור לעינים באורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך: "הנה מבואר מכאן שחבור הזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחוזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיוזכו לתוספת הקדושה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קירוב הגאולה ברחמים, מסוגלים הלמוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש לבטל כל גלויות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

וכידוע רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישירים" ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק

כלל מעת לעת, וקבע דבר זה כתקנה הראשונה בישיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

...ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זכותו יגן עלינו אמן אשר היה בקי עצום בכל מוכני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזוהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדושה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועיוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

ואחרי שזכינו להכיר מעלת דברי הזוהר הקדוש ופעלם הנפלא והשפעתם הברוכה, לא ייפלא אם כן שבכל החוגים נמצאו גדולי הדורות שקבעו לימודם ועיונם בזוהר הקדוש, ואף המליצו לרבים ולשומעי לקחם על התועלת מהלימוד בו כמו שיתבאר.

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמיני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר זוהר, או והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקליפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

בספר אמרי קודש (פ"טו), שחיבר בעל פי' המשניות מהרי"ח (שהיה מרואי פני אדונו הגר"א זכרנו לברכה), וזה לשונו: "הלימוד ביום יהיה וכו' וספרי מוסר, חיובם גדול ממש, כמו להתפלל או להניח תפילין וכו', וזוהר – טוב מאוד ללמוד, פשיטא למי שמבין עמקותו מעט, אלא אפי' ללמוד לפי פשוטו גם יש בו מוסר גדול, ולשונו מסוגל", עד כאן.

ובצוואת רבינו הגאון רבי יעקב מליסא (א"ח), "גם בכל שבת תקבעו ללמוד שיעור בזוהר הקדוש", עד כאן.

והגאון רבי אברהם ענתבי זצ"ל בספרו "אהל ישרים" (שער התשובה, פרק א'), כתב וזה לשונו: מצאנו ראינו משם האר"י זכרנו לברכה שלימוד בספר הזוהר והתקונים הם יועילו לנשמה להזדכך מאד, אעפ"י שאינו מבין האדם עומק כוונתו, דאפילו לפי פשטות דבריו הם דברי מוסר השכל וכל דבריו כגחלי אש ונכנסים בלב הלומד והשומע, ובפרט אם יתעורר בכביה ושררון לכב כשלומד בספר הזוהר, אין ספק שנמחלים עונותיו, ויברחו המזיקים והסט"א ממנו הרחק כמטחוי קשת, ומכ"ש אם ילמדו לימוד זה בלילה מחצות לילה ואילך, שיועיל מאד לזכך נשמתו, אחר שבוכה על גלות השכינה והחורבן והגלות, ואח"כ ישב וילמוד עד שיעלה עמוד השחר, ויחבר לילה ויום, ועליו נאמר "יומם יצוה ה' חסדו", שחוט של חסד מושך עליו כל היום משום ד"בלילה שירו עמי". וגם בשבתות לא ילמוד אלא בספר הזוהר, שהשבת קדש וספר הזוהר קדש, ואם לאל ידו בחכמת הקבלה ילמדו ביום השבת, ויהיה לו סיוע גדול בלמודו.

וכתב בשבחי האר"י זכרנו לברכה על אחד רשע שבא לפניו ורצה תקון לעונותיו ממנו, ומכלל התקונים שמוסר בידו שילמוד בכל יום כמה דפים מספר הזוהר, וסגולת לימוד ספר הזוהר יועיל לאדם להכניס יראת ה' בלבו.

ועד כמה היה חביב למוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמוד ממה שהרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן, העיד בעצמו ואמו, שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד.

ובספר "אביר הרועים" (ח"א עמ' פג אוקס"ח), מסופר שפ"א בשעה שהתבודד עצמו רבינו הקדוש ונורא אדמו"ר מסוכטשוב זצ"ל ללמוד הזוהר הקדוש וכו', והנה משך את כובע השטריימל שעל ראשו למטה עד גבות עיניו באופן שכל המצח שלו היה מכוסה, ואח"כ התחיל ללמוד בהתלהבות עצומה ובאימה ויראה שאין לשער ובנהימה בקול דממה דקה מאד, ורק לפרקים התפרץ מלבו הטהור נהימה גדולה על איזה רגעים, ולא רמו עיניו הטהורים ולא הגביה את גבות עיניו להביט חוצה מן ספר הזוהר הקדוש בכל משך לימודו וכו', וכשהביט אח"כ על המורה שעות ראה שלמד רבינו הקדוש כן יותר מארבע שעות שלימות, והכל היה בהתעוררות וחד קטירה מתחילה עד סוף בלי הפסק רגע אחת ובלי הבט חוצה מספר הזוהר הקדוש בכל זמן רב ההוא, עד כאן.

ובמשנה ברורה (סימן א סעיף קטן יב), כתב בשם ברכי יוסף וזה לשונו: "וצריך האדם לקבוע לו עת ללמוד ספרי מוסר בכל יום ויום אם מעט ואם הרבה כי הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו, ותבלין היצר הרע הוא תוכחת מאמרי חז"ל". ובשער הציון (אות כ"ו), כתב בשם החיי אדם שהוא יותר חיוב מלימוד משניות, עד כאן.

ובספר "מאיר עיני ישראל" (כ"ג עמוד תקנ"ו), מובא שמקורבו של רבי שלמה בלוך זצ"ל (תלמיד החפץ חיים) כותב, שרבי שלמה סיפר לו על רבו מרן החפץ חיים זי"ע, שכל שבת קודש למד את הזוהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזוהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרובו כמדרש.

ובמכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג' בדפוס החדש), שסיפר בנו הרב אריה ליב על אביו מרן החפץ חיים, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (וכעין מאמרם דבר גדול מעשי מרכבה), ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפילה, ואי אפשר לבא עד חקר אלוה בהנהגתו עם הבריא, אמנם דאג כי לא יספיק לו הזמן להתעמק בה, בשביל לימודיו הנגלים שהם צורך רבים, ועיין בספרי הקבלה רק לפעמים, ועל פי רוב בלילה בשעה מאוחרת, כה זוכר אנכי מימי נעורי, ספרי קבלה היה לו רק מהמחברים הקדמונים, כמו ס' יצירה, וספרא דצינעוּתא עם ביאורי הגר"א, כן ס' התמונה, וספרי הזוהר, כן ס' הפרס לקורדיוויר, וספרי עץ חיים ופרי עץ חיים, כן ספר עבודת הקודש להגבאי, וספרי הר"י גיקטליא ה"ה שערי אורה וגינת אגוז וספר שפע טל, זולתם לא (ועוד עיין שם עמ' קע"ב אות צא, ראה אור הזוהר דף 82).

וספר מעשה איש (ח"ג עמ' צח), מובא שמרן החזון איש זצ"ל אמר להגאון רבי שמריהו גריינימן זצ"ל: שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזוהר ופעם אמרו ללמוד זוהר, ואף הוא עצמו למד ספר הזוהר עם הגאון רבי שמריהו זצ"ל, עד כאן.

ועוד שם: (ח"ד עמ' צג), מובא שהגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א שאל פעם את מרן החזון איש זצ"ל אודות לימוד הזוהר הקדוש למי שלא הגיע לחכמה זו, והשיב מרן זכרונו לברכה, למען הלימוד אסוה, אבל למען יראת אלקים מותר ומצוה גדולה היא, כי אין לך מאמרי חז"ל שמלהיבים כל כך כמו מאמרי הזוהר הקדוש.

ועוד שם: (כשולי העמוד), מובא שה"ר שמואל עקיבא שלינגר שליט"א (אב"ד שטרסבורג) מספר: בהיותי עדיין בחור צעיר לאחר בר מצוה נתלוייתי פעם להגר"ש וואזנר שליט"א, ואז זכרוני שהיה מונח על השולחן ספר "הזוהר" (שהיה ללא כריכה), ואמר הגר"ש וואזנר: נראה שלומדים הרבה בספר זה. והחזון איש חייך (ראה אור הזוהר דף 86).

ובספר לב אליהו ח"א (כמעשים והנהגות עמ' עה), מובא שהגאון רבי אליהו לאפיאן צווק"ל בכל יום אחר הצהרים היה לומד זוהר הקדוש בנעימות קולו והתלהבות גדולה.

ובספר "המשגיח דקמניץ" (פ"ו עמ' פח), מובא שהגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל בהיותו תלמיד בישיבת קמניץ היתה לו קביעות בכל לילה לפני השינה בספר הקדוש זוהר עיי"ש.

והרה"ג ר' חיים קמיל זצ"ל ראש ישיבת אופקים, נהג אחר סעודת ליל שבת ללמוד דברי הזוהר הקדוש ומדרש תנחומא על פרשת השבוע.

ועוד ישיג תועלת מרובה מלימוד הזוהר אפי' בדרך בקיאות, כמו שכתב מוריני הרב רבי חיים ויטאל זצ"ל בשער רוד"ק (דף יא), וזה לשונו: "וכן אמר מורי זכרונו לברכה (דהיינו האר"י הקדוש) להר"א הלוי עצה טובה לענין השנה שילמוד בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים", עכ"ל.

ובספר עבודת הקודש להגאון חיד"א זכרונו לברכה (מורה באצבע אומ"ח), לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע מאי קאמה ואף שיטעה בקריאתו והוא תיקון גדול לנשמתו וכו'. (ראה אור הזוהר דף 76, 82).

וכתב הגאון ר"ח פאלאג'י זצ"ל בספרו "לוח ארוז" (פ"ו), וזה לשונו: הגם דבכל התורה שלומד האדם הנה שכרו איתו, מכל מקום בלומד בדברי קבלה זוהר הקדוש חדש וישן ותיקונים וכתבי גורי רבנו האר"י זכותו יגן עלינו אמן וכדומה להם, נשגב הלימוד מאד, כי אפילו אינו מבין מה שלומד, שכרו מרובה, ומסוגל להבריה ממנו היסורין.

ובספר: "זכירה לחיים" (בהקדמה), כתב וזה לשונו: ואת זה כתב הרב זכרונו לברכה בגליון הזוהר הקדוש סדר חיי שרה (דק"ל ע"ב), דמי שישגי בלימוד ספר הזוהר ופירושו בדיוק ובעיון מובטח לו שהוא בן עולם הבא, עד כאן דבריו.

נקוט מיהא פלגא דבלימוד מה שיוכל להבין אפילו שהוא לפי הפשט בלתי דיוק ועיון כמוני וכו' דאין לנו עסק בנסתרות כבן זומא מבחזין אהני ליה מיהא דמסתמא לא יראה פני גיהנם. ועיין סדר ויחי (דף רכ"ה ע"א) מה שכתב שם. וראה עוד מה שהביא בספר הילולא רבא (דף ג"ן ע"ב), דכל העוסק בספר הזוהר יהא נשמר מכל דבר רע, דראשי תיבות ר"גל"ח"סידיו י"שמור גימטריה זוה"ר.

עוד כתב (בדף נ"ה ע"ב) דהלומד בספר הזוהר מכניע את יצרו הרע וקונה שלימות בעולם הזה ובעולם הבא יעיין שם. ועל הכל דלימוד הזוהר מקרב הגאולה, והקליפות כרות יכרתון כמו שכתב שם פעמים רבות.

ובקונטרס חיים ומוון (ח"ב אות מ"ד), הבאתי מספר קרבן מנחה "גם כי יתנו בגוים" גימטריה ספ"ר הזוה"ה, כי על ידי זה עתה אקבעם עיי"ש. והא שמיע לי דבספר הזוהר ירגיל יותר מהתיקונים ביום וכתקונים ירגיל בלילה יותר מביום, לפי מה שכתב ד"ה "מאור הגדול" הוא ספר הזוהר, ו"המאור הקטן" הוא ספר התיקונים, כמו שכתוב שם בספר הילולא רבא (דף נ' ע"א).

וכתב עוד שם (ח"א דף י"ד ע"ד), על מאי דאמר רשב"י ע"ה "אנא שכיח בעלמא, דהא בחיי לא יתיב עלמא בצערא" (וזהו בראשית דף רכח ע"א), וזה לשונו: מזה תבין דהלומד בזהר ישר וחדש ותקוני זוהר בקביעות ורגילות מוכטח לו דיגן עליו הגדולים צדיקים במיתתו... ועיין סדר יתרו דף ס"ח ע"א מה שכתב הרמ"ז (רבי משה זכות) דאם אינו לומד בזהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יע"ש, ועוד יתירה על זאת דברי מורינו רבי חיים וויטאל זי"ע, וזה לשונו: אמר עוד (יהימ"ד כח): "וכל הגבעות התקלקלו", כי הגבעות הם התלמידי חכמים הבהורים הנקראים גבעות אצל בחינות ההרים הנוכח, הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי, כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עסוקים בחכמה הזאת ואינם יודעים כי מיראתם לכנס בה הם נמנעים מלהתעסק בה כנוכח, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת מיט ורפש לכפור בחכמת האמת, ואומרים שאין בתורה אלא פשיטה ולבושייה בלבד על דרך הנוכח לעיל בפרשת בהעלתך, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנוכח שם בזה. וכבר נתבאר למעלה הסבה כי תורת עולם הבא אינה כפשטה רק עד שם עוסקים ברוי התורה וסודותיה, וזה שלא כהר"ב ולא טרח בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו" וגו'. (אור זוהר דף 493).

חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזה, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמן וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חיילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאקמא שכינתא מעפרא.

ועוד לימדנו מורינו הרמח"ל אגרת ט"ז (רמח"ל ל"ב"ק) וזה לשונו: ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ה, ט), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזור חס ושלום גזירות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות ז"ן, ואז נדחקים ישראל דוחק אחר דוחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (וזהו ח"ג סה א), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חירות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה, ולכן היה צריך המלך שגזירותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כוחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר - גאון" (משלי טו, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזירה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התיבה קיים ועומד לכל מי שיוזמן אליו, דהיינו: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמוכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזוהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעולה הזאת אינה צריכה להימצא אלא בזמנה, פירוש: שיברחו ישראל בסוד הזוהר הזה, כי פעולתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא - בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ז, רמח"ל ל"ב"ק)

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזוהר מצוי לכל אדם בכל קצוות תבל, וכפי הנראה שזו כוונת הדברים, שפעולת ספר הזוהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאוחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להימצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של משיח, כלומר בדורנו אנו, ובקריאת כל גדולי הדור את הציבור ללימוד בספר הזוהר דווקא בתקופה זו. ואמרו רבותינו, שנכון שאדם יקצב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזוהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבוק בספר הזוהר. ומלבד כוחו של ספר הזוהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר

הזוהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ך)

ודרשו דורשי רשומות ... וגם מי שאינו מבין, נרמז לו, דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה משמייא יכפלו לו שכרו. ויש רמז בפסוק (תהלים לו ז) 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה', דתבות 'תושיע הוי"ה' עם התבות ושתי כוללים של תבות יעלו כמספר תבות 'זה"ר תקונים' ב' בדקדוק צ"ח. (הקדמת המוציאים לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

ואמרו חז"ל במשנה מסכת סנהדרין (פרק ימשנה א') כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיה ס) ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. "חל"ק" ראשי תיבות "חזיוןק לימוד קבלה", ללמדניו שלכל ישראל יש חלק בוהר הקדוש, ועוד, שעל ידי לימוד הקבלה – ספר הזוהר הקדוש יזכו לעולם הבא, [ראה לעיל] ועוד "חלק" גימטריה "צמח" דעל ידי זה נזכה ל"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וקרנו תרום "בישועתך" – בישועתך – גימטריה [עם האותיות] "תש"ע גאולה". ולפי זה מובן מה שכתב מוריניו רבי חיים וויטאל זי"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי בלימוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (רבי משה זכות) דאם אינו לומד בוהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעיין שם,

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך הוא ואוריתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תושלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלכו ומשיחנו במהרה בימינו אמן. וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם כולו מן הדין ולקרב את הגאולה, ועיינו תחינה בהגלות נגלות אור השם ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שלום יהודה גראס
אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

שְׁעָמוּ וְרֵאוּ כִּי טוֹב ה'!

מַאֲנֵה עַל כֵּל אֲחֵד!!! לְמַעַן גַּם כֵּן תִּקְרְבוּ וְתִרְבְּוּ!!!
שְׁנַם תִּם וְצִרְפָּנוּ לְלַמַּד הַיָּהֳרָה הַקָּדוֹשׁ! מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ,
וְיִהְיֶה נִמְנָה בֵּין מַנְצֵי הַכִּבְיִים שְׂצַדְקָתָם עוֹמְדֵת לְעַד, וְעַל
יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִכּוֹן לְבוֹן בְּטוֹחַ בְּה' שְׂיִצְיָה לְבָנִים צְדִיקִים!!!
סִפְרֵי הַיָּהֳרָה הַקָּדוֹשׁ נִתְּנוּ לְבִישׁוּי בְּכָל רִתְבֵי הָעוֹלָם, וּמִבֵּיא
בְּסִינְיָתָא דְשִׁמְיָא תוֹשְׁלֵת גְּדוּלָה לְרַבִּים!!!
תְּכַל עַל דְּלִית לֵיהּ מְבוּאֵי לְשַׁעַר אֲשֶׁר לְה' צְדִיקִים וְבוֹאֵי
כּוֹ, הוּא זְהֵר הַקָּדוֹשׁ.
הַצִּרְבָּר לְאֵלוֹ אֲשֶׁר מִשְׁךְ הַשְּׁנִים שְׁעָבְרוּ כֵּן יִדְעֵה
מִקְרִיבָה בְּכָל סִפְרֵי הַיָּהֳרָה הַקָּדוֹשׁ עֲנִינִים הַשְּׂנִיכִים לְחַיֵּי יוֹם
יּוֹם – מִדֵּי שְׂבַת בְּשַׁבְּתוֹ, וּמִדֵּי מוֹעֵד בְּמוֹעֲדוֹ!
הַחֲכָם עֵינֵי בְּרֵאשׁוֹ!
אֵל תַּחֲמִין הַיְּדֻמְיָת וְקַחָה זוֹ!

הַלֵּל אֹמְרוּ... (אֵל תֹּאמְרוּ לְקִשְׁאָנְהָ אֲשֶׁנָּה, שְׂמָא לֹא תִפְגְּדֵה. (סִפְּרֵי אֲמוֹת פֶּקֶד ב' מִשְׁנֵה ד')
בְּכָר בָּא הַעַת לְהַנְנֵה! שְׁנַם אֲתָה תִהְיֶה בֵּין אֵלוֹ הַלּוֹמְדִים וְהַיּוֹדְעִים
אֵת סִפְרֵי הַיָּהֳרָה! אֲשֶׁרֵי מִי שְׂבָא לְבָאֵן וְתִלְמוּדוֹ בְּיָדוֹ!
אִינוּ שְׂמָתָה בְּשִׁמְיָת יְדִיעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה! זְרוּ הַמְלַךְ אֹמְרוּ בְּתַהֲלִים (פֶּקֶד ד' פֶּסוּק
ה') וְתַמְתָּה שְׂמָתָה בְּלִבֵּי מַעַת דְּנָגַם וְתִירוּשָׁם רַבּוֹ: דָּגָן – לָקָם זוֹ תּוֹרָה, תִּירוּשׁ – יוֹן
גִּמְטְרִיָּה סוּי"ה בְּאוּר הַדְּבָרִים שְׁעַל יְדֵי שְׂמִרְבָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה וְלִמּוּד הַסוּד
הַשֵּׁם וְתִפְרֵךְ נִתְּנוּ לוֹ שְׂמָתָה גְּדוּלָה (שְׁמַתָּה לְחַסֵּם)
לִמּוּד יִקְרֵי !!! דְּכָר בְּדוּק וּמְנַשָּׁה שְׂלֵא יֹאמְרוּ אֶלְמֵד הַיּוֹם לְכַפֵּה מַיִם, כְּגוֹן ב'י
או ג' דְּפִין (או פְּסוּדִים) וְאַחֵר יוֹמִים שְׁלִישֵׁה נִמְשִׁיךְ פְּסָה דְּפִים, כִּי זֶה הוּא תַחֲלֵת נְפִילָה,
שְׁעַל יְדֵי שְׂכָל פְּעַם פְּסָה מַיִם לֹא יִלְמְדוּ וְכֵן מַפְעֵם לְפַעַם יִלְמְדוּ פְּסָה דְּפִים או עֲמוּדִים
אֲפִשְׁרֵי עַל יְדֵי זֶה לְפַל מִקְּל הַתְּכִינִית.
לְבוֹ לִמּוּד נִקְבְּדִי! אֵל תּוֹסֵף וְאֵל תִּגְרַע מִהַלְמוּד הַמְּקַבֵּב בְּנִיבָא כֵּן אֲחֵד או עֲמוּד אֲחֵד
בְּפִי תִּנְקַתְבַּת בְּלִית, חוּץ מֵאֵם קְרָאָךְ אֵמָס או אִיָּה סְכָה הַמְּקַרְחַת הַמוֹנַעַת, אִינוּ תִשְׁלִים
לְמַתְרַת אוֹתוֹ הַיּוֹם, אֲבָל שׁוֹב תִּתְּרוּ לְמַסְלִיל דְּף לְיוֹם, או עֲמוּד לְיוֹם. (מִתְּרַךְ סִפְרֵי וְדִבְרֵי
ב'ס')

בהקדשת מספר דקות בכל יום ללמוד הזוהר הקדוש, אתה זוכה להיות בן עולם הבא!

בתקון מ"ב שם בקסא מלך, כי למוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפילו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הששט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היקלא דמלכא, ויהנה מרואי פני המלך היושבים דרקיעא.

ויזה שאומרים וכי אגשר דכא, אדרבא, שבודות הראשונים שהיו להם לשמות קדושים ממקומות גבוהים, נכלו לטהר לשמתם בפשטי התורה, ועשו בעקבתא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התנגרות החיצונים חמקא ליצלו, אי אפשר לטהר לשמתם, רק בסמים וקרים, הינו בזהר הקדוש, כי לשון הזהר מסגל לזה אפילו בפספוט לחוד ונאפילו בלגלוג, ובהו יהיה לשמר מפל בע מגער הרע ומפקרים רעים בעולם הזה החמרי, וגם בעולם הבא הרחוקי, פנוקע מזהר הקדוש פרשת פתחם דף ר"ט, בוצינא קדישא דנהיר חקמיה בכל דרין דהו אבתייהו, עד ביאת הגואל אור תורה של כפי שמעון בן יוחאי מאיר פארוב לכהניו נפשות ישראל. על בן יתחזק כל אדם ללמוד זהר הקדוש לכל הפחות ה' דפים בכל יום כדי שיגרים חרדא ופוקנא בהון לעילא ומתא, אמן בן יהו רבון. (נצאת הכ"ד מאיר בן כפי אהרן שרירי וכותו ג'ו עלינו מפידהיי"ו)

ב'קסא מלך' תקון מ"ג כתב, כי למוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפילו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הששט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היקלא דמלכא, ויהנה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

סמא דתייא, חיוב גדול על כל ישראל ללמוד זהר הקדוש בכל יום אפילו גירסא בעלמא, כי בזה בונה עולמות ומטהר ומקדש נשמתו, ואין סוף לגדל שררו כי בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמובא בזהר הקדוש פרשת נשא (דף כ"ד) 'בהאי חבורא דאיהו ספר הזוהר יפקון פה מן גלותא'.

בתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דלך, דד יתגלי לתמא דכרא בתרנאה בסוף יומיא, ובגנייה (יזכרא כ) וקראתם דרור צארין וגמיה.

בתקון ל' בספר קסא מלך, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמוד קבלה, וענשים כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מקבלים הגאולה בחמקא ליצלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הפקלה מה שלא יעשה בלמוד חרש ימים בפשטי התורה, כי גדול פתח לקרב הגאולה.

ראה את אשר לפניך !!!

ראה את אשר לפניך לוח יומי מסדר וערוך על כל סדר הזוהר הקדוש, בכדי שתוכל ללמוד ולהשלים את כל הזוהר הקדוש במשך שנה תמימה, והוא דבר השונה לכל נפש, בגי תורה-בעלי בתים-בחורים, אשר צמאה נפשם לדבר ה' זו תורת הזוהר! במשך 10 עד 15 דקות בכל יום, בסמים במשך השנה את כל הזוהר הקדוש! זהו הקדוש מחלק לכל יום, ויכולים לחלקו למשך היום, באופן שאינו מפריע לשעורים אחרים! תמלא כל שעות הפנאי במאמר הבתוב: "והיגית בו יומם ונללה!" ובמשך הזמן תרגיש נעים מתחיות התורה ונענב מנפת צוף וכל טעם! ואם לא עכשו אימתי?

דד יהא קריב ליומי משיחא אפילו כבני דעלמא ומינוי לאשפחא שמירין דחקמתא ונערים ימצאים אוצרות ספרים חשובים מסודות, כי אז תמלא הארץ צדקה, דרך אמת]. (זהר הלכא דף כ"ח)

מזן אשר הציין ונח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התקונים וספר הזוהר קמוז ומגלו היהודים קהל עדת ישראל להחיות בלמוד הקדוש של התקונים וזהו חיד וכבים מנער ועד זקן, ובהם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות שהורות שבפסוקים הקדושים האלה, אף על פי בן שותים בצמא את דברייהם ומתלבטין בפריאתן מאד מאד. (כבני יוסף חיים, סגן איש חי, בהקדמת התקונים בגי'ו)

ומובא מהרב הקדוש רבי פתחם מקארין וכותו ג'ו עלינו, בספר אמרי פתחם השלם (דף כ"ו), וזה לשונו: "צריך מלמד (תלמידים) ללמוד זהר שהוא חנינת עין החיים, שניכול

להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שהרב נתן שכל ישר להתנוק, בזה מניח בו נשמה אמתית", עד כאן לשונו. (אני שמעתי שנה מקבל עוד מהפסל שם טוב וכותו ג'ו עלינו). כי הזוהר מלחוב ומאיר את הנשמה של כל איש מוישראל, באופן שיובל להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בלולתו. (והנבב בספר להנאו כפי יעקב מאיר שאבטער שלישי"א)

ולו עמי שמוע לו, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובה, היו שוקדיו כל ימיהם ללמוד ספר הזוהר והתקונים פתחי סוד בלול עם חסידות ונקדמות של מרן הרב רבי ישראל בעל שם גבר צדיק לברכה והיו מבטליו כל הגורות רעות והיו ממשיכיו שפע נאור על כל העולמות, בן השפעות פשטיות, בני חיי מוויני. (כבני הקדוש יעקב אויב וחיאל ספרו מסופרנו, נוצר הספר סדר ד' משה"כ)

השיפה

מלחמת העולם השנייה, עוד מדינה ועוד אחת נכבשת ע"י היטלר ימ"ש, אין מי שיכול נגדו, כבר עומד הוא בשערי א"י, הלבבות הולמים, כולם חרדים מן העומד לקרות, מפחדים ממטרתו להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים טף ונשים...

הגה"צ רבי יהודה לייב אשלג זצ"ל יושב בחדרו קולמוסו בידו, כותב ומתרגם, מבאר ומברר את הזוהר הקדוש, ידוע ידע את שכתב רבי שמעון בר יוחאי "בספרא דא יפקון מגלותא", בזכות הזוהר הקדוש נצא מן הגלות, לכן תרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, כדי שכל יהודי, גם פשוטי העם, יוכלו ללמוד ולהבין את הזוהר הקדוש.

לאחר יגיעה עצומה גמר את המלאכה והביא את הזוהר הקדוש לדפוס. באותו הזמן נתבשרו תושבי ארץ ישראל שהמלחמה הסתיימה, זממו של היטלר ימ"ש לא הצליח, הוא לא כבש את ארץ ישראל.

אותו הסיפור התרחש כאן בארץ הקודש במהדורה שניה בשנת תשס"ט. מלחמה בדרום, החמאס משגר טילי קסאם, מנסה ליירט את הטילים למרכזי הארץ, ובעיקר לבית שמש, הנה לפניכם כותרת הכתבה שהתפרסמה בעיתון "חדש" בבית שמש.

חדש בדרום **טלמיט** **קסאם** **ארץ ישראל** **הזוהר הקדוש**

תיק דבקה: המטרה הרחוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי הטווח הייתה בית שמש

מלחמת הדרום הביאה את החמאס לשינוי תוכניות הזוהר

מאת דוד רוזן

הטור העיקרי בחינה של החמאס כיום הוא הפעלת הטילים הארוכי טווח. החמאס הוא הציוד המודרני ביותר של החמאס, ויש לו יכולת להשיג טילים ארוכי טווח. החמאס הוא הציוד המודרני ביותר של החמאס, ויש לו יכולת להשיג טילים ארוכי טווח. החמאס הוא הציוד המודרני ביותר של החמאס, ויש לו יכולת להשיג טילים ארוכי טווח.

המטרה הרחוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי טווח הייתה בית שמש. המטרה הרחוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי טווח הייתה בית שמש. המטרה הרחוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי טווח הייתה בית שמש.

הפלא ופלא המכון "מפעל הזוהר העולמי", הפועל בבית שמש, שקד באותה תקופה על הוצאת הזוהר ע"פ העמוד היומי, באותו היום שהובאו לדפוס י"ב הכרכים של הזוהר המחולקים ל"ב חודשי השנה באותו היום הסתיימה מלחמת עזה. ובכלל כל מהלך המלחמה בעזה היתה בניסי ניסים ומעל לדרך הטבע, מי יודע אם לא זכות הזוהר הקדוש היא שעמדה לנו, והדברים מדברים בעד עצמם...

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

$$24 \times 354 \times 75 = 637,200 \quad \text{החשבון בשעות יהיה:}$$

$$\text{שוה: } 637,200 \quad \text{שעות תורה בנגלה}$$

מבוסס על 24 שעות לימוד תורה ביום

במשך 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים 52 שבתות בשנה)
יוצא ששעה אחת בלימוד זוהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם

$$70 \times 354 \times 24 = 637,200 \times 1000 = 637,200,000 \quad \text{מיליארד 637,200} \quad \text{מיליון 637,200}$$

פירושו של דבר, אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי. בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים ** שיצטבר ב 11 דורות* למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון סך הכל מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שווה כדלקמן:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מוכפל ב-100,000,000,000 מיליארד -
223,020,000,000,000,000 שעות, כלומר כ-223 קווענטיליון 20 קוואדריליון שעות תורה.
כל הזכות העצומה מוכחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.
ואם הנך מוזכה רק יהודי אחד בלימוד שעה זוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה שזוה הזמן המוזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צו/א: אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל 11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1000000000	x10	9	100000	x10	5	10	x10	1
10000000000	x10	10	1000000	x10	6	100	x10	2
100000000000	x10	11	10000000	x10	7	1000	x10	3
1000000000000	x10	12	100000000	x10	8	10000	x10	4

סכ"ה x 100 מיליארד צאצאים

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: $75 \times 354 \times 10$

שוה: 265,500 שעות תורה בנגלה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

מבוסס על 10 שעות לימוד תורה ביום

[למעשה החשבון של 75 שנה מתייחס ל 24 שעות ביממה]

וכעת נעשה חשבון, אם יהודי יתמיד בלימוד של שעה אחת בשבת במשך 52 שבתות בשנה לאורך 70 שנה

יצא אם כך, שבשבעים שנות חיים של אדם, יעלה החשבון ל: $70 \times 52 \times 265,500 = 966,240,000$

זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון כמעט למיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי, ועכשיו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזוהר הקדוש נגאל במהרה. מבוסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים) לחשבון 52 שבתות בשנה

ועכשיו תבינו אם אתה מזכה רק ליהודי אחד שילמוד שעה בזוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים** למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שוה:

סך הכל שעות התורה: $48,828,125 \times 996,240,000 = 47,179,687,500,000$ שעות,

כלומר כ-47 מיליון מיליארדי [ביליון] שעות תורה.

וכל הזכות העצום מכוחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* כיוון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה זוהר הזמן שמוזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צו/א: אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל 11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

השבון מדויק של זכות הזוהר הקדוש ליהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד זוהר שעה אחת ביום

הידעת!!! - לְשׁוֹן הַפְּסָא מֶלֶךְ (תקוני זוהר מ"ג):
וּמִיָּן שִׁידְעָתָּ בְּמָה גְדוּלָה מַעֲלַת לַמּוֹד הַכְּמַת
הָאָמֶת כּו'... יוֹדַע גְּדֹל הַחַיּוּב וְגֹדֵל הַשְּׁמֵר לְמִי
שְׁלוּמֵד הַקְּבָלָה, מִי לַמּוֹד הַזֶּהר בְּגִידָסָא בְּעֶלְמָא
בוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שִׁינָן אִם יִזְכָּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין
פְּרוּשׁ מֵאֶמֶר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לַמַּעֲלָה
בְּשַׁעָה אַחַת מֵה שָׁלָא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוֹד הַפְּשִׁט שְׁנָה תְּמִימָה.

והחשבון של שעה אחת לימוד זוהר ביום, הוא שווה ל:

3540 שעות בשנה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

במשך 50 שנה ליהודי בודד יעלה המאזן: 172,500 שעות תורה.

שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים* למספר

עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,

כלומר כ-84,000 מליראדי [ביליון] שעות תורה. (48,828,125 מוכפל ב-172,500)

וכל הזכות העצום מכוחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את

הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

קבלתי על עצמי ללמוד ספר הזוהר ונישעתי ב - \$60,000.

מעשה שקרה!

כך מספר אריה את מה שארע לו – הכנתי סכום של 60 אלף דולר לקראת בניה חדשה, אדחכי וקחי נגש אלי שמואל ידידי ובקש את הסכום בהלוואה לתקופה קצרה, ואני שעדיו לא נצרכתי לפסוף עד לתחילת הבניה, הסכמתי להלוות לו. וזמן הפקעון הגיע, ושמואל מושתמט ממני, דוחה אותי שוב ושוב, אני מנסה לצר קשר והוא חוסם כל אפשרות שקיזאת, עד שלבסוף לא ענה לי אפילו בטלפון. כאן כבר נשברתי; גם לאבד מזון פה רב וגם לדעת שחברי, שהיה נאמן עלי עד לא מכרה מהתל בי ומרמה אותי. כל היום וכל הלילה חשבתי על שמואל והפסוף, ובעקבות כך נכנסתי לדכדוך נפשי.

הרבה אפשרויות לא עמדו לפני, מבחינתי חובת ההשתדלות הפאה היתה, דאגה בלב איש ישיחנה. אולי חבר טוב יוכל לסיע במתן עצה נכונה, להורני כיצד עלי לנהוג במצב מעין זה. פניתי לחברי הטוב נ. ספרתי לו את העובר עלי ובקשתי את עצתו.

נ. הקשיב וחשב, הוא רצה בכל מאודו לעזור. עצה מעשית לא ידע להשית, רק פואת נזפה, במאמר רבותינו: "כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו...", ובכך שלאחרונה ישנה התעוררות גדולה ללמוד הזוהר הקדוש ללמוד יומיומי, ואם רבי שמעון בר יוחאי הבטיח בספרו שבזכות הלמוד בספר הזוהר נזכה לגאולה הפלגית של כל עמי, כדאי צרכתי הקטנה תוכל להפטר בזכות ללמוד הזוהר בבחינת גאולה פרימית.

מתוך הדחק ובליית בהרה החלטתי לפקד את ציונו של רשב"י בהר מירון. קמתי, נסעתי והשתטחתי על הקבר בתפלה ובתחנונים, שפכתי את צקון לחשי לפני ארון הכל, ובקשתי שבזכות הקבלה שקבלתי על עצמי ללמוד בספר הזוהר הקדוש בכל יום אנוה לישועה.

בדרך תזרה, קשפלי נרגש מהתנה הרחיבת שחיותי, פגשתי ידיד נעורים שישנים רבות לא ראיתי, החלפנו מספר מלים, ותוך כדי דבור מספר הנה שקבל ירשה גדולה, אשר לחלק ממנה הוא נזכה, נעדינו נשאר לו \$60,000 שאינו צריך אותם בזמן הקרוב. גרב נדיבותו הציע לי: אם הנך רוצה הנני מוכן להלוות לך אותם ...

אכן, כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו...

תקבלו על עצמכם ותושעו.

אנו עומדים בסיזמה של שנה, מי לא נדרש לזביות כדי להיטיב לו לשנה החדשה? מי אינו רוצה בשנה טובה ומתוקה יותר? מי אינו חפץ בישועות פרימיות וקלילות? כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו...

ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות – ראשי תבות רשב"י – שהעוסק בתורתו יזכה בעזרת ה' לשפע רב ורחמי וגשמי.

קבלו על עצמכם את למוד הזוהר [כ-5 דקות ליום במקלוד ד' – בפמכט בעמוד 15] ותושעו בשנה טובה ומברכת וכל טוב.

בנקודות חלוקה אלו ניתן לקבל ספרי הזוהר הקדוש, תיקוני זוהר, אור הזוהר, עלונים ועוד - חינם

02-5868083	ירושלים-רמות ד'	077-410085/054-8433385	בית שמש-רמה א'	02-9912327/052-6209807	אביעזר-מושב
02-5712461	ירושלים-רמות	052-2906020	בית שמש-עין גדי	052-26222777	אופקים
02-6535973/050-4149191	ירושלים-רמת אשכול	02-9991884	בית שמש-עין גדי	077-9248522	אופקים
02-5810775/052-7682233	ירושלים-רמת שלמה	052-2906020	בית שמש-עין גדי	03-9090881/052-7643116	אלעד
050-4001775	ירושלים-שדרות אשכול	02-9997304/054-8409045	בית שמש-רמה ב'	03-9360632	אלעד
	יקנעם	02-9923289/054-7781350	בית שמש-רמה ב'	052-7654124	אלעד
	כפר אתא	052-7669956	בית שמש-רמה ב'	052-7123510	אלעד
052-2906020	לוד	02-9995878	בית שמש-רמה ב'	03-9072629/057-3117913	אלעד
054-7613851	מגשרת ציון	02-9921388	בית שמש-רמה ב'	050-7115390	אלעד
050-6856422	מגשרת ציון	02-9923581/052-7695378	בית שמש-רמה ב'	08-8565928	אשדוד
08-9721439/052-4178426	מודיעין עילית	02-9924247/052-7634563	בית שמש-רמה ב'	08-9562888/054-8416192	אשדוד
054-4128929	מודיעין עילית	02-9924332	בית שמש-רמה ב'	054-4940834	אשדוד
08-9798809/052-7645112	מודיעין עילית	02-9995236	בית שמש-רמה ב'	08-9562888/054-8416117	אשדוד
08-9741606/050-8741606	מודיעין עילית	054-8421915	בית	057-2251405	אשדוד
08-9742049	מודיעין עילית	02-5808970/052-7603303	ביתר עילית	08-8562888/054-8416112	אשדוד
08-9740174/054-4840174	מודיעין-ברכפלד	02-5807752	ביתר עילית	054-4940834	אשדוד
054-4523917	מירון	02-5807651/054-8475305	ביתר עילית	052-7626119	אשדוד-רובע ג'
0547693119	מירון	02-5802391	ביתר עילית	08-6739750	אשקלון
08-6595237/057-8161389	מצפה רמון	057-3107400	ביתר עילית	08-6716606/054-4699823	אשקלון-נה דקלים
054-6786102	נהריה-עפון	02-5807752/02-5808536	ביתר עילית	052-2436822	אשקלון
054-2240932	ניצן	02-5800871	ביתר עילית	077-7800949	אשקלון
054-496-6811/052-563-4174	נצרת עילית	02-5800364	ביתר עילית	077-9248522	באר שבע
04-6571363/052-8044588	נצרת עילית	02-5807651/054-8475305	ביתר עילית	08-6108605	באר שבע
052-4215105	נצרת עילית	054-6609475	ביתר עילית	08-6409158/057-3102912	באר שבע
04-6463271	נצרת עילית	02-5800871	ביתר עילית-הדקל	077-5505936/052-7652742	בית שאן
052-6175329	נתיבות	054-8464606	בני ברק	077-5585031/054-8419055	בית שאן
09-8877718	נתניה	03-6180777	בני ברק	077-5505936	בית שמש
077-7900242	נתניה	054-4523917	בני ברק	02-9923927/054-8462212	בית שמש
052-6329681	נתניה קריית נורדאו	03-5708299/052-7606801	בני ברק	02-9996106/052-7135944	בית שמש
09-8323442/050-4160188	נתניה	03-9088613/050-855-7339	בני ברק	02-9912945	בית שמש
054-4515034/09-8619442	נתניה-קריית צאנז	050-4128420	בני ברק-קריית הרצון	077-2112125/050-8736266	בית שמש
054-4328190	עפולה	052-6077914/052-2620954	בת עין	02-9923298/054-7781350	בית שמש
050-8715177	עפולה	054-4956515	גבעתיים	02-9998693/0548-412530	בית שמש
050-8756827	עפולה	02-6247235/054-6567839	הדרה	077-7991287	בית שמש-איזור תעשייה
054-6538794	עפולה-עילית	04-6262204	הדרה-אור עקיבא	02-5800926/02-9999373	בית שמש-נבעת שרת
052-3976612	עפולה-עילית	077-5014013/052-7133786	הולון	02-99164477	בית שמש-נבעת שרת
050-8715177	עפולה-עפון	04-867-8043	חיפה-הדר	054-4794860/02-9913322	בית שמש-נבעת שרת
03-2087058/054-8474455	פתח תקוה	04-8678043	חיפה	054-2621843	בית שמש-נבעת שרת
03-9088572/054-8425228	פתח תקוה	04-8678043	חיפה	02-9914528/050-9118114	בית שמש-נבעת שרת
03-9091002/052-6165231	פתח תקוה	077-7660763/052-7673605	חיפה	02-9920310/052-8187376	בית שמש-נבעת שרת
03-9074317/057-8165043	פתח תקוה	077-868180/052-7126848	טבריה-קריית שמואל	077-7005382	בית שמש-הרדוקן
050-2558544	פתח תקוה	04-6724542	טבריה	050-6946721	בית שמש-הרמטוב
054-7781959	צפת	054-2240932	הרדה תשומרון	02-9951687	בית שמש-הפציעה
054-8421915	קריית גת	02-5381303/072-2322608	ירושלים	052-5592655	בית שמש-הפציעה
03-9402827/052-8325421	ראשון לציון	02-5402113/052-71205230	ירושלים	054-5291099/054-5291099	בית שמש-יפה נוף
052-8325421	ראשון לציון	02-571192	ירושלים	02-9922769	בית שמש-מושב גזר
03-9563892/050-9951046	ראשון לציון-מרכז	02-6282510	ירושלים	050-8756477/02-9996424	בית שמש-בית ומנוחה
050-8737205	ראשון לציון	052-71205230	ירושלים	02-9992391/057-3192391	בית שמש-נהלה ומנוחה
03-9648512/050-5797595	ראשון לציון	054-8416181	ירושלים-בית ישראל	02-9919520	בית שמש-עיר
050-5329390	ראשון לציון	02-5021073/052-7604578	ירושלים-ברי אילן	02-9913322/054-4794860	בית שמש-עיר
050-5797595/054-8481181	ראשון לציון	02-5370820	ירושלים-גוש שמונים	02-9996424/050-8756477	בית שמש-עיר
03-9402827	ראשון לציון-מזרח	052-7686978	ירושלים-נבעת זאב	057-9221591	בית שמש-עיר
052-7607999	רהובות	054-4956515	ירושלים-נבעת זאב	02-9924486	בית שמש-קריית הדרית
050-2226672	רהובות	050-4155778	ירושלים-נהר נוף	02-9998744	בית שמש-רמה א'
052-6395777	רמלה	054-8481645/057-3131343	ירושלים-זכרון משה	052-7025170	בית שמש-רמה א'
08-9151932/050-9094953	רמלה	02-6282519	ירושלים-מורשה	02-9922862	בית שמש-רמה א'
08-9244180/052-6305948	רמלה	02-6282519	ירושלים-מורשה	077-7995694/050-4105953	בית שמש-רמה א'
0504180635	רמלה	02-5023811	ירושלים-מקור ברנר	077-7995694/050-4105953	בית שמש-רמה א'
052-7669258	תל אביב-שכונת נוה שרת	054-2240932	ירושלים-עיר העתיקה	02-9921322/054-8462516	בית שמש-רמה א'
03-7316051	תל אביב	077-9511004/052-7625510	ירושלים-נהר יעקב	02-9922862/054-8462212	בית שמש-רמה א'
03-6491168	תל אביב	02-5344634	ירושלים-נהר הרים	02-9919974/057-3119974	בית שמש-רמה א'
0507487004	תל אביב	02-6448515	ירושלים-עין כרם	077-3200742/052-27640197	בית שמש-רמה א'
052-5355579	תל אביב	6448515-20	ירושלים-עין כרם	077-4142080/054-8486049	בית שמש-רמה א'
		052-2637767/077-5117008	ירושלים-פסגת זאב	02-9921322/054-8462516	בית שמש-רמה א'
		077-4080252	ירושלים-פרדס	02-9923370	בית שמש-רמה א'
		02-5003597	ירושלים-דוממה	052-7270300	בית שמש-רמה א'
		054-6571330	ירושלים-רמות א'	054-8441423	בית שמש-רמה א'

58 ספרים וקונטרסים על הזוהר

ספרים על הזוהר וכתבי האר"ל שהוצאנו לאור בעזרת השם:

- א. ספר זהר היומי** - ספר הזוהר המקולקל ללמוד יומי ל-354 ימות השנה (עם זהר חדש ותקוני זהר) 12 כרכים מפארים ל"ב חדשי השנה.
- ב. ספר זהר היומי** - ספר הזוהר המקולקל ללמוד יומי ל-354 ימות השנה (בלי זהר חדש ותקוני זהר) 12 כרכים מפארים ל"ב חדשי השנה.
- ג. ספר תקוני זהר היומי** - ספר תקוני זהר המקולקל ללמוד יומי ל-354 ימות השנה. 400 עמודים
- ד. ספר זהר חדש** - ספר זהר חדש המקולקל ללמוד יומי ל-354 ימות השנה.
- ה. אין ליכט פון תורה** - נפלאות הזוהר בקישון הקדש ובאידיש. 192 עמודים
- ו. אין ליכט פון תורה** - ערך התחתון על הרשב"י באידיש. 32 עמודים
- ז. אין ליכט פון תורה** - נפת צופים באידיש על התורה חלק א'. 272
- ח. אין ליכט פון תורה** - נפת צופים באידיש על התורה. חלק ב'. 272
- ט. זהר תורה על התורה** - ה' חלקים.
- י. זהר תורה על ג'ך.**
- יא. זהר תורה החדש על התורה.**
- יב. לקוטי זהר:** גראשית. 80 עמודים.
- יג. לקוטי זהר:** שמות. 105 עמודים.
- יד. לקוטי זהר:** ויקרא - במדבר - דברים. 206 עמודים.
- טו. תקון הכרית:** גראשית, לקוט גדול מהזהר ועוד על קדשת תקון הכרית. 400 עמודים.
- טז. ספר בית הרשב"י** על שמירת ותקון פגם הכרית דיני ומנהגי סדר גראשית שמות - חלק א', בו יבאר גדל ענין הלימוד של שקר וענין פגם ותקון הכרית. 160 עמודים
- יז. ספר בית הרשב"י** על שמירת ותקון פגם הכרית, דיני ומנהגי, סדר גראשית שמות - חלק ב', בו יבאר גדל ענין
- יח. ספר תקון פגם הכרית** חלק ראשון הוציא לאור שנת תשס"ד לפרט קטן. הספר נדפס לזכות הנכים, ומתחלק בתנאים לכל דורש ומבקש. 420 עמודים
- יט. תקון הגלילי** - בי הוא תקון הכרית הנקרא "תקון הגלילי" פמבאר בלקוטי מוהב"ו חלק א' (סיקון כ"ט אות ד'), והוא תקון למקרה לילה, חס נשלוט, לומר אלו העשקה מןמורי תהלים (טו, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קנ) באותו היום ששקה לו, מרבנו הגדול והקדוש צדיק האמתי אור ישכאל וקדושו, נחל נובע מקור חכמה, רבי נחמן מברסקלב וכותבו יגן עלינו. 72 עמודים
- כ. ספר קדשת הכרית** - והוא לקוט מ"ח חק לישכאל" פראשיות שמות - משפטים עם הוספות חדשות שערי קדשה על קדשת ושמירת הכרית. 36 עמודים
- כא. השקר והעניש בשמירת עינים.** 44 עמודים
- כב. אור הזהר** - לקוט גדול ומקיף על עניני למוד הזהר, רשב"י, ל"ג בעומר, וכל המסתעף. 560 עמודים.
- כג. קרא לשמש ויורה אור הזהר.** 386 עמודים.
- כד. אור הזהר החדש** - לקוט גדול ומקיף על עניני למוד הזהר ותקונים ולמוד הספלה, וגדל מעלת התקשרות לרשב"י על ידי למוד הזהר, וכל המסתעף. 613 עמודים
- הדרך וההכנה ללימוד ספר הזוהר הקדוש בו יבאר גדול החיוב ללמוד וללמד הזוהר הקדוש והתיקונים וחכמת האמת - סגולות הגדולות והנוראות הטמונות בוהר הקדוש - הזוהר תיקון להשכינה ומקרב הגאולה - ספר הזוהר הוא עיקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזוהר הוא המפתח והוא הסוגר - על ידי לימוד והפצת הזוהר הקדוש מתקשרים להרשב"י בזה ובכא - הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק - הענין הגדול ללמוד הזוהר הקדוש כדור הזה יותר מדורות הקודמים - כדורות האחרונים יבינו וישכילו ברזי התורה שלא השיגו הקודמים - מי שאינו מאמין ולומד תורת הח"ן הוא בבחינת "מפריד אלוף לא יראה מאורות" - טבילת עזרא הוא הכרח ללימוד תורת הח"ן, ויפתח זוהרי לבך ומוחך לעבודת השם יתברך, ולימוד הכבלה ללא טהרה גורמת מינות ואפיקורסות - עוד יבאר בו גדול הענין להיזהר בטבילת עזרא.

מו. **הערב רב וכל המסתעף חלק י"ג** - על פי ספרים הקדושים "שער מאמרי רשב"י לקוטי - תורה-משנת תסידים-לרבינו הארי"ל 16. עמודים

מוז. **הערב רב וכל המסתעף חלק י"ד** - מנהיגי הדור האחרון קדם ביאת המשיח - ילקוט מאמרים דבורי נבואה ורוח הקדוש מצדיקים הקודמים מה שנבאו על מנהיגי הדור האחרון הלה בעקבותא דמשיחא, מנאשד מהיהר הקדוש ומהארי"ל הקדוש-38 עמודים.

מח. **הערב רב וכל המסתעף חלק ט"ו** - מנהיגי הערב רב והסטרקא אחרא בדור האחרון לפני ביאת המשיח-ילקוט מאמרים דבורי נבואה ורוח הקדוש ומהארי"ל הקדוש, ומהפעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים זכותם גן עלינו, שפאחרית הנמים יהיו רב המנהיגים והראשים מהערב רב, וסימנים איך להפיקם, וגדל החיוב להתרחק מהם ומהמנוגם, והצורך להתפלל ולהנצל מהם, ובאורים בענינים אלו. 57- עמודים.

מט. **הערב רב וכל המסתעף חלק ט"ז** - מנהיגי הערב רב והסטרקא אחרא-ילקוט מאמרים דבורי נבואה ורוח הקדוש מהיהר הקדוש ומהארי"ל הקדוש ומהפעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים שפאחרית הנמים יהיו רב המנהיגים והראשים מהערב רב, וסימנים איך להפיקם, וגדל החיוב להתרחק מהם ומהמנוגם, והצורך להתפלל ולהנצל מהם, ובאורים נכחים בענינים אלו. 364- עמודים.

נ. **הערב רב וכל המסתעף חלק י"ז** - לקוטי מספרי קבלה ומוסר. - 57 עמודים.

נא. **הערב רב וכל המסתעף חלק י"ח** - 364. עמודים.

נב. **סוד ד' ליראיו**. סדר הגלגולים, על פי הארי"ל ורבי חיים ויטאל זכותם גן עלינו, נקפס כספרי שחר וענש פרשת פתחם. 50 עמודים.

נג. **סוד ד' ליראיו**. חלק ב'. 14 עמודים.

נד. **סוד ד' ליראיו**. חלק ג'. סיפורים נוראים ונפלאים על גדולי ישראל והזוהר. 32 עמודים.

נה. **סיפורים נוראים ונפלאים מהזוהר**, בלשון הקדוש. 64 עמודים.

נו. **עלון הזוהר # 1**. 6 עמודים.

נז. **עלון הזוהר # 2**. 6 עמודים.

נח. **עלון הזוהר # 3**. 12 עמודים.

כה. **אמירת הזוהר מהלקתה**. 92 עמודים.

כו. **שער התקונים** - עניני למווד ספר "תקוני זרה היומי". 66 עמודים.

כז. **זוהר לזקנים עם נערים**. 26 עמודים

כח. **גדולי ישראל על הזוהר**. 64 עמודים

כט. **שער הזוהר** - הדפוס וההקדמה למווד ספר הזוהר הקדוש.

ל. **שער הזוהר** - 36 עלונים חדשים

לא. **ספר "שער אריץ ישראל"** - בו נבאר גל מועלת קהשת אריץ ישראל-מלכת מזהר הקדוש ותקונים וכתבי הארי"ל ועוד.

לב. **ספר הערב רב על פי הזוהר הקדוש**. ח"א 226 עמודים.

לג. **ספר הערב רב על פי הארי"ל**. ח"ב 178 עמודים.

לד. **הערב רב וכל המסתעף חלק ראשון** - על פי ספר הזוהר סדר בראשית. 36 עמודים.

לה. **הערב רב וכל המסתעף חלק שני** - על פי ספר הזוהר סדר שמוות. 70 עמודים.

לו. **הערב רב וכל המסתעף חלק שלישי** - על פי ספר הזוהר סדר ויקרא-19 עמודים.

לז. **הערב רב וכל המסתעף חלק רביעי** - על פי ספר הזוהר סדר במדבר-52 עמודים.

לח. **הערב רב וכל המסתעף חלק חמישי** - על פי ספר הזוהר סדר דברים-24 עמודים.

לט. **הערב רב וכל המסתעף חלק ששי** - על פי ספר הקדוש תקוני זרה-90 עמודים.

מ. **הערב רב וכל המסתעף חלק שביעי** - על פי ספר הקדוש זרה תנ"ש-26 עמודים

מא. **הערב רב וכל המסתעף חלק שמיני** - על פי ספר הקדוש עין חיים לרבינו הארי"ל-15 עמודים.

מב. **הערב רב וכל המסתעף חלק תשיעי** - על פי ספר הקדוש שער הגלגולים לרבינו הארי"ל-10 עמודים.

מג. **הערב רב וכל המסתעף חלק עשירי** - על פי ספר הקדוש שער הסוכות לרבינו הארי"ל-62 עמודים.

מד. **הערב רב וכל המסתעף חלק י"א** - על פי ספר הקדוש שער הלכות לרבינו הארי"ל-43 עמודים.

מה. **הערב רב וכל המסתעף חלק י"ב** - על פי ספר הקדוש עין הדעת טוב על התורה לרבינו הארי"ל-126 עמודים.

קַבְּלָה מֵהַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ:

מוֹבָא מֵהַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ רַבֵּי פִּנְחָס מִקְּאָרִיץ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, בְּסֵפֶר אֲמָרֵי פִּנְחָס הַשְּׁלֵם (דף ק"ו), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "צָרִיךְ מְלַמֵּד (לַתְּלָמִידִים) לְלַמֵּד זֶהר, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים, שְׂיִכּוֹל לְהַמְשִׁיךְ נְשָׁמָה לַתְּלָמִידִים. כִּי מֵה שֶׁהַרְבֵּי נוֹתֵן שֶׁכֵּל יִשָּׂר לְהַתְיַנּוֹק, בְּזֶה מְנַיֵחַ בּוֹ נְשָׁמָה אֲמִיתִית", עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. וְאֵנִי שֹׂמַעְתִּי שֶׁזֶה מְקַבֵּל עוֹד מֵהַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. כִּי הַזֶּהר מְלַהֵיב וּמְאִיר אֶת הַנְּשָׁמָה שֶׁל כָּל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל, בְּאִפְסוֹ שְׂיִכּוֹל לְהַשְׁפִּיעַ הָאֶרֶה שֶׁל נְשָׁמָה קְדוּשָׁה גַם בְּזוֹלָתוֹ.

עֲשֵׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה לַשָּׁנָה תִּשְׁ"ע

תש"ע - מספר 9

אמ"ת בגימטריא 9

שנת תש"ע - שנה של תורת אמ"ת

אם דורי הָיָה שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלִי, הָיָה לוֹמֵד כְּבָר מִגִּיל 'תִּשְׁעֵ' סֵפֶר הַזֶּהר, וְכֵן הָיָה רוֹכֵשׁ יְרֵאת שְׁמַיִם בְּמָקוֹם חֲכָמָה חִיצוֹנִית (הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ רַבֵּי יִצְחָק אֵיזִיק מִקוֹמְרֵנָא, סֵפֶר נוֹצָר חֶסֶד)

וְלוֹ עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַמִּינוֹת גּוֹבְרֵי הָיוּ לוֹמְדִין עִם תִּינּוֹק בֶּן תִּשְׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים לְהַגּוֹת בָּהֶם וְהָיָה יְרֵאת חֲטָאוֹ קוֹדְמוֹת לְחֲכָמָתוֹ וְיִתְקַצֵּם. וְכֵן הָיָה רוֹכֵשׁ יְרֵאת שְׁמַיִם בְּמָקוֹם חֲכָמָה חִיצוֹנִית. (כִּבְיָנוּ הַקְּדוּשׁ יִצְחָק אֵיזִיק וְחִיָּאל סֶפְרִין מִקוֹמְרֵנָה, נוֹצָר חֶסֶד, פָּרָק ד' מִשְׁנָה כ')

"מפעל הזוהר העולמי" - שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

רחוב נחל לכיש 8/24 - רמת בית שמש 99093 - ארץ ישראל - 6784-843-054 :Fax 1300-995-02

בס"ד

"מפעל הזוהר העולמי" הוקם לאור הקריאה של רבני ירושלים משנת תרפ"א, שמהדהדת באזנינו עד עצם היום הזה, וז"ל זצ"ל: "כי לימוד הזוהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח ויתגלה ויבנה המקדש וישראל לבטח... נתעוררנו לייסד לימוד הזוהר בארץ ובחו"ל... וילמדו הזוהר והתיקונים אלף פעמים בסוד האלף לך שלמה. ולכן אנחנו קוראים לכם אחינו חכמים, רבנים, סוחרים, בעלי בתים, בעלי מלאכה, חזקו ואמצו לקחת חלק עמו, והחלש יאמר גבור אני וכו' והתחברו בחברה הזאת וכל אחד יחטוף חלק מהזוהר ובשעת הפנאי ובין הדבקים ילמוד איזה עליון כפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנהלים בין בארץ בין בחו"ל אשריכם ישראל דעו מי מטהר אתכם אביכם שבשמים, דעו כל מלה ומלה נעשית אלף אלפין ורבי רבון עולמות עליונים בשמים כנוכר בהקדמת אור החמה". עכ"ל"ק.

וכן בשנת תרס"ב כשרצו לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות ה"י, וז"ל: "כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלוף רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרוא מספר דפים בספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה. עוד יש לעורר על ענין נשגב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזירות קשות מעם ישראל ולבטל המוות והמגיפות, והיא בס"ד הגזירות וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בזוהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב) "עכ"ל"ק.

על כן התארגנו בס"ד חבורת עובדי ה' העוסקים לשם שמים ולזיכוי הרבים, כדברי הרמח"ל: "רק תהיה בו הכוונה שלימה לגמרי לתיקון השכינה הקדושה ולתיקון כלל ישראל". כדי שכל יהודי יהא דבוק בתורת רשב"י, עובדים חברי "מפעל הזוהר העולמי" מפיצים את הזוהר באלפי עותקים, והדפיסו כבר מעל 250,000 ספרים וגליונות קודש לחיזוק לימוד הזוהר במטרה להאיר באור יקרות גודל המעלה של לומדי הזה"ק בקדושה ובטהרה.

היות שכך באנו לעודדם ולחזקם בעבודת הקודש להפצת הזוהר על פני כל קצוות תבל, שיזכו לחלקם ביעקב ולהפיצים בישראל, ולעסוק במלאכת הקודש לשם שמים שלא על מנת לקבל פרס, ימשיכו להאיר אלפי בתים בישראל באורו של הרשב"י ולייסד עוד שיעורים בלימוד הרשב"י. [בחדוש אלול תשס"ט התקיימו 183 שיעורים, ובחדוש שבט תש"ע. הגענו ל' יותר מאלף שיעורים].

ונבקש מכל אחבנ"י ליקח חבל בזכות הרבים הגדול הזה, ולעודדם ולחזקם ולסעדם ככל דאפשר הן בגוף הן בממון למפעל הקדוש הזה שימשיך וישגשג לתפארת כל בית ישראל, ובודאי מגן הוא על דורינו להנצל מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, כידוע מדברי הרשב"י.

ברכה מיוחדת ל - 312 מתנדבים עובדי ה', העוסקים בזיכוי הרבים לשם שמים, שיזכו לחינא וחסדא ורחמי ובני וחיי אריכי ומזוני רוויחי וסייעתא דשמיא.

אברהם ווייס

חבר וועד

שיעורי אור הרשב"י

מפעל "הזוהר העולמי" מייסד בימים
 אלו את שיעורי "אור הרשב"י", בו
 ילמדו בעז"ה את הזוהר הקדוש

24 שעות ביממה,

(כפי שתיקן רביה"ק הרמח"ל זצ"ל,
 שילמדו ברצף בלי הפסק)

במקומות הקדושים:
 הכותל המערבי,
 קבר רחל
 וציון הרשב"י.

שיעורים מזוהר הקדוש
 סביב השעון, 24 שעות ביממה

כך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זצ"ל, בזהר
 הקדוש פרשת נשא: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר
 הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים: בזכות
 החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן
 הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

הנכם מוזמנים להצטרף למסירת שיעורי "אור הרשב"י" (אפשרות למיילגה)

אמרו לנו הז"ל: המתחיל הוא העיקר. מובא בספח"ק (ישמח משה, פרשת כי תבא דף ק"ל
 ע"א) וז"ל: וידוע דלכל דבר יש שלשה חלקים היינו ראש תוך סוף, והנה המתחיל והגומר הוא העיקר, עכ"ל.
 כל הרוצה לזכות ולהיות מן הראשונים שמוסרים שיעורים במקומות הקדושים,
 מוזמן לשלוח פקס כדי שנוכל לארגן משמרות לימוד הזוהר
 במנינים קבועים 24 שעות ביממה.

נפרסם בעלונים בעז"ה את פרטי השיעורים המתקיימים בכל אתר ואתר, כמו כן ניתן לקבל את פרטי השיעורים,
 ע"י בקשה בפקס 02-1300-995 או באימייל hazohar@gmail.com

להצטרפות למסירת / לימוד ב"אור הרשב"י"

שם הרב _____
 כתובת _____ עיר _____
 טלפון _____ נייד _____
 יום _____ שעה _____ בהתנדבות?
 מקום השיעור _____
 מסירת שיעור או לימוד _____
 נא למלאות ולשלוח בפקס 02-9951300

חלק מהשיעורים:

כותרת	שעות	קבר רחל
ליל חמישי יום שלישי	12:00	1:30
הרב שלום יהודה גראס אדמו"ר מהאלמן שליט"א	12:15	1:45
הרב מאיר חיים דיון שליט"א, ראש הכולל	12:30	2:00
הרב שמואל נתנאל בלום שליט"א	12:45	2:15
הרב אליהו חיים פלדמן שליט"א, מגיד שיעור.	2:30	2:30
הרב ברוך גולומבו שליט"א	2:45	2:45
ר' יעקב אביטן שליט"א		

לזיכוי הרבים: גזור ותלה עמוד זה במקום השיעור

והמשכילים יזהרו כ**זוהר** הרקיע
ומצדדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד
(דניאל"ב)

כך אמר משה רבנו עליו השלום
לרש"י וכתו יגן עלנו אמן בזהר הקדוש פרשת נשא,
"בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר
יפקון ביה מן גלותא ברחמי".
באור הזכרים:
בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש,
יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים
ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

**במקום קדוש זה
מתקיימים שיעורים
בזוהר הקדוש
לקרב הגאולה**

מפעל הזוהר העולמי
רחוב נחל לכוש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 פקס: 02-995-1300

שיעורי
אור
הרש"י
שיעורים בזוהר הקדוש
בכל הארץ

מקום השיעור:

זמן השיעור:

אתו ואתכנשו

בואו וטלו חלק בהפצת הזוהר הקדוש

רוצים להוקיר לידיה, להעניק מתנה לבר מצוה, לשמח ביום ההולדת, וכדומה?
בקניית הסט "תיקוני זוהר" ו"אור הזוהר", ב- 5 ₪ בלבד לספר, תוכלו ליכות בזה ובנא, גם
מתנה יפה וגם חלק לעולם הבא.

בקרוב יצא לאור בע"ה סט זוהר היומי במחיר מסובסד 60 ₪ ל1300 למתקשרים ראשונים

כל הרוצה לקנות סטוקים לחלוקה או למכירה נא להתקשר:

054-8436784 או אצל חנות מלכות דוד

רח' השומר 74 טל: 03-6771499

צלצלו מהר לפני שייגמר, גם לאחר הדפסה

של 26,000 עותקים המלאי אוזל, הזדרזו!

כמו כן כל הרוצה לתרום להדפסות הבאות נא להתקשר לטלפון הנ"ל.

סיפורים מן המערכת:

חיתנתי את ביתי בשעטו"מ כאן בישראל, לרגל השמחה הגיעו כל ידידי ומכרי מארה"ב אנגליה, וכן משפחת המחוננים מחו"ל, כולם נקבצו ובאו להשתתף בשמחה, על כן ראיתי לנכון ליכות ליכות את כולם בסט "אור הזוהר ותיקוני זוהר" עם הקדשה מיוחדת לכבוד החתונה. המתנה שאירה חותם מיוחד על קהל המשתתפים, והופצה כמובן לארה"ב אנגליה ועוד ועוד. תזכו למצוות!

... התפללתי הרבה עד שזכיתי ב"ה לבן, רציתי בכל מאודי לעשות משהו למען יגדל לתורה לחופה ולמעש"ט, וכשקראתי בעלונכם על הכח הרב הטמון בלימוד הזוהר הקדוש, החלטתי לחלק בברית את ה"תיקוני זוהר" לכל המזומנים, ודאי כשילמדו בספר ישפיע על בני לגדול כאוות נפשי, לתורה לחופה ולמעשים טובים בעו"ה.

בחודש שעבר הגיע יום השנה לבני היקר, שנקטף בדמי ימיו מן המחלה הידועה רח"ל, ידעתי שלכאוב ולהצטער לא כך דרכו של יהודי, כעת הזמן לפעול לעילוי נשמתו. לאחר שעייתי במאמר שהבאתם מ"כסא מלך" והבן איש חי זצ"ל על גודל השעה של לימוד הזוהר, ששעת לימוד בשבת שווה ללימוד 1000 שנות נגלה, ידעתי גם ידעתי מה מוטל עלי לעשות. מיד הזמנתי 100 ספרי "תיקוני זוהר ואור הזוהר" וחלקתי אותם לכל קרובי משפחתי ולכל חברי, שכל אחד ילמד 2 דקות ביום לעילוי נשמת בני. אין לנו מושג מה קורה בשמים בשעת הלימוד. אבל בטוחני, שנשמתו תתעלה ותעלה מעלה מעלה בדרגות הנעלות והנשגבות, עד שנוכה שיקומו וירננו שוכני עפר בביאת משיח צדקינו בב"א.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

03-6771499

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

הפלישה מחכה שצ'למוד זוהר הקדוש

והמשפילים זיהירו ג'זחר הקקיע: כך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זע"א: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר... ובגין דעתידיו ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". ויתקיים בהון ה' בךד ינחנו ואין עמו אל גבר (דברים לב, יב) פרוש: משום שעתידים ישראל למטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על דו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג. (כעא מהימנא פ'רשת נשא דף ככד: רמ"ק)

אלהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם פמה תיילין של נשמות וכמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על פ'דהו, [ושכינה עלינה היתה עטרה על פל הנשמות]... ואמר לרבי שמעון בן יוחאי: רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ותקיף באורייתא, [אתה הוא אילן הגדל ומתחזק בתורה] בענפין דילך דאינו אברין קדישין, [בענפים שלך שהם אברים הקדושים, והיינו סביבות אברין], פמה עופין שרין תפון, דנשמתין קדישין [פמה עופות של נשמות קדושות שורים שם] כמוןא דלעילא, [דנשמת הנשמות של אילן העליון], דאתמר ביה [שנאמר בו] [שם ט] ובענפיה ידורן אפרי שמנא, [ובענפיו יקנו עופות השמים, והיינו הנשמות דו"א הנקרא שמים (בסדר מ"א ח לב) ואתה תשמע מן השמים]] ואמר אלהו הנביא לרבי שמעון: וכמה בני נשא לתתא ותפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בךרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה [ויקרא כה י] וקראתם דרור בארץ וגו'. פרוש: כמה בני אדם למטה ותפרנסון מזה החבור שלך [שיהיה להם מוון ותקון הנפש על ידי למוד הזוה"ק] באשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, [קרוב לביאת משיח] ובשכיל למוד הזוה"ק יתקיים מה שכתוב "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה" - פרוש: שיבוא משיח אדקנו ויתקע בשופר גדול לחרותנו כב"א. (תקוני יתר תקון ו' בסופו - הגר"א ובל"ר).

לשון הפסא מלך: ועל זה הלמוד אומר הקב"ה (ברכות ח ע"א), שג'דשב כאלו פדאני לי ולבני מהגלות.

ובמקדש מלך אומר: כי כמה מעלות טובות יש למשתדל בלמוד פרוש מאמרי רבי שמעון בן יוחאי, ואין קץ לגדל שפרו, ואשרינו ומה טוב חלקנו אם נזכה לעזר ולקרוב ביאת משיחנו, כי כך גור הבורא יתברך שלא יתגלה ויהיה גנוז ספר הזהר הקדוש עד סוף הימים שבוכותו יבוא הגואל, כי סגלה זו בו דוקא ולא ביולתו, עכ"ל.

מלחמות שור הבר עם הליתן (על פי חז"ל)

בפיוט "אקדמות" שנהוג לקרא בשבועות:

(הפיוט מופיע בכל הפוזורים, ובספר המועדים לשבועות עמ' 138 - המקור והתרגום).

טלולא דליתן, ותור טור רמותא -	אריסטון לצדיקי יתקו, ושרותא -
ספת עורו שיל ליתן ושור ההרים הגבוהים.	סעדה לצדיקים יתקו ונארוחה.
ותד בחד פי סביה ועבד קרבותא -	מסחריו עלי תפי, דכדכד וגומרתא -
ואחד באחד יסתבך ויעשה מלחמה.	מסבים לשלחנות של כדכד ואבגי אקדה.
בקרניהי מננת בהמות, בכרבבותא -	נגידיו קמיהו, אפרסמון נהרתא -
בקרניו ננח בהמות בגאנותו.	ונהרות אפרסמון נשפכים לפניהם.
ישרטע נון לקבלה, בציצוי מבורתא -	ומתפנקיו ורנוי בכסי רותא -
יספז הדג פנגדו בסנפיריו בגבוכה.	מתעדינים ורונים בכוסות רנה.
מקרב ליה ברנה, בחרבה בכרבבותא -	חמר מרת דמבראשית, נטיר פי נענותא -
גש אליו בוראו בחרבו הגדולה.	ויו עסיס שמבראשית שמוור פינב.

ב. א"ר יונתן: עתיד גבריאל לעשות קניגיא עם ליתן וּשְׁנַאמֵר תמשך ליתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו, ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו שְׁנַאמֵר העשו גש חרב... "א"ר יוחנן עתיד הקב"ה לעשות סבה לצדיקים מעורו של ליתן וּשְׁנַאמֵר 'התמלא בספות עורו'". (תלמוד בבלי, בבא בתרא עה, א - עה, א)

לא כל אחד זוכה לראות מלחמה זו

ג. במדרש [ויקרא רבה יג] א"ר יודן ברבי שמעון: כל בהמות וליתן הן קניגין של צדיקים לעתיד לבוא וכל מי שלא ראה קניגין של אמות העולם בעולם הזה זוכה לראותה לעולם הבא כיצד הם נשחטים בהמות נותץ לליתן בקרניו וקורעו וליתן נותץ לבהמות בסנפיריו ונוחרו, וחכמים אומרים זו שחיטה בשורה היא. ולא כך תנינו: "הכל שוחטין ובפל שוחטין ולעולם שוחטין חוץ ממגל קציר והמגרה והשנים מפני שהן חונקין"? אמר רבי אבין בר פהנא: אמר הקב"ה "תורה חדשה מאתי תצא, חדוש תורה מאתי תצא".

אמר רבי ברקיה בשם רבי יצחק: אריסטון עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לעבדיו הצדיקים לעתיד לבוא וכל מי שלא אכל גבלות בעולם הזה זוכה לראותו לעולם הבא הה"ד "וחלב גבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו" (ויקרא י) בשביל שתאכלו ממנו לע"ל לפיכך משה מזהיר לישראל ואומר להם "זאת החיה אשר תאכלו".

ה. מדרש תנחומא שמיני (פרק יז): וידבר ה' אל משה לאמר זאת החנה אשר תאכלו: ולמדנו רבינו כמה בהמות טהורות יש בעולם כך שנו רבותינו עשר בהמות הן איל וצבי ונחמור אקו ודישון ותאו וזמר ושור ושה ושם עזים יותר מאלה אין בעולם אמר הקב"ה לישראל הנהרו עצמכם שלא לשקץ את עצמכם בבהמה טמאה ובשרץ טמא כך אמר דוד האל תמים דרכו אמרת ה' צרופה (תהלים יח) בשביל לצהר בריותיו אמר ליה רבי מה אכפת להקדוש ברוך הוא שיאכלו ישראל בלא שחיטה שיהא ישראל נותר ואוכל ושוחט מן הצנאר מן הנרד תבדע שלא נצטוה השחיטה הוא אלא כדי לצהר את ישראל כי לעתיד לבוא עושה סעדה לצדיקים מן הבהמה ולניתן ואין שם שחיטה תבדע כך לניתן ברה משנה היא והמלאכים יגורו ממנו שגאמר (איוב מא) משתו יגורו אלים והם זורקין עליו כמה רמחים של ברזל פתבן הוא חושבן שגאמר (שם) וחשב לתבן ברזל וכן בהמות שדי קשה שהוא רובץ על אלה הרים שנאמ' (תהלים ט) בהמות בהרי אלה והיכן הן נשחטין אלא זה לזה מודגין שניהם שגאמר (איוב מא) "אחד באחד וגשו" בהמות וגש בלניתן ואותו בקרניו ובוקע ולניתן הפך יהיה מיתתו שפכה אותו בזנבו והורגו והצדיקים הולכין ונוטלין מנות מנות מפאן שחיטה אלא בשביל לבדק ולצהר את ישראל.

המלחמה שתהיה לעתיד לבוא. בסוף המלחמה באשר שיתיהו נהרגות הקב"ה לוקח מבשרו ומעורו ומשתמש בו לטובת הצדיקים.

ה. בילקוט שמעוני איוב, (רמז תתקכז). אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן: עתיד הקב"ה לעשות סעדה לצדיקים מבשר לניתן שגאמר "יכרו עליו חברים"... והשאר חולקין ועושין אותו סחורה בשנגי ירושלים... אמר רבה בר בר חנה: עתיד הקב"ה לעשות סכה לצדיקים לע"ל... והקב"ה אומר למלאכי השרת רדו ועשו עמו מלחמה, מיד יורדים ועושים עמו מלחמה ולניתן תולה פניו ומלאכי השרת רואים אותו ומתבהלים מיראתו ובורחים... מה הקב"ה עושה מביא בהמות ולניתן והם עושים מלחמה זה עם זה... מיד בהמות ולניתן מתדבקים זה עם זה שגאמר "איש באחיהו ודבקו" ומשהם מדבקים זה בזה אינם (מתנפשו) [מתפרשין] זה מזה שגאמר יתלקדו ולא יתפרדו, מה הקב"ה עושה רומז לניתן והוא מכה את בהמות בסנפיריו ושחטו ורומז לבהמות והוא מכה את לניתן בזנבו וממיתו מיד מה הקב"ה עושה נוטל עורו של לניתן ועושה סכה לצדיקים דכתיב "התמלא בשפות עורו ובצלצל דגים ראשו".

ו. פתב ה"ר דוד בן רבי יהודה החסיד וצ"ל בפספ"ר "לבנת הספיר" וז"ל: לניתן הוא הסועד את הצדיקים ומחברם חבור גמור חבור הנפש עם הגוף, פדתנא דבי אלהי: צדיקים שעתידים לחיות אינם חוזרים לעפרו, וזהו יכרו עליו חברים יחצוהו בין פנענים, קורא לצדיקים חברים על שם החבור הגמור שמתבר בשר לניתן נשמתו לגופו... והם דברים נבוחים וטובים שלא

להוציא מאמרים אלו מפשוטן, שלא פדברי מי שפרש בענין לניתן שזכר הוא זוגו ענין הנפש והשכל גם ענין החומר והצורה. (שיטה מקבצת, בבא בתרא עה, א).

לא כל אחד יזכה לראות מלחמה זו, אלא רק מי שישמר את עצמו וטהר את עיניו.

ז. הב"ח (או"ח סי' רכ"ד ד"ה מספר) בשם ספר האשכול: שלא כל אחד יזכה לראות מלחמה זו, אלא רק מי שישמר את עצמו וטהר את עיניו מלראות מלחמות של עבודה זרה המבטאות את הצד הנגס של המציאות יזכה לראות לעתיד לבוא את המלחמה ואת הנצחון, ויזכה לחיות במציאות שתנצר לאחר מלחמה זו. [לשון ספר האשכול וזי' יקרה בעיניך קניאות של עו"ג... השמר לך פן תראה והוא הדין מחולתם או שום דבר שמתתם או תזכה ותחזה קניי"ו של לניתן והשור".]

האוכל בכונה קדושה הוא יזכה לסעדת לניתן בלי ספק, שהוא התכלית המקנה מאכילה.

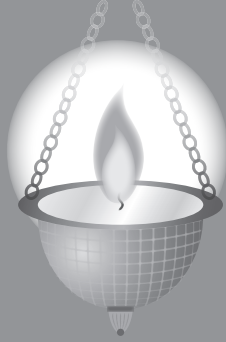
ח. בסדור "בית יעקב" לר' יעקב מעמדיו. בדרוש שלו על סעדת הלנית (עמ' 123) מעלה הגר"י עמדיו תמימה גדולה על דברי חז"ל שאמרו "אין שמחה אלא באכילה ושתיה": "וקשה הלא יש שמחות אחרות כמו כו. כי בתוב שמחה לצדיק עשות מושפט... והשרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה. ואיך יהיו דבריהם סותרין זה את זה". ומסביר שאין פאן סתירה כלל, אלא "שכל אלה השמחות דבר אחד ממש הו... כי זה כל פרי האכילה לבקר ניצוצות העשוקות ביד הקלפות. לכן אין פעולם הנה שום דבר מאכל בלי קלפה מסביב והוא באמת שומר לפרי" מטרת האדם אינה להפנע מאכילה ושתיה אלא לדעת לבנות את החלק הרוחני שלו על גבי ניצוצות הקדש שהוציא מתוך האכל, החול והטבע. וגם פאן הדבר מצריך עבודה גדולה של מלחמה וגבורה "וזה כל מעשה תקפו של אדם פעולם הפליון הלה בכל דבר פעלה גשמית להראות פחו במלחמה הגדולה והקבדה הנמצאת לפניו פאן". ואכן רק אלו שהצליחו בתייהם להגיע לדתגה זו הם אלה שזוכו לסעדת הלנית שמבטאות את המצב השלם של הקדש שבנוי על בסיס החול "והאוכל בכונה קדושה הוא יזכה לסעדת לניתן בלי ספק שהוא התכלית המקנה מאכילה". [ראה למעלה מהמדרש תנחומא, שבכ מי שאכל פשר וזכה להנות מסעדות הלנית].

כל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

אנו יוצאים בקריאה לכל הרוצה לבוא ולהצטרף אל מוכבי האור ולהשתתף עימנו ולהוות נקודת חלוקה נוספת
נא לשלוח פרטים לפקס 02-995-1300
או לדואר אלקטרוני hazohar.com@gmail.com

הספר הזה נדפס
להצלחה בריאות
ופרנסה ושלום בית של:

מאיר נהוראי בן אליס
הילה בת אליס
רוני בן יפה
אליס בת עליה
יהודית בת אליס
סמדר בת אליס
אסתר בת אליס
אלי אליהו בן אליס
אמיל בן מטילדה
מרדכי בן אליס

לעילוי נשמת

עליה סנגס בת סעדה ז"ל

סעדה בת אסתר ז"ל

מאמא אסתר בת חוה ז"ל

לונה בת סעדה ז"ל

סמי בן סעדה ז"ל

אסתר אקוקה בת סעדה ז"ל

רבקה בת רוחמה ז"ל

רוחמה בת חוה ז"ל

מאמא סוליקה ז"ל

מאמא שבזי ז"ל

איישה כהנת בת חוה ז"ל

מרדכי בן אליה ז"ל

משה בן סעדה ז"ל

אברהם בן סעדה ז"ל

חנניה בן רבקה ז"ל

שמעון בן אסתר ז"ל

מרדכי בן אסתר ז"ל

עמרם בן אסתר ז"ל

אליהו בן חוה ז"ל

מזמן אליהו בן חוה ז"ל

מכלוף בן חמו בן חוה ז"ל

יצחק הלוי בן חוה ז"ל

אברהם סנגס בן רחל ז"ל

